

ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮ

ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ

'ಕಾವೇರಿ' ಕನ್ನಡ ಸಂಘ (ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್, ವರ್ಜೀನಿಯಾ, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿ)

ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ – ಆಗಸ್ಟ್ 26-27, 2022

ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮ, ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ

Suvarna Sambhrama, Kaveri Kannada Sangha Golden Jubilee Commemorative

A publication to commemorate the celebration of the

Golden Jubilee of Kaveri Kannada Sangha, held during 26th and 27th August 2022

At Bethesda North Marriott Conference Center, Maryland, USA

First Edition:

August 2022

Published by the Kaveri Kannada Sangha Golden Jubilee Celebration Committees for distribution to the registered attendees and distinguished invitees

Copyright of the Commemorative: Kaveri Kannada Sangha Golden Jubilee Committees

Copyright for the Articles: Individual Writers

Printed At

Minuteman Press Tysons

1880 Howard Ave Ste. 101

Tysons, VA 22182

Phone: (703)-992-0420

Email: print@mmptysons.com

ಸಂಸಾರ್ಯ * ಸಂಭ್ರಮ * ಸಂಕಲ್ಪ

ಸಂಪಾದಕೀಯ

Glory*Grandeur*Grit

ಕಾವೇರಿ ದಾಟುವಳು ಅರ್ಧ ಶತಮಾನ | ಉಕ್ಕಿ ತುಳುಕುತಿದೆ ಪ್ರೀತಿ ಅಭಿಮಾನ ||
ಮನದ ಮಾತುಗಳ ವರ್ಣಮಯ ಉದ್ಯಾನ | ಇಗೋ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಕ್ಕರೆಯ ಬಹುಮಾನ ||

ಅಮೆರಿಕನ್ನಡಿಗರ ಸಕ್ರಿಯವೂ ನಿರಂತರ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವೂ ಆದ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಕಾವೇರಿಯು ತನ್ನ ಐದು ದಶಕಗಳ ಗಡಿ ತಲುಪಿ ಭಾರತಮಾತೆಯ ಅಮೃತ ಮಹೋತ್ಸವದ ಈ ಶುಭ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಧು-ಕ್ಷೀರಗಳ ಮಿಶ್ರಣವಾದಂತಿದೆ. ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿ.ಸಿ., ಮೇರೀಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ವರ್ಜೀನಿಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೃದಯಸ್ಪಂದನ ಮತ್ತು ಮನೋಧಾರೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ 'ಭಾವನದಿ' ಕಾವೇರಿಯು 'ಸಂಚಯ-ಸಂಭ್ರಮ-ಸಂಕಲ್ಪ' ಈ ಮೂರು ಧ್ಯೇಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿ ತನ್ನ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಅದ್ಧೂರಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆಲ್ಲ ಆಹ್ಲಾದಕರ ಸಂಗತಿ. ಆಚರಣೆಯ ಈ ಶುಭ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ 'ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮ' ಎಂಬ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಸಿದೆ. 1972 ರಿಂದ 2022 ರ ವರೆಗಿನ ಈ ಐದು ದಶಕಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಗರು ಸಾಧಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಸಂಕೀರ್ಣವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಯತ್ನವನ್ನು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ರೂಪರೇಷೆಗಳ ವಿನ್ಯಾಸದ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದಾಗ ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ವಿ-ಅಂಚೆಯ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕಾವೇರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳ, ಅನುಭವ, ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡಲು ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದೆವು. ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಕಾವೇರಿಯ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆವು. ನಂತರ ನಮ್ಮ ಸುವರ್ಣ ಸಂಚಿಕೆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು: (1) ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಕಾವೇರಿಗರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ; (2) ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳ ಮನದಾಳದ ಮಾತುಗಳು; (3) ಕಾವೇರಿಯ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರು; (4) ಕಾವೇರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರ ಲೇಖನಗಳು ಮತ್ತು ಕವನಗಳು; (5) ಕಾವೇರಿಯ ತರುಣರ ಅನಿಸಿಕೆಗಳು; ಹಾಗೂ (6) ಕಾವೇರಿಯ ಯಶಸ್ವೀ ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮಿಗಳು. ಈ ವಿಂಗಡಣೆಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿದ ಕಾವೇರಿಗರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆವು. ಲೇಖನಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರತರಾದ ಸಮಿತಿಗಳ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು, ದಾನಿಗಳ ಸಂದೇಶ ಮತ್ತು ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು, ಮತ್ತು ಸಂಚಿಕೆಯ ಪ್ರಾಯೋಜಕರ ಸಂದೇಶಗಳು ಸಹ ಈ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯ ಅಂಗಗಳಾಗಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಆಮಂತ್ರಿತ ಮಹನೀಯರುಗಳ ಸಂದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಸಹ ನಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಶಬ್ದ-ಚಿತ್ರಗಳ ಸಂಚಯದ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯ ಶ್ರಮದ ಪ್ರತಿಫಲವೇ ಸುಮಾರು 200 ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ, ನಿಮ್ಮ ಕೈಸೇರಿರುವ ಕಾವೇರಿಗರ ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮ!

ಇಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಣಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲ ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಸಂಚಿಕೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಕಾವೇರಿಯ ತರುಣರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ದೊರೆತರೂ ಅನೇಕ ಲೇಖನಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಬರಹಗಳು ಲೇಖನಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರದೇ ಕೇವಲ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಕಂಡಿಕೆಗಳಾಗಿ ದೊರೆತವು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸುವ ಮಹತ್ತರ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಗಳಾದ ಸಹಾಯಕ ಸದಸ್ಯರು- ಸೋಮಶೇಖರ ನಂಜುಂಡ, ಸುಚೇತಾ ಮನಗೋಳಿ, ಪ್ರತಿಮಾ ಮೂರ್ತಿ, ಸೋನಾ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ, ವಿ.ಜೇಮ್ಸ್ ಡಾಂಟೆ, ಮಮತಾ ಕುಮಾರ್, ಮತ್ತು ಸುದರ್ಶನ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ- ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಸಂಚಿಕೆಯ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಮುಖಪುಟದ ಚಿತ್ರಣ ಮಾಡಿದ ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಮತ್ತು ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಲಾಂಛನವನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಸಲಹೆಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ತಯಾರಿಸಿದ ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿ ಅವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಹಾಗೂ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಸಂಚಿಕೆಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು 'ನುಡಿ' ಅಕ್ಷರಶೈಲಿಗೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿಯವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಅನಂತ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಟಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಓದುಗರು ಗಮನಿಸಬೇಕು: ಈ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಲೇಖಕರವೇ ವಿನಾ ಸಂಪಾದಕರದ್ದಾಗಲೀ ಕಾವೇರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯದ್ದಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ದಾನಿಗಳ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಜಕರ ಸಂದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು ಅವರವರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ ಹೊರತು ಸಂಪಾದಕರದ್ದಾಗಲೀ ಕಾವೇರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯದಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಕಾವೇರಿಗರ ಕನ್ನಡತನದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಉದ್ಭವವಾದ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ತಮಗೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಆಶಯ. ತಮ್ಮ ತೆರೆದ ಮನದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ, ಲೇಖಕರೂ ನಿಮ್ಮ ರಚನಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಪೂರ್ವಕ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಧನ್ಯವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ,

ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ ಮತ್ತು ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ
(ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು)

(ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ ಸದಸ್ಯರು: ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿ, ಸುಧಾಕರ ಸರಸ್ವತಿಪುರ, ನಿರಂಜನಾ ಪುಟ್ಟರಾಜು, ರೋಹಿತ್ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ)

ಒಳಪುಟಗಳಲ್ಲ...

'ಕಾವೇರಿ'ಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿದ ಮುಂದಾಳುಗಳು...
ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಉತ್ಸಾಹಿಗಳ
ಭಾವಚಿತ್ರ ಕೋಷ್ಟಕ ಪುಟ 18

ಕಾವೇರಿಗಾಗಿ ದುಡಿದು ಮಡಿದವರ ಪುಣ್ಯಸ್ಮರಣೆ...
ಈ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನಗಲಿದ ಕಾವೇರಿಗರಿಗೆ
ಅಕ್ಷರ-ಅಶ್ರುತರ್ಪಣ. ಪುಟ 37

ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾವೇರಿ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು...
ಕ್ರೀಡೆ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತಿತರ
ಲಲಿತಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಕಾವೇರಿಗರ ಕಿರುಪರಿಚಯ
ಬರಹಗಳು ಪುಟ 95

ಕಾವೇರಿ ಯುವ ಸದಸ್ಯರ ಕಲರವ...
ಎರಡನೆ ತಲೆಮಾರಿನವರೂ ಕಾವೇರಿಯ
ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯರು! ಪುಟ 147

ದಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಜಕರು...
ಸುವರ್ಣಮಹೋತ್ಸವ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯ
ಮಾಡಿದವರ ಸಂದೇಶಗಳು ಪುಟ 172

ಸಮಿತಿಗಳು, ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ಸದಸ್ಯರು...
ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಯಶಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಹಗಲಿರುಳು
ದುಡಿದ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ಚಿತ್ರಸಂಪುಟ. . . ಪುಟ 20

ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮನದಾಳದ ಮಾತುಗಳು...
'ಕಾವೇರಿ' ಅಧ್ಯಕ್ಷಗಿರಿಯ ಸಿಹಿನೆನಪುಗಳನ್ನು,
ಮೆಲುಕುಹಾಕಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮೂವತ್ತು ಮಂದಿ
ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು ಪುಟ 57

ಕಾವೇರಿ ಬಗೆಗಿನ ಅಭಿಮಾನ ...
ಸ್ಮರಣಸಂಚಿಕೆಗಂದೇ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬರೆದ
ಲೇಖನಗಳು ಪುಟ 128

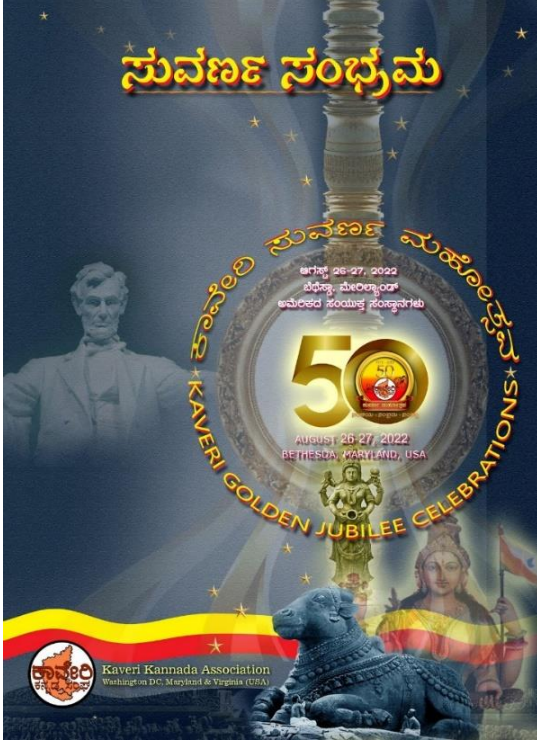

ಕಾವೇರಿಗರ ಪೈಕಿ ಯಶಸ್ವಿ ಉದ್ಯಮಿಗಳು...
ಕಾವೇರಿಗರಿಗೆಲ್ಲ ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸುವ ಕೆಲವು ಉದ್ಯಮಿಗಳು,
ಉದ್ಯಮಗಳು. ಪುಟ 158

ಮೂಡಿಬಂದ ಮುಖಪುಟ!

ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿ

ನಮ್ಮ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ 'ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮ' ಇದರ ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇಮೇಲ್ ಮುಖಾಂತರ ಆಹ್ವಾನ ಕಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯರನ್ನು ಸಹ ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸದ ಮಾದರಿಯೊಂದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಮೇ 2022ರ ಟೌನ್‌ಹಾಲ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚರ್ಚೆ ಮತ್ತು ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ ಸಮಿತಿಯ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೆವು: (1) ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ಒಂದೆರಡು ಸ್ಮಾರಕಗಳು ಇರಬೇಕು; (2) ಅಮೆರಿಕನ್ನಡಿಗರ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ಸ್ಮಾರಕಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು; (3) ಸ್ಮಾರಕ ಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಮುದ್ರಿಸದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾದ ಅರ್ಥ ತೋರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಬೇಕು; (4) ಅಮೆರಿಕಿಯ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ವೈಭವ ಮೂಡಿ ಬರಬೇಕು; ಮತ್ತು (5) ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ವೈಖರಿ ಎದ್ದು ಕಾಣಬೇಕು.

ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಬಂದವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವವೂ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯರಿಂದ ಬಂದ ಮೊದಲ ವಿನ್ಯಾಸದ ಮಾದರಿ ಮೇಲಿನ ಆಶಯ

ಗಳ ಮತ್ತು ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಆ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸುಧಾರಣೆಗಳಾದವು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಚಿಕೆಯ ಹೆಸರಿಗೂ ಸಹ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇಮೇಲ್ ಮುಖಾಂತರ ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದೆವು. ಅದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ ಸಮಿತಿಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಎಲ್ಲ ಹೆಸರುಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ನಂತರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'ಸುವರ್ಣ ಸಂಚಿಕೆ' ಮತ್ತು 'ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮ' ಈ ಎರಡು ಹೆಸರುಗಳು ಕೊನೆಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು 'ಸುವರ್ಣಸಂಭ್ರಮ'ಕ್ಕೆ ಅಧಿಕ ಮತಗಳು ದೊರಕಿದ್ದರಿಂದ ಅದೇ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಕಾವೇರಿಯ ಲಾಂಛನವನ್ನು ಸಹ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಚಿತ್ರವಿನ್ಯಾಸ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಶೇಷ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸಮಿತಿಯ ಹಾಗೂ ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಕಲಾವಿದ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಹ ಆಗಿದೆ.

- ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ ನಂದಿಯು ಸ್ಥಿರವಾದ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.
- ನಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಎಂಬಂತೆ ಗೋಚರಿಸುವ ಕಲಾತ್ಮಕ ಕಂಬವು ಭಾರತದ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಆಕಾಶವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಾಧನೆ ಗಗನಕ್ಕೇರುವ ಸೂಚಕವಾಗಿದೆ.
- ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ತಾಯಿ ಈ ಎರಡು ಪ್ರತಿಮೆಗಳು "ಜೈ ಭಾರತ ಜನನಿಯ ತನುಜಾತೆ ಜಯಹೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ" ಎಂಬ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಸಂದೇಶ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಭಾರತೀಯತೆಯನ್ನು, ಮತ್ತು ಕನ್ನಡತನವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ.
- ಭವ್ಯ ಕರುನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರತೀಕದಂತೆ ಬಂಗಾರದ ತಾರೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸಿ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಅದ್ಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿನುಗುತ್ತಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ, ತಾರೆಗಳು ಅಮೆರಿಕ ಧ್ವಜದ ಲಾಂಛನದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅಡಕವಾಗಿವೆ.
- ಕಾವೇರಿಯ ಲಾಂಛನದಲ್ಲಿ ಹಾರಿದ ಹಳದಿ ಕೆಂಪಿನ ಕನ್ನಡ ಬಾವುಟವು ಅಮೆರಿಕನ್ನಡಿಗರ ವಿಜಯಪತಾಕೆಯಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದೆ
- ಧಳಧಳಿಸುವ ದುಂಡುಗನ್ನಡಿಯು "ಭಾರತಮಾತೆಯ ಮತ್ತು ನಾಡದೇವಿಯ ಪ್ರಭೆಯು ಹೊರಚೆಲ್ಲುವ ಮೋಡಿ ವಿಶ್ವವನ್ನೇ ಆವರಿಸುತ್ತಿದೆ" ಎಂಬ ನೋಡುಗನ ಭಾವದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳ ಹೊಂಗಿರಣಗಳನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತಿದೆ.

- ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಲಾಂಛನವು ಈ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ವೈಭವದ ಪ್ರತೀಕಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದೆ.
- ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೋಡದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಅಮೆರಿಕದ ಉನ್ನತ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅಬ್ರಾಹಂ ಲಿಂಕನ್ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು “ಅಮೇರಿಕಾದ ‘ಕೋಸುಂಬರಿ ಕುಕ್ಕೆ’ಯಲ್ಲಿ (ಸಲಾಡ್ ಬೌಲ್‌ನಲ್ಲಿ) ಅಮೇರಿಕನ್ನಡಿಗರೂ ಸಹಭಾಗಿಗಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿ ನಿಲ್ಲಲಿ” ಎಂಬ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡನೋ ಎಂಬಂತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರಿಂದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಆಶುಕವಿತೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು!

ಲಿಂಕನ್ ಕಂಡ ಕನಸು

ಮುಂದೊಂದು ದಿನ
ಬಂದು ನೆಲೆಸುವನಿಲ್ಲಿ
ನಂದೀಶ್ವರ
ಹೊನ್ನೀರ ಹರಿಸುವಳು ಕಾವೇರಿ
ಚಿಲ್ಲುವಳು ಪ್ರಭೆಯ ಭುವನೇಶ್ವರಿ
ಚಿಲುವು ಕನ್ನಡದ
ದುಂಡು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ
ಕಂಡನೀಕನಸ ಕೇಳ!

ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಅವರ ಪರಿಚಯ

ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಒಬ್ಬ ಕವಿ, ಕಲಾವಿದ, ಪರಿಸರದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಯಿರುವ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೊಸತನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಸೃಜನಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರು ಮಕ್ಕಳ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರು. ಐವತ್ತೊಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಮತ್ತು ಹತ್ತಾರು ಬಾರಿ ಏಕವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರು. ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಗೀತೆಗಳು, ಶಿಶುಸಾಹಿತ್ಯ, ಮಕ್ಕಳ ಮನೋವಿಕಾಸ, ಚಿತ್ರಕಲೆ, ರೇಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಗೀತೆ ಈ ಎಲ್ಲ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಕ್ಯಾನ್ವಾಸಿನ ಮೇಲೆ ರೇಖೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಗೀತೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರುಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಚಿತ್ರ ಸರಣಿ, ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಿತ್ರ ಸರಣಿ, ಹೀಗೆ ನಿತ್ಯ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಲಿಯಲು ‘ಕನ್ನಡ ಸೌರಭ’ ಎಂಬ ತಂತ್ರಾಂಶ ತಯಾರಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಇವರದ್ದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವರು 27 ಕವಿತೆಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು, 26 ಶಿಶುಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು, 8 ಚಿತ್ರಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು, ಹಾಗೂ 17 ಧ್ವನಿ ಸುರಳಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮದೇ ‘ಬಾಗೂರು ಕಲಾ ವೇದಿಕೆ ಟ್ರಸ್ಟ್’ ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಕಲಾ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಮರೆಯ ಕಾಯಿಯಂತಿರುವವರ ಗುರುತಿಸಿ ‘ಕಲಾ ಭೂಷಣ’ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸುತ್ತ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಈ ಕಿರುಪರಿಚಯ ಡಾ|| ಭೈರಮಂಗಲ ರಾಮೇಗೌಡ ಇವರ ಲೇಖನ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಗ್ರಹಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.]

ಕಾವೇರಿ ತಾಯಿಗೆ ವಂದನೆ

(ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ)

ಕಾವೇರಿ ತಾಯೇ, ನಿನಗೆ ವಂದಿಸುವೆ |
ಕಾವ್ಯಮಯಿ ನೀನೇ ಪರಮ ಪಾವನಳೇ |
ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ನೀನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು |
ಕರ ಮುಗಿದು ಬೇಡುವೆ ಕರುಣಾಕರಿ ತಾಯೇ || ಕಾವೇರಿ ||

ವೇಣೀ ಮಾಧವನಾ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ನೀನಮ್ಮಾ |
ವೇದಾಂತ ಮಹಿಮಳೇ ವಿನಯ ಸಂಪನ್ನೇ |
ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕಳೇ ನಿನಗೆ ನಮಿಸುವೆನು |
ವೇಣುಗಾನಪ್ರಿಯೇ ವಿನಯದಿ ಪೂಜಿಪೆನು || ಕಾವೇರಿ ||

ರಿಪುಕುಲಧ್ವಂಸಿನೀ ರಮಣೀಯ ಸುಂದರೀ |
ರಮ್ಯ ಮನೋಹರೀ ರಾರಾಜಿಸುತಿರುವೆ |
ರಿಂಗಣ ಶುಭಪ್ರದಳೇ ರಂಜನಿಯೇ ನಿರಂಜನಿಯೇ |
ರಕ್ಷಿಸು ಜಗನ್ಮಾತೇ ಕಾವೇರಿ ತಾಯೇ || ಕಾವೇರಿ ||

- ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಭದ್ರಾ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ

[ಇದು ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ. ಮಹೋತ್ಸವ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಸಿಂಗರಣೆ ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಗ. 'ಕಾವೇರಿ' ಈ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ಕನ್ನಡದ ನಿಘಂಟಿನಾಳದಿಂದ ಆಯ್ದು ಮೂರು ಪದಗಳು 'ಕಾವ್ಯ', 'ವೇಣಿ' ಮತ್ತು 'ರಿಂಗಣ'. ಈ ಮೂರು ಪದಗಳು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಹೃದಯಸ್ಪಂದನ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯವೇನಲ್ಲ. ಈ ಮೂರು ಪದಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಕಾವೇರಿಯ ಹಿರಿಯ ಹೆಮ್ಮೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಭದ್ರಾ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ಅವರು ಹೆಣೆದ ಕವನ ಇದು. ಅವರ ಈ ಸಾಧನೆಗೆ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವು ಕೃತಜ್ಞ.]

ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮ

ಬನ್ನಿರಿ ಬನ್ನಿರಿ ಬನ್ನಿರಿ ಎಲ್ಲ,
ಹಬ್ಬವ ಮಾಡೋಣ
ನಾವು, ಹಬ್ಬವ ಮಾಡೋಣ,
ಇಂದು, ಹಬ್ಬವ ಮಾಡೋಣ || ಪ ||

ಐವತ್ತು ವರುಷ ತುಂಬಿದ
ಹರುಷಕೆ, ಹಾಡುತ ಕುಣಿಯೋಣ
ನಾವು, ಹಾಡುತ ಕುಣಿಯೋಣ
ಇಂದು, ಹಾಡುತ ಕುಣಿಯೋಣ || ಅ.ಪ ||

ಎಂಟೋ ಹತ್ತೋ ಮಂದಿಯು ಸೇರಿ
ಕಟ್ಟಿದ ಸಂಘವಿದು... ಗೆಳೆಯರು ಕಟ್ಟಿದ ಸಂಘವಿದು
ಪ್ರೀತಿಯ, ಘಟ್ಟಿಯ ಸಂಘವಿದು
ಕಾವೇರಿ, ಕನ್ನಡ ಸಂಘವಿದು ಕನ್ನಡ ಮುನ್ನಡೆ ಸಂಘವಿದು || 1 || ಬನ್ನಿರಿ...

ಹಿರಿಯರು ನೆಟ್ಟ ಸಸಿಯದು ಇಂದು
ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿಹುದು... ನೋಡಿ ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿಹುದು
ಬೆಳೆದು, ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿಹುದು
ಉಳಿದು, ಬೇರನು ಬಿಟ್ಟಿಹುದು... ಆಳಕೆ ಬೇರನು ಬಿಟ್ಟಿಹುದು || 2 || ಬನ್ನಿರಿ...

ನೆನಪಿನ ಬುತ್ತಿಯ ಬಿಚ್ಚುತ ನಾವು
ಜೇನನು ಸವಿಯೋಣ ... ನೆನಪಿನ ಜೇನನು ಸವಿಯೋಣ
ಸಂಚಯಮಾಡಿದ ಜೇನನು ಸವಿದು
ಹರುಷದಿ ಕುಣಿಯೋಣ... ಬನ್ನಿ ಚಿಮ್ಮುತ ನೆಗೆಯೋಣ || 3 || ಬನ್ನಿರಿ...

ಚಿನ್ನದ ಹಬ್ಬದ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ
ಪುಳಕಿತರಾಗೋಣ ... ರೋಮಾಂಚಿತರಾಗೋಣ
ಭವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯದ ಕನಸನು ಕಂಡು
ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡೋಣ ಮುಂದೆ ಸೆಂಚುರಿ ಹೊಡೆಯೋಣ || 4 || ಬನ್ನಿರಿ ...

- ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ

ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರೀಶ್ವರಾಯ ನಮಃ |

ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ವೀರಸಿಂಹಾಸನ ಮಹಾಸಂಸ್ಥಾನ ಮಠ, ಸುತ್ತೂರು ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ 571 129, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ

ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರೀಶ್ವರ ಮಠ (ಮೈಸೂರು ಶಾಖೆ), ಮೈಸೂರು - 570 025

21 ಜುಲೈ 2022

ಶುಭ ಹಾರೈಕೆ

ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಂಪನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ನಿರತವಾಗಿರುವ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವು ಸ್ವರ್ಣಮಹೋತ್ಸವದ ಹೊಸ್ತಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಸಂಭ್ರಮದ, ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ.

ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪುರವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ "ಕನ್ನಡ ಎನೆ ಕುಣಿದಾಡುವುದೆನ್ನೆದೆ ಕನ್ನಡ ಎನೆ ಕಿವಿ ನಿಮಿರುವುದು" ಎಂಬ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯ. ಕನ್ನಡಿಗರು ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಹೊರರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಮಾತು ಕೇಳದರೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಉಂಟು. ಕನ್ನಡ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಹಾಲು ಕುಡಿದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಆಪ್ತವಾದ ಭಾವಬಂಧ ಕುಡಿಯೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ ಎಂಬುದು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಬೆಂಬಿಡದ ಹೊಕ್ಕುಳ ಬಳ್ಳಿ; ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಬಂಧ. ಈ ಮಾನಸಿಕ ಬೆಸುಗೆ ತಾಯ್ನಾಡಿನಿಂದ ದೂರವಾದಾಗ ಇನ್ನೂ ಕಾಡುತ್ತದೆ; ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಂಧವೇ ಇಂಥ ಭಾಷಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಘಗಳ ಉದಯದ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್, ಮೆರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ವರ್ಜಿನಿಯಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಬಹುದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಆಡುಂಬೊಲವಾದ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮತನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂಬ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಇಂದು ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಐವತ್ತು ಸಾರ್ಥಕ ವಸಂತಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ಧನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಮೀಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸ್ವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಇದೇ ಆಗಸ್ಟ್ 26-27ರಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಆಯೋಜಿತವಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಮಾಜಮುಖಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವುದು ತುಂಬ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿ, ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಲಿ, ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಸಂಗತಿ, ಸಂಭ್ರಮದ ಕ್ಷಣ, ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯ ಭಾವ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಕನಸುಗಳು ಸಾಧಿಸಿದ ಎತ್ತರಗಳು, ಎದುರಾದ ಅಡೆತಡೆಗಳು, ಒದಗಿಬಂದ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯಗಳು - ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಿಂಹಾವಲೋಕನದಿಂದ ಪರಿವೀಕ್ಷಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ. ಜೊತೆಗೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೆಲಸಗಳ, ಯೋಜನೆಗಳ ನೀಲನಕ್ಷೆಯ ಸಿದ್ಧತೆ, ಉತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಗಳಿಗೆ. ಇಂಥದೊಂದು ಸಾಧನೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನೆರವು ನೀಡಿದವರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುವ ಅವಕಾಶ.

ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವು ಜೆಎಸ್‌ಎಸ್ ಸ್ಪಿರಿಚ್ಯುಯಲ್ ಮಿಷನ್‌ನೊಡನೆ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ.

ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲೆಂದು, ನಾಡು-ನುಡಿ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಡಿಂಡಿಮ ಅನುರಣಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲ್ಲೆ, ಬಾಳ್ಗೆ.

ಜಗದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಶ್ರೀಮಠ (ಮೈಸೂರು) 0821-2548221/2548223 • e-mail: jssashram@yahoo.com • ಸುತ್ತೂರು: 08221 - 232223/232224
ಜೆಎಸ್‌ಎಸ್ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಪೀಠ : 0821-2548212 • e-mail: jss@jssonline.org
ಸುತ್ತೂರು ಸದನ, ಬೆಂಗಳೂರು : 080-22970101 • e-mail: jssadana@yahoo.co.in

ಬಸವರಾಜ ಬೊಮ್ಮಾಯಿ
ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ
ಸಂಖ್ಯೆ:ಮುಮಂ/ಪಶಾ/250/2022

ವಿಧಾನ ಸೌಧ
ಬೆಂಗಳೂರು-560001
ದಿನಾಂಕ 02-08-2022

ಸಂದೇಶ

ಅಮೆರಿಕದ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ನಿನ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವು ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತಸದ ಸಂಗತಿ.

“ನೀ ಮೆಟ್ಟುವ ನೆಲ - ಅದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ನೀನೇರುವ ಮಲೆ - ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ,
ನೀ ಮುಟ್ಟುವ ಮರ - ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರ ನೀ ಕುಡಿಯುವ ನೀರ್ - ಕಾವೇರಿ...”

ಎನ್ನುವ ಕವಿವಾಣಿಯನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಾಯ್ನುಲದ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಮರೆಯದೆ, ಕರ್ಮಭೂಮಿ ಅಮೆರಿಕದ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಲು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ.

ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ, ಕಳೆದ 5 ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪರಂಪರೆಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿದೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಭೆಗಳಿಗೆ ವೇದಿಕೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಕನ್ನಡಿಗರ ಪರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ನಮ್ಮ ಗುರಿ.

"ಕನ್ನಡವು ಕನ್ನಡವ ಕನ್ನಡಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು" ಎನ್ನುವ ವರಕವಿ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ನುಡಿಗಳಂತೆ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅನವರತ ಸಾಗಲಿ. ಸಂಘವು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊರತರುತ್ತಿರುವ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ನಡೆದು ಬಂದ ಹಾದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಮೂಡಿಬರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

(ಬಸವರಾಜ ಬೊಮ್ಮಾಯಿ)

OFFICE OF THE COUNTY EXECUTIVE

Marc Elrich
County Executive

August 26, 2022

Dear Friends:

I am delighted to welcome you to the golden jubilee celebration for the Kaveri Kannada Cultural Association (Kaveri). It is noteworthy that an organization that began as a small group has grown and blossomed over the last fifty years. There is great pride in celebrating this event and am honored to be part of your festivities.

Kaveri first started to serve the Kannada speaking population in the area. It has grown and established itself firmly with over a thousand families in the DMV area supporting its multi-faceted socio-cultural activities and has participated in several charitable projects locally and in Karnataka, India, including providing financial support during natural calamities. Montgomery County is honored to have this organization working and supporting its residents.

True to its rich heritage, Kaveri can boast of many highly accomplished, artists, musicians, dancers, actors, and writers among its members, who have been recognized by their peers in the US and in Karnataka. It is a pleasure to have artists from Karnataka joining us at this jubilee to make this celebration truly memorable.

On behalf of the residents of Montgomery County, I thank you for your continued and invaluable services to our Montgomery County community. Organizations like Kaveri are an important part of the diverse American experience and are serving the public by fostering and promoting cultural ties in the diversity of Americans.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink that reads "Marc Elrich". The signature is fluid and cursive, with the first letters of the first and last names being capitalized and prominent.

Marc Elrich
County Executive

ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯ ಸಂದೇಶ

ಮಾರ್ಚ್ 27, 2021ರಂದು ದೃಶ್ಯಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ನಡೆದ ಸರ್ವ-ಸದಸ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಂತೆ ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಗಸ್ಟ್ 26-27, 2022ರಂದು ಅದ್ದೂರಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅನುಮೋದಿಸಲಾಯಿತು. ಅದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದುವರೆದ ಚರ್ಚೆಗಳ ಮತ್ತು ಒಪ್ಪಂದಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ಒಂದು ಸಂಭ್ರಮದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಒಂದು ಸುಭದ್ರವಾದ ಸಂಚಾಲನಾ ವ್ಯೂಹವನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. 2022ರ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಇಡೀ ವರ್ಷದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಈ ವಿಶೇಷ ಆಚರಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕಷ್ಟವೆಂದು, ಇತರ ಸಮಿತಿಗಳ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ಅರಿತ ಸರ್ವಸದಸ್ಯರ ಸಭೆ ಸ್ವರ್ಣಮಹೋತ್ಸವದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿಯೇ ಮುಡಿಪಾದ ಸಂಚಾಲನಾ ಸಮಿತಿಯ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಂಡಿತು. ಅನುಭವಸ್ಥ ಸದಸ್ಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಾವೇರಿ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯು ಹಣಕಾಸಿನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಸಭೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿತು. ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ(ಕಾವೇರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕಮಿಟಿ- ಕೆ.ಇ.ಸಿ), ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ(ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಟ್ರಸ್ಟೀಸ್- ಬಿ.ಓ.ಟಿ), ಮತ್ತು ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಂಚಾಲನಾ ಸಮಿತಿ(ಸ್ಪೀರಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ- ಎಸ್.ಸಿ), ಈ ಮೂರೂ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡಲು, ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಹನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಲು ಹಾಗೂ ಸಮಿತಿಗಳ ನಡುವೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಹಿರಿಯ ಮತ್ತು ಅನುಭವಸ್ಥರ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ(ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ- ಎ.ಸಿ)ಯನ್ನು ಸಹ ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ನಾಲ್ಕೂ ಸಮಿತಿಗಳೇ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂಚಾಲನಾ ವ್ಯೂಹ!

ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಸೇರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿರುವ ಈ ಸಂಭ್ರಮದ ಆಚರಣೆಗೆ ನೂರಾರು ಜನ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ದುಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದೇ ಉತ್ಸವ ಮುಂದೆ ಸಾಗದು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುರಿದುಂಬಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಈ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ತೊಡಗಿದ್ದೇವೆ. ಕೇವಲ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯ ಉಪಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ- ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆ, ಊಟೋಪಚಾರ, ಮನರಂಜನೆ, ಹಣ ಸಂಗ್ರಹ, ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಾವೇರಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲಿಂದ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ದೀರ್ಘ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿದವರು. ಆರು ಜನರೂ ಹಿಂದೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದವರೇ, ಅವರಲ್ಲಿ ಐದು ಮಂದಿ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಾಗಿ ದುಡಿದವರು. ಹೀಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಹಿತನುಡಿಗಳು ಇತರ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆಯೆಂದೇ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ. ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಅತ್ಯಂತ ವೈಭವದಿಂದ ಜರುಗಲಿ. ಬನ್ನಿ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸೋಣ!

ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲ್ಲೆ!

ಕಾವೇರಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಭಾರತೀ ಸೆಟ್ಟಿ, ಮೈಸೂರು ನಟರಾಜ, ಸುರೇಶ ರಾಮಚಂದ್ರ, ಜಯಶ್ರೀ ಜಗದೀಶ್, ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ, ಮತ್ತು ರವಿ ಡಂಕಣಿಕೋಟೆ (ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು).

ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಂಚಾಲನಾ ಸಮಿತಿ ಸಂದೇಶ

ನಮಸ್ಕಾರ,

ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಗೂ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

50 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಬೆಳೆಸಿ, ನಡೆಸಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬದಂತೆ ಒಡನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಬಂಧುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅನಂತಾನಂತ ವಂದನೆಗಳು. 50ನೇ ವರ್ಷದ ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ಸಮಯ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಮಹಾ ಸಮಾವೇಶದ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಸಮಸ್ತ ಕಾವೇರಿ ಮಿತ್ರರು, ಸರ್ವ ಸದಸ್ಯರು, ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ, ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ, ವಿಶ್ವಸ್ಥ ಮಂಡಳಿ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಪೂರ್ವ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ತುಂಬು ಹೃದಯದ ವಂದನೆಗಳು.

ನವೆಂಬರ್ 2021ರಲ್ಲಿ ಕೋವಿಡ್ ಭೀತಿಯಲ್ಲೇ ಆರಂಭಗೊಂಡ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಶುರುವಾಗಿ ಈಗ ಎಲ್ಲ ಅಂಕಿ-ಅಂಶ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಬಹಳ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವ ಸಮಾರಂಭವಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 125ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸದಸ್ಯರು ಸತತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವೇರಿಯ ಮಿತ್ರರು ಉದಾರ ರೀತಿಯಿಂದ ತನು-ಮನ-ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಸಹಕಾರವೇ ಸಮಾರಂಭದ ನಿಜವಾದ ಶೋಭೆ.

ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸುಮಾರು 30ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪೂರ್ವ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು ಭಾಗಿಯಾಗಿರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ತರ ಸಂಗತಿ. ಈ ತರಹದ ಉದಾಹರಣೆ ತುಂಬಾ ವಿರಳ. 50ನೇ ವರ್ಷದ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿರುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ.

ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಧೈಯವಾಕ್ಯದಂತೆ, ಕಾವೇರಿಯ ಇದುವರೆಗಿನ ಸಾಧನೆಗಳ 'ಸಂಚಯ'ವನ್ನು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಮಾಡುತ್ತ, ಇದು ಎಲ್ಲರ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು 'ಸಂಭ್ರಮ'ಪಡುತ್ತ, ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡಿಗ-ಕರ್ನಾಟಕ ಬಗೆಗಿನ ನಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನ ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ 'ಸಂಕಲ್ಪ' ಮಾಡುವ ಸಮಯವಿದು. ಈ ಮಹೋತ್ಸವ ನಡೆಯುವ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆದು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆನಂದಿಸಿ, ರುಚಿಕರ ತಿಂಡಿತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಸವಿದು ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆ. ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಂದಮೇಲೆ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಭಾಸಗಳು ಆಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ನ್ಯೂನತೆ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಆನಂದಿಸಿ ಎಂದು ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಭಿನಂದನೆ ಮತ್ತು ಶುಭಹಾರೈಕೆಗಳು.

ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು,

ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಂಚಾಲನಾ ಸಮಿತಿ

ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿ, ಮಾದೇಶ್ ಬಸವರಾಜು, ಮೈತ್ರಿ ಮಂಜುನಾಥ್, ನಾಗಶಂಕರ್ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ಸಂಜಯ್ ರಾವ್, ಶರ್ಮಿಳಾ ಮೂರ್ತಿ, ಸುಧಾಕರ ಸರಸ್ವತಿಪುರ.

ಕಾವೇರಿ ವಿಶ್ವಸ್ಥ ಮಂಡಳಿಯ ಸಂದೇಶ

ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಈ ವರ್ಷ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಶುಭ ಅವಕಾಶ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಾಗಿ ಹೊರದೇಶದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಎರಡನೆಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಿಚಿಗನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಘ ಪಂಪ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅದೇ ವರ್ಷ ಬಾಲ್ಟಿಮೋರಿನಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ! ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಂಘ ಐವತ್ತರ ಗಡಿ ದಾಟುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಅಂಗವಾಗಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.

ಈ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ಯಾವ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿರುವ ಏಕೈಕ ಸಂಘ ಕಾವೇರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಹರ್ಷವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಯಾವ ಒಂದು ಗುಂಪಿಗಾಗಲೀ ಸಂಘಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಹೊಸ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಸಂಘದ ಐವತ್ತನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಲ್ಲತ್ತೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಥೆ ಭಾರತದ ಹೊರಗೆ ಇರಲಾರದು ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ.

ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿ. ಸಿ., ಮೇರೀಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ವರ್ಜೀನ್ಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಘವಾಗಿ 'ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾವೇರಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕಲಾವಿದರು, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಮತ್ತಿತರ ಮೇಧಾವಿಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಈ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾವೇರಿಯ ವಿಶ್ವಸ್ಥ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜೈ ಕಾವೇರಿ, ಜೈ ಕರ್ನಾಟಕ, ಜೈ ಕನ್ನಡ!

ಇಂತೀ,

ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ರಾಜಶೇಖರ್, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ವಿಶ್ವಸ್ಥ ಮಂಡಳಿ

ಗಿರೀಶ್ ವಾಸುದೇವ, ಮಹೇಶ ಮಹಾದೇವ, ಮೀನಾ ರಾವ್, ಶೈಲಜಾ ಅರ್ಕಾಚಾರ್ಯ, ಸತೀಶ ಬೆಳಗುತ್ತಿ,
 ಸುಮಾ ಮುರಳೀಧರ್ (ಸದಸ್ಯರು)

ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ 2022 ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸಂದೇಶ

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಶಯಗಳು! ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, 1972ರಲ್ಲಿ, ಸಹೃದಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಆಶಯಗಳಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಈ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಬ್ಬರಂತೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಘವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು, ಯುವಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು, ಹಾಗೂ ನೂರಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಇದರ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವೇರಿ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಎರಡನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ 'ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ' ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಈಗಲೂ ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತ ಇದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಕಾವೇರಿ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಯುಗಾದಿ, ಗಣೇಶೋತ್ಸವ, ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ, ನಾಟಕೋತ್ಸವ, ವನವಿಹಾರ(ಪಿಕ್ನಿಕ್), ಕ್ರೀಡೆ, ಮತ್ತು ಇತರ ಯುವಸಮಿತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸುವ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ 2022ರ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದ ನನಗೆ ಒದಗಿ ಬಂದಿರುವುದು ತುಂಬ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ, ಸಂಚಾಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ, ಕಾವೇರಿ ವಿಶ್ವಸ್ಥ ಮಂಡಳಿ ಹಾಗೂ ನೂರಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸತತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿರಿ-ಕಿರಿಯರೆನ್ನದೆ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಮತ್ತು ತನು-ಮನ-ಧನ ಸಹಾಯಗಳಿಂದ ಕಾವೇರಿಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಇದೊಂದು ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿ ಜರುಗಲಿದೆ. ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ ಕಾವೇರಿ ಸಂಘದ ಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಈಗಲೂ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು.

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಆಚರಣೆಯ ಹಲವಾರು ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕಲಾವಿದರಾದ ವಿಜಯಪ್ರಕಾಶ್, ಅನನ್ಯಾ ಭಟ್, ನವೀನ್ ಸಜ್ಜು ಮುಂತಾದವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನತಣಿಸಲು ಆಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ರಾಯಭಾರಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಜೆಎಸ್‌ಎಸ್ ಮತ್ತು ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿ ಮಠಗಳ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು, ಕೆಲ ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಾತರದಿಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಒಂದೂವರೆ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅತಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿಸಲು ಹಗಲಿರುಳೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ನನ್ನ ಮನದಾಳದ ವಂದನೆಗಳು.

ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯ-ದತ್ತಿನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದು, ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಕೋಪ ಮುಂತಾದ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದನ್ನು ಅನುಚಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಯುವಜನಾಂಗ ಈ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬನ್ನಿ, ಈ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಸಂತಸದಿಂದ ಹಾಡಿ ನಲಿದು, ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ಸವಿದು, ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಮೆರೆಯೋಣ. ಮುಂದೆ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ವಜ್ರ ಮಹೋತ್ಸವ ಮತ್ತು ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನೂ ಆಚರಿಸುವ ಕನಸನ್ನು ಮೂಡಿಸೋಣ.

ಸತೀಶ ರಾ. ಬೆಳಗುತ್ತಿ, ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ 2022 ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಶುಕ್ರವಾರ, 26 ಆಗಸ್ಟ್ 2022	
ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಗುಚ್ಚದ ನಮನ	ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ಚಾರ್ ಮತ್ತು ತಂಡ
ಮಹೋತ್ಸವ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಕರ್ಟನ್ ರೈಸರ್	ಆಮಂತ್ರಿತ ಅತಿಥಿಗಳು
ಪ್ರೈಮ್ ಟೈಮ್ ಸಂಗೀತ ಶೋ	ಶ್ರೀಮತಿ ಅನನ್ಯ ಭಟ್ ಮತ್ತು ತಂಡ
'ಕಾವೇರಿ ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿ' ರೂಪಕ	ಶ್ರೀಮತಿ ಮಣಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಮತ್ತು ತಂಡ
ಹಬ್ಬದ ಭೋಜನ	ಆನಂದ ಪೂಜಾರಿ ಮತ್ತು ತಂಡ
ಪ್ರೈಮ್ ಟೈಮ್ ಸಂಗೀತ ಶೋ	ನವೀನ್ ಸಜ್ಜು ಮತ್ತು ತಂಡ
ಶನಿವಾರ, 27 ಆಗಸ್ಟ್ 2022	
ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರ	ಆನಂದ ಪೂಜಾರಿ ಮತ್ತು ತಂಡ
ಕಾವೇರಿ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ	ಶ್ರೀ.ಗುರು ನಾಗರಾಜ್ ಮತ್ತು ತಂಡ
ಸ್ಥಳೀಯ ಆರ್ಕೆಸ್ಟ್ರಾ - ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್	ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಸಾದ್ ಮತ್ತು ಗುಂಪು
ಹಾಸ್ಯ ಸಲ್ಲಾಪ	ಶ್ರೀ. ಕೃಷ್ಣೇಗೌಡರು
'ಬೊಮ್ಮನ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ' ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕ	ಶ್ರೀಮತಿ. ಸುಮಾ ಮುರಳೀಧರ್ ಮತ್ತು ಬಳಗ
ಸ್ಥಳೀಯ ಆರ್ಕೆಸ್ಟ್ರಾ- ರಿಚ್ಕಂಡ್, ವರ್ಜಿನಿಯಾ	ಡಾ ಅನಿಲ್ ಮತ್ತು ಗುಂಪು
ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿಶೇಷ ಹಬ್ಬದ ಊಟ	ಜೆ ಎಸ್ ಎಸ್ ಮಿಷನ್ ತಂಡ
'ಜೀವನದಿ ಭಾವನದಿ' ನೃತ್ಯ ರೂಪಕ	ಶ್ರೀಮತಿ ವಾಣಿ ರಮೇಶ್ ಮತ್ತು ತಂಡ
'ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ' ನಾಟಕ	ಶ್ರೀ ನಿತಿಶ್ ಶ್ರೀಧರ್ ಮತ್ತು ತಂಡ
ಸ್ಥಳೀಯ ಆರ್ಕೆಸ್ಟ್ರಾ- ಉತ್ತರ ವರ್ಜಿನಿಯಾ	ಶ್ರೀಮತಿ ಕವಿತಾ ಕುಕ್ಕಿಲ್ಲಾಯ ಮತ್ತು ಗುಂಪು
ದಾನಿಗಳ ಸನ್ಮಾನ	ಎಲ್ಲ ದಾನಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಜಕರು
ಅದ್ಭುತ ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋ	ಶ್ರೀಮತಿ ರೋಹಿಣಿ ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಗುಂಪು
ಭರ್ಜರಿ ಹಬ್ಬದ ಊಟ	ಆನಂದ ಪೂಜಾರಿ ಮತ್ತು ತಂಡ
'ಸಮ್ಮಿಲನ' ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ	ಶ್ರೀಮತಿ. ಸ್ಮಿತಾ ಗಿರೀಶ್ ಮತ್ತು ತಂಡ
ಪ್ರೈಮ್ ಟೈಮ್ ಸಂಗೀತ ಕುಣಿತ	ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿಯ ಕಲಾವಿದ ವಿಜಯ್ ಪ್ರಕಾಶ್ ಮತ್ತು ತಂಡ

KAVERI KANNADA ASSOCIATION - Presidents

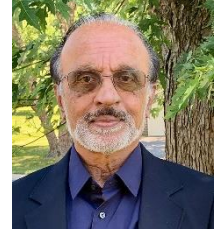
Vimala ChannnaBasappa -
1972-1974

Siddalingiah - 1975

Dwarakanath - 1976-1977

Rajashekhar Doddanna -
1978

Krishna Murthy - 1979

GuruSwamy Ayya - 1980

Barthy Setty - 1981

B S Prabhakar - 1982

Srikantaiah - 1983

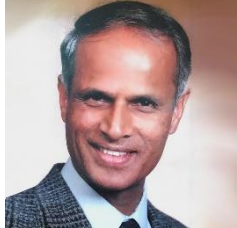
Gayathri Jagannath -1984

Nataraja Mysore - 1985

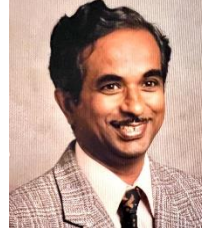
Krishnamurthy - 1986

K L Vasanth - 1987

A R Char - 1988

Lavappa - 1988

Sushila Malur - 1989

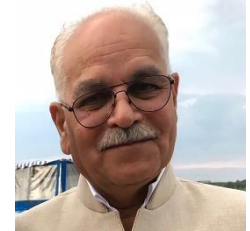
Vishwanath - 1990-1991

Dwarakanath - 1991-92

Suma Muralidhar - 1993

Gopinath Boray - 1994

Shailaja Rau - 1995

Shashikala - 1996

Vijayalakshmi - 1997

Chandra -1998

KAVERI KANNADA ASSOCIATION - Presidents

Suresh Ramachandra - 1999

Ravi Harapanahalli - 2000

NagaShankar - 2001

Ravi Dankanikote - 2002

Sanjay Rao - 2003

Harish Hiremath - 2004

Ramachandra Rao - 2005

Madesha Basavaraju - 2006

Swamy Narayana - 2007

Shivu Bhat - 2008

Meena Rao - 2009

Guru Nagaraja - 2010

Jayashree Jagadeesh - 2011

Haridas Lahari - 2012

Sharmila Murthy - 2013

Girish Vasudeva - 2014

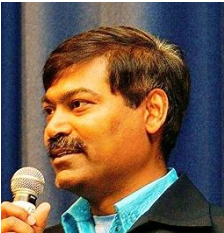
Sudhakar Saraswatipura - 2015

Kiran Lakshman - 2016

Mani Sreenivas - 2017

Subodh Korpade - 2018

Shailaja Arkacharya - 2019

Mahesh Mahadeva - 2020

Mythri Manjunath - 2021

Satish Belagutti - 2022

Steering Committee

Standing L to R: Sanjay Rao, Madesh Basavaraju, Nagashankar Chandrashekar, Haridas Lahari, Sudhakara Saraswatipura

Sitting L to R: Sharmila Murthy, Rajashekhara Doddanna, Satish Belagutti, Mythri Manjunath

Advisory Committee

Sitting L to R: Ravi S Harapanhalli, Ravi Dankanikote, Barthy Setty, Jayashree Jagadeesh, Suresh Ramachandra, Mysore Nataraja, Kaveri Krishnamurthy

Kaveri Executive Committee

Standing L to R: Rohini Kumar, Manjunath Hegde, Vinay Kalachar, Naga Chaitanya, Srikanta Rao, V James Dante, Mohandas Venkobdas

Sitting L to R: Jyothi Mandya, Sudarshana Bhaktavatsala, Satish Belagutti, Rohini Banavar, Prathima Murthy, Bindu Gururaj

Board of Trustees

Sitting L to R: Mahesh Mahadeva, Girish Vasudeva, Rajashekhara Doddanna, Meena Rao, Satish Belagutti
Not present: Shailaja Arkacharya, Suma Muralidhar

Kaveri Founders

Sitting L to R: Rajashekhara Doddanna, Uma Rajashekar, Barthy Setty, Boggarm Setty, Raju Krishnamurthy, Kaveri Krishnamurthy

Kaveri Presidents

Standing L to R: Rajashekhara D, Girish V, Mahesh M, Ravi H, Madesh B, Satish B, Mani S, Meena R, Sharmila M, Mythri M, Jayashree J

Sitting L to R: Vijaya Lakshmi Gowda, Krishnamurthy, Ravi D, Suresh R, Barthy S, Nataraja M, Gayathri J, Chandra B

Sitting Floor L to R: Sudhakara S, Nagashankar C, Haridas L, Sanjay R, Gurudatha N

Finance Committee

Standing L to R: Sudarshana B, Girish V, Madesh B, Nandish Mattikalli, Mohandas Venkobdas, Sudhir Sharma, Satish Belagutti, Ramakrishna Bhat, Purushotam Puranik, Vinayak, Sudhakar S
Sitting L to R: Girijaa Sudarshan, Mamatha Kumar, Aruna Sharma, Vimala Siddalingaiah, Kavitha Mattikalli, Meena Rao, Sharmila Murthy, Seema Shreenidhi

Fundraising Committee

Standing L to R: Haridas Lahari,
Sitting L to R: Nagashankar Chandrashekar, Ravi Dankanikote, Keerthi Swamy, Kaveri Krishnamurthy
Inset: Shiva B Anand, Manjunatha GV

Kaveri Literary | Souvenir Committee

Standing L to R: Sudhakara Saraswatipura, Manjunath Hegde, Mahesh Mahadeva, Srikanta Rao, Somashekar Nanjunda, Akshay Sudhakar, Nanma Haridas, V James Dante, Sanjay Rao, Naga Chaitanya
Sitting L to R: Rajashekhara Dodanna, Sucheta Managoli, Ravi Harapanhalli, Nataraja Mysore, Sona Krishnaswamy, Shubha Satish, Kaveri Krishnamurthy

Facebook Communication Committee

Sitting L to R: Shubha Satish, Priyanka Ram Mehetrey, Narmada Ravindra, Shruthi Honganoor, Savitha Rao

Food Committee

L to R: Sanjay Rao, Rajendra Galagali, V James Dante, Kiran Xavier, Sucheta Managoli, Sandhya Das, Jayashree Jagadeesh, Ravi Rao, Kaveri Krishnamurthy, Sreenivas Gudi, Mahesh Mahadeva, Varadarajan Krishnaswamy, Vinay Nagaraja

Invitation Committee

Sitting L to R: Madesh Basavaraju, Sanjay Rao, Keerthi Swamy, Satish Belagutti, Mythri Manjunath, Rajashekhara Doddanna

Program Coordinators

Standing L to R: Suma Muralidhar, Sudhakara Saraswatipura, Madesh Basavaraju, Gurudatha Nagaraja, Haridas Lahari, Sanjay Rao, Satish Belagutti, Nagashankar Chandrashekar, Nitish Sridhar

Sitting L to R: Sharmila Murthy, Kavitha Kukkilaya, Vani Ramesh, Smita Girish, Mythri Manjunath, Smitha Esther, Mani Sreenivas

Invocation Committee

Standing L to R: Raghavendra Batni, Laxmi Prasad, Madhu Bhaskar, Uma Rajashekar, Kalyani Prakash, Sheela Rajasekara, Padmini Ravi, Vijaya Krishna, Mamatha Ananth, Ravi Harapanhalli, Anupama Shivacharan

Sitting L to R: Sukanya Venkatesh, Raju Krishnamurthy, Gayathri Jagannath, Subhadra Keshavamurthy, Shashi Murthy, Guru Usha Char, Guru Kalavathy, Nalini Umashankar, Ganga Sudhakar

Jeeva Nadi Bhava Nadi

Standing L to R: Nidhi Panabakam, Jyothi Mandya, Sudarshana Baktavatsala, Ravi Harapanhalli, Kiran Chinivar, Pradeep Ramakrishnaiah, Kusuma Aralere, Shweta Vinay, Girijaa Sudarshan, Riya Jayashankar, Shreya Jayashankar, Nanma Haridas.

Sitting L to R: Manya Manjunath, Veda Murthy, Srivatsa Joshi, Vani Ramesh, Sharmila Murthy, Mythri Manjunath, Anaya Gowder.

Sitting Floor L to R: Anagha Bhat, Aditi Sudarshana

Grand Finale

Sitting L to R: Girijaa Sudarshan, Aruna Sharma, Bhagya Mahesh, Smitha Esthar, Smita Girish, Jyothi Mandya, Sowmya Vinay

Audio Visual Committee

Standing L to R: Manjunath Hegde, Naga Chaitanya, Subbu Karanth, Anand Uppor, Kota Gopalakrishna, Sudhir Sharma

Sitting L to R: Shreenidhi Eshwaraiah, Jay Savand, Madaiah Puttaraju, Shruthi Honganoor, Rajashekhara Doddanna, Haridas Lahari

Publicity and Communication Committee

Standing L to R: Haridas Lahari, Kiran Chinivar, Subbu Karanth, Sudharshana Bhaktavatsala, V James Dante, Jay Savand

Sitting L to R: Shubha Satish, Priyanka Ram Mehetrey, Narmada Ravindra, Shruthi Honganoor, Savitha Rao

Art Display Committee

Standing L to R: Savitha Rao, Prathana Joshi, Kavitha Kukkilaya
Sitting L to R: Barthy Setty, Asha Kumar, Nutan Dodbele, Haridas Lahari, Bindu Gururaj, Girijaa Sudarshan

'Chatri' Committee

Standing L to R: Haridas Lahari, Shruthi Honganoor, Kavitha Kukkilaya, Prarthana Sameer, Seema Anjutgi
Sitting L to R: Jyothi Mandya, Bindu Gururaj, Aruna Basappa, Prathibha Kumari, Bhagya Mahesh

Creative Kannada Decoration Committee

Standing L to R: Shruthi Honganoor, Divya Krupakar, Soumya Nag, Shweta Vinay, Prarthana Joshi, Bhagya Mahesh, Girijaa Sudharshan

Standing L to R: Jyothi Mandya, Prathima Simha, Savitha Rao, Padmini Dixit, Roopa Rao, Kavitha Kukkuliya, Priyanka Ram Mehetrey

Inset: Sridevi Yogeshwar, Shashi Iyengar, Ashwini Karanth, Smitha Vasist

Drama Committee

Standing L to R: Jayanth Kananur, Ravi Harapanhalli, Suma Muralidhar, Shaila Rau, Meena Rao, Nithish Sridhar, Sanjay Rao, Srinath Bhalle

YouTube Committee

Standing L to R: Daivik Shetty, Ajith Shetty, Sudhir Sharma, Satish Belagutti, Girish Vasudeva
Haridas Lahari, Samarth Sudarshan

Sitting L to R: Chaitra Sudhakar, Anupama Chinivar, Rohini Banavar, Mamatha Kumar

Web Committee

Standing L to R: Haridas Lahari, Naga Chaitanya

Sitting L to R: Rama Murthy, Veda Murthy, Samarth Sudarshan, Manya Mahesh, Arjun
Gowder, V James Dante

Kaveri Registration Committee

Standing L to R: Sudarshana Baktavatsala, Meena Rao, Soumya Nag, Rohini Rao, Sowmya Vinay, Raju Krishnamurthy, Srikanta Rao

Sitting L to R: Gayathri Venkataramaiah, Kusuma Aralere, Jayashree Jagadeesh, Mythri Jayadeva, Suchetha Managoli, Gayathri Jagannath

Dance Music Committee

Standing: Madesh Basavaraju

Sitting L to R: Kavitha Kukkilaya, Prathibha Kumari, Rajashri Niranjanamurthy, Smitha Esthar, Riya Jayashankar, Shreya Jayashankar, Tanya Jayashankar, Anagha Bhat

Music Committee

Standing L to R: Ajith Shetty, Madesh Basavaraju, Subbu Karanth, Gurudatha Nagaraja, Anand Uppor, Jay Savand, Shreenidhi Eshwaraiah
Sitting L to R: Smitha Esthar, Seema Anjutgi, Kavitha Kukkilaya, Aruna Sharma, Mamatha Kumar

Reception Decoration Committee

Standing L to R: Divya Krupakar, Renuka Row, Soumyata Heggade, Soumya Nag, Aruna Basappa, Bindu Gururaj, Swetha Vinay, Mythri Manjunath
Sitting L to R: Jyothi Mandya, Shruthi Honganoor, Prathima Simha, Rohini Rao, Sukanya Venkatesh, Narmada Ravindra, Gayathri Jagannath

Hospitality Committee

Standing L to R: Swamy BHR, Manoj Kidiyoor, Girish Manchapanahalli, Sreenivas Thimmaiah, Sudhish Parthasarathy, Sanjay Rao, Girish Vasudeva, Shailan Mandayam, Manjunatha Chandrappa, Raghavendra Jayaram, Arun Kumar
Not Present: Jaikummar Madhava, Manjunath GV, Munikumar Kotera

Fashion Show Committee

L to R: Nagashankar, Narendra Kumar, Rohini Kumar, Naga Chaitanya

Sports Committee

L to R: Mahesh Mahadeva, Madesh Basavaraju, Narmada Ravindra, Harsha Sarjapur, Girish Vasudeva

ಕಾವೇರಿ ನೆಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿ

Sitting L to R: Banad Jagannath, Mani Sreenivas, Bindu Gururaj, Girija Sudarshan

'Ratha' Committee

Sitting L to R: Jayaram Krishnappa, Manju Heggade, Arun Simha, Haridas Lahari,
Banad Jagannath, Manjunath Rao, Vinay Kalachar.

Standing L to R: Veda Nagaraj, Sripathy Subramania, Prarthana Sameer Joshi, Bindu Gururaj

Inset photo: Sujatha Badrinath, Ananth Badrinath, Kalyani Hosadurga, Prakash Hosadurga, Shashirekha Iyengar,
Venugopal Iyengar, Geetha Raman, Raman Kadaba, Nutan Dodbele, Simhaprasad Dodbele, Padmini Dixit, Ravi Dixit,
Janardhanan Kakkarayil, Anil Kumar

ಕಣ್ಮರಿಯಾದ ಕಾವೇರಿಗರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ

ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನವು ತುಂಬಾ ಜಟಿಲವಾದದ್ದು. ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜಾಲ. ಇದು ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಲಯ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸತ್ ರಜಸ್ ತಮಸ್ ಈ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಆಟ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುಕೊಂಡ ಜೀವನ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡೇ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ? ಡಿವಿಜಿ ಅವರ ಒಂದು ಕಗ್ಗ ಜೀವನದ ಈ ಮರ್ಮವನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

ಮುಳುಗದಿರು, ಜೀವನದ ತೆರೆಯ ಮೇಲೇಜುತ್ತಿರು |

ಒಳಿತನಾಗಿಸು, ಕೊಡುತ ಕೊಳುತ ಸಂತಸವ ||

ಕಳವಳಂಬಡದೆ ನಡೆ ಕಡೆಯ ಕರೆ ಬಂದಂದು |

ಮಿಳಿತನಿರು ವಿಶ್ವದಲಿ- ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ||

ಈ ರೀತಿಯ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿದು, ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಈ ಅಸ್ಥಿರ ಜಗತ್ತನ್ನು ತೊರೆದು ಶಾಶ್ವತದಡೆಗೆ ಪಯಣಿಸಿದ ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಸವಿನೆನಪುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಯತ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಾಗ ದೈವವಶರಾದ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅವರ ಕುಟುಂಬದವರಿಂದ ಮತ್ತು ನನ್ನ ನೇರ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜನನ ಮರಣಗಳ ಆಲೋಚನೆ ನನ್ನನ್ನು ಮುತ್ತುವರಿಯಿತು. ಜೀವನ ಒಂದು ಹಾಡು-ಹಾಡಬೇಕು, ಜೀವನ ಒಂದು ಆಟ- ಆಡಬೇಕು, ಜೀವನ ಒಂದು ಸವಾಲು- ಎದುರಿಸಬೇಕು, ಜೀವನ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನ- ಸಾಕಾರಿಸಬೇಕು, ಜೀವನ ಒಂದು ಪ್ರೇಮ- ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು, ಜೀವನ ಒಂದು ತ್ಯಾಗ- ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? "ಮೃತ್ಯು ಎಂದರೆ ಬೆಳಕು ಹೋದಂತಲ್ಲ, ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದಾಗ ದೀಪವನ್ನು ಆರಿಸಿದಂತೆ" ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕವಿ ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟಾಗೋರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸಹ ನೆನಪಾಯಿತು. ಜೀವನಗಳು ನದಿಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಅವುಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಉಗಮಿಸಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಥಗಳನ್ನು ಚಲಿಸಿ, ಸಂಗಮಿಸಿ, ಪ್ರವಾಹ, ಅಬ್ಬರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಹರಿದು, ಅಣೆಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾದರು ಕೊನೆಗೆ ಭೋರ್ಗರೆದು ಸಾಗರವನ್ನು ಸೇರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದರ ಅರಿವಾಯಿತು. ದಿವಂಗತರು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಆದರ್ಶಗಳು, ಅವರ ತತ್ವಗಳು, ಕಾರ್ಯಗಳು ಸವಿ ನೆನಪುಗಳಾಗಿ

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಮೃತರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಜೀವಿತರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಕಣ್ಮರಿಯಾದ ಕಣ್ಮಣಿಗಳು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ದಿವಂಗತರಾದ ಡಾ|| ವೈ.ಕೆ ರಾಮಯ್ಯ, ಡಾ|| ಭಗವಾನ್, ಡಾ|| ನಾಗಭೂಷಣ ರಾವ್, ಎಸ್.ವಿ ರಾಜಗೋಪಾಲ್, ಜಯಣ್ಣ, ರಾಮಚಂದ್ರ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಮತ್ತು ಡಾ|| ಅನಸೂಯಾ ಶರ್ಮ. ಇವರೆಲ್ಲ 1972-1979ರ ಸಮಯದ ಮೂಲ ಕಾವೇರಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದವರು. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಸಮಯದ ಅಭಾವದಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ದಿವಂಗತರು- ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ರಂಗಾಚಾರ್, ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಮಲಾ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ, ಕೆ. ಜಿ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣ, ಎಂ.ಜಿ ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿ, ಡಾ|| ಕೆ. ಎಸ್. ಲವಪ್ಪ, ಮಾಗಲ್ ರಾವ್, ಡಾ|| ಎಚ್. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಡಾ|| ಗಂಗಾಧರ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಕಾಂತಾ ಕೋರಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರೇಮಾ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್, ಎಂ. ಬಿ ಮುರಳೀಧರ್, ಡಾ|| ಬಿ. ತ್ಯಾಗರಾಜ್, ಡಾ|| ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ವಿಕ್ ವಿಶ್ವನಾಥ, ಮನೋಹರ್ ಕುಲ್ಕರ್ಣಿ, ಡಾ|| ಕೆ. ಎಲ್. ವಸಂತ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ವಸಂತ್, ಸಂಜೀವ ಮನಗೋಳಿ, ಮೈಸೂರು ರಾಮರಾವ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಚಂದ್ರು, ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾಯಾ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ, ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿ. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸಿದ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವರ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರೆದು ಓದಿದ ಕವನಗಳನ್ನು ಸಹ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನಗಳ ಮತ್ತು ದೊರೆತ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡೀಕರಣ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ದಿವಂಗತ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಚಿರಶಾಂತಿ ಲಭಿಸಲಿ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಈ ಲೇಖನ ಸಮೂಹದ ಮೂಲಕ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸೋಣ. ಇವರ ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವನ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ದಾರಿದೀಪ ವಾಗಲಿ, ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿವಂಗತರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದರೆ ಕಾವೇರಿಗರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಇರಲಿ.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಈ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅನೇಕ ದಿವಂಗತರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾವೇರಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ರಾಜಶೇಖರ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ, ಮತ್ತು ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.]

ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ರಂಗಾಚಾರ್

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ರಾಧಿಕಾ ರಂಗಾಚಾರ್

ಕರ್ನಾಟಕದ ಯೆಲ್ಲಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ 1938ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ರಂಗಾಚಾರ್ ಅವರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಎ ಮತ್ತು ಎಂಎ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. 1964 ರಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು, ಇದು 30 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮುನ್ನಡೆಯಿತು.

ರಂಗಾಚಾರ್ ಅವರು ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರೆಸಿದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಧ್ಯಪ್ರಾಚ್ಯ ದೇಶಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದರು. ಅವರು ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದರೂ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಭಾರತದ ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಮಂಡಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ರಂಗಾಚಾರ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಭಾಗ್ಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳಾದ ಆಶಾ, ಹರ್ಷ ಮತ್ತು ರಾಧಿಕಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡಿನ ಪೊಟೊಮ್ಯಾಕ್ ನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿವಿಧ ಸರ್ಕಾರಿ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ರಂಗಾಚಾರ್ ಮತ್ತು ಭಾಗ್ಯ ಕನ್ನಡತನ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಕನ್ನಡಿಗರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಹೀಗಾಗಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಪಿಕ್ನಿಕ್ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಿಚಿಗನ್‌ನ ಮೊದಲ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಸಂಘ 'ಪಂಪ' ದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ ಪ್ರದೇಶದ ಕನ್ನಡ

ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗುಂಪು ಟ್ರೈಸ್ಟೇಟ್ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರನ್ನು ತಲುಪಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಕಾವೇರಿ ರಚನೆಯಾದಾಗ ರಂಗಾಚಾರ್ ಅವರು ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು. ರಂಗಾಚಾರ್ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೇಸರಿಭಾತ್‌ಗೆ ತುಂಬಾ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಸರಿಭಾತ್ ತಯಾರಿಸಲು ರಂಗಾಚಾರ್ ಅವರು ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರ ಪುತ್ರಿ ರಾಧಿಕಾ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅನೇಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ರಂಗಾಚಾರ್ ಅವರು ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನ ನೀಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಕಾವೇರಿಗರು ನೆನಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

[ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪ್ಪನಹಳ್ಳಿ]

ಬೇವು ಬೆಲ್ಲದೊಳಿಡಲೇನು ಫಲಾ?
ಹಾಲಿಗೆ ಹಾಲೆರೆದರೇನು ಫಲಾ?
ಕುಟಲವ ಬಿಡದಿಹ ಕುಜನರು ಮಂತ್ರವ
ಪರನೆಯ ಮಾಡಿದರೇನು ಫಲಾ?
ಸತೆಯನ್ನಾಡುವ ಮನುಜರು ಮನದಲಿ,
ವಿಠಲನ ನೆನೆದರೆ ಏನು ಫಲಾ?

ವಿಮಲಾದೇವಿ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (1932-2004)

ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ

ವಿಮಲಾ ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ. ತಂದೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾದ ಸಿದ್ದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಮಳಿಮಠ ಹಾಗೂ ತಾಯಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಾದೇವಿ. ವಿಮಲಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪತಿ ಡಾ. ಕೆ. ಸಿ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ಅವರ ಜೊತೆ ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಬಂದದ್ದು 1955ರಲ್ಲಿ. ವಿಮಲಾ ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ B.A. ಪದವಿ ಪಡೆದು ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ Illinois Institute of Technology ಇಂದ M.S. ಪದವಿ ಸಹ ಪಡೆದರು. ಅವರು 1966 ಸಾಲಿನಿಂದ ವರ್ಜಿನಿಯಾದ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರಿಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ವಾಸಿಸಿದರು.

ವಿಮಲಾ ಒಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ಪತ್ನಿ ಹಾಗೂ ತಾಯಿ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರು "East Meets West" ಈ ಆದರ್ಶದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಭೂಮಿ ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮಭೂಮಿ ಅಮೆರಿಕೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಗತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ನಳಪಾಕ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಗೃಹಕಸೂತಿ ಕಲೆಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದವು. ಅವರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಭಾರತೀಯ ನೃತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಫಲಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಬ್ಬ ಕವಯಿತ್ರಿ, ಸಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಕವನಗಳನ್ನು, ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಕವನಗಳಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಧ್ವನಿಸುರಳಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ, ಹಿಂದಿ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾನಿಷ್ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ವಿಮಲಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ 50ರ ದಶಕದಿಂದಲೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಹಲವು ಮುಖಂಡರ ಜೊತೆ ಕಾರ್ಯವಹಿಸಿ 1972ರಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲದೆ ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವ ಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಹ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ಧಾರ್ಮಿಕ

ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಅವರ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು "Veerashaiva Mahasabha of India" ಸಂಸ್ಥೆಯು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿನ ಶ್ರೀ ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ದೇಗುಲದ ಸ್ಥಾಪನಾ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪೋಷಕರಾಗಿದ್ದರು.

ವಿಮಲಾ ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಲಭಿಸಿದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು- ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರಿಯ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಿಂದ 1976ರಲ್ಲಿ ಬಂದ 'Woman of the Year,' American Association of University Womenನಿಂದ 1982ರಲ್ಲಿ ಬಂದ 'The Paul Revere Silver Bowl,' ಮತ್ತು 1987ರಲ್ಲಿ, 'The Distinguished Kannadiga of North America' ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ 1992ರಲ್ಲಿ All India Veerashaiva Mahasabha Conference ವತಿಯಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಪತ್ರ, 2000ರಲ್ಲಿ The Adali Mahila Vedike ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, 2001ರಲ್ಲಿ The Hombale Pratibha Ranga

ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಮತ್ತು 2002ರಲ್ಲಿ Kaveri Lifetime Achievement ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದವು.

ವಿಮಲಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆದರ್ಶಮಯ ಜೀವನದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಬಂಧು ಭಗಿನಿಯರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಕನ್ನಡ ಪಥ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲಿ.

[ಮಾಹಿತಿಪತ್ರದಿಂದ ಕನ್ನಡೀಕರಣ ಮಾಡಿದವರು: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಎನ್ನ ಕಾಲೆ ಕಂಬ ದೇಹವೇ ದೇಗುಲ
ಶಿರವೇ ಹೊನ್ನ ಕಳಸವಯ್ಯ
ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ ಕೇಳಯ್ಯ
ಸ್ಥಾವರಕ್ಕಳಿವುಂಟು ಜಂಗಮಕ್ಕಳಿವಿಲ್ಲ

- ಬಸವಣ್ಣ

ಕೆ.ಜಿ.ವಿ ಕೃಷ್ಣ (1925-2014)

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ಸಂಜಯ ಕೃಷ್ಣ

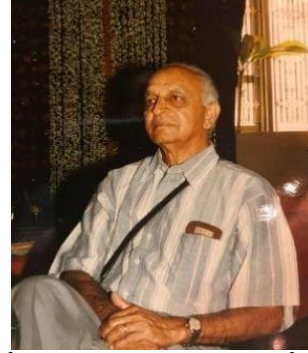
ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಎಂಟು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಐದನೆಯವರಾಗಿ 1925 ರ ಆಗಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಅವರ ತಂದೆ ಕೆ. ಗುಂಡಪ್ಪ ರೈಲ್ವೆ ಉದ್ಯೋಗಿ ಮತ್ತು ಅವರ ತಾಯಿ ಗೌರಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಚಾರಿಟಬಲ್ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ಇಂದಿಗೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮೈಸೂರಿನ ಸುಂದರವಾದ ರೈಲ್ವೆ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರು. ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಾ ಪದವಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಅವರು ಮೈಸೂರಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದರು. ಅವರ ಅಧ್ಯಯನದ ಜೊತೆಗೆ, ಅವರು ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯ ಕ್ರಿಕೆಟಿಗ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಡಾ ಉತ್ಸಾಹಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯ ಅಭ್ಯಾಸದ ನಂತರ ಕೃಷ್ಣರವರು ಅಂದಿನ ಬಾಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ಅವರ ಆರಂಭಿಕ ವೃತ್ತಿಜೀವನವು 1950 ರಿಂದ 1956 ರವರೆಗೆ ಬಾಂಬೆಯ ಜೈ ಹಿಂದ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಜೈ ಹಿಂದ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಟ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯು ಅವರ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಅವರು ವಿತ್ತೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದರು.

1950ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಸಾಧಾರಣ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವರು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಂತ ಸ್ಟೀಡಿಸ್ ಕ್ರೂಸ್ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಆನ್-ಬೋರ್ಡ್ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡಾಗ, ಬಾಂಬೆಯಿಂದ ಸಿಡ್ನಿಯವರೆಗೆ, ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಅವರ ವಿವಿಧ ಮಧ್ಯಂತರ ಬಂದರುಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿದರು. 1950ರ ದಶಕದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯರಂತೆ, ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ವಾಸಿಸಲು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಆಫ್ರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆನ್ಯಾದ ನೈರೋಬಿಯಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು 1956 ರಿಂದ 1966 ರವರೆಗೆ ಈ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ನೈರೋಬಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಮಹಾರಾಜರಾದ ಎಚ್.ಎಚ್.ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಅವರನ್ನು ಅವರ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ಸತ್ಕರಿಸುವ ಅವಕಾಶವು ಸ್ಮರಣೀಯ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿತ್ತು.

1963-64ರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನ ಅಪ್‌ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸಿರಾಕ್ಯೂಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೃಷ್ಣ ಅವರ ಮೊದಲ ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್

ಪ್ರವಾಸವಾಗಿತ್ತು. 1966 ರಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿನ ಉದ್ಯೋಗ ಅವರನ್ನು ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿ ಲೀಲಾ, 8 ವರ್ಷದ ಮಗಳು ಗೌರಿ ಮತ್ತು 10 ತಿಂಗಳ ಮಗ ಸಂಜಯನ ಜೊತೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಅವರು ಮೂರು ಕೃಷಿ ವಿಭಾಗಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಬ್ಯಾಂಕಿನ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶೀಲನಾ ಘಟಕ ಮತ್ತು ಯೋಜನಾ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 25 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವರು ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾ, ದಕ್ಷಿಣ ಏಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ದೂರದ ಪೂರ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಟರ್ಕಿ ಮತ್ತು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಸೇರಿದಂತೆ 25 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಯುನೆಸ್ಕೋಗೆ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಅವಧಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಕೃಷ್ಣ ಅವರು 1982ರಿಂದ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ ಚೆಪಿ ಚೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಸುಮಾರು 15 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಡಿಸಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು 86 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯ ಟೆನಿಸ್ ಆಟಗಾರರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಟ್ರೋಫಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದರು, ರೇಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಅಂಜಲಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಅಜ್ಜ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯದಿಂದ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸೈಕೆಡೆಲಿಕ್‌ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಾವೇರಿ ಜತೆಗಿನ ಅವರ ಒಡನಾಟ ಅದರ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಸಮಯದಿಂದಲೂ ನಡೆದುಬಂದಿತು. ಕೃಷ್ಣ, ಅವರ ಪತ್ನಿ ಲೀಲಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್, ಡಿಸಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು. ಕಾವೇರಿಗೆ ಮೊದಲು, ಆಒಗಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸಮುದಾಯದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಡಿಸಿ/ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ವರ್ಜೀನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಜನರ ಸಡಿಲವಾದ ಗುಂಪಾಗಿತ್ತು. ಭಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದು, ಧಾರ್ಮಿಕ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಸಂತೋಷ ಕೂಟಗಳು ಈ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಬೇರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವು. 1972ರಲ್ಲಿ, ಡಿಎಂವಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಾಗಿ ಔಪಚಾರಿಕ ಸಮುದಾಯದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಬೇರುಬಿಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆನ್ ಆರ್ಬರ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಮಿಚಿಗನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಔಪಚಾರಿಕ ಕನ್ನಡಿಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮೂಹದಿಂದ

ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಿರಿಯ ಜನರ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, ಕಾವೇರಿ ಕಲ್ಪನೆಯು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಸ್ನೇಹಿತ ಬಿ.ಕೆ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಕುಟುಂಬಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಿರಿಯ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿದರು, ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು.

ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ನಂತರ, ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಕಲಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಡಿಎಂವಿ ಪ್ರದೇಶದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸಮುದಾಯಭಾವವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕಾವೇರಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಅವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸಿದರು. ಹವ್ಯಾಸಿ ಕಲಾವಿದರ ಭೇಟಿ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಲು ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವು ನೀಡುವುದು, ಅವರ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವುದು, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವುದು ಅಥವಾ ಮರುದಿನದ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 2:00 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವುದು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಲೀಲಾರವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೃಪ್ತಿ ತಂದಿತು. ಕಾವೇರಿ ನಾಯಕತ್ವದ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನುಭವ ನೀಡಲು ಕೃಷ್ಣ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆನಂದಿಸಿದರು.

ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಕಾವೇರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಅತ್ಯಂತ ಗಮನಾರ್ಹ ಕೊಡುಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂದರೆ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2006 ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್, ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕಾದಾದ್ಯಂತದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ಸಭೆಯ ಬಚೆಟ್ ಸಮಿತಿಯ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿದ್ದು. ಕಾವೇರಿ ಆತಿಥ್ಯ ವಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಕೂಟ ಲಾಭ ಗಳಿಸಿದ್ದು ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು, ಇದರ ಲಾಭವನ್ನು ಕಾವೇರಿ 16 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲು ತೊಡಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರು, ಕೃಷ್ಣರವರ ಹಣಕಾಸಿನ ಉಸ್ತುವಾರಿಯು ಕಾವೇರಿ ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಲಾಭದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೃಷ್ಣರವರು ಕಾವೇರಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಉಳಿದರು ಎಂದರೆ ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗಲಾರದು. ಅವರ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಮುನ್ನ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು.

ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವನದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸದಾಶಕ್ತ ಅನೇಕರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಲೀಲಾ ಅವರು ಸಭಾಂಗಣದ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮುಂದಿನ ಕುರ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ

ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಟಿಸಿದ ನಾಟಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

2013ರಲ್ಲಿ ಅವರು 87 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಆಮ್ಲಜನಕದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ, ಅವರು ಕಾವೇರಿ ಸರ್ವಸದಸ್ಯರ ಸಭೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಲು ಸ್ವತಃ ಚಾಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿದ್ದವು. 2014ರ ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣರವರ ಮರಣದ ನಂತರ ಅವರ ಚಿತಾಭಸ್ಮವನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಬಳಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ 'ಕಾವೇರಿ' ತಾಯಿಯ ಭಾಗವಾದರು.

ಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ನಮನ

ಕೆಜಿವಿ ನಮಗೆ ಭಾಗ್ಯಜೀವಿ
ಕಾವೇರಿಯರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಜೀವಿ
ಆನಂದ ಭಾಷ್ವದ ಕುಸುಮಜೀವಿ
ಲೀಲಾ ಸಮೇತ ಚಿರಂಜೀವಿ

ನಲೈಯ ನೋಟದಿ ಒಲೈಯ ಓಟದಿ
ಚಿಲೈಯ ಮಾಟದಿ ಮೋಡಿಯ ಮಾಡಿ
ಭೀಷ್ಮಪಿತಾಮಹ ತಾವಾಗಿ
ಮಿಡಿದಿರಿ ಕಾವೇರಿಯ ಜೀವನಾಡಿ

ಮೈತ್ರಿ ಕಾರುಣ್ಯ ನಿರಹಂಕಾರ
ದಯಾ ಮಾಯಾ ಜನೋಪಕಾರ
ಸ್ಫೂರ್ತಿ ತುಂಬಿದ ಉತ್ಸಾಹ ಮೂರ್ತಿ
ಎಂದೆಂದಿಗಿರಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚಿರಕೀರ್ತಿ

- ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

ಇಂದಿಗೂ ಅನೇಕ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣರವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ವಿಶೇಷ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಈ ಭಾವನೆಯು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇಂದಿಗೂ ಇದೆ - ಕಾವೇರಿಯ ಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಒಗಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿರುವ ಕೃಷ್ಣರವರಿಗೆ ಅವರು ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಕಾವೇರಿಯ 50ರ ಸಂಭ್ರಮವು ವಿಶೇಷ ಆನಂದ ನೀಡಿರುತ್ತಿತ್ತು.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಎಂ.ಜಿ. ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿ

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ಗುರುಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ

ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ 1979ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೊಂದಿಗೆ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಕಲಾವಿದರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಕೊನೆಯ ನಾಟಕ ತೆಂಡೂಲ್ಕರ್ ಅವರ "ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದ ನೋಡಿದಿರಾ". ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರೇಮಾ ಕಾರಂತ್ ಅವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರು. ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಪಿ. ಲಂಕೇಶ್ ಅವರ ನಾಟಕದ ಆಧಾರಿತ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರ "ಪಲ್ಲವಿ" ಯಲ್ಲಿಯೂ ನಟಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಆ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು.

ಇಂತಹ ವಿಶೇಷ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಅವರು ಡಿಸಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಸೇರಿದಾಗಿನಿಂದ ಅವರು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾವೇರಿಯ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಪಿಸಿದರು. ಅವರ ನಾಟಕಗಳು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯವಾದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರ ಉತ್ತಮ ರಂಗ ಕೌಶಲ್ಯ, ಉತ್ಸಾಹ, ಹೊಸ ಅಭಿನಯ ಕಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಕ ಶೈಲಿಗಳು. ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಅಭಿನಯ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶನ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಕಾವೇರಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಬಹುಶಃ ಈ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ನಟಿಸದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಹೊಸ ನಟರನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ವೇದಿಕೆಗೆ ತಂದರು. ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೊದಲ ನಾಟಕ "ಪದ್ಮಾವತಿ ಪರಿಣಯ". 80ರ ದಶಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸೂತ್ರದಾರನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಅವರು ಸಭಾಂಗಣದ ಪಕ್ಕದ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಡೈಲಾಗ್ ಹೇಳುತ್ತಾ ಸಭಾಂಗಣದ ಮಧ್ಯದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾಗಿದ್ದರು.

ಅವರು ಕಾವೇರಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಲಿಗೆಯ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಕನ್ನಡಮಠ ಮತ್ತು ಗೋವಿನ ಕಥೆ ಈ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ

ನಟನೆಯ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸಿ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಜೈ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ ಹಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಗೋವಿನ ಕಥೆ ಈ ನಾಟಕವು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಥೆ ಪುಣ್ಯಕೋಟೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದ್ದರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಜಯಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾವೇರಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಸೇರಿ ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಲಿದು ತಯಾರಿಸಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಪಟ್ಟು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು.

ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಹಾಸ್ಯಗಾರ ರಾಗಿದ್ದರು, ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಒನ್ ಲೈನರ್‌ಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಮತ್ತು ಕಂಠಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ 'ಹಾಸ್ಯ ಮನರಂಜನೆ' ಎಂಬ

ಸ್ವಾಂಡ್‌ಅಪ್ ಕಾಮಿಡಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದರು. ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕೃತಿ "ಬೆರಳ್‌ಗೆ ಕೊರಳ್". ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರು. ಏಕಲವ್ಯನ ತ್ಯಾಗದ ಹಳೆಗನ್ನಡದ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಕಾವೇರಿ, ಪಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ನಗರಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಿವಂಗತ ಮಾಸ್ಟರ್ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯ ಅವರು ಈ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ವೇಷಭೂಷಣವನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ನಾಟಕ ಕಾರ್ಯಗಳು 1980-85ರ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿದವು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರು 1986ರಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು. ಇದು ಕಾವೇರಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳ ಸವಿನೆನಪುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದುದು ನಮಗೆಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ದೇಣಿಗೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಪರಿವಾರದವರಿಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಶುಭ ರೈಕೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಎಂ. ಬಿ. ಮುರಳೀಧರ್

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ಸುಮಾ ಮುರಳೀಧರ್

ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದ ಎಂ. ಬಿ. ಮುರಳೀಧರ್ ಅವರು 1980ರಿಂದ 1985ರವರೆಗೆ ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು, 1985ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ 29ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನಿಧನರಾದರು.

ಈ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು 1982ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು 1983ರಲ್ಲಿ ಜಂಟಿ ಖಜಾಂಚಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮುರಳಿ ಅವರು ಯಾವುದೇ ಬಿರುದು ಅಥವಾ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಗೈದರು. ಅವರು ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸೌಂಡ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ, ಧ್ವನಿ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತಂದು ಹೊಂದಿಸಿ ಧ್ವನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಕಾವೇರಿ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಗ್ರಂಥಾಲಯವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಹೆಚ್ಚು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ಥಳ ಸಿಗುವವರೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುರಳಿ ಅವರೇ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮುರಳಿ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಮನರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪತ್ನಿ ಸುಮಾ ಮುರಳೀಧರ್ ಅವರ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ

ಪ್ರೇರಿತರಾದ ಮುರಳಿ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ದಿವಂಗತ ಮನೋಹರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದ 'ಸಮಯಕ್ಕೊಂದು ಸುಳ್ಳು' ಮತ್ತು ದಿವಂಗತ ತಾವರೆಕೆರೆ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದ 'ಮದುವೆ ದಳ್ಳಾಳಿ' ಈ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದ್ದರು.

ಮುರಳಿ ಅವರ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಆಯುಷ್ಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾವೇರಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತೋರಿದ ಅವರ ಸ್ನೇಹಪರ ಸ್ವಭಾವ, ಅವರ ಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಗಾಗಿ ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಮರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾವೇರಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

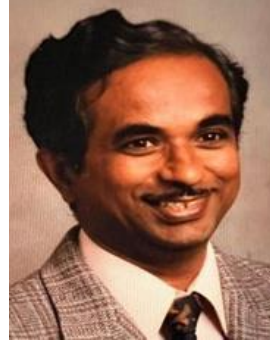

ಡಾ|| ಕೆ.ಎಸ್. ಲವಪ್ಪ (1938-1988)

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ಪ್ರಿಯಾ ಲವಪ್ಪ

ಡಾ|| ಕೆ.ಎಸ್. ಲವಪ್ಪ ಅವರು ಮಾರ್ಚ್ 1938ರಲ್ಲಿ ಕಾಂತರಾಜಪುರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಅವರು ಪದವಿಯೋತ್ತರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಬಂದು, ನಂತರ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು. 1974-1988ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಅವರು ಸಹಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳು ಮತ್ತು 'ಕೋಲಾಟ' ದಂತಹ ಜಾನಪದ ನೃತ್ಯಗಳು ಅವರ ಮೆಚ್ಚಿನವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದವು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹಾಡು, ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಕಾವೇರಿಯ ಯುವಕರಿಗೆ ಕಲಿಸಿದರು. ತದನಂತರ ಅವರು 1988 ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು ಅಲ್ಲದೆ ವಿವಿಧ ನಾಯಕತ್ವದ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಘದ ಪರವಾಗಿ ಅವರು ನಿರೂಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ವಲಸೆಬಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಪ್ರತಿ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀಟನ್ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ನೇಹ, ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಕ್ಕಾಗಿ ಪಿಕ್ನಿಕ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾಟ್‌ಲಕ್ ಊಟಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸುಮಧುರ ಸಮಯಗಳನ್ನು ಅವರ ಪುತ್ರಿ ಪ್ರಿಯಾ ಅವರು ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಡಾ.

ಲವಪ್ಪ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಹೃದಯ ಮತ್ತು ಸೌಮ್ಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ಡಾ|| ಲವಪ್ಪ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ದಿನವನ್ನು ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದು, ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾದ ಮನೋರಂಜಕ ಸಭೆ ನಡೆಸಿ, ಕಾವೇರಿಗರಿಗೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬದ ಊಟ ಮಾಡಿಸಿ, ಅಂದೇ ರಾತ್ರಿ

ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಟ್ಟು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದ್ದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಸಮಾನ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು ಬಾಳಿದ ಲವಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಕಾವೇರಿಗರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವಿದೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ವಿಕ್ ವಿಶ್ವನಾಥ್ (1952-2021)

(ಮಾಹಿತಿ ದೊರಕಿಸಿದವರು: ವನಿತಾ ವಿಶ್ವನಾಥ್)

ವಿಕ್ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಅವರು 1986ರಲ್ಲಿ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದರು ಮತ್ತು 11 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಹಾರ್ವರ್ಡ್‌ನ ಕೆನಡಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಅವರು ಉದ್ಯಮಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ನೇಮಕಾತಿಯಲ್ಲಿ (Recruitment) ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಐಸಿಸಿ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ 1990ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ 1991ರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ವರ್ಷ ಮುಂದುವರಿದರು. ಅವರು ಕುಟುಂಬ ಬದ್ಧತೆಗಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವರು 1991ರ ವರ್ಷದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಬೇಕಾಯಿತು.

1997ರಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ, ಅವರು ನೇಮಕಾತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು ಮತ್ತು ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ಅನ್ನು ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಸೆಂಟರಿ 21 ದ ಭಾರತ ಕಛೇರಿಯನ್ನು ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಕಾಲ

ತೆರೆದರು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ವ್ಯವಹಾರ ಕುಶಾಗ್ರಮತಿಗಾಗಿ ಅವರು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅವರು ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜನರು ಅವರನ್ನು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರು. ಅವರು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಸದಾಸಿದ್ಧವಿದ್ದ ಸಹಾಯಕಹಸ್ತ

ಕಾವೇರಿ ಜನರನ್ನು ಮುಗ್ಧ ಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ದುರದೃಷ್ಟ ವಶಾತ್, ನಾವು ಅವರನ್ನು 2021ರಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಕೊಂಡೆವು. ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ, ಅವರು ಕಾವೇರಿಯ ಗೋಲ್ಡನ್‌ಜುಬಿಲಿ ಆಚರಣೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಡಿಂಪಲ್ ನಗೆಯ ವಿಶಾಲ ಮುಖದ ಮಾಗಲ್ ಎಚ್ ರಾವ್

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ಸುಮಾ ರಾವ್

ಸುಮಾ ರಾವ್ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ, ಅವರ ತಂದೆ ಮಾಗಲ್ ರಾವ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವರ್ಣಿಯುತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. 1950ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರು ತಮ್ಮ ಮನೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರದ ಹೊರನಾಡಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹದರಲ್ಲಿ ರಾವ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೇವಲ 26 ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಐದು ಡಾಲರ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವ ಬಲವಾದ ಕುತೂಹಲದೊಂದಿಗೆ ಭಾರತವನ್ನು ತೊರೆದು ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಬಂದರು. ತಮಗೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಜೀವನವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಒಂದು ಕನಸನ್ನು ನನಸಾಗಿಸುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಈ ಹೊಸ ನಾಡಿನ ವಿಭಿನ್ನತೆ, ಇಲ್ಲಿನ ಆಹಾರ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಜನರು ಇವೆಲ್ಲವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಯೋತ್ತರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುನ್ನಡೆಸಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಭೋಜನಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ, ಅವರು ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಪಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್‌ನ ವೆಸ್ಟಿಂಗ್‌ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲಾ ರಾವ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಪಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್‌ನಿಂದ ಒಹಾಯೊ, ವರ್ಜೀನಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಕೊನೆಗೆ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್‌ಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿದರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್, ಡಿಸಿ. ಮೆಟ್ರೋಪಾಲಿಟನ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರು. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾವ್ ದಂಪತಿ ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡತನದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅದರ ಸಂಸ್ಕಾರ ನೀಡಿದರು. ಆಗ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಕನ್ನಡಿಗರ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗುಂಪು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. "ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಕಾವೇರಿ ಸಮಿತಿಗಳ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆದರದಿಂದ ಹೋಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು" ಎಂದು ಅವರ ಸುಪುತ್ರಿ ಸುಮಾ ರಾವ್ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, "ಕಾವೇರಿಯ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿ ಸಂಘಟಿಸಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ

ದುಡಿದು ನನಗೆ ಕಾವೇರಿಯ ಮುಖಾಂತರ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅರಿವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು" ಎಂದು ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವದಿಂದ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಮುಂದಿನ 15 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಗಲ್ ರಾವ್ ಅವರು ಕಾವೇರಿಗೆ ಹೊಸ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಸೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಮುದಾಯದ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಸ್ವದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಬಂದ ಜನರ ಒಂಟಿತನ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಆಘಾತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ, ಆರಾಮದಾಯಕವಾಗುವಂತಹ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಅಮೇರಿಕನ್ ಜೀವನ ವಿಧಾನ, ಶಾಪಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿ ಮನೆ ಮತ್ತು ಕಾರು ಖರೀದಿಯಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗೆಟ್-ಟುಗೆದರ್‌ಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿ ರುಚಿಕರವಾದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ತೆರೆಮರೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ಅವರು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ, ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಸ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಡಾ|| ಹೊನ್ನಪ್ಪ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ (1934 – 2019)

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ವಿಮಲಾ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ

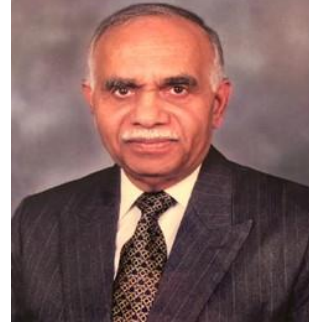
ಡಾ|| ಹೊನ್ನಪ್ಪ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ನವರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಿಕ್ಕೋನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಕುಗ್ರಾಮ. ಆ ಗ್ರಾಮ ತುಂಬಾ ಬಡ ರೈತಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ತಂದೆ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಮೂರನೇ ತರಗತಿ ಓದಿದ್ದರು. ಅವರ ತಾಯಿ ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಯ ತಮ್ಮ ಕೆಲವು ಸಂಬಂಧಿಕರ ಮನ ಒಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದೇಒಂದು ಶಿಕ್ಷಕರಿರುವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನಿಗೆ ಓದುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು.

ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಎಲ್ಲರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೂ ಮೀರಿ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೋಘ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ಅವರ ಗಣಿತದ ಗ್ರಹಿಕೆ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಆಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗುವುದು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಕುಗ್ರಾಮದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಓದುವುದು ಬಹು ದುಸ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರ ತಾಯಿಯವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಮಗನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮತೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರಿಕೆಗೆ ಸಾಕಾರವಾಗಿ ನಿಂತರು. ಇದೆ ಕಾರಣದಿಂದ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ನಿರಂತರ ಅಭ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಕಠಿಣ ಶ್ರಮದಿಂದ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದರು.

ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವರ ಓದುವ ದಾಹ ಮುಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು 1966 ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೆನಡಾದ ಒಟ್ಟಾವಾದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಒಟ್ಟಾವಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಮೆರಿಕಾದ ಪಿಟ್ಸ್ಬರ್ಗ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿ, 1969ರಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು 1971ರಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾದರು. ಅವರು ಅಮೆರಿಕಾದ ಪಿಟ್ಸ್ಬರ್ಗ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪದವಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ PhD ಮುಗಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವ ಗರಿಯಲ್ಲಿ 5 ಪದವಿಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡವು.

ಇದೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಸಂಸ್ಥೆಯು (NASA) ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಗಣಿತಜ್ಞರು ಹಾಗೂ ಇತರ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಇದರ ಸದುಪಯೋಗ ಪಡೆದ ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ NASA Goddard Space Flight Center in Greenbelt, MD ಗೆ 1974ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ನಾಸಾಗೆ ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರವಾದದ್ದು. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುವ ಅನೇಕ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಕೃತಕ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ

ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಅಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ 'The Best Refereed Paper of the Year' ಪ್ರಶಸ್ತಿ 1979ರಲ್ಲಿ ದೊರಕಿತು. ಅವರ ಈ ಕೆಲಸ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಕೃತಕ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ಉಡ್ಡಯನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು

ನಂತರದ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ 1980ರ ಕೊನೆಗೆ, ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಸೇವೆ, ರಾಜಕೀಯ, ಉದ್ಯಮ ಸ್ಥಾಪನೆ ಹಾಗೂ ಜನಸೇವೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅವರ

ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರವಾದದ್ದು. ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯವೆಂದರೆ Paul Sarbanes ರು ಅಧ್ಯಕ್ಷೀಯ ಎನ್ನುವಂತಹ 5 ಬಾರಿ ಅಮೆರಿಕಾದ ಸೆನೆಟ್ ಆಯ್ಕೆ ಯಾದಾಗ ಇವರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿ ಅವರ ತಂಡದಲ್ಲಿ ದುಡಿದರು. ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಅಮೆರಿಕಾದ ಡೆಮೋಕ್ರಾಟ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯ ರಾಗಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ಅಮೆರಿಕಾದ ಪೂರ್ವ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ Clinton ಹಾಗೂ Obama ರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷೀಯ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಪರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು.

ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು Asian Indian Americans (AIA) ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ಸಂಜಾತರು ಅನೇಕ ಉದ್ಯಮ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಯಿತು. ಅವರ ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುವುಗಳೆಂದರೆ

- 1) ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಎರಡನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷ
- 2) ಕಾವೇರಿಯ ಅಕ್ಕ ಸಮಾವೇಶದ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯ
- 3) ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸದಸ್ಯತ್ವ
- 4) Veerashaiva Samaja of North America (VSNA) ದ ಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯ.
- 5) Siddaganga Humanitarian Mission (SHM <http://shmsus.org>) ದ ಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯ.
- 6) Iowa ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪೀಠ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಯತ್ನ
- 7) Rotary International, Akhila Bharath Veerashaiva Samaja, Akkana Balaga, Basavasamithi, and Sharana Sahitya Parishat. ಇದೆಲ್ಲದರ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯತ್ವ

ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಂಡ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕರು, ಸಿನಿ ನಟರು, ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರು, ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ನಾನಾಕಾರಣಗಳಿಂದ ಭೇಟಿ ಇತ್ತಾಗ, ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಮನೆಯೇ ಅವರುಗಳಿಗೆ ತಂಗುವ ತಾಣವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಬಂದ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವರು ಎಂದರೆ ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡ್, ಗೋ ರು ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ, ಮಲ್ಲದೇವರು, ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವ, ಕೋ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ, ವರನಟ ಡಾ. ರಾಜಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬ ವರ್ಗದವರು, ಸಿನಿಮಾ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ನಿರ್ದೇಶಕರು, ನಿರ್ಮಾಪಕರು, ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕರು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನೆಚ್ಚಿನ ನಿರ್ದೇಶಕ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತಿ ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ರ "ಅಮೇರಿಕಾ ಅಮೇರಿಕಾ" ದಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರು. ಅದಲ್ಲದೆ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರಾದ ಸಿದ್ದರಾಮಯ್ಯ, ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ, ರಾಣಿ ಸತೀಶ್ ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು, ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸುತ್ತೂರು ಮಹಾ ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಮುರುಗ ಶರಣರು, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಹಿರೇಮಠ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದರು.

ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಅನೇಕ ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ವಸತಿ ನೀಡುವ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಹಸ್ತವಾಗಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಓದಿದ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತಣ್ಣೀರ್‌ಬಾವಿ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ಒಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ದೊರಕುವಂತಾಯಿತು.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ಸೋಮಶೇಖರ್ ನಂಜುಂಡ]

ಗಂಗಾಧರ್ ಕೋರಿ (1926-2004) ಮತ್ತು ಕಾಂತಾ ಕೋರಿ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1926ರಲ್ಲಿ ವಿಜಯಪುರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಗಂಗಾಧರ್ ಕೋರಿಯವರು 78 ವರ್ಷಗಳ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಕಲಿಕೆಗೆ, ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ಕುಟುಂಬ, ಸಮುದಾಯ, ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸೇವೆಗೆ ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟರು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ 'ಸರಳ ಜೀವನ, ಉದಾತ್ತ ಚಿಂತನ' ತತ್ವವನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಮುಂಬೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ BSc ಮತ್ತು MSc ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ಅವರು 1947ರಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರ (ಕಾಂತಾ) ನವಲಗಿ ಅವರನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು. ಧಾರವಾಡದ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಅವರು ಕಲಿಸಿದನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯೆಗಾಗಿ ಮಿನೆಸೊಟಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. 1958ರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಿರ್ಮಾಣ ಯೋಜನೆಗಳ ಧನಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರು.

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳಿ 1956 ರಿಂದ 1962ರ ವರೆಗೆ "US Food Aid" ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಡಾ|| ಕೋರಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದ ಸೇವೆಯ ಕನಸನ್ನು ನನಸಾಗಿಸಲು ಅಮೆರಿಕವೇ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಅರಿತು ಇಲ್ಲಿಗೇ ವಾಸವಾದರು. ಅಮೇರಿಕನ್ ಮತ್ತು ಜಾರ್ಜ್ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಬಹುರಾಷ್ಟೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ತದನಂತರ ಅಮೇರಿಕಾದ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. 1968ರಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿ ಕಾಂತಾ ಮತ್ತು ಪುತ್ರರಾದ ಸುರೇಶ ಮತ್ತು ಸುಭಾಷ್ ಕೋರಿಯವರನ್ನು

ಕೂಡಿಕೊಂಡು ವರ್ಜಿನಿಯಾದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಕೋರಿ ದಂಪತಿಗಳು ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಬಂದ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ, ವಲಸೆ ಬಂದ ಹೊಸ ಕುಟುಂಬಗಳ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಭೇಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ ಜೊತೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಅನುಕಂಪ, ಔದಾರ್ಯಗಳಿಂದ 'ಸ್ವಯಂಗಿತ ಸೇವೆಯೇ ಮುಖ್ಯ' ಎಂಬ ರೋಟರಿ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದರು.

ಡಾ|| ಕೋರಿಯವರು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಥೆ, ಬಸವ ಸಮಿತಿ ಆಫ್ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿ. ಸಿ., ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾದ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಕಾಂತಾರವರ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ ಬೆಂಬಲ, ಉತ್ಸಾಹ, ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದವು. ತದನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಪರಂಪರೆ, ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳನ್ನು ಅಮೆರಿಕನ್ನರಿಗರಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಅವರವರ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿವೆ.

ಕಾಂತಾ ಕೋರಿ Alzheimer's ಬೇನೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ 3ನೇ ನವಂಬರ್ 2002 ರಂದು ಜೀವನ ಮುಗಿಸಿದರು.

ನಂತರ ಗಂಗಾಧರ್ ಕೋರಿಯವರ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟ 2004ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 19ರಂದು ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಆದರೂ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಮನದಲ್ಲಿ ಅವರಿನ್ನೂ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. [ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ವಾಹಿನಿ 2006 ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆದವರು: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಪ್ರೇಮಾ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್

ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡಸಂಘಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯಕ್ಕನಂತಿದ್ದ, ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ಕಣ್ಮಣಿಯಂತಿದ್ದ ಪ್ರೇಮಾ ಜನವರಿ 15, 2006ರಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಾಗ ರಾಜಧಾನಿಯ ಕನ್ನಡಿಗರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು!

1979ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ನಡೆಸಿದ ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೇರಿಕಾ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಸಮಿತಿಗೆ ಪ್ರೇಮಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ ಆಗಿದ್ದರು. ಪ್ರೇಮಾ ಅವರದು ಬಹು ಶಿಸ್ತಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಅವರ ಪಿತಾಮಹ, ಎಮ್. ಸಿ. ರಂಗಯ್ಯಂಗಾರ್ ದೆಹಲಿ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪಿತಾಮಹ ಆರ್. ಸಿ. ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ಮಹಾ ನಿರ್ದೇಶಕ! ಅವರ ಶಿಸ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಬಾಳಸಂಗಾತಿ, ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರನ್ನು ವರಿಸಿ ಆನಾರ್ಬರ್(ಮಿಚಿಗನ್)ಗೆ ಬಂದರು. ಆನಂತರ, 1957ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ನೆಲೆಸಿ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕುವರೆ ದಶಕಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿರುವ ಅತಿ ಹಿರಿಯ ಕನ್ನಡಿಗರ ಪೈಕಿ ಇವರಿಬ್ಬರು.

ಬೆರಳಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಕನ್ನಡಿಗರು ರಾಜಧಾನಿಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮುಂದೆಬಂದ ಹಿರಿಯರ ಪೈಕಿ ಪ್ರೇಮಾ ಒಬ್ಬರು. ಸಂಗೀತ, ನಾಟಕ ಮುಂತಾದ ಲಲಿತಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಹೊಂದಿದ್ದ ಪ್ರೇಮಾ ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಮುಖ. ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಸಮೂಹಗಾನ, ಸಮೂಹ ನೃತ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಏರ್ಪಾಟಿಗೆ ಇವರೇ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕಿ. ಕಾವೇರಿಯ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯಬೇಕಾದಾಗ ಪ್ರೇಮಾ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ದೂರವಾಣಿಯ ಕರೆಯೇ ಸಾಕು. "ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ, ನೀವು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಅದರ ವೆಚ್ಚ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟು ತನು, ಮನ, ಧನಗಳಿಂದ ಕಾವೇರಿಗೆ ಸಹಾಯ

ಮಾಡಿದರು. ಅಮೇರಿಕದ ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಹಾಗೂ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ಪತಿಯ ಜೊತೆಜೊತೆಗೂ ದುಡಿದವರು ಪ್ರೇಮಾ.

ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೇ ದುಡಿದ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಾ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. ಅವರಿಗೆ ದೇಗುಲಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವಿತ್ತುವ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ತಂತ್ರಗಳು ಕರಗತವಾಗಿದ್ದವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜಾಯಂಟ್, ಸೇಫ್‌ವೇ ಮುಂತಾದ ಗ್ರೋಸರೀ ಸ್ಟೋರುಗಳ ಕೂಪಾನ್‌ಗಳನ್ನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಾರಿ ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಕಮೀಷನ್ ಮೂಲಕ ದೇವರ ನಿಧಿಗೆ ಲಾಭಮಾಡುವುದು, ವರ್ಷ-ವರ್ಷ 'ತಿಂಡಿ-ತಿನಿಸಿನ ಸಂತೆ' (ಪುಡ್ ಬಜಾರ್) ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು, ಕಲ್ಯಾಣೋತ್ಸವ, ಆಂಡಾಳ್ ಕಲ್ಯಾಣ, ಅಷ್ಟ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅರ್ಚನೆ, ಕೋಟಿ-ಕುಂಕುಮಾರ್ಚನೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದರು.

ಅವರು ಕರಾರುವಾಕೆ, ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗೆ ಪೂಜೆ ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗೆ. ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟು ತಡವಾಗಿ ಬಂದರೆ ಜಾಗ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಖಂಡಿತ! ಹೀಗಾಗಿ, ಅವರ ಕಾರ್ಯದ ವೈಖರಿ ತಿಳಿದವರು ಯಾರೂ ತಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರೇಮಾ ಅವರ ಪತಿ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಈ ರಾಜಧಾನಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸದಾರೋಗ್ಯ ಬಯಸೋಣ.

[ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ, ದಟ್ಸ್‌ಕನ್ನಡ.ಕಾಮ್ 'ಜಾಲತರಂಗ' ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಲೇಖನ.]

ತನುವೇನು ? ಮನವೇನು ? ಪರಮಾಣು ಸಂಧಾನ |
ಕುಣಿಸುತಿಪ್ಪುದುಭಯವನು ಮೂರನೆಯದೊಂದು ||
ತೃಣದ ಹಸಿರಿನ ಹುಟ್ಟು ತಾರೆಯೆಸಕದ ಗುಟ್ಟು |
ದಣಿಯದದನರಸು ನೀಂ - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ||

ತಿದ್ದಿಕೊಳೊ ನಿನ್ನ ನೀಂ; ಜಗವ ತಿದ್ದುವುದಿರಲಿ |
ತಿದ್ದಿಕೆಗವೊಂದು ಮಿತಿಯುಂಟು ಮರೆಯದಿರು ||
ಉದ್ದ ನೀಂ ಬೆರಳನಿತು ಬೆಳೆದೀಯೆ ಸಾಮಿಂದೆ |
ಸ್ಪರ್ಧಿಯೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಗೆ ? - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ||

ಡಾ|| ಬೆಳಗಾವಿ ತ್ಯಾಗರಾಜ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ಭಾರತಿ ತ್ಯಾಗರಾಜ

ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ವಲಸೆಬಂದು ನೇರವಾಗಿ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿ. ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ನಿವಾಸಿಸಿದ್ದ ಡಾ|| ಬೆಳಗಾವಿ ತ್ಯಾಗರಾಜ ಅವರು ಭಾರತೀಯ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಬಲ ಪ್ರವರ್ತಕರು ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಗರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾವೇರಿಯ ಅನೇಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ತೀವ್ರ ಬೆಂಬಲಿಗರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ವೃತ್ತಿಜೀವನವು ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ PhD ಪದವಿ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮವಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಹವ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಒಲವು ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿತ್ತು. ಡಾ. ತ್ಯಾಗರಾಜರು ಅವರ ತಂದೆ, ಸಹೋದರ, ಅಜ್ಜ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಸೇರಿದಂತೆ ಸಂಗೀತಗಾರರ ಸುದೀರ್ಘ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದವರು. ಅವರ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಡಾ|| ಬಿ. ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪನವರು ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾನ್‌ರಾಗಿದ್ದರು.

ಡಾ|| ತ್ಯಾಗರಾಜರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಡಾ. ರಾಜ್ ಅಥವಾ ರಾಜ್ ಅಂಕಲ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ರಂಗವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೂ ಅಥವಾ ಹಿಂಬಾಗದ ತಂಡದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಭೆಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿ ಖುಷಿಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೋಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ, ಯಯಾತಿ ಈ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ಸಂಗಮ ಇನ್ನಿತರ ಗುಂಪು ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಮೂಹಗೀತೆಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಕಲಾವಿದರೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಯಶಸ್ವಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಕಾವೇರಿ ಸಮುದಾಯದೊಳಗಿನ ಇತರರನ್ನು ಅವರವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಧನ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಅವಶ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಇತರರನ್ನು ಸಹ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಲೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವನ್ನು ತರುವ ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಅವರ ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿತ್ತು.

ಡಾ|| ತ್ಯಾಗರಾಜರ ಪತ್ನಿ ಭಾರತಿ ತ್ಯಾಗರಾಜ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಚೇತನ (ರಾಣಿ) ಮತ್ತು ಸುಮನಾ (ಸುಮಿ) ಹಾಗೂ ಅವರ ಪರಿವಾರ ದವರೊಂದಿಗೆ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಜ್ಜಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿವೃತ್ತ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಆಚರಣೆಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಡಾ. ತ್ಯಾಗರಾಜರ ಗತ ಜೀವನದ ಸವಿ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ರಾಮನಡಿಯಿಟ್ಟ ನೆಲ, ಭೀಮನುಸಿರಿದ ಗಾಳಿ |
ವ್ರೋಮದೆ ಭಗೀರಥಂ ತಂದ ಸುರತಟಿನಿ ||
ಸೋಮನಂ ಪೆತ್ತ ಕಡಲೀ ಪುರಾತನಗಳಿರೆ |
ನಾಮೆಂತು ಹೊಸಬರೆಲೊ - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ||

ಬದುಕು ಜಟಕಾಬಂಡಿ, ವಿಧಿಯದರ ಸಾಹೇಬ |
ಕುದುರೆ ನೀನ್, ಅವನು ಪೇಳ್ತಂತೆ ಪಯಣಿಗರು ||
ಮದುವೆಗೋ ಮಸಣಕೋ ಹೋಗೆಂದ ಕಡೆಗೋಡು |
ಪದ ಕುಸಿಯೆ ನೆಲವಿಹುದು - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ||

ತಾವರಕೆರೆ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ (1938-2022)

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ಜಯಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆತ್ಮೀಯ ಕನ್ನಡಿಗ, ಹಿತ್ತೈಷಿ, ವಿಚಾರವಂತ, ಬರಹಗಾರ, ರಂಗ ನಿರ್ದೇಶಕ, ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧಕ, ಕಂಠಿ ಅವರ ನಿಧನ ನಮಗೆಲ್ಲ ಬಹಳ ದುಃಖದಾಯಕ ವಾಗಿದೆ. ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಕರ್ನಾಟಕದ ತಿಪಟೂರಿನಲ್ಲಿ.

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಪಡೆದು, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದು 1962ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕೆಯ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾಗೆ ವಲಸೆಬಂದು ಸದರ್ನ್ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ಫೋರ್ಮೇಷನ್ ಸೈನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಲೈಬ್ರರಿ ಆಫ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ವರ್ಲ್ಡ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ, ನಂತರ ಎರಡನೆಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಡೊಮಿನಿಕನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ಫೋರ್ಮೇಷನ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ನಂತರ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಇಂಡಿಯನ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ನೊಲೆಡ್ಜ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಇನ್ಫೋರ್ಮೇಷನ್ ಸೈನ್ಸ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು.

ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ರಂಗಭೂಮಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಠಿಯವರ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರವಾದದ್ದು. ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಇವರು ಅನೇಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾಟ್ಯಭಾರತಿ ಎಂಬ ಹಿಂದಿ ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಹಾರಾ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಠಿಯವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅನೇಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಬರೆದು ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದ ನಾಟಕ 'ಮದುವೆ ದಲ್ಲಾಳಿ'. ಅಲ್ಲದೆ ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡರ ಹಯವದನ ನಾಟಕವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಚತುರತೆಯಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಇದನ್ನು ಅಮೆರಿಕೆಯ ಅನೇಕ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದರು.

ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಬೆರಳಿಗೆ ಕೊರಳ್ ನಾಟಕವನ್ನು ಇವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಮೊದಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದವರು ಎಮ್.ಜಿ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ. ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿಧನದ ನಂತರ ಕಂಠಿ ಅದನ್ನೇ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಷ್ಟು ಹಳಗನ್ನಡದ ಈ ನಾಟಕ ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಏಕಲವ್ಯನು ಅವನ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಗುರು ದ್ರೋಣ ಮತ್ತು ನಿಜ ದ್ರೋಣರ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಹೆಬ್ಬೆರಳನ್ನು ಕಡಿದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಇವರು ಅತ್ಯಂತ ವಿವರವಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ, 2006ರಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಕಿಮೋರ್ ನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು

ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ ಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸೌತ್ ಏಶಿಯನ್ ಥೇಟರ್ ಫೆಸ್ಟಿವಲ್ ನಲ್ಲಿಯೂ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಫೆಸ್ಟಿವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯ್ ತೆಂಡೂಲ್ಕರ್ ಅವರು ನಾಟಕವನ್ನು ಬಹಳೇ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಅವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ನಂತರದ ನಾಟಕ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಪುರಾಣಿಕರು ಬರೆದಿದ್ದ ರಾಧೇಯ. ಅಂಗಮಾತೆ ಮತ್ತು ಕುಂತಿಯವರ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕ ಕರ್ಣನ ಮಾನಸಿಕ ತಾಕಲಾಟವನ್ನು ಕಂಠಿಯವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದ ರೀತಿಯು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿತ್ತು.

ಇದನ್ನು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ವಿಲೆನೋವಾದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗದ ವಸಂತೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಾಟ್ಯ ಭಾರತಿಯ ಸಮನ್ವಯತೆ ಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬಹು ಭಾಷಾ ನಾಟಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ

ಎರಡು ನಗನಾಟಕಗಳು ಮಾಯಾವಿ ಸರೋವರ ಮತ್ತು ಕೊರಿಯಪ್ಪನ ಕೊರಿಯೋಗ್ರಫಿ.

ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯರಿಗೆ ನಮನ

ಸರಳತೆಯ ಸಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿ
ರಂಗಭೂಮಿ ನಿರ್ದೇಶನ ಪೂರ್ತಿ
ಜ್ಞಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಸ್ಫೂರ್ತಿ
ಜನಮನಗಳಲಿ ಬೆಳೆದ ಕೀರ್ತಿ
ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಕಂಟಿ
ಹೆಣೆದಿರಿ ಸ್ನೇಹದಾರಗಳ ನಂಟಿ
ಕಾವೇರಿ ನಾಟ್ಯಭಾರತಿಗೆ ಅಂಟಿ
ಕನ್ನಡ ಹಿಂದಿ ರಂಗಗಳ ಜಂಟಿ
ಹೊಮ್ಮಿತು ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಚಿಲುಮೆ
ಬಿಮ್ಮಿತು ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನ ಒಲುಮೆ
ಒಮ್ಮನದಿ ನಮಿಸುವೆ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ
ಬೊಮ್ಮನ ಬೇಡುವೆ ಚಿರಸ್ವೈರ್ಯ

-ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಠಿ ಅವರೊಡನೆ ಬೆಳೆದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಾಂಧವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಂಡ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು ರಂಗ ಭೂಮಿಯ ಅಭಿನಯದ ಕಲೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರಶಂಸನೀಯ ಸಂಗತಿಗಳು. ಅವರ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ಅಪಾರ ಸ್ನೇಹ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನದಲ್ಲಿ ಚಿರವಾಗಿರಲಿ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಮನೋಹರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ (1942-2021)

ಬರೆದವರು: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

ರಂಗ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮನೋಹರರ ಕೊಡುಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಇಎಲ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ತ್ರಿಶಂಕು ನಾಟಕದ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ಹವ್ಯಾಸಿ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸತ್ತವರ ನೆರಳು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಬಂದ ನಂತರವೂ ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಮುನ್ನಡೆದರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿ. ವಿ. ಕಾರಂತ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದ ರಂಗ ಅಭಿನಯ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಾವೇರಿಗೆ ತಂದು ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು. ಇವರು ಬರೆದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದ ನಾಟಕ ತ್ರಿಶಂಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಇವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳು ಕ್ರಾಂತಿ ಬಂತು ಕ್ರಾಂತಿ, ಸಮಯಕ್ಕೊಂದು ಸುಳ್ಳು, ಉಂಡಾಡಿ ಗುಂಡ, ಅರಸಿ ಬಂದ ಆತ್ಮ, ಜೋಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ, ಆತ್ಮ ಯಾವ ಕುಲ ಜೀವ ಯಾವ ಕುಲ, ವ್ಯೂಹ, ಮತ್ತು ಯಯಾತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಅಭಿನಯವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಟಕ ದ

ಸ್ವೈರ್ ಪೆಗ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ನಾಟಕ ಆಷಾಡ್ ಕಾ ಏಕ್ ದಿನ್ ಇವುಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಸತ್ತವರ ನೆರಳು ಮತ್ತು ಯಯಾತಿ ಈ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೂ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದ ಜೋಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ ನಾಟಕ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಅವರು ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡ್ ಅವರ ಯಯಾತಿ ನಾಟಕವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಆ ನಾಟಕವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಒಂಬತ್ತು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಲಾಯಿತು.

ಮನೋಹರ್ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಸರಳ ಜೀವಿ, ಶುಭ ಚಿಂತಕ, ಮತ್ತು ಮಮತೆ ತುಂಬಿದ ಸಹೃದಯಿ ಆಗಿದ್ದರು. ಕಾವೇರಿ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದವರಾಗಿದ್ದರು. ನಾಟಕ ತಮ್ಮದಿರಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬರದಿರಲಿ, ಅವರು ರಂಗ ಸಜ್ಜೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿ. ಚಂದ್ರು (1939-2018)

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ಸಾವಿತ್ರಿ ಚಂದ್ರು

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಚನ್ನಪ್ಪ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಅವರ ಪುತ್ರ ಹಾಗೂ ಸಾವಿತ್ರಿ ಚಂದ್ರು ಅವರ ಪತಿ, ಬಿ.ಸಿ. ಚಂದ್ರು ದಿನಾಂಕ 1/1/2018 ರಂದು ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದರು. ಇವರಿಗೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಎಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಪತಿ ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಚಂದ್ರು ಅವರಿಗೆ 5 ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು 4 ಸಹೋದರಿಯರಿದ್ದರು.

ಅವರ ಅಣ್ಣ ಭಾರತ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್‌ನ ಮೊದಲ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದರು, ಅವರ ಇತರ ಸಹೋದರರು ಭಾರತ, ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಯುಎಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಚಂದ್ರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ಅವರು 1989 ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ತೆರಳಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ನಿವೃತ್ತಿಯವರೆಗೂ FDAಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಯುಎಸ್‌ಗೆ ಆಗಮಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ವಿಟಿಯ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು.

ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಸ್ನೇಹಿತರ ಗುಂಪನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕಾವೇರಿ, ಎಸ್‌ಎಸ್‌ವಿಟಿ ಮತ್ತು ನಾದತರಂಗಿಣಿ ಈ ಮೂರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ

ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ತೆರೆಯ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರು ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಜನರ ಗಮನವನ್ನು ಆತಿಸದೆ ತಮಗೆ ನಿಯೋಜಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಚೊಕ್ಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಮೈಸೂರು ರಾಮರಾವ್ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆನಂದಿಸಿ ಕಲಾವಿದರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಚಂದ್ರು ಅವರ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಉಷಾ ವಸಂತ್ (1950–2016) ಮತ್ತು ಡಾ. ಕೆ. ಎಲ್. ವಸಂತ್ (1940–2021)

ಮಾಹಿತಿ ದೊರಕಿಸಿದವರು: ಪಲ್ಲವಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ವಸಂತ್ ಮತ್ತು ಡಾ. ಕೆ. ಎಲ್. ವಸಂತ್ ಅವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ದಂಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು 1977ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದಾಗಿನಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಡಾ.ಕೆ. ಎಲ್. ವಸಂತ್ ಅವರು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸದಸ್ಯ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಖಜಾಂಚಿ, ಜಂಟಿ ಖಜಾಂಚಿ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಂತಹ ಅನೇಕ ಪದಾಧಿಕಾರಿ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು 1987ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆಗಿದ್ದರಲ್ಲದೆ 1997ರಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಕಾವೇರಿ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದುಡಿದಿದ್ದರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೆರಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು.

ಡಾ. ಕೆ. ಎಲ್. ವಸಂತ್ ಅವರು ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ, ಜಾನಪದ ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಮೂಹ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಹಲವು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರು, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಟಿ ಪಿ ಕೈಲಾಸಮ್ ಅವರ 'ಹೋಂ ರೂಲ್,' ಮತ್ತು 'ಬಂಡವಾಳ್ವಿಲ್ಲದ ಬಡಾಯೀ,' ಗುಂಡಣ್ಣನವರ 'ಖೋಟಾ ಪೈಸೆ' ಮತ್ತು 'ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು,' ಎ.ಎಸ್ ಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಉಷಾ ನವರತ್ನರಾಮ್ ಅವರ 'ಶುದ್ಧ ಶುಂಠಿ.' ಹೀಗೆ ಹಲವು ಹಾಸ್ಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸರಳವಾದ ನಿರ್ದೇಶನ ಶೈಲಿ, ಮತ್ತು ನಾಟಕದಲ್ಲಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಶ್ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ ವಿಧಾನ ಬಹಳ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ಹಾಸ್ಯ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಹಳೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಶುದ್ಧ ಶುಂಠಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅವರು ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ ನಾಗವೇಣಿ ಅಜ್ಜಿಯು ಇನ್ನೂ ಜನರ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಆ ಕೆಂಪು ಸೀರೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಧವೆ ನಾಗವೇಣಿ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಂತಿದ್ದ ಕೇಶಲಾಶಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪತಿಯ ನಿಧನದ ನಂತರ ಕಳೆದುಕೊಂಡಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ನಟಿಸಿದ ರೀತಿ ಬಹುಶಃ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾರೂ ಮಾಡಲಾರರು ಪತಿಗೆ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಅವರ ಪತ್ನಿ ದಿವಂಗತ ಉಷಾ ವಸಂತ್ ಸಹ ಕನ್ನಡ ಸಮುದಾಯದ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಅನೇಕ ಸುಮಧುರ

ಭಾವಗೀತೆ ಮತ್ತು ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಂಗೀತ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡು ಸಮೂಹ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಸಂಧಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಅವರ ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಜಿಸುತ್ತಿವೆ- ರತ್ನನ್ ಪರ್ಪಂಚಾ, ಮಡಕೇರೀಲಿ ಮಂಜು, ಕೋಡಗನ ಕೋಳಿ ನುಂಗಿತ್ತ, ಅಂಬಿಗರು ನಾವು, ಕನ್ನಡದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿದವು ದೀಪವನು, ನೇರ ನೇರ ನೇರ ನಿನ್ನನರಸಿ ಬಂದೆ ಹೇ ಪ್ರಭೋ. ಉಷಾ ಅವರು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಶೈಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಸರಳವಾಗಿ ಹಾಡಿನ ಧಾಟಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಏರಿಳಿಸಿ ಹಾಡುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಮೈಸೂರು ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ರುಚಿಕರವಾದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನೂ ದೊರಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ವಸಂತ್ ಅವರು ಜನವರಿ 10, 2016ರಂದು ಒವೆರಿಯನ್ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರು. ಡಾ| ವಸಂತ್ ಅವರು ಜೂನ್ 22, 2021ರಂದು ಕೋಲನ್ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ದೇವೈಕ್ಯರಾದರು. ಈ ದಂಪತಿಗಳ ಸವಿ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸವಿಯುತ್ತಲಿರೋಣ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಸಂಜೀವ ಮನಗೋಳಿ (1964-2015)

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ಸುಚೇತಾ ಮನಗೋಳಿ

ಸಂಜೀವ ಅವರು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 13, 1964 ರಂದು ಕನ್ನಡ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೇಂದ್ರ ಕಛೇರಿ ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಅವರ ತಂದೆ PWD ಯ ನಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ತಾಯಿ ಗೃಹಿಣಿ. ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಬೈಲಹೊಂಗಲದಲ್ಲಿ ಕಳೆದು, ಮುಂದೆ ಧಾರವಾಡದ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರು. 10ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 6ನೇ ರಾಂಕ್ ಗಳಿಸಿ ಧಾರವಾಡದ ಗಣ್ಯರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಅವರು ಮೈಸೂರು ಎನ್‌ಐಇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಿ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕಮ್ಯುನಿಕೇಶನ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾಗಿ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ಅವರು 1990 ರ ದಶಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ IISc ನಲ್ಲಿ ಆರ್ಟಿಫಿಶಿಯಲ್ ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ (AI) ನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಅವರ ಉತ್ಸಾಹವು ಬರ್ಮಿಂಗ್ಹ್ಯಾಮ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಅಲಬಾಮಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಬರಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಸಂಜೀವ ಅವರು 1994 ರಲ್ಲಿ ಸುಚೇತಾ ಮನಗೋಳಿ ಅವರನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು. ಅವರ ಕಾವೇರಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದದ್ದು. ಅವರು ಮತ್ತು ಸುಚೇತಾ 1995 ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಒಗಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರತೀಯರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾರತಿ ತ್ಯಾಗರಾಜ್ ಅವರು ಮನಗೋಳಿ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಶಿವವಿಷ್ಣು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದದ್ದೇ ಅವರು ಕಾವೇರಿ ಸೇರಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಸಂಜೀವ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿರರ್ಗಳತೆ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎರಡರಲ್ಲಿನ ಮೊದಲ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಸುದ್ದಿಪತ್ರ 'ಕಾವೇರಿ ಪತ್ರಿಕೆ'ಗೆ, ನಾಗರಾಜ್ ನೀಚಲ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಹಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ವಾರ್ಷಿಕ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆ 'ಭಾವನದಿ' ಇದರ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೂ ದುಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ

ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸಿದರು. ಕಾವೇರಿ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಅಕ್ಕ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ 2006ರ ಅಂಗವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ನಟರಾಜ್ ಮತ್ತು ಇತರ ರೊಂದಿಗೆ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ ಸಮಿತಿಯ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ 4 ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿದರು. ತದನಂತರವೂ ಸಂಜೀವ ಅವರು ಕಾವೇರಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ 2007ರಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ 'ಕೆರೆಗೆ ಹಾರ' ಈ ನಾಟಕದ ನಿರ್ಮಾಪಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನಗೋಳಿ ದಂಪತಿಗಳು, ಮಾಯಾ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಕಾವೇರಿಯ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದು, ಸಹಾಯ ಹಸ್ತ ನೀಡಲು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ತೋರಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಂಜೀವ ಅವರು 2015ರಲ್ಲಿ ದೇವೈಕ್ಯರಾದಾಗ ಕುಟುಂಬದ ದೊಡ್ಡ ಜಾಲದಲ್ಲಾದ ಶೂನ್ಯತೆ ಇಂದಿಗೂ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಪತ್ನಿ ಸುಚೇತಾ ಮತ್ತು 2 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು, ಕೃತ್ತಿಕಾ ಮತ್ತು ನಮ್ರತಾ ಈಗ ನೊರ್ದರ್ನ್

ವರ್ಜಿನಿಯಾದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೈವಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸಿ, ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದು ಅವರಿಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸೈನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬಿಸಿನೆಸ್ ಇನ್ಫಾರ್ಮೇಶನ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಸುಚೇತಾ ಅವರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಸಂಜೀವ ಅವರ ನಗು, ಮಮತೆ, ನಮ್ರತೆ, ಮತ್ತು ನೆನಪುಗಳು ಅನೇಕ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿವೆ.

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

ರಾಮರಾವ್ ಮೈಸೂರು (1956- 2017)

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ಉತ್ತರಾ ರಾವ್

ರಾಮರಾವ್ ಅವರು ಕನ್ನಡಿಗರ ಆದರಣೀಯ ಸಂಗೀತಗಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಮತ್ತು ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸಕ್ರಿಯ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತುಂಬಾ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಕಾವೇರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅವಿರತವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವತಃ ಒಬ್ಬ ಆಡಿಯೊ ತಜ್ಞ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಸಂಗೀತಗಾರರಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಧ್ವನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಸುಮಧುರ ಸಂಗೀತದ ಮೂಲಕ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು. ಕಾವೇರಿ ಐಡಲ್ ಗಾಯನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿ, ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮತ್ತು ಯುವಕಯುವತಿಯರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ಅವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸದಾ ದಯೆ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರು. ಶ್ರೋತೃಗಳನ್ನು ಭಕ್ತರಿಸದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂದು ಹಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಗೀತದ ಮೂಲಕ ಭಕ್ತಿಯ ಅರಿವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಅಲೌಕಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಅವರು ಅನೇಕರಿಗೆ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದರು. ಅವರು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ತಮ್ಮ ಗಾಯನದ ಅನೇಕ ಸಿಡಿ ಮತ್ತು ಆಡಿಯೊ ಟ್ರ್ಯಾಕ್‌ಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದವೆ. ಅವರು 'ನಾದೋಪಾಸನ' ಮತ್ತು 'ನಾದತರಂಗಿಣಿ' ಯಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಲಾಜಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್, ಸಲಹೆಗಳು ಮತ್ತು ವೇದಿಕೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಬ್ಬ ಆಡಿಯೊ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಧ್ವನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಪರಿಪೂರ್ಣ ತಾವಾದಿಯಾಗಿದ್ದರು. ರಾಮರಾವ್ ಅವರು ಶ್ರೀ ಶಿವವಿಷ್ಣು ದೇವಸ್ಥಾನದ

ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿ, ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ ದೇವಾಲಯದ ದೊಡ್ಡ ಸ್ನೇಹಿತರ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು.

ಅವರು ದೇವಾಲಯದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಸಮಿತಿಗೆ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ಅವರು ಶಂಕರ್ ನೇತ್ರಾಲಯ ಮೇರಿಲ್ಯಾನ್ಡ್ ಚಾಪ್ಲರ್‌ನ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ನೇತ್ರಾಲಯದ ಧೇಯವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದ್ದರು. ನಾಟ್ಯಭಾರತಿಯ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಆ ಸಂಘಟನೆಯ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ದುಡಿದರು. HACSI (ಹಿಂದೂ ಅಮೇರಿಕನ್ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಇಂಕ್.) ಇದರ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿ ಅವರು ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲು ಮತ್ತು ಧನದ ಕೊರತೆಯಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಶ್ರಮವನ್ನು ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ರಾಮರಾವ್ ಅವರು ಡಿಸಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರಾಗಿ ಅದರ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ದುಡಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಉತ್ತಮ ಬಳಕೆಗೆ ತಂದರು ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಆನಂದಿಸಿದರು. ಅವರ ನೆನಪು ನಿರಂತರ ನಮ್ಮ ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಮಾಯಾ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ (1965-2020)

ಬರೆದವರು: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

ಮಾಯಾ ಅವರು 1999ರಿಂದ ತಮ್ಮ ಪತಿ ರವಿ ಮತ್ತು ಪುತ್ರ ರೋಹಿತ್ ರೊಡನೆ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ನ ಸಿಲ್ವರ್ ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಪೊಟೊಮ್ಯಾಕ್ ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ 1999ರಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವರು 2004-2009ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ Executive Committee Member, Treasurer, Secretary, Vice President ಈ ರೀತಿಯ ವಿವಿಧ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಸರಳ ಹಾಗೂ ಶಿಸ್ತಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಸಮಿತಿಗಳ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಮಾರ್ಚ್ 12, 2005ರಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಕಾವೇರಿ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಅದರ ಆಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಾಯಾ ಅವರು 'ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ' ಈ ಉಪಕ್ರಮ ಬರುವ ಮುನ್ನ 2003-2006ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೆಲವು ಗೀತನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವು ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ, ಗಲಾಟೆ ಸಂಸಾರ, ನಮ್ಮ ಬಾಳು, ಮತ್ತು ಸುಗ್ಗಿ ಕುಣಿತ. ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯರು ಹಾಗೂ ಹಿರಿಯರು ಸೇರಿ 30ರಿಂದ 50 ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಅನೇಕ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಪಕರಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಂಗೀತ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಯಾತಿ, ಏಕೀಕರಣ, ಅಮೆರಿಕರಣ, ಬೆರಳಿಗೆ ಕೊರಳು, ರಾಧೇಯ, ಕೆರೆಗೆ ಹಾರ, ಮತ್ತು ಕೊರಿಯಪ್ಪನ ಕೊರಿಯೋಗ್ರಫಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅನುದಾನ ನೀಡಿದರು.

ಮಾಯಾ ಅವರು ಬರೆದ 58 ಕನ್ನಡ ಕವನಗಳ ಸಂಕಲನ 'ಕಾಡಿದೆ ತವರಿನ ನೆನಪು' ಇದನ್ನು ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ AKKA ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಅವರು ಕಾವೇರಿ, AKKA, ಇತರ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲವು ಕವನಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಿಪಡಿಸಿದ್ದರು.

ಅವರ ಒಂದು ಕವನ 'ಹೃದಯ ಕನ್ನಡ' ದಲ್ಲಿನ ಸಾಲುಗಳು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿವೆ- "ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡದ ಕನ್ನಡಿ, ಭಾವ ತುಂಬಿ ಬರೆದ ಮುನ್ನುಡಿ, ಬಲವ ನೀಡಿರುವ ಬೆನ್ನುಡಿ, ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹೊನ್ನುಡಿ..." ಇನ್ನೊಂದು ಕವನ 'ಪರದೇಶಿ ಪಕ್ಷಿ' ಇದರ ಸಾಲುಗಳು ಈ ರೀತಿ ಮೂಡಿವೆ- "ಮನದ ಅಂಗಳದಿ ನೂರು ಆಸೆ ಉಕ್ಕಿ, ವಿಮಾನದಿ ಬಾನಲಿ ಹಾರಿದ ಹಕ್ಕಿ, ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಪರದೇಶಿ ಪಕ್ಷಿ, ಮರೆತಿಲ್ಲ ತನ್ನತನ ಹೃದಯ ಸಾಕ್ಷಿ" 2021ರ ಅವರ ವಾರ್ಷಿಕ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಕಲನದಿಂದ ಆಯ್ದು 8 ಕವನಗಳ ಸಂಗೀತ CD ಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಗಣೇಶ್ ದೇಸಾಯಿ ಹಾಗೂ ಸಂಗಡಿಗರಿಂದ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಗಾನಸುಧಾಲಹರಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿತು.

ಅವರ ಪತಿ ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ಪೊಟೊಮ್ಯಾಕ್ ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಜೆನೆರಿಕ್ ಔಷಧಿಯ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ SVP ಆಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪುತ್ರ ರೋಹಿತ್ Purdue ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ BS in Mechanical & Computer Engineering ನ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಮಾಯಾ ಅವರ ಸೌಮ್ಯ ಭಾವ, ಮುಗುಳು ನಗೆಮುಖ, ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಾವೇರಿಯ ಜನರ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಉಳಿದಿದೆ.

ವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿ (2001-2021)

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಖನ: ರಾಮು ಮೂರ್ತಿ

ರಾಮು ಹಾಗೂ ಶರ್ಮಿಳಾ ಮೂರ್ತಿ ಇವರ ಪುತ್ರನಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿಯ ಜನನವಾದದ್ದು ವರ್ಜಿನಿಯಾದ ಫೇರ್ಫ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ಅಂದರೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಾಣ. ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಸಮವಯಸ್ಕ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಆಟ, ಸಲ್ವಾಪ, ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ದಯೆ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆ ಕಾವೇರಿಯ ಎಲ್ಲ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಅಚಲ ಉತ್ತಾಹ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಫ್ಯಾನ್ಸಿ ಡ್ರೆಸ್, ಗೋರಿ ಗೋರಿ ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ವಿಧದ ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ.

ಕಾವೇರಿ ಯುವ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಭಾಗವಹಿಸಿದ. ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಿ, ಖಜಾಂಚಿ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಆಗಿ 2013ರಲ್ಲಿ ಯುವ ಸಮಿತಿಯ ಜೂನಿಯರ್ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ. ಅನೇಕ ಬೇಕ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಯುವ ಸಮಿತಿಯು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರೆಸಿ 2016 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಯುವ ಸಮಿತಿಯ ಹಿರಿಯ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ. ವಿಷ್ಣು ತನ್ನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದಿನನಿತ್ಯವೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಉತ್ತಾಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಅನೇಕ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಯುವ ಸಮಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದ.

- ಜೆಎಸ್‌ಎಸ್ ಅವರಣವನ್ನು ತನ್ನ ತೋಟದ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿದನು.
- ಪುಸ್ತಕ ಚಾಲನೆಯಿಂದ ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದನು.
- ಅನೇಕ ಬೇಕ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನು.
- ಬಿಳಿಗಿರಿ ರಂಗನ ಬೆಟ್ಟದ ಹಿಂದುಳಿದ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ, ಸಮತ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ 3000 ಡಾಲರ್ ಕಾವೇರಿ ಯುವ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ದಾನ ಮಾಡಿದನು.
- ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಯುವಕರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸಭೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು.

- ಸದಾಕಾಲ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡನು

ವಿಷ್ಣು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತದ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮಿ. ಗುರು ಉಷಾ ಚಾರ್ ಹತ್ತಿರ ಸಂಗೀತ ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಹಲವಾರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ. ವಿಷ್ಣು ಕಾವೇರಿ 5K ಅನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲು ಸುಮಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ವಿಷ್ಣು ಅನೇಕ ಕಾವೇರಿ ಗುಂಪು ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ. ವರ್ಜಿನಿಯಾದ ಥಾಮಸ್ ಜೆಫರ್ಸನ್ ಹೈ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಸ್ಕೂಲ್ನಲ್ಲಿ ಓದಿದ. ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ, ವಿಷ್ಣು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ನಂತರ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಮಿಚಿಗನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅವನು ಇನ್‌ಕೊಮಿಂಗ್ ಮಿಚಿಗನ್ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್‌ಗೆ ಸಹ-ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗಿದ್ದನು. MECC ಕನ್ನಡ್ಲಿಂಗ್

ಗ್ರೂಪ್‌ನ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನೂ ಆಗಿದ್ದನು.

ವಿಷ್ಣು ಕಾವೇರಿ ಸಮೂಹದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ರಾಮು ಹಾಗೂ ಶರ್ಮಿಳಾ ಮೂರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಅವನ ಸಹೋದರಿ ವೇದಾ ಮೂರ್ತಿ ಇವರು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಚಾರಿಟಬಲ್ causes ಮೂಲಕ ಮುಂದುವರಿಸುವ ಧೈಯವನ್ನು ವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

www.vishnumurthyfoundation.org

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮನದಾಳದ ಮಾತುಗಳು

ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ (ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಕೆಲವು ಮುಂದಾಳುಗಳು ಸಾಕು. ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಉಳಿಸಲು ಅನೇಕರ ಮುಂದಾಳತ್ವ ಬೇಕು, ಆ ಸಂಸ್ಥೆ, ದಶಕಗಳ ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಹಸ್ರಾರು ಸದಸ್ಯರ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಬೇಕು. ಪರದೇಶವೊಂದರಿಂದ ಬಂದು ಹೊಸದೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಡುವೆ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು, ವೃತ್ತಿ ಜೀವನದ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಕ್ಕರೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಕಾವೇರಿ! ಇಂದು ಸ್ವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯ ಸಮಿತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಲೇಖನ ಬರೆದುಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಕಾವೇರಿಯೊಂದಿಗಿನ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಂಚಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆವು. ಈ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತೇಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಆಡಳಿತ ಕಳೆದು ಈಗ ನಲವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸರದಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪೈಕಿ ಆರು ಮಂದಿ ಇಂದು ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ವಿಷಾದದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಮಿಕ್ಕುಳಿದವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮನದಾಳದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಸಂಘದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯ ಹಲವು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡಲು ಕೆಲವರು ಹಿಂಜರಿದರೂ ಅವರ ಅನುಭವಗಳೂ ನಮಗೆ ಇತರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೇದ್ಯವಾಗಿವೆ. ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯ ಹಲವು ತರುಣ ತರುಣಿಯರಂತೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಕೊಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಯ, ಪ್ರತಿಭೆ, ದೈಹಿಕ ಸಹಾಯವೇ ಅಲ್ಲದೇ ಕೊಡುಗೆಯಿನ ಧನಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಮಿತೋತ್ಸಾಹದ ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆ, ಕಾವೇರಿಯ ಮುಂದಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಹಿರಿಯ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲನೇಕ ಹಿರಿಯರು ವಯೋಧರ್ಮದ ಕಾರಣದಿಂದ,

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಶುಭಹಾರೈಕೆಗಳು ಯುವಪೀಳಿಗೆಗೆ ಎಂದೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮನದಾಳದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಓದಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಲೇಖಕಿ-ಲೇಖಕಿಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಅವರ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ನಿಮ್ಮಲ್ಲನೇಕರು ಕಾವೇರಿಯ ಸಾರಥ್ಯವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಮುಂದೆ ಬರುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಕನ್ನಡದ ಸೇವೆ ಒಂದು ತೇರನ್ನೆಳೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಂತೆ! ತೇರನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಅದನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಆವಾಹನೆ ಮಾಡಿ ಮೇಲೇರಿಸಿ, ಸಿಂಗರಗೊಂಡ ಊರಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಇತರ ಭಕ್ತರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಾ ರಥೋತ್ಸವ ನಡೆಸುವ ಧನ್ಯತೆಯ ಕೆಲಸ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಕು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿಯುವವರು, ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಳೆಯುವವರು, ಪಾನಕ ಕೋಸುಂಬರಿ ಹಂಚುವವರು, ವಾದ್ಯಗೋಷ್ಠಿ ನಡೆಸುವವರು, ಉತ್ಸವ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಊರನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವವರು! ನಮ್ಮ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಅವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಘ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಪಿಸೋಣ. ಟೀಕೆಗಳಿದ್ದರೆ ಮೊದಲು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ, ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ, ನಂತರ ಒಳ್ಳೆಯ ರಚನಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಳ ಮೂಲಕ, ವಿನಮ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿಸೋಣ. ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮುಂದೂ ಕಾವೇರಿಯ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮುಂದೆಬರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ!

ಈ ಲೇಖನಮಾಲೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ, ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಮಾಡಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲ್ಲೆ!

ಕಾವೇರಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು!

ಡಿ. ಯನ್. ರಾಜಶೇಖರ್ (1978ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ 1972ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಬಾಲ್ಕಿಮೋರಿನಿಂದ ಮೇರೀಲ್ಯಾಂಡಿನ ಮಾಂಟಗುಮರಿ ಕೌಂಟಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಯಸುವ ಸಂಘದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಮುಂದಾಳತ್ವದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. 1972ರಿಂದ 1978ರ ವರೆಗೆ, ಮೊದಲ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಉತ್ಸಾಹಿಗಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿದರು. ಈ ಆರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಕನ್ನಡ ಕುಟುಂಬಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುನ್ನಡೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು 1978ರ ಸಾಲಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಚುನಾಯಿಸಿದರು. ಆ ವರ್ಷದ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ, ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯ, ಸುಧೀಂದ್ರನಾಥ್, ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಗೌಡ, ಕೆ. ಎಸ್. ಶಂಕರ್, ನಾಡಿಗ ಚಂದ್ರಶೇಖರಪ್ಪ, ವಿ. ಎನ್. ದ್ವಾರಕಾನಾಥ್, ಮತ್ತು ಗೋಪೀನಾಥ್ ಬೋರೆ ಇವರುಗಳು ಸಹಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. (ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳಿಗೂ ಹಿಂದಿನ ಮಾತಾದ್ದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹೆಸರುಗಳ ಮಾಹಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಕಡತಗಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸರದಿ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮನೆಗೆ ರವಾನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವಾಗಿ, ಹಲವು ವಿವರಗಳು ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.) ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ಸಹಯೋಗದಿಂದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿದೆವು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಬಾಸ್ಪನ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ, ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೆರಿಕಾ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಸಹ ನಾವು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದೆವು. ಮುಂದಿನ ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೆರಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಾವೇರಿಯ ಮೇಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದರ ತಯಾರಿ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತದ

ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಮುಗಿದ ನಂತರವೂ ಮುಂದಿನ ದಶಕಗಳಲ್ಲೂ ನಾನು ಕಾವೇರಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊದಮೊದಲು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆ ನಡೆಸುವ ನಮ್ಮ ಯತ್ನಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಯಶಸ್ಸು ದೊರಕಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ನೋವು ನನಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮುನ್ನಡೆ ಆಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಉಪಯೋಗವೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿರಾಸೆ ಸಹ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿದೆ. ಆದರೆ, ಕಾವೇರಿಯ ಹಲವಾರು ಕಲಾವಿದರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ, ಹತ್ತಾರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ ತೃಪ್ತಿ ನನಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸಮಾಧಾನವೂ ಇದೆ. ಕಾವೇರಿಯ ರಂಗಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತುಹಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆದಿವೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಕಲಾವಿದರಿಗೂ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿದೆ.

ನಾವು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಜೋಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ನಾಟಕದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಧನರಾಶಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ದತ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಹೆಮ್ಮೆ ಕಾವೇರಿಗಿದೆ. ತೊಂಬತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಲಕ್ಷದ ಆ ಮೊತ್ತ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವರ್ಣ ಪದಕವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಗಳಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಕೊಡುವ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಟನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷೆ ಮಾತ್ರ ಕೈಗೂಡಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ನಾವು ಆಚರಿಸಲಿರುವ ಸ್ವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಸೆ ಕೈಗೂಡಲಿತ್ತೆ, ಕಾದುನೋಡೋಣ.

ಬನ್ನಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಿ, ಕಾವೇರಿ ಚಿನ್ನದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಮೆರುಗು ಕೊಡಿ!

ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹನಿಹನಿಯಾಗಿ ಉರುಳಿ ಇಂದು ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾವೇರಿ ಕಾವೇರಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ (1979ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ 1972ರಲ್ಲಿ ಶುರುವಾಯಿತು. 1972ರಿಂದ 79ರವರೆಗೆ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ 79ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಚುನಾಯಿತನಾದೆ. ಈ ಮೊದಲ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕುಂಟುತ್ತ ಕಾವೇರಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಳು. ಯಾವುದೇ ಸಂಘವಾದರೂ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರ ಕೆಲಸದಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಹಲವಾರು ಜನರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡೆಯುವ ಅದ್ಭುತ.

1979ರಲ್ಲೂ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಬ್ಬಗಳು ಏರ್ಪಾಟಾಗಿದ್ದವು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ನಾಲ್ಕನೇ ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೆರಿಕಾ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮದಾಯಿತು. ಮೇ ತಿಂಗಳ ದೀರ್ಘ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬಹಳ ಅದ್ಧೂರಿಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್, ಬಾಸ್‌ಟನ್, ಫಿಲಡೆಲ್ಫಿಯ, ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ, ರಿಚ್ಮಂಡ್ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಬಂದು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಈ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಇಬ್ಬರು- ಶಿಕಾಗೋ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸೌತ್-ಈಸ್ಟ್ ಏಶಿಯಾ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಖ್ಯಾತ ಕನ್ನಡಿಗ ಏ.ಕೆ. ರಾಮಾನುಜನ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ವರಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದ ಪು.ತಿ.ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್, ಇವರುಗಳು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕನ್ನಡದ ಬೆರಳಚ್ಚನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದು. ಕಾವೇರಿಯ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಮಲಾ ಚನ್ನಬಸವಪ್ಪನವರು ಬೆರಳಚ್ಚು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತು ಸುಮಾರು ನೂರು ಪುಟಗಳ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷದ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಘಟನೆಯೆಂದರೆ, ನಟಸಾರ್ವಭೌಮ ಡಾ. ರಾಜಕುಮಾರ್ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ನಮ್ಮೊಡನಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ರಂಜಿಸಿದ್ದು!

ಮೊದಲ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಂತೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತ, ಸಿನಿಮಾ, ನಾಟಕ, ಸಂಗೀತ, ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು, ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹ ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಇತರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸೇವಾಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇತರರನ್ನೂ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬೇಕಾದ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ ಕನ್ನಡಿಗರು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಕಾವೇರಿ ಹೀಗೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾವೇರಿಯ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಸೇವೆಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಎಲ್ಲ ಮಿತ್ರರಿಗೂ ನಾನು ಚಿರಋಣಿ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ!

Fond Memories...

Barthy Setty (1981 President)

Kaveri has become a household word in our home since 1972. My husband and I came to the United States in 1972 with our one-year-old son and became Kaverians. Newly made friends were called "Kaveri friends." Any event we went to was always referred to as going to Kaveri -- "Kaverige" as though Kaveri was a place! In this manner, Kaveri web brought together larger and larger groups of people. We never wanted to miss any event. Children growing up associated with Kaveri a lot, to meet and play. We also observed some religious events as we had no temples closer in the area. Children participated in short plays, dressed up for the stage with our mythological characters. They took part in sports and won prizes. Our boys were Rama & Lakshmana. Very cute! Another instance we remember is, Sanjaya Krishna was the 'big tiger' in a play and Raj was a baby tiger. Younger women joined in group singing, and group dancing. I also recall the 50 years of Kaveri where lots of volunteerism is practiced, we also feel good and take pride in all events. We do help each other, share with each other and I have made bunches of friends.

We sang songs like "*Hacchevu Kannadada Deepa*" almost every year without fail and never got tired of it. We even danced with Deepa's on the stage. We enjoyed the visits of artists and writers that came from India and

as some of us don't get to see them during our short visits to India. We knew only the famous ones, when we left India, as we were young. Once we came here, we were busy building our careers and homes and did not keep up with Indian cinema or the artists, writers, or singers. My memory has only the visits of Dr. Rajkumar, Sri. Keshava Dasaru, and Girish Karnad. We were satisfied by visiting and attending Kaveri events rather than reading the Indian Newspapers and watching Indian Cinema to keep up to date.

In the 70s & 80s as we did not have that many Indians in the area, let alone Kannada speaking people, we interacted with other Indian families and visited each other's homes every weekend but as the years and decades have passed, life has become much busier, children have grown up and now are busy with their own children. Now our families have grown, we have tried to introduce our grandchildren to Kaveri. At times they have taken part in sport events such as chess and virtual playing of musical instruments during Covid time. Because of the language and the distances, they have hesitation in attending the events. We never fail to wonder what else could we have done to keep them connected to the Kaveri extended family. 🙏

[Note: This article is in English as per the wishes of the author.]

ಕಾವೇರಿಯೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ದೀರ್ಘ ಸಂಬಂಧ ಗಾಯತ್ರಿ ಜಗನ್ನಾಥ್ (1984ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ)

ನಾನು 1982ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬೇಲೂರು ಪ್ರಭಾಕರ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಅದೇ ವರ್ಷ ನಾವು ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಲಾವಿದರ ಮೂರು ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನದೊಂದಿಗೆ ಕಾವೇರಿಯ ದಶಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ನಾಟಕೋತ್ಸವವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದೆವು. 1983ರಲ್ಲಿ ನಾನು ತಾವರೆಕೆರೆ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿ, 1984ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿ ದುಡಿದೆ.

ನನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ:

1. ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಂದು ಕಾವೇರಿಯ ಪ್ರಥಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದ ವಿಮಲಾ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಐದು ಜೋಡಿ ಕೋಲಾಟ ಕಲಾವಿದರು ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಹಾಡು, ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ 'ಚೆಲುವಯ್ಯ ಚೆಲುವೋ' ಜೊತೆಗೆ ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತ. (ವಿಮಲಾ ಅವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೂ ಅನೇಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಕೋಲಾಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು.)
2. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಭಾರತದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈಣಿಕ ಆರ್.ಕೆ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅವರ ವೀಣಾವಾದನ ಮತ್ತು ಪಿಟ್‌ಬರ್ಗಿನ ಕಲಾವಿದೆ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಧವನ್ ಅವರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸಹ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರವೊಂದರ

ಪ್ರದರ್ಶನ ಏರ್ಪಾಟಾಗಿದ್ದುದು ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹತ್ಯೆಯಾದ ಕಾರಣ ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕಾಗಿಬಂದದ್ದು ನಿರಾಶೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

3. ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ನನ್ನ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿ ಮುಂದಾದಾಗ ಸರ್ವಸದಸ್ಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರಕದೇ ನಿರ್ಣಯ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿದ್ದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ನಿರಾಸೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. (ಮುಂದೆ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತೆಂಬುದು ಸಮಾಧಾನದ ವಿಷಯ.)

4. ನನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಕಳೆದ ನಂತರವೂ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಾರಿ ನಾನು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಮೂರು ಬಾರಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು 1997ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವದ ವರ್ಷ. ಈಗ 2022ರ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಸಂಭ್ರಮದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಈ ಲೇಖನ, ಗಾಯತ್ರಿ ಅವರು ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಅವರ ನೆನಪಿನ ಸಾರಾಂಶದ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ, ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ ಅವರಿಂದ.]

ಕಾವೇರಿ ಈಜಿನ ಸಿಹಿ-ಕಹಿ ನೆನಪುಗಳು

ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ (1985ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ನಾನು ಕಾವೇರಿಯ ದಡದ ಬಳಿ ಓಡಾಡಿದ್ದು 1977-78ರಲ್ಲಿ, ನೀರಿಗೆ ಧುಮುಕಿದ್ದು 1979ರಲ್ಲಿ- ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೆರಿಕಾ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ! ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮುಂದೆ, 'ತೌರು' ಎಂಬ ಅನಿಯತಕಾಲಿಕ ಸುದ್ದಿಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ, 'ಕವಲು' ಮತ್ತು 'ಬೆಳ್ಳಿ ಬುಗ್ಗೆ' ಎಂಬ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಂಚಿಕೆಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು. 1980-81ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ನಾಟಕರಂಗ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಬರೆದ, ಆಡಿದ, ಆಡಿಸಿದ- ಹತ್ತಾರು ನಾಟಕಗಳು! ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ವರ್ಷ ದುಡಿದು, 1984ರಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, 1985ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, ಕಾವೇರಿ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೊದಲ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಸತತ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಛೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಪಡೆದರೂ ಸ್ವರ್ಣ-ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಕಾವೇರಿಯ ಅಭಿಮಾನದ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಇನ್ನೂ ಈಸುವ ಛಲ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿಲ್ಲ!

ನನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿ. ಪಕ್ಕದೂರುಗಳ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೆರಡು ದಿನ ಬಾಕಿ ಇರುವಾಗ ಸಿಡಿಲಿನಂಥ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ತರುಣನೊಬ್ಬ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅಸುನೀಗಿದ್ದ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ದಿನವೇ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ಏರ್ಪಾಟಾಗಿತ್ತು. ಸಿಲ್ವರ್ ಸ್ಟ್ರಿಂಗ್‌ನ ಕೆನೆಡಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರದ್ದಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರಣ ಸಹಿತ ವಿವರಕೊಡುವ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಬರುವ ಕರ್ತವ್ಯ ನನ್ನದಾಯಿತು. ಆ ವರ್ಷದ ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬದಲು, ಪ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯನ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ಆಚರಿಸುವ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ನಮ್ಮದಾಗಿತ್ತು. ಮಿತ್ರ-ಬಾಂಧವರು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಒರೆಸಿಕೊಂಡಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯ ಮಹೋದಯರೊಬ್ಬರು ನನ್ನನ್ನು ದೂರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದು ಸುಮಾರು ಮುಂಚಿತ ನಿಮಿಷ ಜಗಳಾಡಿ ಬೈದರು. ಅವರು ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಟೀಸನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡು ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಾಯಿತಂತೆ. ಉತ್ತಮ ಉಪಾಹಾರಗೃಹಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಪುಷ್ಕಳ ಭೋಜನ ಕೈ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಣ್ಣಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಸತ್ತ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಅಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಸೊರಗಿಹೋಗಿದ್ದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. 'ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ ಸತ್ತರೆ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರದ್ದಾಗಬೇಕಿತ್ತೇ?' ಇದು ಆತನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಕೋಪದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ತೆಪ್ಪನೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗುವುದೆಂದರೆ ಸುಮ್ಮನೆಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಯುಗಾದಿ, ಕೆನ್ನಿಂಗ್ಟನ್ನಿನ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಬಾಲ್ಕಿಮೋರಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದಿಪ್ಪತ್ತು ಸಂಸಾರಗಳು ಬಂದು ಕೋಲಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದು ಅಂದಿನ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ರಂಗದ ಪರದೆಗೆ ನೇತುಹಾಕಿದ್ದ ಕಾವೇರಿಯ ಬ್ಯಾನರ್ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆವು. ವಾರಾಂತ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಶಾಲೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಸೋಮವಾರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಓಡಿಹೋದೆ, ಶುಚಿಮಾಡುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬ್ಯಾನರನ್ನು ತಿಪ್ಪೆಗೆ ಹಾಕಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು, ದೇವರ ದಯದಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹುಡುಕಿ ಮೂಲೆಯೊಂದರ ಕಸದ ಡ್ರಮ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಇನ್ನೂ ಎದೆ ಡವಡವ ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು ('ಎಂಥ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆವು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಟೀಕಿಸಿದರೆ?' ಎಂಬ ಭಯ!)

ನಮ್ಮ ಗಣಪತಿ ಹಬ್ಬದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ, ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಪಿಟ್‌ಬರ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಗೆ ಕಳೆಯಲು ಆಹ್ವಾನಿತರಾಗಿದ್ದ, ಸಂಗೀತ ಕಲಾನಿಧಿ ಶ್ರೀ ಆರ್.ಕೆ. ಶ್ರೀಕಂಠನ್ ಅವರು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯರಾದರು. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಒಂದೆರಡು ಘಟನೆಗಳು ಮರೆಯಲಾಗದವು. 80ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆಯರೆಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಹಲವು ಮಹಿಳೆಯರು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ 200-300 ಜನಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬದೂಟವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ತಂದು ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೊಜ್ಜು-ಕಲಸಿದ ಹುಳಿಯನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು, ಅವರ ಪ್ರೈಕಿ ಬಾಲ್ಕಿಮೋರಿನ ಶೀಲಾ ರಾಮಯ್ಯ ಸಹ ಒಬ್ಬರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕರೆದು, ತಮಗೆ ಬೇರೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವಿರುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಎದೆ ಧಸಕ್ಕೊಂಡಿತು. ಸುಮಾರು ನೂರು ಜನರಿಗಾಗುವಷ್ಟು ಪುಳಿಯೊಗರೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಮತ್ಯಾರನ್ನು ಅಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುವುದು? ದೂರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೌನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಆಕೆ, ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದರು. "ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ, ನನಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೆನೇ ಹೊರತು (ಮಾತುಕೊಟ್ಟಂತೆ)ಹುಳಿಯನ್ನ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ," ಎಂದಾಗ ಹೋದ ಜೀವ ಮರಳಿ ಬಂತು. ಕೊನೆಗೆ ಆದದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುವವರು ಯಾರೂ ಸಿಗದೇ, ಆಕೆಯೇ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ಮೈಲಿ ಬಂದು ಊಟಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಸೊಗಸಾದ ಪುಳಿಯೊಗರೆಯನ್ನು ತಲುಪಿಸಿಹೋದರು! ಇಂಥ ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆಯರು ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದವರಿಗೆ ಇಂಥವರ ಪರಿಚಯವೂ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ ಸಂತಸದ ವಿಷಯ.

ಅಂದೇ ನಡೆದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಮಾರಸ್ಯವೆಂದರೆ, ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನಾವು ಗಣೇಶ ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಊಟದ ನಂತರ ಕಚೇರಿ

ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೆವು. ನಾವೆಲ್ಲ ಊಟದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಸ್ತರಾಗಿದ್ದಾಗ, ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಹಲವರು ಸಭಾಭವನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಅವರು ಯಾರೂ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಿತಿಯವರು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಾಗ, ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು 'ದಯವಿಟ್ಟು ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ, ಕೆಲವರು "ನಾವೇನೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಸಂಗೀತ ಕೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅದಕ್ಕೇನು ನಿಮ್ಮ ಅಡ್ಡಿ?" ಎಂದರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು, "ಟಿಕೆಟ್ 5 ಡಾಲರಿನಲ್ಲಿ ಊಟವೂ ಸೇರಿದೆ, ಆದರೆ ನಮಗೆ ಊಟ ಬೇಡ, ಕೇವಲ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ- ಪ್ರಾಯಃ ಅದು ದೀಪಾವಳಿ- ಒಬ್ಬ ಗಣ್ಯರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಆತ ಕಾವೇರಿಗೇ ಅಲ್ಲದೇ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಘಗಳ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು (ಆತ ಸದಸ್ಯ-ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಕೊಡುವ ತಂಟೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಂದೂ ಹೋದವರಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯ-ಶುಲ್ಕ ಕೊಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವಾಗ ಹಲವಾರು ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಶುಲ್ಕ ಕಟ್ಟಲು ಅವರಿಗೇನು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆಯೇ?) ಅವರು ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಬಂದು ಟಿಕೆಟು ಪಡೆಯುವ ಮೊದಲು ಅಂದಿನ 'ಮೆನು' ಏನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದ್ದ ದಿನವೇ ತೆಲುಗು ಸಂಘ ಅಥವಾ ಮತ್ಯಾವುದೋ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹತ್ತಿರದ ಮತ್ತೊಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮೆನು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವೆನಿಸದಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮೆನು ಏನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಉತ್ತಮವೋ (ಮತ್ತು ಅಗ್ಗವೋ) ಅಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ನೇರ ಊಟದಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದರು!

ಹೀಗೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅನೇಕ ಋಷಿಕೊಡುವ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ನೋವುಭರಿತ ನಗು ತರಿಸುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನೆನಪಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಋಣಾತ್ಮಕ ಅನುಭವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತರವಲ್ಲ. ನೆನೆಯಲೇಬೇಕಾದ ಧನಾತ್ಮಕ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಮೂದಿಸುತ್ತೇನೆ:

ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಲ್ಲ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಹಿರಿಯರಾದ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಬೇಲೂರು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ದಂಪತಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದಾಗ, ತಕ್ಷಣ ಅವರು, ಇಡೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಖರ್ಚನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಕೈತೊರೆದು ದಾನಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಮರೆಯಲಾದೀತೆ? ಆರ್. ಕೆ. ಶ್ರೀಕಂಠನ್ ಮತ್ತು ವೃಂದಾವನ್ನು ಪಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಂದ

ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಲು ಮತ್ತು ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಡಲು ಆಗುವ ಖರ್ಚನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ಕರಿಸಿದ ಲೀಲಾ ಮತ್ತು ಕೆ.ಜಿ.ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ದಂಪತಿಯನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ, ಪಂಡಿತ್ ರವಿಶಂಕರರ ನೇರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದ, ಶ್ರೀ ರಾಮರಾವ್ ಎಂಬ ಖ್ಯಾತ ಸಿತಾರ್ ವಾದಕರೊಬ್ಬರ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸ್ವಗೃಹದಲ್ಲೇ ಕಚೇರಿ ನಡೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಕಲಾವಿದರ ಸಂಭಾವನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ, ಡಾ. ಬೇಲೂರು ಭಗವಾನ್ ಮತ್ತು ಲೀಲಾ ದಂಪತಿಯನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಉಂಟೇ?

1984ರಲ್ಲಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚೊಚ್ಚಲ ಕೃತಿ 'ನಾನೂ ಅಮೆರಿಕನ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟೆ' ಕವನ ಸಂಕಲನ ಲೋಕಾರ್ಪಣೆಗೊಂಡ ಮಿಷಿ ಈಗಲೂ ಮುದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮಾರನೇ ವರ್ಷ, ಬಾಲ್ಕಿಮೋರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಕವಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದು, ಅವರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕವನವನ್ನು ಓದು ಎಂದು ಅವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು, ನಾನು ಓದಿದ್ದು, ಅವರು ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡದ್ದು, ಅದರ ಪುಳಕ! ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಮರೆಯಲಾದೀತು?

ನಾನು ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಊರೂರಲೆದು 'ಸಂಚಾರೀ ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಥೆ'ಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಹತ್ತಾರು ನಟ-ನಟಿಯರನ್ನು, ರಿಹರ್ಸಲ್‌ಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ 'ಕಚುಕುಳಿ'ಗಳನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪವಾಗದೇ ಇರುವುದೇ?

1997ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾವೇರಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬದಂದು ನಾನು ನಡೆಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮುಪ್ಪತ್ತು ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೋದಿ, ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ, ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡದ್ದನ್ನು ಮರೆಯಲಾದೀತೆ? ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಲೀಲಾವತಿ ಪ್ರಸಾದ್ ಮುಕ್ತಕಂಠದ ಹೊಗಳಿಕೆ ಇನ್ನೂ ಕಿವಿಯಲ್ಲೇ ಇದೆ!

ಕಾವೇರಿ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬಾಲ್ಕಿಮೋರ್ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ವಿಕ್ರಮ, ಮಾಡಿದ ಹಲವಾರು ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು, ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದ ಹಲವು ಹತ್ತು ಸಾಹಿತಿಗಳ ಪರಿಚಯ, ಇವೆಲ್ಲ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಹಸನುಗೊಳಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು. ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆದದ್ದೇ ಕಾವೇರಿ ನೀರಿನ ಈಜಿನಲ್ಲಿ. ಈಜು ಕಲಿಸಿ, ಕೈಸೋತಾಗ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದೆಳೆದು ಮುಳುಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ-ಕಿರಿಯ-ಸಮ-ವಯಸ್ಸಿನ ಹಿತ್ತೈಷಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ನನಗೆ ದೊರೆತಿರುವುದು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲೇ. ಕಾವೇರಿಯ ಈ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನೆದು ಧನ್ಯನಾಗುವೆ!

ಮಹಿಳಾ ರಾಜ್ಯದ ಕುಸುಮಗಳ ನಡುವೆ! ಸುಮ ಮುರಳಿಧರ್ (1993ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ)

ನಾನು 1979ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಬಂದೆ. ಎಲ್ಲರಂತೆ ನಾನೂ ಸಾವಿರಾರು ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದೆ. ನನ್ನ ಓದು ಮುಂದುವರಿದಂತೆ 1980ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಎಮ್. ಎಸ್. ನಟರಾಜ ಅವರು 'ದುಡಿದು ಮಡಿದವರು' ನಾಟಕವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ 'ಮಹಾನಟ' ಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಸಾಹಸ ನಡೆದಿತ್ತು, ನನ್ನ ಪರಿಚಯವಾದೊಡನೆ ಆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದರು! ಹೀಗೆ, ನನ್ನ ಗಾಢ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಯಿತು. ನನ್ನ ಪಯಣ ಕಾವೇರಿಯ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಸಂಘದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ, ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯ, ಸಂಗೀತಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ನನ್ನ ಮನ ತುಂಬಿಕೊಂಡೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಪಾರ ಆಸಕ್ತಿ, ಹೀಗಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದೆ. ಹಲ ವರುಷಗಳ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ನನ್ನನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು.

ಏನಾದರೂ ಹೊಸತನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತವಕ ಚಿಗುರೊಡೆಯಿತು. ಯೋಚಿಸಿದಾಗ, ನಾನೇಕೆ ಮಹಿಳೆಯರೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಬಾರದೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಬಲವಾಯಿತು, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಬು ಕೊಟ್ಟು, ಮಹಿಳಾ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟೆ! ಅನು ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ-ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಿ, ಚಂದ್ರ ಬಪ್ಪನಾಡ್ ಖಜಾಂಚಿ, ವಿಜಯ ಕೃಷ್ಣ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ. ಹೀಗೆ ಮಹಿಳೆಯರ ರಾಜ್ಯಭಾರ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಉಚ್ಚ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಆಸೆ ನೆರವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದವು. ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಯ ಗುಂಪಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದ, ದೀಪ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಶ್ರುತಿ ನಟರಾಜ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರ್ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಅವಿವಾಸಿ ಕನ್ನಡ ಯುವತಿಯರ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದರು. ದೀಪಾ 'ತೆನಾಲಿ ರಾಮ' ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರೆ, ಶ್ರುತಿ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿದರು. ಯುವ ಸದಸ್ಯರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮದೇ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಭಲೆ

ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ "ಯೂತ್ ಕಾರ್ನರ್" ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿ ನಾವೂ ದೇಶೀಯ ಯುವತಿಯರ ಸರಿ ಸಾಟಿ ಎಂದು ನಲಿದರು.

ನನ್ನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಕಲಾವಿದ ಸಿ. ಆರ್. ಸಿಂಹ ಅವರ 'ಆನ್ಯೋರ್' ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಮುಂದೆ ನಡೆದ ನಾಟಕ, ಕಾವೇರಿಯ ಹಿರಿಯರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಭದ್ರ ಆಂಟಿ ನಿರ್ದೇಶನದ 'ಅಡ್ಡಸ್ಸು ಅತ್ತೆ' ಸುಮಾರು 25 ಮಹಿಳೆಯರು ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ ನಾಟಕ- ಝಂ ಎಂದಿತು. ಬರೆದವರು, ಅಭಿನಯಿಸಿದವರು, ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಮಹಿಳೆಯರೆ! ಈ ಪದವಿಯಿಂದಾಗಿ ಸ್ವತಃ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಮುಂದಾಳಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಜಾಗೃತವಾಯ್ತು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಂದಾಳಾಗಿ ದುಡಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳು ಊರ್ಜಿತವಾದವು.

ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಕಾವೇರಿ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ದೇಗುಲದಂತೆ ಪರಿಷ್ಕೃತಗೊಂಡಿದೆ. ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರಿಯಲೆಂಬಾಸೆ ನನ್ನದು. ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿಯ ಕನ್ನಡಿಗರು ದೇಶೀಯರೊಡನೆ ಬೆರೆತು, ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪವಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ರಂಜಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹ ನನ್ನದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಗಳನ್ನು ಒಂದಾಗಿಸಿ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಬೆರೆಯೋಣ, ಬೆಳೆಯೋಣ.

ನನ್ನ ಮನದಾಳದಿಂದ, ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿಯ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರಿಗೆ, ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನ ಮೇಲೇರಿದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ ಬೀಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕಾವೇರಿ ಬಳಗಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಒಲವಿನ ನಮಸ್ಕಾರ. ನಾನು ಜೀವನದ ಏರಿಳಿತದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಕೈಹಿಡಿದು ನಡೆಸಿ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳಿ ಹೃದಯ ಹಗುರ ಮಾಡಿದ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ನಮನಗಳು. ಕಾವೇರಿ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿನಂತಿ, ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಭುಜಬಲ ನೀಡುವಂತೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆವಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆ ನನ್ನದು. ಕಾವೇರಿಮಾತೆಗೆ ಸ್ವರ್ಣಮಹೋತ್ಸವದ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು. ಜೈ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ! ಜೈ ಕಾವೇರಿ!

ಮಸುಕಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮರೆಯಲಾಗದ ನೆನಪುಗಳು

ಗೋಪೀನಾಥ್ ಚೋರೆ (1994ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

1994ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾವೇರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದಾಗ ನಡೆದ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಟೆಲೆನ್ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಯೋಜಿಸಿದ "ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಜೆ" ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ನೆನಪು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಇದು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಮೊದಲ ಘಟನೆಯಾಗಿತ್ತು, ಆದರೂ ನಾನು ಅದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ರಾಸ್ ಗರ್ಬಾ ರೀತಿಯ ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಸ್ಟ್ಯಾನಿಷ್ ಜನರು ಸಾಂಬಾ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ಜನರು ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಕೋಲಾಟವನ್ನು ಮಾಡಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿತು. ಆಗ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಉತ್ಸಾಹಿ ಟೆನಿಸ್ ಆಟಗಾರನಾಗಿದ್ದೆ, ಅದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ, ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಟೆನಿಸ್ ಪಂದ್ಯಾವಳಿಯನ್ನು ನಾವು ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದೆವು. ಬಹುಶಃ ಅದೇ ಕಾವೇರಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಟೆನಿಸ್ ಪಂದ್ಯಾವಳಿಯಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ನಾನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಜೋಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ನಾಟಕದ ಆರಂಭ. ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿ ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಮನೋಹರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ನಡೆಸಿದ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ, ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ

ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅವರು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾಟಕದ ಪ್ರದರ್ಶನವೆಂತೂ ಆಯಿತು. ಉಳಿದದ್ದು ಇತಿಹಾಸ.

ಮತ್ತೊಂದು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಘಟನೆಯೆಂದರೆ ಆಗಿನ ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನಿ ನರಸಿಂಹ ರಾವ್ ಅವರು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಭಾರತೀಯ ರಾಯಭಾರಿ ಕಚೇರಿಯು ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಭಾಗವಹಿಸಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಇದು ರಾಜಕೀಯ ಘಟನೆಯಾಗಿದ್ದು, ಕಾವೇರಿ ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಯಕ ಕೇವಲ ರಾಜಕಾರಣಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆತ ಅಥವಾ ಆಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ, ಆ ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ವಾದಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ತರ್ಕದಿಂದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದಳು.

ಕಾವೇರಿಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನನಗೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ

ಶೈಲಜ ರಾವ್ (1995ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಾಂತವಾಗಿ ಜುಳುಜುಳು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜೀವನದಿ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ, ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ, ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದು ಚಿಮ್ಮಿಸಿದ ಗರ್ವ ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಅಮೆರಿಕನ್ನಡಿಗರದು. ಆ ಮಾತೆಗೆ ಈಗ 50ರ ಹರೆಯು. ತನ್ನ ತಂಪಾದ ಜಲಧಾರೆಯಿಂದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮಗಳನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿಸಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅನುಭವಿಸಿ ಮೆರೆಯೋಣ ಬನ್ನಿ.

1995ರಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಪಾಳಿ ನನ್ನದು ಎಂಬ ಹಿರಿಮೆ ನನಗೆ. ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವಳೊಡನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ನವಿರಾದ ಪ್ರೀತಿ, ಜಾಣ್ಮೆ, ನಲುಮೆ ಊಹಿಸಲಸಾಧ್ಯ. ನನ್ನ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಹೋನ್ನತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮೂಡಿಬಂದವು. ಅವುಗಳು ನಡೆದ ರೀತಿ ವರ್ಣಿಸಲಸಾಧ್ಯ. ಉನ್ನತ ಕಲಾವಿದರುಗಳಾದ ಮಾಸ್ಟರ್ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯ, ಭಾವಗೀತೆಗಳ ಸರದಾರ ಸಿ. ಅಶ್ವಥ್, ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಬರಹಗಾರ ಯು. ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ, ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಚಲನ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಕ ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಇವರುಗಳೆಲ್ಲ ಕಾವೇರಿಯ ರಂಗಮಂಚವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಸೌಭಾಗ್ಯ. ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಅವರ

ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ, 'ಕೊಟ್ಟೇಶಿ ಕನಸು' ಚಿತ್ರ ಅವರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಅನುಭವ ಮರೆಯಲಾಗದು.

ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ನಟ ನಟಿಯರಿಗೇನೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ! ಇವರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಮಹಾನ್ ಜಾನಪದ ನಾಟಕಕಾರ ಡಾ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರ ಜನಪ್ರಿಯ ನಾಟಕ ಜೋಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ರಂಗದ ಮೇಲೆ ತಂದು ಅಗಾಧ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದರು, ಅಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ದತ್ತಿಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದು ಒಂದು ಅಸಾಧಾರಣ ಮೈಲಿಗಲ್ಲು ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಾವೇರಿ ಮಾತೆಯ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಹೂವಿನ ಸರದಂತೆ ಹಗುರವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಕನ್ನಡವೇ ನಮ್ಮ ಉಸಿರು ಎಂದು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಗೆ ಜಯಭೇರಿ ಹೊಡೆದವು. ನಡೆಯಿರಿ, ನಾವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಕನ್ನಡ ಡಿಂಡಿಮವನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತ ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರು, ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ, ನಮ್ಮ ಉಸಿರು ಕನ್ನಡ ಎಂದು ಬೀಗೋಣ. ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿವ ರಕ್ತ ಕನ್ನಡ ಎಂದು ಸಾರೋಣ. ಬನ್ನಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾವೇರಿಯ ಐವತ್ತರ ಚಿನ್ನದ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ! ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಕ್ಕು ನಲಿಯೋಣ, ಸಂಭ್ರಮಿಸೋಣ, ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸೋಣ. ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲೆ!

ಹರಿಯುತ್ತಾ ಹೋದ ನದಿ... ಸರಿಯುತ್ತಾ ಹೋದ ರೈಲು

ಶಶಿಕಲಾ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (1996ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿ)

ಬರೆಯುತ್ತಾ ಹೊರಟೆ...

1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996...

ಬರೆದ ನಾಲ್ಕು ಅಂಕಿಯ ಸಮೂಹ ರೈಲಿನ ಒಂದು ಬೋಗಿಯಂತೆಯೂ, ಆ ಎರಡು ಸಮೂಹಗಳ ನಡುವೆ ಕಾಣುವ ‘:’ ಚಿಹ್ನೆ ಬೋಗಿಗಳನ್ನು ಬೆಸೆದ ಕೊಂಡಿಯಂತೆಯೂ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಬೋಗಿಗಳನ್ನೆಳೆಯುತ್ತಾ ನೆನಪಿನ ರೈಲು ಕಾಲದ ಹಳಿಯ ಮೇಲೆ ಓಡಿದಂತೆ...

ಈಗ, ಸ್ಮಾರ್ತ್ ಫೋನಿನ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ತೋರು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯದ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಸಿ ಚಲಿಸಿ ಚಿತ್ರ ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಚಿತ್ರ ಹಿರಿದಾಗಿ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನಾನೂ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದು. ಬೋಗಿಗಳನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಅರಳಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಬೋಗಿಯಲ್ಲೂ ಕಂಡವರು-ಕಂಡದ್ದು ಆಯಾ ವರ್ಷಗಳ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಮಾನ್ಯರು, ಸಂಘದ ಸಂಪನ್ನ ಸದಸ್ಯರು, ಜೊತೆಗೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ/ಹಿಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು.

ಬೋಗಿ # 1993

1993 ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದ ವರ್ಷ. ‘ಗ್ರೇಟ್ ಲೇಕ್ ಸ್ಟೇಟ್’ ಮಿಚಿಗನ್ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ರಾಜಧಾನಿಯ ಮೆಟ್ರೋ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆವು. ನಾವಿದ್ದು ‘ಟ್ರೀಟೌನ್’ ನಗರ ಆನಾರ್ಬರ್ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆದ್ದು ಆ ನೆಲದ ನಂಟಿಗೆ ಬೆಸುಗೆ ಹಾಕಿತ್ತು. ಅದು ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಆ ಊರನ್ನು ಇನ್ನೆಂದೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವಷ್ಟು. ಯಾವುದಿತ್ತು? ಯಾವುದಿರಲಿಲ್ಲ ಆ ಊರಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲವೂ ಇತ್ತು. ‘ಟಾಪ್ ಸಿಟೀಸ್ ಟು ರೆಯಿಸ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ’ ಎನ್ನುವ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅ ಊರಿನ ಹೆಸರೂ ಸೇರಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡದಾದ ಆತ್ಮೀಯ ಕನ್ನಡ ಬಳಗವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದೊಂದು ದಿನವೂ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವರೊಟ್ಟಿಗಿದ್ದ ಅನುಭವ.

ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇರದೆಯೂ ಅರಸಿ ಬಂದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆವು. ಜೀವ ಜಿನುಗುವಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಮುದಾಯ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಾಗ ತಂಬಿಗೆಗಟ್ಟಲೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವಷ್ಟು ನಾನವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಭಾವುಕ ಹೃದಯ ಅದೇ ತರಹದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹೊಸ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಬಹುಬೇಗ ಅದೇ ತರಹದ ವಾತಾವರಣ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು, ಅದು ಕಾವೇರಿ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ. 1993ರ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ, ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆ, ದೀಪಾವಳಿಯ ಸಂಭ್ರಮದ ತ್ರಿವಳಿ ಆಚರಣೆಯ ಸಡಗರ. ನಾವು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಧಿತೇಯರ ಮುದ್ದು ಮಗಳು ಮೂರು ವರ್ಷದ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ‘ನನ್ನ ತಂಗಿ ರೇವತಿ’ ಎಂದು ಪರಿಚಯಿಸಿ- ಒಣಗಿದ್ದ ನನ್ನದೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹದ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ

ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ನೀರೆರೆದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಆಗಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಸದಸ್ಯರು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಸಿಕ್ಕವರೇ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಕಮಿಟಿಗೆ ಜನರನ್ನು ಕಲೆಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಭಾವಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ 1994ರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು (ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಪರಿಚಯವಾದ ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರ ತಂದದ್ದು ನನ್ನ ತವರೂರಿನ ಬೇರೂ ಹೌದು. ಅವರ ತಂದೆ ನನ್ನ ತವರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಂಬಂಧ ಅಷ್ಟೇ ಗಾಢವಾಗಿದೆ. ಸೋಜಿಗವೆಂದರೆ ಆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪತ್ನಿಯೇ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಾನು 1994ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹಗುರ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರು. ನೂರೆಂಟು ನಮನಗಳು ಆ ಜೋಡಿಗೆ). ಕಾವೇರಿ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ದಿನವೇ ಕಾವೇರಿ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆಮಂತ್ರಣ ದೊರೆತಿದ್ದು ನಿಸ್ಸೀಮೆ ಋಷಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ನನ್ನ ಪದವಿ ಬದಲಾಗಿ ನಾನು ಉಪ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ತಂಡ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ಪದವಿ ಬದಲಾವಣೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಬೇಸರ ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಪದವಿಗೆ ಎಂದೂ ಎಲ್ಲೂ ಜಾಗವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ನಿಲುವು. ನನ್ನ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಎಣೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪಂಪ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ನಾನು ಶುರುಮಾಡಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಸೇವೆಯ ಮುಂದುವರಿಕೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ತುಂಬಿಸಿತ್ತು. ಮಳೆ ಸುರಿದು ನಳನಳಿಸುವ ಚಿಗುರಾದೆ.

ಬೋಗಿ # 1994

ನನ್ನ ಸುದೈವ. 1994 ವರ್ಷ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಹಳ ಋಷಿ ಕೊಟ್ಟ ವರ್ಷ. ನನ್ನ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹಾದಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಆ ವರ್ಷದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ಕಮಿಟಿಯ ಇತರ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಇಂದೂ ನೆನೆಯುವೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೆಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ತುಸು ದೂರ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಾನು ಮರೆಯಲುಂಟೇ? ಆ ವರ್ಷದ ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದಾಚರಣೆ ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ನಾನೆಂದು ನೃತ್ಯ/ನಾಟಕ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ, ಪಾತ್ರವನ್ನೂ ವಹಿಸಿದ್ದೆ. ಹಾಗೇ ಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪಿನಿಂದ ನೃತ್ಯರೂಪಕ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ನನ್ನ ಮೇಲುಸ್ತುವಾರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದಿಗೂ ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದೆ. ಆ ವರ್ಷ ಕಾವೇರಿ ವೇದಿಕೆಗೆ ಪರಿಚಯವಾದದ್ದೇ ‘ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಜೆ.’ ನಾನೇ ರೂಪಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ನನ್ನಿಷ್ಟದ ವಿನೂತನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅದಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಸ್ವರಚಿತ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ವಾಚಿಸಿದ್ದರು. ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರು ತಂತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿನ ಕವಿತೆ/ಬರಹ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ವೇದಿಕೆ ನನಗಿತ್ತ ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮ ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯದ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನನ್ನ

ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಗಣ್ಯವಾದದ್ದೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ವರ್ಷ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕಾವೇರಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ನಾನವರನ್ನು ಬಹು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಬಲ್ಲವಳಾಗಿದ್ದೆ. ಅವರ ಸಲಹೆ/ವಿನಂತಿ ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪರವಾನಗಿ, ಮತ್ತು ಸಂಘದ ಹಿತೈಷಿಗಳ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಕ. ಸಾ. ಪರಿಷತ್ತಿನ 'ದತ್ತಿ ನಿಧಿ' ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕಾವೇರಿಯ ಈ ಕಾರ್ಯ ಹೊರನಾಡ ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾಷಾ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತ. ಈಗಿದನ್ನು ನೆನೆಯಲು ಕಾರಣ, ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಅದೇ ಪರಿಷತ್ತಿನ 'ದತ್ತಿ' ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೊಂದು ನನಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ನನ್ನದೊಂದು ಅಳಿಲು ಸೇವೆ ಈ ರೀತಿ ನನ್ನ ಬರಹದ ಬದುಕಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪೋಷಣೆ.

ಬೋಗಿ # 1995

ಮತ್ತೆ ಅದೇ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು(ನಾನು ಕಾವೇರಿ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದಿನಗಳವು) ಒಂದು ಸಂಜೆ ಬಂದ ದೂರವಾಣಿಯ ಕರೆ ನನ್ನನ್ನು ಭಾವುಕಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಕರೆದವರು ದಿ. ಮೈಸೂರು ರಾಮರಾವ್ ಅವರು. ಕಾವೇರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬಹು ಜನ ಕಾವೇರಿ ಹಿತೈಷಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಕೋರಿದ್ದರು. ಸಜ್ಜನರವರು. ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರ ಧ್ವನಿಯ ಮಾಧುರ್ಯ, ಸ್ವರ ಶುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯೊಳಗಣ ಭಾವ ಅವರ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಜೀವ ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾವೇರಿ ಹಾಗೂ ದೇವಾಲಯದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ಅವರು ನನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಭರವಸೆಗೆ ನಾನಿಂದೂ ಋಣಿ.

ಅದೇ ವರ್ಷ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ತಣ್ಣನೆಯ ರಾತ್ರಿ, ಅವಿರೋಧ ಆಯ್ಕೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಳಾದೆ. ಪದವಿ ನನಗೇನೂ ಹೊಸತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಲಾ, ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೇ. ಆದರೆ ನಾನಡಿ ಇಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೌಢ ಪ್ರಪಂಚದ ಹೊಸ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಶಿವವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯದ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಾನೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಒಡನಾಡಿಗಳು ಜೊತೆಗೂಡಿ 1995 ಮತ್ತು 1996ರ ನಡುವಿನ ಬೋಗಿಯ ಕೊಂಡಿಯಾದೆವು. ಆ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವಾಗ್ದಾನ ಇಂದೂ ನೆನಪಿದೆ. ಅದೊಂದು ಅಕ್ಕನ ವಚನದ ಸಾಲು. "ನಿಮ್ಮ ಮುಡಿಗೆ ಹೂವತಾರೆನಲ್ಲದೆ ಹುಲ್ಲತಾರೆನು." ಕಾವೇರಿ ಕುಟುಂಬ ನನ್ನ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಭರವಸೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೊತ್ತು 1996ರ ಆಗಮನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾತುರದಿಂದ ಕಾಯತೊಡಗಿದೆ.

ಬೋಗಿ # 1996

ವರ್ಷದ ಮೊದಲ ಆಚರಣೆಯಾದ ಯುಗಾದಿಗೆ ಮುನ್ನ ವರ್ಜೀನಿಯ, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿ. ಸಿ. ಮತ್ತು ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡಿನ ವಿಸ್ತಾರ ಭೂಪ್ರದೇಶದ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿಸ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರಿಂದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕಾವೇರಿ ಸಂಘದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಬೇಕಿತ್ತು. ಈ ಯೋಚನೆಯ ಫಲವೇ ನಾವು ನಡೆಸಿದ 'ಟೌನ್ ಹಾಲ್ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗಳು.' ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಸಲಹೆ ಇತ್ತು, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿದರು. ವರ್ಜೀನಿಯಾ ಸದಸ್ಯರ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ

ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಯುಗಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವರ್ಜೀನಿಯಾ ಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಅಂದು ನಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಹಾಗೂ ವರ್ಣರಂಜಿತ. ಮಕ್ಕಳು, ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರು, ಆದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿದ್ದವು. ರಂಗೋಲೆ, ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರಿ, ಕ್ವಿರ್ಸ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾದವು. ಮಾವಿನ ತೋರಣ, ಸ್ಪರ್ಧಾಳುಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಂಗುರಂಗಿನ ರಂಗೋಲೆ ಆವರಣಕ್ಕೆ ಕಳೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ದಿನದ ಯಶಸ್ಸಿನ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವರು ಬಹು ಮಂದಿ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಶ್ರಮ, ಆ ಶ್ರಮದ ಹಿಂದಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿ ಇಂದೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ. ನನ್ನಿಷ್ಟದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೆಂದರೆ, ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ 'ಯೂತ್ ಸರ್ವೀಸ್' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಮಕ್ಕಳು ಶಿವ-ವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ 'ಕಾರ್ ವಾಶ್.' ಅದೊಂದು ಯಶಸ್ವೀ ಪ್ರಯೋಗ. ಮತ್ತೊಂದು ನೆನಪಿಡುವಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೆಂದರೆ ಮಂಜುಳಾ ಗುರುರಾಜ್ ತಮ್ಮ ವಾದ್ಯತಂಡದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟ ಮನೋರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಇದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರೀಕರಣ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಮೆರಿಕ! ಅಮೆರಿಕ!! ತಂಡ ಆ ಸಂಜೆ ವೇದಿಕೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಳೆ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಎರಡೂ ತಂಡದವರು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಇಡೀ ಕಾವೇರಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಗೌರವದ ಮೊಹರು.

ನನ್ನ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದವು. ಕೆಲವು ಚೇತೋಹಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸವಾಲುಗಳಾಗಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯ್ದ ಜೀವರಿಗೆ ನಾನು ಆಭಾರಿ. ಆ ಅಂತಃಕರಣ ಮರೆತೇನು ಹೇಗೆ? ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಪಕ್ಕ ನಿಂತು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರೆ, ಟೀಕೆಗಳಿಗೆ ಗುರಾಣಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದ ಪಿಸುನುಡಿಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ನಿಂತರು. ಇದಾವುದೂ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ತಾಗದಂತೆ-ತಲುಪದಂತೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಸುಗಮವಾಗಿಸಿದರು. ವರ್ಷದ ಕಡೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಗುಂಪು ಜೈಕಾರ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಬೀಳ್ಗೋಟವಾಗ ನಾನು ಭಾವುಕಳಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ವರ್ಷಮುಗಿಸಿದೆ.

ಬೋಗಿ # 1997, 1998, 2022!

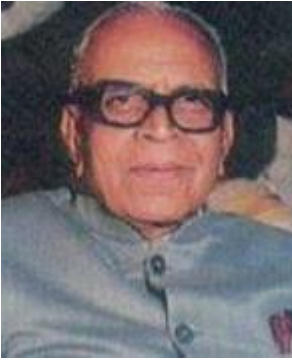
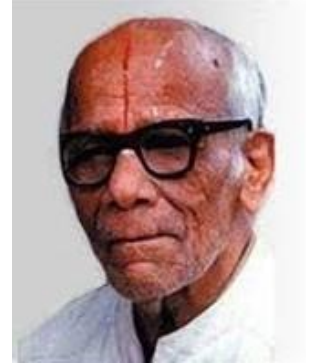
1996ರ ನಂತರವೂ ನನ್ನ ಕಾವೇರಿ ಒಡನಾಟ ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತು. ಬಿ.ಒ.ಟಿ ಸದಸ್ಯಳಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ, ಸಂವಾದಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. 'ಅಕ್ಕ' ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವೆ. ಈ ನಂಟಿನಲ್ಲೇ ಹೀಗೆ ದಿನಗಳು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಕಾವೇರಿಯ ಒಡನಾಟದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳು ಸಿಕ್ಕವು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೈರಪ್ಪನವರು, ಸಿ. ಅಶ್ವಥ್ ಅವರು, ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಬೊಮ್ಮಾಯಿಯವರು (ಶ್ರೀ ಬೊಮ್ಮಾಯಿಯವರು ನಮ್ಮ ಆಧಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ರಾಯಭಾರಿ ಭವನದಲ್ಲಿ ವಿಷೇಶ ಔತಣಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರುವನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು. ಅದೊಂದು ಮರೆಯಲಾರದ ಅನುಭವ), ಕಡೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅವರು, ಜಯಂತ್ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ ಮುಂತಾದವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಿಕೊಡುವ ಭಾಗ್ಯ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ದೊರೆತಿತ್ತು. ಈ ಸರಣಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರು, ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ಯು. ಆರ್ ಅನಂತ ಮೂರ್ತಿ, ಅ. ರಾ ಮಿತ್ರ, ರಮೇಶ್ ಅರವಿಂದ್, ವೀಣಾ ಶಾಂತೇಶ್ವರ, ವೈದೇಹಿ... ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದು.

ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನೆನೆಯಲೇಬೇಕಾದವರು ಬಹಳ ಮಂದಿ. ಈಗ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನಗಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರು ನನ್ನ ಮನದಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಂತರ ಅವರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಿತನುಡಿಗಳು ಒಂದೊಂದೂ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪಾರಿತೋಷಕ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುವೆ.

ಕಾವೇರಿ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಹಸನ್ಮುಖಗಳು ಕಣ್ಣೆದುರು ಹಾದುಹೋಗುವುವು. ಕೆ.ಜಿ.ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು, ವಸಂತ್ ಹಾಗು ಉಷಾ, ಸಂಜೀವ ಮನಗೋಳಿ, ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ ಅಂಕಲ್, ತ್ಯಾಗ್‌ರಾಜ್, ಮಾಗಲ್ ರಾವ್ ಅಂಕಲ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಚಂದ್ರು, ವಿಮಲ ಆಂಟಿ, ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಕೋರಿ ಅಂಕಲ್, ಮನೋಹರ್, ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು, ಮಾಯಾ... ಧನ್ಯೋಸ್ತಿ.

ನಾನು ಕಾವೇರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಘನವಾದದ್ದೇನನ್ನೂ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾವೇರಿ ಕುಟುಂಬ, ಕಾವೇರಿ ಸಂಸ್ಥೆ, ಕಾವೇರಿ ಸಮುದಾಯ ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದೆ. ನೇತ್ರತ್ವ/ನಾಯಕತ್ವದ ಜೊತೆಗಿನ ವಿನಯ, ವಿಧೇಯತೆ ಕಲಿಸಿದೆ, ಕಡೆಗೆ 'ನಿರಸನ'ವನ್ನೂ!!

ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳು

Reminiscences and reflections of Kaveri's 25th anniversary celebrations

K.M. Vijayalakshmi (1997 President)

It was a privilege to have presided over Kaveri's 25th anniversary celebrations. That year was also India's 50th year of independence. I attended the Independence Day celebrations at the Indian embassy as Kaveri president and heard the ambassador's comment that he had heard good things about Kaveri. That made me feel it was worthwhile to have volunteered for the post. The silver jubilee year had generated sufficient excitement among members that quite a few had shown interest in contesting for the post of presidency. In order to include all interested groups to serve, I had put together an executive committee consisting of several ex-presidents. This ensured active participation by a large cross section of volunteers and inputs from experienced people. And that helped in planning the events of the year and the approach turned out to be unique and successful. The year's focus was naturally on the silver jubilee celebrations. Around 650 people attended the function, and many firsts were accomplished. The food for the event was completely catered. The souvenir was produced and printed locally. A Kaveri website was established. We sponsored visas for Indian artists through the Karnataka Government. Kaveri youth celebrated with a youth forum and a Disco dance finale. Local area Kannadigas' telephone directory was updated and published in the souvenir at the request of members. Along with anniversary celebrations East America Kannada sammelana was conducted with participation from Kannada organizations from New York, Boston, Chicago, and Philadelphia. A concurrent technology forum for non-Kannadiga spouses and youth was held. The local Indian newspaper gave us an elaborate coverage with photos. A segment of the program was also shown on an Indian local television channel. In addition, the regular annual programs of Kaveri were conducted. We facilitated visiting Karnataka ministers Mr. Siddaramaiah, and Mr. Somashekar at the request of the Indian embassy. A houseful Kannada movie in a regular theater was

another

first.

The success of the programs was entirely due to the cooperation and hard work of all the Kaveri committee members, numerous volunteers, and generous donors. However, I will be amiss if I do not recognize a few who deserve special mention. Mrs. Barathy Setty and Mrs. Gayathri Jagannath for taking on other tasks in addition to their assigned responsibilities. Mr. D. Srinivas stepped in as treasurer even though originally, he had signed up to be only a committee member. Mrs. Suma Muralidhar for the formidable task of producing Punyakoti children's dance drama. She involved all the interested Kaveri children including some who had not had any formal dance training. Mr. D.N. Rajashekar for getting special permission to hold Disco dance. Mr. Mahesh Mahadevappa for typesetting and editing the souvenir. Mr. B.G. Mahesh for designing the souvenir cover and the Kaveri website. Mr. M.S. Nataraja for conducting the Kannada Sammelana. Mr. Suresh Hosakoppal for single-handedly updating the telephone directory. Mrs. Uma Rajashekar for getting the fliers ready for mailing. (We did not have an email facility during those days. All communications were through direct mailing.)

All Successes are never without disappointments and frustrations. Disappointments were --failure to establish a scholarship or gold medal for studies in Kannada. The second one was not being able to complete registering Kaveri as an association. Frustrations were probably the same for every other president generated by people who think they must question and criticize everything. For example, 'why did you change the menu from gulab jamoon to holige without informing us?'

While I am all for constructive criticism, but 'criticism for the sake of criticism' is too much. However, this is the same atmosphere in most organizations. Because of these experiences my philosophy has become, 'don't try to change the world, do whatever little you can to make it better on your own.'

My wishes for Kaveri's future remain the same as expressed in the silver jubilee souvenir. We should aim to do more than getting together four or five times a year, have dinner and a cultural program. The general focus of the organization has not changed in the last 50 years. One exception is the Kannada kaliyona program. Its success and efforts of the Kannada teachers are to be applauded. Kaveri does not have anything interesting for most of our second-generation children in their forties and youth. We cannot be relying on new immigrants for the survival of Kaveri. We have seen the birth of a new Kannada Sangha in the region. This trend

will probably continue. Kaveri needs to attract new members and youth by coming up with new innovative ideas. Some of the things could be -- tutoring students, mentoring youth and new immigrants, and more charitable projects.

Good luck, and best wishes for the Kaveri's golden jubilee in August and fond hopes for the diamond jubilee in the next twenty-five years.

[Note: This article is in English as per the wishes of the author.]

ಕಾವೇರಿ 1999 – ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ನೆನಪಿನ ವರದಿ

ಸುರೇಶ ರಾಮಚಂದ್ರ (1999ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ಕಾವೇರಿಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ 1999ನೇ ಇಸವಿ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲಿನ ವರ್ಷ. ಆ ವರ್ಷ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಕಲಾವಿದರು ಭೇಟಿ ನೀಡಿದರು. ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣ ಅವರು ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಪಲ್ಲವಿ ವಸಂತ್ ಅವರ ಭಾವಗೀತೆಗಳ ಸಿ.ಡಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣ ಅವರ ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸುಮಾರು 3 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ವರ್ಜೀನಿಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಸುಮಾರು 800 ಜನ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಗಮನ ಸೆಳೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಸ್ಪರ್ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯ ಅವರ ನಾಟಕ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವಂತಹ ಅನುಭವ. ಅವರ ನಾಟಕದ ಚುರುಕು ಸಂಭಾಷಣೆ, ಹಾಸ್ಯ, ಅಭಿನಯ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಗಮಕ ಕಲಾವಿದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕಾವೇರಿಯ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಪದ್ಮಿನಿ ಅನಂತ ರಾವ್ ಅವರ ನಿವಾಸದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು.

1999ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಲಾರೆಲ್ ಹಾಗೂ ಫಾಲ್ಸ್ ಚರ್ಚ್ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಸುಮಾರು 10 ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳು ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಂಡವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದಂತೆ ಯುಗಾದಿ, ದೀಪಾವಳಿ, ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ, ಪಿಕ್ನಿಕ್ ಹಾಗೂ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ನಡೆದವು. ಸಂಜೀವ ಮನಗೋಳಿ ಅವರು 3 ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ನ್ಯೂಸ್ ಲೆಟರ್

ಮಾಡಿ ವಿತರಿಸಿದರು (ಅವರು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಮ್ಮನ್ನಗಲಿದ್ದು ಕಾವೇರಿಗೆ ತುಂಬಲಾಗದ ನಷ್ಟ.)

ಕೆಲವು ವಿಶೇಷಗಳು: ಕಾವೇರಿಯ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸರ್ವ ಸದಸ್ಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದಿಸಲಾಯಿತು. ಇಂದು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 120 ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.

1999ರಲ್ಲಿ ಇಮೇಲ್, ಸೆಲ್‌ಫೋನ್, ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಅಂಚೆ ಪತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ವಿವಿಮಯ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯಲಾಗದು. ಅನೇಕ ಜನ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ನಮೋ ನಮಃ

ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗ: ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾರತೀ ತ್ಯಾಗರಾಜ್, ಅಂಜನಪ್ಪ, ಶ್ರೀಮತಿ ಉಮ ಬಾಬು, ನಟರಾಜ್ ಪ್ರಸಾದ್, ನಂದೀಶ್ ಮಟ್ಟಕಲ್ಲಿ, ದಿವಂಗತ ಸಂಜೀವ ಮನಗೋಳಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ದೀಪ್ತಿ ಮುಕುಂದ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಅನುಪಮಾ ರಂಗಾಚಾರ್, ವೇಣುಗೋಪಾಲ್ ಗ್ರಾಮ ಐಯಂಗಾರ್, ಪ್ರತಾಪ್ ಹಿರಿಸಾವೆ, ಪ್ರತಿಭಾ ದೊಡ್ಡಮನಿ, ನಾಗರಾಜ್ ನೀರ್ಚಲ್, ರವಿ ಹರಪ್ಪನಹಳ್ಳಿ, ಬೂಕೀನಕೆರೆ ನಾಗೇಂದ್ರ, ರಾಜಶೇಖರ್ ಗೆಜ್ಜರಗೊಪ್ಪೆ.

ಯುವ ಸಮಿತಿ: ಅಶ್ವಿನಿ ಅಂಜನಪ್ಪ, ಸ್ಮಿತಾ ಗೌಡ, ಸೌಮ್ಯ ಸುಧಾಕರ್.

Y2K ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡ ಕಾವೇರಿ ಸಮಿತಿ

ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ (2000ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ನಾನು 1989ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ್ದು 1997ರಲ್ಲಿ. ಬಂದ ಎರಡೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ರಜತಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವ ಅವಕಾಶವೂ ದೊರಕಿತ್ತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆಗೊಂಡು ನಾನು ಕಾವೇರಿ ಕೂಟವನ್ನು ಸೇರಿ 1999ರ ಸುರೇಶ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅವರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ವರ್ಷ 2000ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದೆ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ Y2K ಸಮಸ್ಯೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳು ಬರಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೆಡಬಹುದು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೆದರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹಾಗೇನೂ ಆಗದೆ ಜನಜೀವನ ಸರಳವಾಗಿ ಸಾಗಿತು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಲಲಿತವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯತೊಡಗಿದವು. ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ Y2K ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು 'Year 2000 Kaveri,' 'Yes To Kaveri,' 'Youth To Kaveri,' 'Yes To Kannada,' 'Yes To Karnataka,' ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಥೈಸಿ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಧ್ಯೇಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿಕೊಂಡು Y2K ಘೋಷಣೆಯಿಂದ ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಸುಮಾರು 200 ಕುಟುಂಬಗಳ ವರೆಗೆ ವೃದ್ಧಿಸಿದವಲ್ಲದೆ Y2K_kaveri@hotmail.com ಮುಖಾಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಯುವಕರನ್ನು ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದವು. ಅದಲ್ಲದೆ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏನೇನೋ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಿಂತುಹೋಗಿದ್ದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಆಚರಿಸಿದವು.

ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ನಾಟಕ ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದಾಗಿನಿಂದ ಅಂತಹ ಮಟ್ಟದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಟಕಗಳು ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತು (ದಿವಂಗತ) ಮನೋಹರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡ ಅವರ ಯಯಾತಿ ನಾಟಕವನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಪಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡೆವು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಿತಿಯ ಹಾಗೂ ಸದಸ್ಯರ ಬೆಂಬಲ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ಮೇ 20, 2000 ರಂದು ವಾಲ್ಡ್ ವಿಟ್ಟನ್ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬೋಣಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸುಮಾರು 150 ವೀಕ್ಷಕರು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದರು. ನಂತರದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಾಟಕವು ಅಮೆರಿಕಾದ್ಯಂತ ಒಂಬತ್ತು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಜಯಭೇರಿ ಹೊಡೆಯಿತು.

Y2K ವರ್ಷದಲ್ಲಿನ ಇನ್ನೆರಡು ವಿಶೇಷ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದವು. ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಪ್ರಿಲ್ 15ರಂದು ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೆರಿಕಾ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನ ಅದ್ದೂರಿಯಿಂದ ಸಾಗಿತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು 35 ಸದಸ್ಯರು ಹೋಗಿದ್ದೆವು ಮತ್ತು

ರಾಜೂರ್ ಅವರು ಬರೆದ ಹಾಸ್ಯ ನಾಟಕ 'ಗೌಡರ ಅಳಿಯ'ವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದವು. ಅದಲ್ಲದೆ ಹ್ಯೂಸ್‌ಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1-3, 2000 ದಲ್ಲಿ ಜಯರಾಮ ನಾಡಿಗ್ ಅವರ ಸಾರಥ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಜರುಗಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಸುಮಾರು 25 ಸದಸ್ಯರುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಮರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಪತಾಕೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಯಮುನಾ ಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಒಂದು ಹಾಸ್ಯನಾಟಕ 'Someದರ್ಶನ'ವನ್ನು ಸಹ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದವು. ಇದಾದ ಎರಡೇ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹ್ಯೂಸ್‌ಟನ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅನೇಕ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಆದರ ಆತಿಥ್ಯ ಮಾಡಿ ಅವರ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು 500ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಆನಂದಿಸಿದವು.

ಬಿ.ಕೆ.ಎಸ್ ವರ್ಮ ಮತ್ತು ಶತಾವಧಾನಿ ಗಣೇಶರ ಕಾವ್ಯಚಿತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ರೋಮಾಂಚಕವಾಗಿತ್ತು. ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಣಿ ಸತೀಶರು 'ನಾರಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ' ಎಂಬ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಇಬ್ಬರೂ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಮ ಅವರು ನರಕಾಸುರ ವಧೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿ, ಹತಾಶನಾಗಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ನಾರೀಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಗಣೇಶ್ ಅವರು ಒಂದು ಸುಂದರ ಪದ್ಯ ಬರೆದು ಜಗತ್ತಿನ ಉನ್ನತ ಕೈಲಾಸ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಮಹಾದೇವನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಅವನಗಿಂತಲೂ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅವನ ಶಿಖೆಯ ಮೇಲೆ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿರುವ ಗಂಗೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ನಾರೀಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದರು. ನಂತರ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಯಕ್ಷದೇಗುಲ ತಂಡದವರಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿಬಂದ 'ಅಭಿಮನ್ಯು ಕಾಳಗ' ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ವೀರರಸವನ್ನು ಪಸರಿಸಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ನಡೆದ ಭದ್ರಗಿರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ದಾಸರ ಹರಿಕೀರ್ತನೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಭಕ್ತಿರಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯ ಸುಸ್ತು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿದರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸ್ನೇಹಾ ಮಹಿಳಾ ತಂಡದ ವೀರಗಾಸೆ ನರ್ತಕಿಯರು. ಪ್ರಮೀಳಾ ಪ್ರಕಾಶ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಕುಣಿತ ಎಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆಯನ್ನೇ ಭೇದಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತಿತ್ತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಕ್ತಾಯವಾದಾಗ ರಾತ್ರಿ 11 ಘಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸತ್ಕಾರಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವೂ ನನಗೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಮಾಯಾಗೆ ದೊರಕಿತ್ತು. ಹನ್ನೊಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ 8 ಕಲಾವಿದರೊಂದಿಗೆ ದಿನಾ ಊಟೋಪಚಾರ, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ದೃಶ್ಯವೀಕ್ಷಣೆಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಇವೆಲ್ಲ

ನೆನಪಿಡುವಂತಿವೆ. ಎರಡು ದಿನ ಮಾಯಾಳ ಅಡಿಗೇಯನ್ನ ಉಂಡ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಯಕ್ಷದೇಗುಲದ ಕಲಾವಿದರು ಮೂರನೇ ದಿನದಿಂದ ಅಡುಗೆಮನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ತೋಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ವಿಶೇಷವಾದ ಕರಾವಳಿ ಶೈಲಿಯ ಅಡಿಗೇ ಮಾಡಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ಉಣಬಡಿಸತೊಡಗಿದರು. ಎಲ್ಲ ಕಲಾವಿದರು ಬೇರೆಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳ ವೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶತಾವಧಾನಿ ಗಣೇಶ್ ಅವರು "ಕೇವಲ Library of Congressಗೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು! ಎಲ್ಲರು ಶನಂದೋಹ ಗವಿಯೆಡೆ ವ್ಯಾನಿನಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಿಯನ್ನು ಭೇದಿಸುತ್ತ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವರು ಅಂಜಿ ಕೇಳಿದರು "ಇಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಸಿಂಹಗಳು ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ? ಅವು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು. ಆ ಸ್ಕೈಲೈನ್ ಡ್ರೈವ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕಡೆ ತಂಗಿದಾಗಂತಲೂ ವರ್ಮಾ ಅವರು ನಿಸರ್ಗದ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತಕ್ಷಣ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡು ಉದ್ಗರಿಸಿದರು "ಇಂತಹ ಅದ್ಭುತ ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳು ನವಿಲುಗಳು ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನು ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಬಹುದಿತ್ತು" ಎಂದು. ತಕ್ಷಣ ಗಣೇಶ್ ಅವರು ಉದ್ಗರಿಸಿದರು "ಇಲ್ಲಿನ ಗಿಡಮರಗಳಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳವೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳೇ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಒಂದು ಆಶುಕವಿತೆ ಬರೆಯಬಹುದಿತ್ತು" ಎಂದು. ಆಗ ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡೆ, ಇವರುಗಳು ಭಾರತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಬಂದುದರ 'ಮನೆಕಾಯಿಲೆ' ಕಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು!

ವರ್ಷದಾದ್ಯಂತ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಲಾವಿದರು ಕಾವೇರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಸಿನೆಮಾ

ನಟಿ ಸುಧಾ ರಾಣಿ, ಯು.ಆರ್ ಅನಂತಮೂರ್ತಿ, ಮೈಸೂರು ನಾಗಮಣಿ ಶ್ರೀನಾಥ್ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು, ಮತ್ತು ವೆಂಕಟೇಶ ನಾಟ್ಯ ಮಂದಿರ ಬೆಂಗಳೂರು ಅವರ ಮೋಹಿನಿ ಭಸ್ಮಾಸುರ ನೃತ್ಯರೂಪಕ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಸಿನೆಮಾಗಳು 'ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯರು,' 'ಸಂಭ್ರಮ,' 'ತಾಯಿ ಸಾಹೇಬಾ,' 'ಇದು ಎಂಥ ಪ್ರೇಮವಯ್ಯಾ' ಮತ್ತು 'ಆರ್ಯಭಟ್ಟ' ಇವುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಕಾವೇರಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂರು ಸಂಚಿಕೆಗಳು ವಸಂತ ಸಂಚಿಕೆ, ಬೇಸಿಗೆ ಸಂಚಿಕೆ, ಮತ್ತು ಶರತ್ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಯುವಕರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದೆವು. ಕಾವೇರಿಯ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬಕಿಂಗ್ಹ್ಯಾಮ್ ವರ್ಜಿನಿಯಾದ ಯೋಗಾವಿಲ್ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದೆವು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ Y2K ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹದ Y2K ಸಮಸ್ಯೆ ಬರುವವೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಕೈಗೊಂಡ ನನ್ನ ಕಾವೇರಿಯ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದು ದೈವಕೃಪೆ. ಇದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಸಹಕರಿಸಿದ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ (ದಿವಂಗತ) ಮಾಯಾ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನೇಕಾನೇಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲೆಂದು ಈ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸೋಣ.

ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದ ಬಿಸಿ ರಕ್ತದ ಹೊಸ ತರುಣರ ದಂಡು!

ನಾಗ ಶಂಕರ್ (2001ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

2001ನೇ ವರ್ಷ ಕಾವೇರಿಗೂ ಅಮೆರಿಕಾದ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ-ವೃತ್ತಿಪರರ ಬಾಹುಳ್ಯದಿಂದ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಮಿತಿಯ ಭಾಗವಾದರು. ಹೀಗೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಹೊಸ ಯುವ ನಾಯಕರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ಹೊಸ ಯುವ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು, ಮುಂದೆ ಕಾವೇರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ ವಿಷಯ ಕಾವೇರಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಾಂಶ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆಗಲೇ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ ಕಾವೇರಿಯ ಸ್ವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ತಯಾರಿ ಅದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ಎನ್ನಬಹುದು!

ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಶಶಿಕಲಾ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ 50 ಮಕ್ಕಳು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ 'ಹಚ್ಚೇವು ಕನ್ನಡದ ದೀಪ' ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ 'ನೂಪುರ' ಭರತನಾಟ್ಯ ಶಾಲೆಯ ಡಾ. ಲಲಿತಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರು ಆಗಮಿಸಿ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಭರತನಾಟ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಇದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಕನ್ನಡಿಗರೊಬ್ಬರು ನಡೆಸುವ ಹೋಟೆಲ್ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ರಾಕ್‌ವಿಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ 300ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಜರಿದ್ದರು.

ಯುಗಾದಿ ಸಮಾರಂಭದ ನಂತರ, ಭಾರತದ ರಾಯಭಾರಿ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರ ಮಿಲನ ಹಾಗೂ ಔತಣ ಕೂಟ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರು ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಭಾರತದ ಅಂದಿನ ಗೃಹ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಎಲ್.ಕೆ. ಅಡ್ವಾಣಿ ಹಾಗೂ ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಶ್ರೀ ಅಟಲ್ ಬಿಹಾರಿ ವಾಜಪೇಯಿ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ನಾಯಕರು

ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ್ದಾಗ ಕಾವೇರಿ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ ಸೌಭಾಗ್ಯವೂ ಲಭಿಸಿತ್ತು.

ಈ ವರ್ಷ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರ ವೀಕ್ಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು, 'ಸ್ವರ್ಣ' ಎಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರದ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾದ ದೇಣಿಗೆ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಭಾರತದ ಉತ್ತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದ ಪ್ರವಾಹ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಬೇಸಿಗೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತಿ ಪ್ರೊ. ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಅವರು ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಮಾಂಟ್ರೊಮೆರಿ ಕೌಂಟಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಉದಯ ಜಾದೂಗರ್ ಅವರ ಮಾತನಾಡುವ ಗೊಂಬೆ ಹಾಗೂ ಅದ್ಭುತ ಮಾಯಾಜಾಲದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಜನಪ್ರಿಯ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಶ್ರೀ ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ ಅವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ 9/11 ದುರ್ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಈ ವರ್ಷ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೆಂದರೆ 'ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರದರ್ಶನ.' ದೀಪಾವಳಿಯಂದು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಇದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ದೀಪಾವಳಿಯಂದು ಗೇತರ್ಸ್‌ವರ್ಗ ವಾಟ್ಸಿನ್ಸ್ ಮಿಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಈ ವರ್ಷದ ಸರ್ವಸದಸ್ಯರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ 'ಅಕ್ಕ' ಸಮಾವೇಶವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವ ಸಂಭವನೀಯತೆಯ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಚರ್ಚೆಯೇ ಮುಂದೆ 2006ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮಾವೇಶಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು. ಅಂದು ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕರು ಇಂದು ಕಾವೇರಿಯ ಐವತ್ತರ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲೂ ಮುಂದಾಳತ್ವ ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.

ಒಂದೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮುಖಂಡ, ಇದೇ ನಮ್ಮ ಗೆಲುವಿನ ರಹಸ್ಯ! ರವಿ ಡಂಕಣಿಕೋಟೆ (2002ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ಹಿಂದಿನ ಕಾವೇರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಅವರ ತಂಡಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಅಡಿಪಾಯದ ಮೇಲೆ 2002ರ ಕಾವೇರಿ ತಂಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಹಲವು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು: ಕಾವೇರಿಯು ಉತ್ತಮ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ವ್ಯತಿಪರರಂತೆ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು; ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು; ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸದುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು, ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದು; ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯದ ಕಾವೇರಿ ನಾಯಕರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಮತ್ತು ಅನುಸರಿಸಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬಹುದಾದ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು.

ಕಾವೇರಿ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಅನುಸರಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಏಳು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದವು. ನಾವು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಸಮಿತಿಯ ವಿಭಿನ್ನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ವಹಿಸಲಾಯಿತು. ನೇತೃತ್ವದ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತ ಸದಸ್ಯರು ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಆಗಿರಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಬಿರುದೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಸಮಿತಿಯ ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ನಿರ್ವಾಹಕರನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡೆವು. ನಡೆಸಿದ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು:

- (1) ಚೊಚ್ಚಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದ ಹೊಸ ಪ್ರತಿಭೆಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಪೂರ್ಣ-ಬ್ಯಾಂಡ್-ಆರ್ಕೆಸ್ಟ್ರಾಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸಂಗೀತಗಾರರು ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗುರುತಿಸಿ ಹೆಸರು ಗಳಿಸುವಂತೆ ಆಯಿತು.
- (2) ಚಲನಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಧರ್-ಅನುರಾಧಾ ದಂಪತಿಯಿಂದ ನೃತ್ಯ ನಾಟಕ.

(3) ಬೌಲಿಂಗ್ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಬಿ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಸಂಬಂಧಿತ ಸಂವಾದ, ಮತ್ತು ದೀಪಾವಳಿ ಪಟಾಕಿ.

(4) ದಾಖಲೆಯ 300 ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ ಕಾವೇರಿ ಪಿಕ್ನಿಕ್ ಎಲ್ಲಾ ವಯೋಮಾನದ ಸದಸ್ಯರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಮೋಜಿನದಾಗಿತ್ತು.

(5) 2002 ಡೆಟ್ರಾಯಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವರ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 12 ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ತಂಡ ಇಲ್ಲಿಂದ ಡೆಟ್ರಾಯಿಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಟಕಗಳು, ಹಾಡುಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿ ಕಾವೇರಿ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ಅಧಿಕೃತ (authentic) ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೂ ಭಾರತದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅಧಿಕೃತ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಲಾಯಿತು. ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ, ಉದ್ಯಮಿಗಳ ಸಭೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಉದ್ಯೋಗ ಹುಡುಕುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಹಲವಾರು ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೊಸ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ದೊರೆತವು.

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಾರೀ ಸಮಿತಿಯ ಆರು ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಐವರು ಮುಂದಿನ ಕಾವೇರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಲು ಹೋದಾಗ ನಾವು ಅನುಸರಿಸಿದ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳ ಕ್ಷಮತೆಗೆ ಪುರಾವೆ ಸಿಕ್ಕಂತಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ 20% ಅನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಕಾವೇರಿ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸಹ ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ರವಿ ಡಂಕಣಿಕೋಟೆ ಒದಗಿಸಿದ ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖನದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವನ್ನು ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜರ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಸುಜೇತಾ ಮನಗೋಳಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.]

ಸ್ವಯಂಸೇವೆಗೆ ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಉದಾಹರಣೆ

ಸಂಜಯ ಎಸ್. ರಾವ್ (2003ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಹಾಗೂ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, 2003ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಾನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಇದ್ದದ್ದು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ಉತ್ತಮ ಆಡಳಿತಗಾರರು ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತರೂ ಆದ ಹರೀಶ ಹಿರೇಮಠ ಮತ್ತು ರಾಮ ರಾವ್ ಅವರು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವತಃ ವೃತ್ತಿಪರ CFO ಆಗಿದ್ದ ಶಿವಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀನಾಗೇಶ್ ರವರು ನಮ್ಮ ಖಜಾಂಚಿ. ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೆಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಕೇಶವ ಪ್ರಸಾದ್‌ರವರು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಯಾರನ್ನೂ ಹುಡುಕಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದಾಗಲೇ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿಯವರೇ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕಲ್ಪನಾ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಾಗೂ ಆಂಜನೇಯ ಅವರು ವೇದಿಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಊಟೋಪಚಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಅತ್ಯಂತ ರುಚಿಕಟ್ಟಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಡಾ| ತ್ಯಾಗರಾಜ್ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ನಡವಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಡಾ| ದೇವೇಶ ಕಂಜರಪಾಣಿ ಅವರು ಯುವ ಸಮಿತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಯುವ ಸಮಿತಿಯನ್ನು 12 ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳಿಸಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಸಶಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ ಯುವ ಸಮಿತಿಯು ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಎಟಿಪಿಎಂಟಿ ನಿಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿತು.

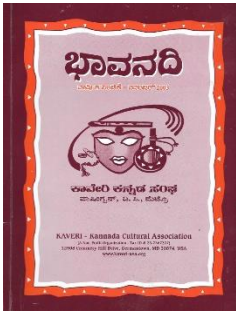
ಹಾರೋಲ್ಡ್ ಶಿಫ್‌ಮನ್ ಅವರು ವರ್ಷದ ಮೊದಲ ಅತಿಥಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಓರ್ವ ಅಮೇರಿಕಾ ಮೂಲದ ನಾಗರಿಕರಾಗಿದ್ದು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿತು, ಪೆನ್ನಿಲ್ವೇನಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಯುತರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು. ಶಿಫ್‌ಮನ್

ಅವರು ಮಾತನಾಡುವ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಾತ್ಮಕ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳ ಕುರಿತು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದು, ಈ ವಿಷಯದ ವೃತ್ತಾಸಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಚಿತ್ರನಟ ಶ್ರೀನಾಥ್, ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಗೀತಾ ಮತ್ತು ಸರಿತಾ ಅವರು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದರ ತಂಡ ಯುಗಾದಿಯಂದು ಮನೋರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿತು. ನಾವು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್. ಶೀಲಾರಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಕಲಾವಿದರು ಮತ್ತು ತಾಳವಾದ್ಯಗಳ ಗುಂಪಿನ ವತಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಆಯೋಜಿಸಿದೆವು. ಇದು 12 ತಾಳವಾದಕರು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟಂತಹ ಮನೋರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿತ್ತು. ವಿಧ್ವಾನ್ ಕೇಶವ ಹಾಗೂ ವಸುಂಧರಾ ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ ಅವರೂ ಸಹ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಿದರು. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರ ಏಕವ್ಯಕ್ತಿ ನಾಟಕವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು. ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದಂದು ಭಾರತಿ ತ್ಯಾಗರಾಜ್ ಅವರು ಸಂಯೋಜಿಸಿದ, 6ರಿಂದ 60 ವರ್ಷಗಳವರೆಗಿನ 60 ಮಂದಿ ಕಾವೇರಿಗರ ವೈಭವೋಪೇತ ಕೋಲಾಟ ನೃತ್ಯ ಎಲ್ಲರ ಮನರಂಜಿಸಿತು.

ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ವಿಶೇಷ ಲಾಂಛನ ಇರುವ 'ಭಾವ ನದಿ' ಎಂಬ ವಾರ್ಷಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆವು. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಸೂಚಿಸಿ ಸಂಪಾದಕತ್ವವನ್ನೂ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ವರ್ಷವಿಡೀ ಅನೇಕ ದಾನಿಗಳ ಬೆಂಬಲ ಹಾಗೂ ದೇಶಿಗೆ ನಮಗೆ ಲಭಿಸಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ.

2003 ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಸಹ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಮಗಳು ಮಿಹಿಕ ಆ ವರ್ಷದ ಆಗಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಆನಂದವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸಿದಳು. ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ದೊರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕಾವೇರಿ 50 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಬಹಳ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. 'ಕಾವೇರಿ'ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಯಶಸ್ಸು ಲಭಿಸಲಿ ಹಾಗೂ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಜ್ರ ಮಹೋತ್ಸವ ಶತಮಾನೋತ್ಸವಗಳನ್ನೂ ಆಚರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಾವೇರಿ: ನೆನಪು, ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅಭಿರುಚಿ

ಮಾದೇಶ ಬಸವರಾಜು (2006ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಮೈಸೂರಿನವನಾದ ನಾನು, ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಡಾ-ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸವಿನೆನಪು. 1997ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಕನ್ನಡ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. 2004ರ ಅಕ್ಕ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಂತರ ನನಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದೇ ಇದ್ದದ್ದು. 2005ರಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಜೊತೆಗೆ ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬೇಗ ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಂತರ 2006ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನ ವಹಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಅಕ್ಕ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿಯ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ಮಹತ್ಸಾಧನೆ ಅಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸುಮಾರು 4,000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ ಬಹಳ ದಿನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಿದ,

'ಕಾವೇರಿ ಸಂಗಮ' ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಅನುಭವ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬದವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದು ವಿಶೇಷ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ 500ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಬಾಳೆಎಲೆ ಊಟ ಬಡಿಸಿದ್ದು ಕೂಡ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಕಲೆ, ಭಾಷೆ, ಕ್ರೀಡೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಮತ್ತು ಆಹ್ವಾನಿತ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ತನ್ನ 50ನೇ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲರನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಕಾವೇರಿ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ದಶಕಗಳು ಸಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಎರಡು ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಸಂಘದ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಾವೇರಿಯ 50ನೇ ವರ್ಷದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಶಯಗಳು!

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಮಾದೇಶ ಅವರ ಕನ್ನಡ ಕೈಬರಹವನ್ನು ಟೈಪ್ ಮಾಡಿದವರು ಸೋಮಶೇಖರ್.]

ನಮ್ಮ 2007ರ ಸಮಿತಿ ಕಾವೇರಿಗೆ ಹಲವು ನಾಯಕರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು!

ಸ್ವಾಮಿ ನಾರಾಯಣ (2007ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ಕಾವೇರಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ ಯಶಸ್ವೀ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನೆರಳಿನಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ತಂಡವು ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಿದ ಉತ್ಸಾಹದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶೀನಾ ಪಟೇಲ್ ಮತ್ತು ತಂಡದಿಂದ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಜಾನಪದ ನೃತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸುಗ್ಗಿಯ ಹಬ್ಬ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಮೂಲಕ ವರ್ಷವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಯುಗಾದಿಯಂದು ಪ್ರವೀಣ್ ಗೋಡ್ಡಿಂಡಿಯವರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಿ 'ಸರ್ವಜಿತ್' ಸಂವತ್ಸರವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರಾದ ಹರಿದಾಸ್ ರಚಿಸಿದ ಗಣೇಶ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು 'ಮೆರವಣಿಗೆ' ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ತಂದ ಮೊದಲ ಸಮಿತಿ ನಮ್ಮದು. ದೀಪಾವಳಿಯನ್ನು ಭಾರತದ ರಿಚರ್ಡ್ ಲೂಯಿಸ್ ತಂಡದವರ ರಸಮಂಜರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು.

ಕಾವೇರಿ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಂತರ ಉಳಿಸಿದ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕಾವೇರಿ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ

ನಾವು ವರ್ಷವನ್ನು ಅಬ್ಬರದಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದೆವು. ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಮತೋಲನದಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಫಲವಾಗಿ ನಮಗೆ ದೊರಕಿದ ಕೊಡುಗೆ ಅದಾಗಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಕ್ರಿಯ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿದೆ; ಶಿವು ಭಟ್ 2008ರಲ್ಲಿ, ಮೀನಾ ರಾವ್ 2009ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹರಿದಾಸ್ 2012ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದರು. ಈ ವರ್ಷ ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆಲ್ಲ ಸಂತಸ ತಂದಿದೆ. 2007ರ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಸ್ವಾಮಿ ನಾರಾಯಣ ಅವರು ಬರೆದ ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖನದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ: ನಿರಂಜನ ಪುಟ್ಟರಾಜು.]

ಹೊಸತನದ ಹರಿಕಾರರು

ಶಿವು ಭಟ್ (2008ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ಶಿವು ಭಟ್ಟರ ಮುಂದಾಳತ್ವದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನೆದುರಿಸಿ, ಬಹುಮತಗಳಿಂದ ಆರಿಸಿಬಂದ KEC-2008 ತಂಡ, ಆರಂಭದಿಂದಲೇ ಅದ್ದೂರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ, ಒಟ್ಟು 14 ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೀಡಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹೊಸತನವನ್ನು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿತು:

1. ಕಾವೇರಿಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ತಂಡವನ್ನು ವಿಶೇಷ-ಸರ್ವಸದಸ್ಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಯಿತು.
2. ಅಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ/ಶಾಲೆ ಇಂದಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದೆ.
3. ಎಸ್‌ಎ ಕಾವೇರಿ ಗಾಲ್ಫ್ ಪಂದ್ಯಾವಳಿ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಿಗಳ ಸ್ನೇಹಕೂಟದ ಸಹಯೋಗದಿಂದ ದೇಣಿಗೆ ಎತ್ತುವಿಕೆಯ ಶುಭಾರಂಭ. ಇದು ಸತತ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಮುಂದುವರಿಯಿತು.
4. ಕಾವೇರಿ ಕಲಾ-ಮೇಳ(Art Gallery) ಮತ್ತು ಕಲಾಸ್ಪರ್ಧೆ (Youth Art Competition).
5. ಯುವಕರ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟಗಳು(Cricket Camp for youngsters, Tennis & Badminton Tournaments for Adults).
6. ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಕೋಲಾಟ; ಬೆಳದಿಂಗಳೂಟ (ಅಂತ್ಯಾಕ್ರಿಯೆಯೊಂದಿಗೆ).

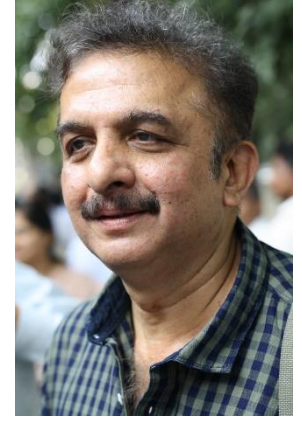
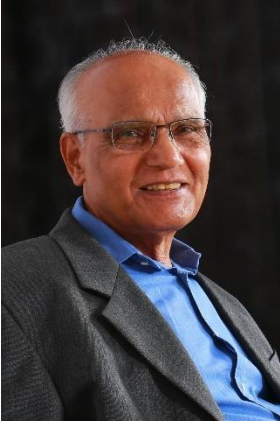
7. ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಸಂಭ್ರಮಕೂಟ (New-Year Party with film-stars and Karaoke).

8. ಅಮೆರಿಕದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗದ ನಾಲ್ಕನೇ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ 2009ರಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ.

ವಸಂತೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಮರು ಚಾಲನೆ ನೀಡಿದ ನಮ್ಮ ತಂಡ, ನಮ್ಮ ಹಬ್ಬ ಹಾಗೂ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಯುಗಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾರತಿ ತ್ಯಾಗರಾಜ್ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ 'ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ' ಭಾರಿ ಜನ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆಯಿತು. ನಮ್ಮ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅಧಿತಿಗಳಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಎಸ್.ಎಲ್ ಬೈರಪ್ಪ, ಟಿ.ಎಸ್ ನಾಗಾಭರಣ, ಅನಿತಾ ಮತ್ತು ಸುನೀತಾ (ಮೈಸೂರು) ಅನಂತಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರೊ ಕೆ. ಚಿದಾನಂದ ಗೌಡ, ಪಂಡಿತ್ ಗಣಪತಿ ಭಟ್ ಹಾಸಣಗಿ, ಜಯಂತ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ, ಡಾ. ಕೆ. ಪಿ ಪುತ್ತೂರಾಯ ಮುಂತಾದವರು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಕಾವೇರಿಯ ಹಿತಚಿಂತಕ, ಕೆ.ಜಿ.ವಿ ಕೃಷ್ಣರವರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇವೆ, BOT ಸ್ಥಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ರಾಘವನ್ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಚಿರಋಣಿ. ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ KEC ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳು.

- ಶಿವು ಭಟ್ (ಈಗ ಆಸ್ಪಿನ್ ಟೆಕ್ಸ್ ನಿವಾಸಿ).

ದಶಕದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಮಹಿಳೆ!

ಮೀನಾ ರಾವ್ (2009ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ)

ರಾಜಧಾನಿಯ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮವರು ಯಾರಾದರೂ ಕಾಣಿಸಿಗುವರೇ, ನಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನಗಳ ಪರಿಚಯವಾದೀತೇ ಎಂದು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಾವು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆವು. 1972ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಘದ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಪುಕಳಿತರಾದೆವು. ಮುಂದೆ, 2007 ಮತ್ತು 2008ನೇ ವರ್ಷಗಳ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ದೊರಕಿತು. ನಂತರ, 2009ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾವೇರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಚುನಾಯಿತಳಾದೆ.

ಒಂದು ಉತ್ತಮ ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ದುಡಿಯುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ದೊರಕಿತು. ಒಂದು ದಶಕದ ದೀರ್ಘ ಅಂತರದ ನಂತರ ನಾನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ ಕಾವೇರಿಗೆ ಎಂಬ ಹೆಮ್ಮೆ ಬೇರೆ. ನಮ್ಮ ತಂಡದ ಹಲವರು ಆಗಲೇ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದ್ದವರು, ಮಿಕ್ಕವರು ಹೊಸ ಮುಖಗಳಾದರೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಉತ್ಸುಕರಾಗಿದ್ದವರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದೇ ಗುರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷೆ, ಜಯಶ್ರೀ ಜಗದೀಶ್ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು, ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಮುಂದಾದರು. ನರ್ಮದಾ, ಶರ್ಮಿಳಾ, ಕೀರ್ತಿ, ಗುರು, ಶಾಲಿನಿ, ಶೈಲನ್, ಪುಟ್ಟರಾಜು, ಗಿರೀಶ್, ರಮೇಶ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಭು, ಇವರುಗಳು ವಿವಿಧ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಮಾಡಲು, ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಲು, ಊಟೋಪಚಾರಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ಯುವಕರ ಸಮಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿಯವರು ನಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿ, ರಚನಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿತು.

ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಂದು, ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಹಾಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ಐಡಲ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೆವು. ನಾವು ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ, 'ಕುಣಿಯೇ ಕಾವೇರಿ, ಕುಣಿ' (ಡಾನ್ಸ್ ಕಾವೇರಿ ಡಾನ್ಸ್) ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದಾಗ, ಸುಮಾರು 700 ಸದಸ್ಯರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಪುರುಷರ, ಮಹಿಳೆಯರ, ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರ 18 ವೃಂದಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಾ-ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನೂ ಕುಣಿಸಿದರು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗದ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ನಮ್ಮವರೇ ಆದ ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಕಾವೇರಿಯ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಕಲಾವಿದರು 'ರಾಧೇಯ' ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ, ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ಬರಹಗಾರ್ತಿಯರಾದ ವೈದೇಹಿ ಮತ್ತು ವೀಣಾ ಶಾಂತೇಶ್ವರ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು. ಈ ವರ್ಷದ ಮತ್ತೊಂದು ಆಕರ್ಷಣೆ, 'ಹಾಸ್ಯಸಂಜೆ.' ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಕರಾದ, ರಿಚರ್ಡ್ ಲೂಯಿಸ್, ದಯಾನಂದ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣೇಶ್ ಇವರುಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಅವರ ಮನೋರಂಜಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಕೆ ಎಲ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಮತ್ತು ಶಮಿತಾ ಮಲ್ಹಾಡ್ ಇವರ ಸಂಗೀತದ ಸವಿಯನ್ನು ಸಹ ಕಾವೇರಿಯ ರಸಿಕರಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸಿದೆವು. ಕೇವಲ 5 ಡಾಲರ್ ಟಿಕೆಟ್ಟಿನ ಈ ಸಮಾರಂಭ ತುಂಬಿದ ಸಭಾಭವನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿತ್ತು.

ನಾಟಕಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿದ್ದವು. ನಾಗಾಭರಣ ಅವರ ತಂಡದಿಂದ ನಾಟಕ, ಸಿಹಿ-ಕಹಿ ಚಂದು, ಜಹಾಂಗೀರ್, ಭೀ ಟೀವಿ ನಿರ್ದೇಶಕ ಶ್ರೀನಿ ಮೊದಲಾದವರು ಸಹ ತಮ್ಮ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ರಸಿಕರನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ನಾವು ವರ್ಷದುದ್ದಕ್ಕೂ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ, ದಾನಿಗಳಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೂ ಧನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದೆವು. ನಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಣದಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹ ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಸತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ಸಹಾಯಹಸ್ತ ನೀಡುವುದು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. (ಈ ಧನಸಹಾಯ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.)

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ ನಾವು ಕ್ರೀಡಾರಂಗವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲಾದೀತೆ? ಕ್ರಿಕೆಟ್, ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್ ಮುಂತಾದ ಪಂದ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆವು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಶ್ರಮದಿಂದ. ಇಡೀ ವರ್ಷದ ಉತ್ತಮ ಫಲಿತಾಂಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿ ಜೊತೆಗಿದ್ದು ಸಹಾಯಹಸ್ತವನ್ನು ಚಾಚಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ವಂದನೆಗಳು. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸಹ ನಾನು ಈ ಅನುಭವದಿಂದ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಲಿಯುವಂತಾಯಿತು. ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ನಿಂತ ಪತಿ ಸಂಜಯ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಹಕರಿಸಿದ ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳಾದ ಮಿಹಿಕಾ ಮತ್ತು ಸಂಜನಾ (ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಇನ್ನೂ ಆರು ಮತ್ತು ಮೂರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು!) ಇವರಿಲ್ಲದೇ ನಾನು ಕಾವೇರಿಯಂಥ ಸಂಘದ ಸಾರಥ್ಯ ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕಾವೇರಿಗೆ ಐವತ್ತರ ಸಂಭ್ರಮ, ಇದು ನನಗೆ ಬಲು ಸಂತೋಷ ತಂದಿದೆ, ನಾವೆಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ದುಡಿಯೋಣ. ಕಾವೇರಿಯ ಸ್ವರ್ಣಜಯಂತಿಗಾಗಿ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಮೀನಾ ರಾವ್ ಬರೆದ ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖನದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ, ಮೈ. ಶ್ರೀ ನಟರಾಜ್.]

ಇಪ್ಪತ್ತು ಹತ್ತು ಹೆಂಗಿತ್ತು? ಗುರುಗಳ ವರದಿ ಹೀಗಿತ್ತು! ಗುರು ನಾಗರಾಜ, (2010ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

2010ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾವೇರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾದಾಗ ಈ ಕೆಳಗಿನ 4 ಅಂಶಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗುರಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡೆ:

ಮೊತ್ತಮೊದಲಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇದಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಬಂದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು, ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸುವುದು.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು.

ಹಾಗೂ, ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಉಪಸ್ಥಿತರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಊಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಊಟ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಈ ನಾಲ್ಕು ಗುರಿಗಳೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿದ ನಂತರವೂ ಸದಸ್ಯರು ಬೆರೆತು ಸಂತೋಷಪಡಲು ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವುದೂ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. (ಭೋಜನದ ನಂತರ ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಕೂಟ ನಡೆಯಿತು, ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸದಸ್ಯರು ಸಂತಸಪಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು).

ಈ ಮೇಲಿನ ನೀತಿಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ, ಕಾವೇರಿ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ನಾವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ವಸಂತೋತ್ಸವ, ಡಿಸಿಯಲ್ಲಿ ಯುವಕರ ಸ್ವಯಂಸೇವೆ, ಯುಗಾದಿ, ಗಣೇಶ ಮತ್ತು ದೀಪಾವಳಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆ ವರ್ಷ ದಿವಂಗತರಾದ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನ್, ಸಿ.ಅಶ್ವಥ್ ಮತ್ತು ಕೆ.ಎಸ್.ಅಶ್ವಥ್ ಅವರಂತಹ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ

ನಿಧನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾವೇರಿ ಸಮುದಾಯವು ಸಂತಾಪ ಸೂಚಿಸಿ, ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿತು. 2010ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಲಾವಿದರು ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಿದರು:

- ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಮತ್ತು ಸುಂದರ್ - ನಾಟಕ
- ಪ್ರಭಾತ್ ಕಲಾವಿದರು - ನೃತ್ಯನಾಟಕ
- ಪರಮಶಿವನ್ - ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ
- ಯಕ್ಷಗಾನ
- ಕಾವೇರಿ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋ
- ದೀಪಾವಳಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ, ಯುವಕರ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು.
- ಡಿಸ್ಕಸ್ ತ್ರೋನಲ್ಲಿ ಪದಕ ಗೆದ್ದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕ್ರೀಡಾಪಟು ವಿಕಾಸ್ ಗೌಡ ಅವರವನ್ನು ಗೌರವಿಸಲಾಯಿತು.

ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮೀರಾ ಶಂಕರ್ ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯ ಇಡೀ ವರ್ಷ ನಡೆಸಿದ ಸೇವಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ನದಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಗುರು ನಾಗರಾಜ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿ ಬಿಂದುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜರ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ, ಸುಚೇತಾ ಮನಗೋಳಿ ಅವರು ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದರು.]

ಕನ್ನಡದ ಜೋಗುಳವ ಮರೆಯದಿರು ಕಂದ...

ಜಯಶ್ರೀ ಜಗದೀಶ್ (2011ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

‘ಮನೆಯೇ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ ಜನನಿ ತಾನೆ ಮೊದಲ ಗುರುವು, ಜನನಿಯಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿತ ಜನರು ಧನ್ಯರು.’ ಈ ನಾಣ್ಣಡಿ ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನಿಂದ ಕಲಿತ ಮೊದಲ ಭಾಷೆ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಸರಿ ಸೆಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆಂಬ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರಕ ಅಮೇರಿಕಿಯ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ನಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಕಾವೇರಿ. ಆಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೋ ಹರಿದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಸೆಳೆದು ತಂದಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬಳು. ಕನ್ನಡ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳಿಯದ ದೇಶದಲ್ಲಿ 1989ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಂದಿಳಿದಾಗ ಕಾವೇರಿಯ ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಓಡೋಡಿ ಬಂದೆವು. ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭಿರುಚಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮಹದಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಕಾವೇರಿಯ ಒಡನಾಟಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು. ಕಾವೇರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಹೆಸರಿನ ಪೋಸ್ಟ್ ಲಕೋಟೆ ತೆರೆದು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿದ ಕರೆಯೋಲೆ ಓದುವುದೇ ಒಂದು ಸಂಭ್ರಮ. ಸೀರೆ ಉಡಲು ಸಿಗುವ ಅವಕಾಶವೂ ಅದೊಂದೇ.

ಇಂದಿನಂತೆ ‘ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ’ ಶಾಲೆ ಇರದಿದ್ದರೂ, ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತ ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡಲು, ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಓದಿ ಬರೆಯಲು ಕಲಿತರು. ನಾವು ಕಾವೇರಿಯ ಎಲ್ಲ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಯಾವುದೇ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 2007ರಲ್ಲಿ ಶಿವು ಭಟ್ ಅವರ ಕಳಕಳಿಯ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಮಣಿದು ಶುರುವಾದ ಪಯಣ 2011ರ ವರ್ಷದ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಯಾಗುವಲ್ಲಿ ತಲುಪಿತು.

ಖಾಲಿ ಬೊಕ್ಕಸದ ಕಚೇರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ನಮಗೆ ಮೊದಲ ಒಂದೆರಡು ಸಮಾರಂಭಗಳು ಸವಾಲೇ ಆದವು. ಸ್ವಂತ ಹಣವನ್ನೇ ಬಳಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ corner cut ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ ಮೊದಲ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಕೈ ಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯ್ತು. Audio-visual ಗೆ ಹಣ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಕಾವೇರಿಯದೇ ಆದ audio system ಉಪಯೋಗಿಸಿಹೋಗಿ ಕೊನೆಯ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಟ್ಟ ಮೈಕಾಸುರನ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನ ಕಲಾವಿದರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ಡಾ|| ವಿಜಯ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಗೊಂಡ ‘ಬೇವಾರ್ಸಿಯ ಬರಾವು’ ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗದಂತೆ ಇಂದಿಗೂ ವ್ಯಥೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿದರೂ ಸಾಲದು ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲಿತ ಮೊದಲ ಪಾಠ— ಎಷ್ಟೇ ಅಡಚಣೆಯಾದರೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಊಟ ತಿಂಡಿಗಳಿಗೆ ಕುಂದು ಬಂದರೆ ಇಡೀ ಸಮಾರಂಭವೇ ಹಾಳು.

ಎಡವಿ ಬಿದ್ದರೂ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದು ಛಲ ಬಿಡದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಂತೆ ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡವು. ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸಾಹಿತ್ಯನಿರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಹರಿಹರೇಶ್ವರ ಅವರ

ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ‘ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ, ಹರಿ’ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಸದವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೇ ಸರಿ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿಯವರಿದ್ದುದಂತೂ ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರಿದ ಸಂತಸ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದೇ ಯುಗಾದಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯ ಸಂಕುಲದ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಡಾ|| ತ್ಯಾಗರಾಜ್‌ರವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ವಿಶೇಷ ಸಂಗೀತ ರೂಪಕ ‘ಗಲಾಟೆ ಸಂಸಾರ’. ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ಮಕ್ಕಳೂ ಒಂದು ನಾಟಕ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಅತಿಶಯದ ಹೆಮ್ಮೆ ತಂದಿತ್ತು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಧೋರಣೆ ನನ್ನ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯೋ ಅಥವಾ ಕೊರತೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಕಾವೇರಿಯ ಸಮಾರಂಭದ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಮೊತ್ತಮೊದಲಿಗೆ ಯುವ ಸಮಿತಿಯವರೇ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟ Bake sale ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಸಭೆಯ ಮುನ್ನ ನೆರೆದ ಸಭಿಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳಿಂದ ಹಸಿವು ನೀಗಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಅದೇ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮನೋರಂಜನೆ ನೀಡಲು ಬಂದ ‘ಸಮರ್ಥನಮ್’ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಂಧ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭ ಮೈ ನವಿರೇಳಿಸುವಂತಿತ್ತು. ವಿಶೇಷ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿ, ಅಂದಿನ ಸಭಾಮಂಟಪ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಖ್ಯಾತ ನಟಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಸರೋಜಾದೇವಿಯವರು ಮಕ್ಕಳ ಈ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ, ಅವರೂ ಕೂಡ ಆ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಧನಸಹಾಯ ಅರ್ಪಿಸಿದರು.

JSS ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡ ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆಯೆಂದರೆ ಖ್ಯಾತ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಗಾಯಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಶಂಕರ್, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ ಗಾಯಕಿ ಶ್ರೀ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಶೆಟ್ಟರ್ ಅವರ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ಅರಳು ಹುರಿದಂತೆ ಮಾತನಾಡುವ ಶ್ರೀ ಚಟ್ಟುಹಳ್ಳಿ ಮಹೇಶ್ ಅವರ ಮಾತುಗಾರಿಕೆ. ಪಿಟ್ಟರ್ಬರ್ಗನ ಕಲಾವಿದರು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟ ‘ವಶೀಕರಣ’ ನಾಟಕ ಗಣಪತಿ ಹಬ್ಬದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿಯವರು ಮಾಡಿಸಿದ clay Ganesha workshop ಮನೆಮಾತಾಯಿತು.

‘ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ’ ಶಾಲೆ ಕಾವೇರಿಯ ಒಂದು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ. ಕಾವೇರಿಯ ರಂಗಮಂಚವೇ ಅವರ ಮೊದಲ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಬುನಾದಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕನಸು ಕಂಡವಳು ನಾನು. ಇದು ನಮ್ಮ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬದ ಬೆಳಕಾಗಿ ಹರಿದುಬಂತು. ಸುಮಾರು 50ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪುಟಾಣಿಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದ ನದಿಗಳು, ಕಲಾವಿದರು, ಅನೇಕ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ದಾಸರು, ಶರಣರು, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕರನ್ನು ವಿವಿಧ ವೇಶಾವಳಿಯಲ್ಲಿ

ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅತೀ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಾವುಟ ಹಿಡಿದು ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೆಝಿಮ್ ಹಾಗೂ ಕೋಲಾಟದ ಹಿಮ್ಮೇಳದೊಂದಿಗೆ 'ಅಪಾರ ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸಿ ಮೆರೆದ ಭವ್ಯ ನಾಡಿದು...' ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹಾಡುತ್ತ ವಿಜೃಂಭಿಸಿದ ಮೆರವಣಿಗೆ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಆ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮೆರುಗು ನೀಡಿದ್ದು ಆ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪಾರಿತೋಷಕ ನೀಡಲು ಮುಂದಾಗಿ ಬಂದ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಯರು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ ಯಶಸ್ಸು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ಶಾಲೆಯ ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕಶಿಕ್ಷಕಿಯರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದ ನಂತರ ದೊರೆತ ಭರ್ಜರಿ ಹೋಳಿಗೆ ಊಟ ಸರ್ವರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಮೂಡಿಸಿತ್ತು.

ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಾದ ಸರ್ವಸದಸ್ಯರ ಸಭೆಗೂ ಕೂಡ ಡಾ|| ಪುತ್ತೂರಾಯರು ಆಗಮಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ನಗೆಗಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಐಸಿರಿಯೇ ಸರಿ. ಕಲಿತ ಎರಡನೆಯ ಪಾಠ- ಬಿದ್ದರೂ ಯಾವುದೇ ತೆಗಳಿಕೆಗೂ ಬಗ್ಗದೇ ಮೇಲೆದ್ದು ಮುನ್ನಡೆದರೆ ಜಯ ಖಂಡಿತ.

ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ಕೈ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡುವುದು ಸಹಜ. ಕಾವೇರಿ ಬೊಕ್ಕಸದಲ್ಲಿ ಹಣವಿದ್ದರೂ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಒದ್ದಾಡುವುದೇಕೆ? ಯಾವುದೋ charity ಹುಡುಕಿ

ಅವರಿಗೆ ನೀಡುವ ಅದೇ ಅಲ್ಪ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ನಮಗೇ ನೀಡಿದರೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೀಡಬಹುದಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ನಮ್ಮ ವಿವಾದ ಕಾರ್ಯರೂಪಗೊಂಡು ಇಂದು 'Seed money' ಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ದೊರೆತು ಇಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಯರು ಹಣಕ್ಕೆ ಪರದಾಡುವುದು ತಪ್ಪಿ ಅವರ ಹೊಣೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಗುರವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ 2011ರ ಸಮಿತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ವಿಶೇಷ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೆಗಲುಕೊಟ್ಟು ಸಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ|| ಪುಟ್ಟರಾಜ ಅವರಿಗೂ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ರುಚಿಕರ ಬಿಸಿಯೂಟದ ಅಮೃತ ನೀಡಿ 'ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆ' ಎಂದೇ ಹೆಸರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಅಂಬಿಕಾ ನಾಗೇನಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ಎಷ್ಟು ನಮನ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಜೊತೆಗೆ ಯುವಸಮಿತಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರ ಮನರಂಜಿಸಿದ ಚಿಣ್ಣು ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಚಿರನೂತನ.

ಕನ್ನಡ ಉಳಿಸಿ, ಬೆಳೆಸಿ, ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಬೇಕು ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ? ನಾವೇ ಇಲ್ಲ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯೇ?

ಕನ್ನಡಾಂಬಿಕೆ ಜೈ. ಕನ್ನಡಾಂಬಿಕೆ!

ಕಾವೇರಿ ಹರಿದುಬಂದ ದಾರಿ

ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿ (2012ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

1999ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾದ ರಾಜಧಾನಿ, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿ. ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದರೂ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾವೇರಿ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ 4ನೆಯ ಅಕ್ಕ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದ ತಯಾರಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಕಾವೇರಿ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದರು. 2005ರಿಂದ ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸತೊಡಗಿದೆ. 2006ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನದ ತಯಾರಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳು, ನೂರಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಮನ ತಟ್ಟುವಂತಿವೆ.

2005ರಿಂದಲೂ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಕಾವೇರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಯೋಚನೆ ಬಂದಿದ್ದು 2011ರಲ್ಲಿ. 2006 ಮತ್ತು 2007ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೆ. 2011ರ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೊಸ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವುದು ಬಲು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು 2012ರ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ತಯಾರಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸತೊಡಗಿದೆ. ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾವೇರಿಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಕ್ರಿಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೂ 2012ರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಬಯಸುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಬಂತು. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ವಿಶ್ವಸ್ಥ ಮಂಡಳಿಯ ಜೊತೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸೌಹಾರ್ದಯುತವಾಗಿ, ಚುನಾವಣೆಯಿಲ್ಲದೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹಲವು ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದವು. ನಾನು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನದ ಆಕಾಂಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದವರ ಜೊತೆ ಹಲವು ಸುತ್ತಿನ ಮಾತುಕತೆಗಳು ಅತಿ ಸೌಹಾರ್ದವಾಗಿ ನಡೆದವು. ನಂತರ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ, ಇತರರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಕಾವೇರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದವು. ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಅಂದು ನಡೆದ ಫಲಪ್ರದ ಚರ್ಚೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದಾಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ಕಂದಕವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಸೊಶಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯದಿಂದಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ತೆಗಳಿ, ಹೊಗಳಿ ಬರೆಯುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ. ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಓಟು ಕೇಳುವ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಕೆಲಸ. ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಅದೆಷ್ಟೋ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳು, ಕುತಂತ್ರಗಳು! ಕಾವೇರಿಯ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ನಡೆಯುವ ಇಂತಹ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಸೊರಗುವುದಂತೂ ನಿಜ. ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹರಡುವ ಇಂತಹ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ, ಕಾವೇರಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿದ್ದನ್ನು ನಾನಂತೂ ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಹಲವರ ಗೆಳೆತನದಲ್ಲಿ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟದ್ದಂತೂ ನಿಜ.

ಕಾವೇರಿಯ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅನಾವಶ್ಯಕ, ಯಾರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿ. ಸಿ. ಮೆಟ್ರೊದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ, ಆ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಮೂರು ಜನರ ಸಮಿತಿ, ಸಂಘದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ಸದಾ ಗಮನಿಸುತ್ತ, ಅಂತಹವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಘವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸಕ್ರಿಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ಹಾಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದೇ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತರೆ, ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರು ಸೇರಿ ಅಂತಹ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಬಯಸುವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಾಠವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಸಂಘದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿಗೂ ಇದು ಏಕೆ ಮಾದರಿಯಾಗಬಾರದು?

2012ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕಾವೇರಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ 28 ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಎರಡು ದಿವಸಗಳು ನಡೆಸಿದ ಕಾವೇರಿ ಕಲಾ ಉತ್ಸವ. ಸುಮಾರು 50ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾವೇರಿ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಕಲಾ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದು ವಿಶೇಷ. ಅದೇ ವರ್ಷ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಅಂಬಾಸಿಡರ್ ಆಗಿದ್ದ ನಿರುಪಮಾ ರಾವ್, ಅಂದು ಭಾರತದ ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿ. ಸಿ. ಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ, ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಅಂಬಾಸಿಡರ್ ಆಗಿದ್ದ ನಿರುಪಮಾ ರಾವ್ ಜೊತೆ ಕಾವೇರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸನ್ಮಾನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಶೇಷ ಗಾನ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನ ಗೆದ್ದಿದ್ದ ರಘು ದೀಕ್ಷಿತ್ ಮತ್ತು ತಂಡದವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಎಲ್ಲರ ಮನ ಗೆದ್ದಿತು.

2012ರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಬಹುತೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದವು. ಬಹು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮನದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗುವ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿದ್ದು, ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ಕ್ಷಣಗಳು. ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ನನಗಂತೂ ಅತೀವ ಸಂತಸ ತಂದಿದೆ. ಬನ್ನಿ ನೀವು, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಹುಟ್ಟಿದ 50ನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸೋಣ.

ವರ್ಣರಂಜಿತ ಮತ್ತು ರೋಮಾಂಚಕ ವರ್ಷ 2013

ಶರ್ಮಿಳಾ ಮೂರ್ತಿ (2013ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ)

ಕಾವೇರಿ 2013 ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಅತ್ಯಂತ ವರ್ಣರಂಜಿತ, ಹಾಗೂ ರೋಮಾಂಚಕ ವರ್ಷವಾಗಿದ್ದು, ಯುವಕರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹಿರಿಯರವರೆಗೆ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ನಾವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಕ್ರೀಡೆ, ಯುವಜನರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ 15 ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿದೆವು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು/ಹಬ್ಬಗಳು: ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಯುಗಾದಿ, ನಾಟಕೋತ್ಸವ, ಪಿ. ಬಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ, ಪಿಕ್ನಿಕ್, ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬ, ದೀಪಾವಳಿ/ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ/ಮಕ್ಕಳ ದಿನ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು: ಭಾರತದಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದ ಕಲಾವಿದರೊಂದಿಗೆ ಯಕ್ಷಗಾನ ಮತ್ತು ಗಮಕ. ಕ್ರೀಡಾಕೂಟಗಳು, 4 KYC ಮಕ್ಕಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, 3 ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು KYC ಯ ಮೈಸೂರು ನೇತ್ರ ಶಿಬಿರದ ಭೇಟಿ. ಟ್ಯಾಲೆಂಟ್ ಶೋ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ (ಬರವಣಿಗೆ, ನೃತ್ಯ). 2013ರ 'ಭಾವನದಿ' ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ (ಸಮುದಾಯದ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಈ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಲೇಖನಗಳ ಕೊಡುಗೆ).

ಪ್ರಮುಖ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು: ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 375 ಮಂದಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದರು. 'ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟೆ' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವರ್ಷದ ಸಮುದಾಯ ಕೇಂದ್ರಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು. ಗುರುವಂದನ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಭರತನಾಟ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಸಹ ನಡೆಯಿತು. ಯುಗಾದಿ ಮತ್ತು ನಾಟಕೋತ್ಸವ: ಅತ್ಯಂತ ರೋಮಾಂಚಕ ಯುಗಾದಿ ಮತ್ತು ನಾಟಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ 500ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು! ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಟಿ.ಪಿ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಕೈಲಾಸಂಸಾರ - ಶ್ರೀ ಸುಂದರ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ವೀಣಾ ಸುಂದರ್ ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯ ಕಲಾವಿದ ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯವರಿಂದ ನಕ್ಕು ನಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ.

ಭಾರತದ ಅತಿರಂಜಿತ ನೃತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಥಕ್, ಪಂಜಾಬಿ, ಮಣಿಪುರಿ, ಗುಜರಾತಿ, ಕಾಶ್ಮೀರಿ, ಕಂಸಾಳೆ, ಟಿಪ್ಪಾನಿ ನೃತ್ಯಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು! 'ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟೆ' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ - ಆರೋಗ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ವೈದ್ಯರು ಉಪನ್ಯಾಸ ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಶುಶಿಲೆಯ ತಂಡದಿಂದ ಲಘು ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ಗುರು ಉಷಾ ಚಾರ್ ಅವರಿಂದ ನಾದಕೋಕಿಲ ತಂಡದಿಂದ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜರುಗಿತು. ಯುವಶಕ್ತಿ - ದಶಾವತಾರ, ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಬೇಕ್ ಸೇಲ್ ಸೇರಿದಂತೆ ಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದವು. ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಗಾಯಕರಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಾಯಕ ಪಿ.ಬಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರ ನಿಧನಕ್ಕೆ ಸಂತಾಪ ಸೂಚಿಸಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಜೂನ್ 8ರಂದು ನಡೆದ ಪಿಕ್ನಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ 200 ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು! ಕಾವೇರಿ 5K ನಡಿಗೆ/ಓಟ - 50 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಯೂತ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್, ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕ್ರೀಡೆ, ಅಡುಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಕೂಡ ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಆಗಸ್ಟ್ 17ರಂದು 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಮತ್ತು ಗಮಕ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಗಮಕ ವಿದುಷಿ, ಶ್ರೀಮತಿ. ಬಿ.ಎಚ್.ನಾಗರತ್ನ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ವಸಂತ ವೆಂಕಟೇಶ್ ಅವರಿಂದ ಗಮಕವಾಚನ, ಯಕ್ಷ ಮಂಜುಷಾ ತಂಡದ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ನಿರ್ದೇಶಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿದ್ಯಾ ಕೋಳ್ಯೂರು ಅವರಿಂದ ಯಕ್ಷಗಾನ (ಮಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀ.ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ ಮತ್ತು ಬಳಗದಿಂದ).

ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದಂದು ಸುಮಾರು 500 ಜನರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಖ್ಯಾತ ಗಾಯಕಿ/ನಟಿ ಎಂ.ಡಿ.ಪಲ್ಲವಿ 16 ಸದಸ್ಯರ ಸಂಗೀತ ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ದೇಸಿ ಬ್ಯಾಂಡ್ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಯುವಿಸ್ ಪ್ರವಾಸ! ಕಾರ್ಯಾಗಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯಿತು. ಗಣೇಶನ ಮಹಿಮೆ- ಮಕ್ಕಳ ನೃತ್ಯ ನಾಟಕ, ಸಿಂಧು ವಸಂತ್ ಅವರಿಂದ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೃತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಕಾವೇರಿ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆದವು.

ದೀಪಾವಳಿ/ಮಕ್ಕಳ ದಿನ/ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ನವೆಂಬರ್ 16ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಯುವಕರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಕಾವೇರಿ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟಗಳ ಪೈಕಿ ಸ್ವೀ ಟ್ರಿಪ್, ಕಾವೇರಿ ಗಾಲ್ಫ್, 5K ಸೇರಿದಂತೆ ಪಿಕ್ನಿಕ್, ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್, ಟೆನಿಸ್ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ವೈಟ್ ಟೈಲ್ ರೆಸಾರ್ಟ್‌ಗೆ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಸ್ವೀ ಟ್ರಿಪ್‌ಅನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. 25 ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಯುವಕರು ಸೇರಿದಂತೆ ಸ್ವೀ ಟ್ರಿಪ್‌ಗೆ ಬಂದರು ಮತ್ತು ಖುಶಿಪಟ್ಟರು! ಹೊರಾಂಗಣ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಲವು ತೋರಿದ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. KPCL ಪಂದ್ಯಾವಳಿಯು ಐದು ತಂಡಗಳು ಮತ್ತು 75ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ನಡೆಯಿತು. SA-ಕಾವೇರಿ ಗಾಲ್ಫ್ ಪಂದ್ಯಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 40 ಕನ್ನಡಿಗ ಗಾಲ್ಫ್ ಆಟಗಾರರು, ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ನೆಟ್‌ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಂಗ್ರಹವಾದ ನಿಧಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಟೆನಿಸ್ ಪಂದ್ಯಾವಳಿಯಲ್ಲಿ 30ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು

KYC 2013 "ಯುವಶಕ್ತಿ" ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಹಲವು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಯುವಕರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಲೈಬ್ರರಿ ಆಫ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಕಾವೇರಿ ಹಿರಿಯ ಯುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ ಭಾರತೀಯ ರಾಯಭಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಅಪೂರ್ವ ಅವಕಾಶ, ಮೈಸೂರು ನೇತ್ರ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ. ಕಾವೇರಿ ಕಾಲೇಜು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ವಾರ್ಷಿಕ ಯುವ ಸೇವಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ಪದವಿ ಪ್ರದಾನ ಸಮಾರಂಭ ಮುಂತಾದವು ಇನ್ನಿತರ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತುಂಬಿದ ವರ್ಷ 2013. [ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಶರ್ಮಿಳಾ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲಿನ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವನ್ನು ಸೋಮಶೇಖರ್ ನಂಜುಂಡ ಅವರು ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ ಅವರ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.]

ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಇರೋಣ

ಗಿರೀಶ ವಾಸುದೇವ (2014ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ನಮಸ್ಕಾರ, ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವ ಮೊದಲು, ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾವು ಹೊಸಬರಾಗಿದ್ದಾಗ), ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.

ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ- ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ನನ್ನ ಏಕೈಕ ಉದ್ದೇಶ ಸಮಾಜಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಸ್ವಯಂಸೇವಕತ್ವವನ್ನು ಹಿರಿಯ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾನು 7 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ನನ್ನ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ. ಆಗ ನನಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮೊದಮೊದಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕಿದರೂ ಅವಿರೋಧವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಕಾರಣ ಖುಷಿಯಿಂದಲೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಇತ್ತು, ತಂಡವಾಗಿ ನಾವು ಏರಿಳಿತಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಿತು ಮತ್ತು ತಂಡವಾಗಿ ನಮಗೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿತು.

ನಾನು ಆಯೋಜಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು- ನಮ್ಮ ತಂಡವು ವರ್ಷದ ಎಲ್ಲಾ 4 ಹಬ್ಬದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಾದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಗಣೇಶ, ಯುಗಾದಿ, ದೀಪಾವಳಿ, ಪಿಕ್ನಿಕ್, GBM ಜೊತೆಗೆ ಯೋಗ ಶಿಬಿರ, ಯಕ್ಷಗಾನ, ಮತ್ತು DMVನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಉತ್ತಮ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ನಮ್ಮ ಎರಡು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಭಾರತದಿಂದ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಎರಡೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ. ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಂಡ್ ಆರ್ಟ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಒಂದು. ಆ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಆನಂದಿಸಿದರು.

ನನ್ನ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಕಲಿತ ಪಾಠಗಳು- ಎಲ್ಲಾ ಹೊಸ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಂತೆ, ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಂಡವು ಹೊಸದನ್ನು ತರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಮ್ಮ ಅವಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಬಯಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಪಾವತಿಸಿ

ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ರಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು, ಆನ್‌ಲೈನ್ ಪಾವತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಡುವೆ ಭೋಜನ ವಿರಾಮವನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು, ಆದರೆ ಇದು ಇಡೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಸಮಯದ ಅವಧಿಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿತು, ಸ್ಥಳಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಸಮಯ ಇರುವುದರಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಕೆಲವು ಕಲಾವಿದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಯಾವುದೇ ಯಶಸ್ವೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ 'ಸಮಯ ನಿರ್ವಹಣೆ' ಪ್ರಮುಖ! ನಾವು ಅದನ್ನು ಕಠಿಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗಣೇಶ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೆವು. ಅದು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂತು. ಈ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಆ ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಒಳ್ಳೆಯ ಪೂಜೆಯಿಂದಾಗಿ ಮುಂಚಿನ ಎಲ್ಲ ವಿಘ್ನಗಳು ಪರಿಹಾರವಾದುವೆಂದು ಕೆಲವು ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಒಂದು ಕಿವಿಮಾತು- ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಮಿತಿಗಳು ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೂ ಕೂಡ, ಸಮುದಾಯ ಸಾಧ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಿರಬೇಕು. ಸಮಿತಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಬೆಂಬಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುವ ಮೂಲಕ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕರೆತರುವ ಮೂಲಕ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು ಸದಸ್ಯರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೊಂದೇ- ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಇರೋಣ.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಗಿರೀಶ್ ವಾಸುದೇವ ಅವರು ಬರೆದ ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖನದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ: ಪ್ರತಿಮಾ ಮೂರ್ತಿ]

ಅರಿಜೋನಾದ ವರ್ಜಿನ್ ನದಿಯಿಂದ ವರ್ಜೀನಿಯದ ಪೋಟೋಮೆಕ್‌ವರೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ಜಲಧಾರೆ – ಎರಡು ದಶಕಗಳ ಸವಿನೆನಪುಗಳು!

ಸುಧಾಕರ ಸರಸ್ವತಿಪುರ (2015ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ನನ್ನ ಓದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುವಾಗ ನನಗೆ ಮನಸಿನಲ್ಲೇ ರೋಮಾಂಚನದ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ನನಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿ ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾವೇರಿ ಹಾಗೂ ಅರಿಜೋನಾ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇಸವಿ 2000ರಲ್ಲಿ ನಾನು IAD ವಿಮಾನನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದೆ, ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದ ನನಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದಾವಣಗೆರೆಯ ದೇವಪ್ರಸಾದ್ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದರು. 2002ರಲ್ಲಿ ಅರಿಜೋನಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತ ಮಂಜುನಾಥ್ ನಾಗಪ್ಪ ನನಗೆ ಅರಿಜೋನಾ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ 2005 ಹಾಗೂ 2006ರ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿತು. 2005ರಲ್ಲಿ ರಮೇಶ್ ಅರವಿಂದ್ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕನ್ನಡ ಮನೋರಂಜನೀ ಫಂಡ್ ರೈಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ನಿಂತಿದೆ.

ವರ್ಜೀನಿಯ ನನಗೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ಅನುಭವ ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ, ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಏನೋ ನಾನು ಮತ್ತೆ ವರ್ಜೀನಿಯಗೆ 2007ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದೆ. ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ, 2011ರಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. 2013 ಮತ್ತು 2014ರಲ್ಲಿ ಶರ್ಮಿಳಾ ಹಾಗೂ ಗಿರೀಶ್ ಅವರುಗಳ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡೆನು. 2015 ರಲ್ಲಿ ಗಿರೀಶ್ ಹಾಗೂ ಶೈಲಜಾ ಅವರುಗಳ ಒತ್ತಾಸೆಗೆ ಖಜಾಂಚಿ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪದೋನ್ನತಿ ಪಡೆದು, ಆತ್ಮೀಯ ಕಾವೇರಿ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆನು. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮನ ಸಂಸಾರ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದರು, ಅವರುಗಳು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನನ್ನ ಕಾವೇರಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆ ಯನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಒಂದು ಶನಿವಾರ Herndon ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ತರಗತಿಗೆ ಮಗ ಅಕ್ಷಯ್‌ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ, ಹೊರಗೆ ನನ್ನಹಾಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಪೋಷಕರೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಸೋನಾ ಅವರು ಮಾತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕರು, ಅವರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ನೆನಪು, ಒಂದೊಂದೇ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಕೆದಕುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ನಾವು ಇಬ್ಬರೂ GC Thantragnan ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೆವು ಅಂತ!

2015ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಪಾವತಿಸಲು ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಹಾಗೂ ಡೆಬಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಗೂಗಲ್ ಫಾರಂ ಕಳುಹಿಸಲು ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. 2015 ರ ಮುಖ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಸಾರಾಂಶ ಇಲ್ಲಿದೆ.

1. ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, 'ಮಾತನಾಡುವ ಬೊಂಬೆ' – ಇಂದುಶ್ರೀ ರವೀಂದ್ರ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ.
2. ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದಂದು ನಂದಿನಿ ರಾವ್ ಅವರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ.
3. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ 'ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ' ನಾಟಕವನ್ನು, ಚಂದ್ರು ಅವರ 16 ಕಲಾವಿದರ ತಂಡ ಜೂನ್ 6, 2015ರಂದು.
4. ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದಂದು ಬಾಲಚಂದ್ರ ಪ್ರಭು ಅವರ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ.
5. ಸಂಗೀತ ಕಟ್ಟಿ ಅವರ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ.

2018ರಿಂದ 2021 ವರೆಗೆ ಕಾವೇರಿ BOT ತಂಡದಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿತು. ಈಗ 2022 ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನೆಡೆಯುವ ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹಾಗೂ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕಾಪಾಡಿದ ಕಾವೇರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿವೆ!

ಕಿರಣ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ (2016ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

ಕಾವೇರಿಯೊಂದಿಗಿನ ನನ್ನ ಒಡನಾಟವು ನನಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾನು ರಷ್ಯನ್ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದವನಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡದ ನನ್ನ ಮಾಜಿ ಅತ್ತೆ-ಮಾವಂದಿರು, ಸೈಬೀರಿಯಾದ live-in ದಾದಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ 2 ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ರಷ್ಯಾದ daycare ನವರಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ನನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಕನ್ನಡದಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಿ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಅಗಲಿಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ನಾನು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಓದಲು, ಬರೆಯಲು ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಕಲಿಸಿದೆ. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ 'ಕಂಗ್ಲಿಷ್' ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಕಲಿಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, passwordಗೆ 'ಗುಪ್ತ ಪದ' ಎಂದು ಅವರು ಕಲಿತರು. ಅವರು ನನಗೆ 'I love you' ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, 'ನಾನು ನಿನ್ನ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀನಿ' ಎಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕಾವೇರಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರು ನನಗೆ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವವರೆಗೂ ನನಗೆ ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅರಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. 'ನಾನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ' ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಅನುಭೂತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸುಕನಾದೆ. ಸುಧಾಕರ್ ಅವರು 2015ರಲ್ಲಿ ಅವರ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಕನಾಗಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಕಾವೇರಿಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ನನಗೆ ತುಂಬ ಮುದ ನೀಡಿತು. ಆಗ ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ಕನ್ನಡಿಗ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

2015ರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, 2016ರ ಕಾವೇರಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಯಾರೂ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ನೇಹಿತರು ನನ್ನನ್ನು ಕಾವೇರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗುವಂತೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದರು. ನಾನು ಒಪ್ಪಿದೆ. ನಾವು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ತಂಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವು, ಅದನ್ನು 'ಕಾವೇರಿ ಕುಟುಂಬ' ಎಂದು

ಕರೆದವು. ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ನನಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಾಗಿ ಬಡ್ಡಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕೆಲಸದ ತೀವ್ರತೆ ಅಗಾಧವಾಗಿತ್ತು. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜೀವನವು ತಳಮುಟ್ಟಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮಾಜಿ ಪತ್ನಿಯಿಂದ ನನಗೆ ವಿಚ್ಛೇದನದ ಸೂಚನೆ ಬಂದಿತ್ತು. ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ, ಹಲವಾರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ನನಗೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡುವ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಡೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ವಕೀಲರ ಕಚೇರಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಾವೇರಿಯತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುವಂತೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ಅದು ನನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅವರ ಮಾತು ನಿಜವಾಯಿತು. ಒಂದು ರೀತಿ ಕಾವೇರಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿತು!

ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕಂಡಂತೆ, ಆ ವರ್ಷ ಕಾವೇರಿಗಾಗಿ ನಾವು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆವು. ಪ್ರತಿ ಹಬ್ಬವನ್ನೂ ನಾವು ತುಂಬು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆಚರಿಸಿದೆವು. ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದೆವು. ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೂ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮನರಂಜನೆ (ಮಣಿ ಮತ್ತು ಅನಘಾ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು!) ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಭಾರತೀಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ನಾವು ಶ್ರಮಿಸಿದೆವು. ಜನರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡರು ಮತ್ತು ಅವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರು. ಕಾವೇರಿಯ ಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ, ಅಭಿನಂದಿಸಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದೆ -- 'Kaveri finally graduated!' ನಾನಿಲ್ಲಿ ಜೀವದ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ!

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಕಿರಣ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಲೇಖನವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದವರು, ಸೋನಾ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ.]

ಎದೆಯಾಳದ ನೆನಪುಗಳು

ಮಣಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ (2017ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ)

ನನಗೆ ಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರುವ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಭಾಗವಹಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. 2007ರಿಂದ ಕಾವೇರಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಮಕ್ಕಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೃತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಂದರೆ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿ. ಅಷ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೃತ್ಯ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ನೃತ್ಯಗಳು, ತಂದೆ ಮಗಳ ಸುಂದರ ಸಂಬಂಧದ Father-Daughter dance, ವೇದಿಕೆಯೇ ಹತ್ತಿಲ್ಲದ ಪುರುಷರಿಂದ, ಹುಡುಗರಿಂದ ಕೂಡ ಬಹಳಷ್ಟು ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು, ನಾವು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಂಡು, 2016ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಆಗಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಕಿರಣ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಅವರು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿದೆ. ಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜನ ಬರುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡ, ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಜೊತೆ ಕಾವೇರಿಯ ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆಯೇ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಿ, ಹೇಗಾದರೂ ಅದನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆವು. Concept based ನೃತ್ಯ ರೂಪಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಆಗ ಒಂದು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು, ಎಲ್ಲರೂ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಅದು ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮೂಡಿಬರಲು ಅನೇಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಲಾವಿದರನ್ನು (ಸುಮಾರು 70-80 ಕಲಾವಿದರು) ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಮಾಡಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಇಷ್ಟ ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಡೀ ವರ್ಷ ಇದೇ ಕೆಲಸ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಚೆಲುವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ಭಾರತದ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಉತ್ಸವ, ಸಂಭ್ರಮ 'Tribute to Indian Army', ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು. ಜನರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬರತೊಡಗಿದರು.

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 2017ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಲು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯವರೆಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಅದೇ ನೂತನ ಸಮಿತಿ ನಮ್ಮದು, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಸಬರು, ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ಹೊಸ ಚೇತನ, ಉತ್ಸಾಹ, ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ತುಂಬಿತ್ತು. ಸರಿ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ

ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ನನಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೂ ಏನಾದರೂ ಹೊಸತನ ತರಬೇಕು ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸಿದರು. ಮೊದಲಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ email ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆವು. Newslettersಅನ್ನು ಮತ್ತೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆವು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ playbill ಮಾಡಿ ಹಂಚಿ ತೊಡಗಿದೆವು. ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ plastic ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಅಡಿಕೆ (palm) ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆವು. ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಆ ಹಬ್ಬದ ವಿಶೇಷ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಸಮಿತಿಯವರು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು 3-4 restaurants/JSS ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿ, ನಾವು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ರುಚಿ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಡುಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಹೀಗಾಗಿ ಇಡೀ ವರ್ಷದ ಊಟ ಅತ್ಯಂತ ರುಚಿಕರವಾಗಿದ್ದು, ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ನಾವು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ video ಮೂಲಕ ಆಹ್ವಾನಿಸತೊಡಗಿದೆವು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ವಿವರ ಮತ್ತು ಒಂದು ತುಣುಕನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಾಯ್ದಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ತಯಾರಿ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅದೆಷ್ಟು ಸಂಭ್ರಮವೋ! ಏನು ವಿಶೇಷತೆ ತರಬಹುದು, ಏನು ಹೊಸತನ ತರಬಹುದು, ಹೇಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹಲವಾರು meetings ಮಾಡಿ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಡೀ ವರ್ಷ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆವು. Program committee, food committee, web committee, finance committee ಹೀಗೆ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹಂಚಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಿದರು.

ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಎಂದೂ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಅನಿಸಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಆಲೋಚನೆ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ಕೂಡ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಭಾಗವಹಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ email ಮತ್ತು facebookನಲ್ಲಿ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದು, ಋದ್ಧಾಗಿ ಕೂಡ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೂ ಸುಮಾರು 120-150 ಸ್ಥಳೀಯ ಕಲಾವಿದರು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು, ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನದೆ, ಅವರ ಜೊತೆಗೆ

ಸಮಿತಿಯವರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲ ಸಮಿತಿಯವರು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಡೀ ವರ್ಷದ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೂ ಸಮಿತಿಯವರಿಂದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೊರತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಉದಾಹರಣೆ. ಇದರಿಂದ ಇತರ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಈ ಆಲೋಚನೆ ಬಹಳ ಜನಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನಗೆ ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾವು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು, ಅದರಿಂದ ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶುರು ಮಾಡಿ, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯವರ ಶಿಸ್ತು, ಆಸಕ್ತಿ, ಹುಮ್ಮಸ್ಸನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಿದರೂ ಅದು ಕಡಿಮೆಯೇ. ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳು ಅನಘ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ನನ್ನ ಬಲಗೈಯಾಗಿ ನಿಂತು ಉತ್ತಮ ಗುಣ ಮಟ್ಟದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಸಹಕರಿಸಿದಳು. ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಜನರಿಂದ ಪ್ರಶಂಸೆಯ ಸುರಿಮಳೆಯೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಹ್ವಾನಿತ ಕಲಾವಿದರು, ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಲಾವಿದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ನೃತ್ಯ ರೂಪಕಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದವು.

ಕಾವೇರಿಯ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಗಾನದ ಮೂಲಕ ಸಮಿತಿಯವರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿದೆವು. ಕಾವೇರಿ idol, ಅನುಪಮಾ ಮಂಗಳವೇಡೆ, ಮತ್ತು ರಿತೀಶ ಪದ್ಮನಾಭ್ ಎಂಬ ಆಹ್ವಾನಿತ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಭವ್ಯವಾದ ನೃತ್ಯ ಹಾಗೂ ಸುಮಧುರ ಸಂಗೀತ ಸಂಜೆ, ಊಟಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ರುಚಿಕರವಾದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ವಿಶೇಷವಾದ ಪೊಂಗಲ್, ಅವರಕಾಳು ಕೂಟು, ಕಾಳುಗಳ ಉಸ್ತಿ ಜೊತೆಗೆ ಹಬ್ಬದ ಇತರ ಅಡುಗೆಗಳು. ಯುಗಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳೆಎಲೆ ಊಟ ಹಾಕಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ Floridaದಿಂದ ತಾಜಾ ಬಾಳೆಎಲೆ order ಮಾಡಿ, Steel bucket ಗಳನ್ನು order ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮದುವೆಮನೆಯ ವಾತಾವರಣ ತರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ಹಬ್ಬದ ಅಡುಗೆ, ಒಬ್ಬಟ್ಟು, ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಚಿತ್ರಾನ್ನ, ಪಾಯಸ, ಕೋಸಂಬರಿ, ಪಲ್ಯ, ಹಪ್ಪಳ, ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹೀಗೆ ಏನೂ ತಪ್ಪದೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡಿಸಿ ಬಡಿಸಿದ ತೃಪ್ತಿ ನಮ್ಮದಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ, front deskನಲ್ಲಿ ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು, ಬೇವು ಬೆಲ್ಲ, ಹಬ್ಬದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾದ ಒಂದು ಪ್ರಯಾಣ ತೋರಿಸುವ 'ನೂರೊಂದು ನೆನಪು' ನೃತ್ಯ ರೂಪಕ, ಗಾನಸುಧಾ ತಂಡದವರಿಂದ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಆಹ್ವಾನಿತ ಕಲಾವಿದರಾದ ಜಗ್ಗೇಶ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಿಕ ರಾಮಾನುಜಂ ಅವರಿಂದ ಕೂಡ ಮನೋರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, 650-680 ಜನಗಳಿಂದ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ Walter Johnson ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯ ಸಭಾಂಗಣ ತುಂಬಿತ್ತು.

ನಾಟಕೋತ್ಸವವನ್ನು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಕಾವೇರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಯಾದಾಗ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿಸದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯವರಲ್ಲೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ಯುಗಾದಿಯಾಗಿ ಕೇವಲ 15 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲು ಸಮಿತಿಯವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಉತ್ಸಾಹ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದ್ದು. ಭಲವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿದ್ದು ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ಕಂಠಿಯವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ 'ಕೊರಿಯಪ್ಪನ ಕೊರಿಯೋಗ್ರಫಿ' ಎಂಬ ಒಂದು ನಾಟಕ, ಮತ್ತು ನಿಶಿತ್ ಅವರ 'ಮಿಸ್. ಸೇವಂತಿ, Treadmill ಹಾಗೂ ನಿಮಿತ್ತ' ಎಂಬ ಅದ್ಭುತವಾದ ನಾಟಕಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾಟಕೋತ್ಸವ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು.

ಪಿಕ್ನಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ bounce house ಹಾಗೂ JSS ಅವರ ರುಚಿಕರ ಮಸಾಲೆದೋಸೆ, ಬಜ್ಜಿ, ಮಸಾಲೆ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ತರಿಸಿದ್ದವು. ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಉತ್ಸವ. ಹರಿದಾಸ್ ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಗಣೇಶನನ್ನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ಸವ, ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು 3 ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಿ ರಾತ್ರಿ 11:30ವರೆಗೂ ಮನೋರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದವು. ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ದಿನಕ್ಕೂ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆದಿದ್ದು ಹಾಗೂ 800-850 ಜನಗಳಿಂದ ಶಾಲೆಯ ಸಭಾಂಗಣ ರಾತ್ರಿ 11:30 ವರೆಗೂ ತುಂಬಿತ್ತು. ರತ್ನಮಾಲ ಪ್ರಕಾಶ್, ತಬಲ ನಾಣಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಕಲಾವಿದರ comedy skit, ರಿಚರ್ಡ್ ಲೂಯಿಸ್ ಅವರ ಹಾಸ್ಯ, ಸ್ಥಳೀಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ನಿಶೀಶ್ ಅವರಿಂದ ಅದ್ಭುತವಾದ 'ವೇಷ' ಎಂಬ ನಾಟಕ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಡದಂತೆ ಕೂರಿಸಿತ್ತು. ಊಟಕ್ಕೆ ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬದ ವಿಶೇಷವಾದ ಕಡುಬು, ಪಾಯಸ, ಪಲಾವ್, ಹಾಗೂ ಇತರ ಹಬ್ಬದ ಅಡುಗೆ JSS ಮತ್ತು Paradise ಅವರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ರುಚಿಕರವಾಗಿದ್ದವು.

ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬೊಂಬೆ ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸಿದೆವು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯಗಳ ಸಂಜೆ. ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕೂರಿಸಿ, ಹರಿಕಥೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಆಯೋಜಿಸಿದ ಸುಂದರ ಪ್ರಯತ್ನ. ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿತು. ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ 'ನದಿ' ಎಂಬ ನೃತ್ಯ ರೂಪಕ, ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದ ನದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ ಅವು ಕ್ಷೀಣಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ, ಹೇಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಎಂಬ concept ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜನಗಳಿಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಲು ಮಾಡಿಸಿದ ನೃತ್ಯ ರೂಪಕ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಡುವ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಳಸಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ fashion show, ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ಮಕ್ಕಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಗಾನಸುಧ ತಂಡದ ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಮಕ್ಕಳ fancy dress ಹೀಗೆ ಸುಮಾರು 192 ಸ್ಥಳೀಯ ಕಲಾವಿದರು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೆಲ್ಲಾ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ,

ಸನ್ಮಾನಿಸಿ, ಹೊಸಬರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದೆವು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ LED screen ಕೂಡ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದೆವು. ನಮ್ಮ 2017 ಅವಧಿ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗುವಂತೆ ಯಾವ ಕುಂದು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯವರ ಶ್ರಮ, ಉತ್ಸಾಹ, ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಅತಿಯಾದ ಪ್ರೀತಿ.

ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ಮೊದಲು ಕಾವೇರಿ ಆಮೇಲೆ ಸಂಸಾರ ಎಂಬಂತೆ ಆಗಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ 2-3 ಗಂಟೆಗೆ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದು, ದಿನವಿಡೀ ಬರೀ ಕಾವೇರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಊಟ, ನಿದ್ರೆ, ಉಸಿರಾಟ ಎಲ್ಲಾ ಕಾವೇರಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ತೃಪ್ತಿಯಂತೂ ಅಪಾರವಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು \$20,000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಧನ sponsorship ಮೂಲಕ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೂ ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ, ಈ ಯಶಸ್ಸು ಹಲವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಸೂಯೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಜನರು ಬಹಳಷ್ಟು ಇಲ್ಲದ್ದು, ಸಲ್ಲದ್ದು ಮಾತಾಡುವುದು ಬಹಳ ಸಹಜವೆಂದು ಅರಿವಾಯಿತು. 100ರಲ್ಲಿ 95ರಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು, ಒಂದು ಐದರಷ್ಟು ಜನಗಳು ತೆಗಳಿದರು. Social media ಉಪಯೋಗಿಸಿ

ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ತಂದವರೆಷ್ಟೋ. ಬಹಳ ನೊಂದು ಮತ್ತೆ ಕಾವೇರಿಗೆ ಬರಬಾರದೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರಶಂಸೆ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದ 95ರಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಈ 5ರಷ್ಟು ಜನಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಸಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ನಾನು ಕಲಿತ ದೊಡ್ಡ ಪಾಠ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗಿ, ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆ ಕೂಡ ಆಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಮನಸ್ಸುಗಳು ನೊಂದವು, ಗುಂಪುಗಳಾದವು. 'ಕಾವೇರಿಯ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯವರನ್ನೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕು, ವೈಯಕ್ತಿಕ ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸಿದರೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದು ಕಾವೇರಿಗೆ' ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ, ಕಾವೇರಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ಜನಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮತ್ತು ನಿಂದನೆಯನ್ನು ಸಮವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪಕ್ಷಿನೋಟ

ಶೈಲಜಾ ಅರ್ಕಾಚಾರ್ಯ (2019ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

2018 ರ GBM ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ KEC-2019 ಅನ್ನು ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರು. KEC-2019 ರ ಸಮಿತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಕಿರಿಯ ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸಿನ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು, ಕಾವೇರಿ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಹೊಸ ಡೊಮೇನ್‌ಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಿತು. ಮತ್ತು ಮೊಬೈಲ್/ಯಾವುದೇ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಹೆಲ್ಡ್ ಸಾಧನಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದಾದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಪರಿಕರಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಳಕೆದಾರ ಇಂಟರ್‌ಫೇಸ್ ಅನ್ನು ನವೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. Google ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ಇದರ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿ, ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಳವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೂ ಹೊರಗಿನ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಸಮತೋಲನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಲಾಯಿತು. ಕಾವೇರಿ ಫೋಟೋ ಬೂತ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ, ಈ ವರ್ಷ, ಕಾವೇರಿ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮತ್ತು BOT ಸದಸ್ಯರ WhatsApp ಗುಂಪು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಹನ ಮತ್ತು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ವಾರ್ಷಿಕ ಚುನಾವಣೆ ಮತ್ತು BOT ನಾಮನಿರ್ದೇಶನಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಬರೆಯಲು ಸಂವಿಧಾನ ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ದೀಪಾವಳಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ವರ್ಕ್‌ಶಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡ ಮೋಡಿ.

ಈ ವರ್ಷದ ವನವಿಹಾರದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜುಂಬಾ ಜೊತೆಗೆ ರಿವರ್‌ಬೆಂಡ್ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾದಯಾತ್ರೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮರುಪರಿಚಯ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಚೆಕ್ ಸ್ಟರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಹದಿಹರೆಯದವರಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ಯುವ ದಿನವನ್ನು

ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಪ್ರಬಂಧ ಬರಹ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ದಿನವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ದಿನ ಸಂದರ್ಶಕ ಕಲಾವಿದ ಕೊಳಲು ರಾಮನ್ ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು. ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ, ಎಳ್ಳುಬೆಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬೇವುಬೆಲ್ಲ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಫ್ರಂಟ್‌ಡೆಸ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ನೀಡಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಲಾಯಿತು.

ಯುಗಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಂದು ಪ್ರವೀಣ್ ಗೋಡ್ಡಿಂಡಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪುತ್ರ ಷಡಜ್ ಗೋಡ್ಡಿಂಡಿ ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಕಾವೇರಿಯ ಸಂಗೀತಪ್ರಿಯರನ್ನು ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿದರು. ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬದ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಸಂದರ್ಶಕ ಕಲಾವಿದರಾದ ಪ್ರವೀಣ್ ಬಿವಿ ಮತ್ತು ಪ್ರದೀಪ್ ಬಿವಿ ಅವರಿಂದ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರದರ್ಶನವಿತ್ತು. ಮರಳು ಕಲಾವಿದ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಹೆಗಡೆ ಮರಳು ಬಳಸಿ ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲಾಪ್ರತಿಭೆ ತೋರಿದರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳೆಎಲೆ ಊಟ ಉತ್ತಮ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಅನೇಕ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಆಹಾರ ಬಡಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದು ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು.

ದೀಪಾವಳಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ದಂಪತಿಗಳ ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋಗಳು ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದವು. ವಾಣಿ ರಮೇಶ್ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ 'ದೇಗುಲಗಳ ಐಸಿರಿ' ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಮುಖ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ನೃತ್ಯರೂಪಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂತು. ಎಲ್‌ಇಡಿ ಬಳಕೆಯು ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಣರಂಜಿತವಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು, ಹದಿಹರೆಯದವರು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕರು ಸೇರಿದಂತೆ 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಪ್ರತಿಭಾ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, 2019 ಕಾರ್ಯಕಾರೀ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಶ್ರಮದಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶೈಲಜಾ ಅರ್ಕಾಚಾರ್ಯ ಒದಗಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿ ಜೇಮ್ಸ್ ಡಾಂಟೆ ಅವರು ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜರ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.]

ಕಾವೇರಿ 2020 ಒಂದು ಹಿನ್ನೋಟ

ಮಹೇಶ್ ಮಹಾದೇವ (2020ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ)

2007ರಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ, ನಾಲ್ಕು ವಿವಿಧ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅನುಭವವಿದ್ದ ನಾನು 2020ರ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ಹಿಂದಿನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದಿತ್ತು, ನಮ್ಮ ತಂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದ ಅನುಭವವಿದ್ದರೂ ಈ ಸಾರಿಯೂ ಚುನಾವಣೆ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೇನೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅದಾವುದೇ ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಚುನಾಯಿತನಾದೆ.

ಕನ್ನಡಿಗರ ತಾಕತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕವಿವಾಣಿ ಹೀಗಿದೆ: 'ಕುರಿತೋದದೆಯುಂ ಕಾವ್ಯಪ್ರಯೋಗ ಪರಿಣಿತಮತಿಗಳ್.' ಅಂದರೆ ಓದುಬರಹ ಬಾರದ ಒಬ್ಬ ಅವಿದ್ಯಾವಂತ ಕೂಡ ನಿಂತ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ- ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದಕೋಶದ ಸಂಪತ್ತು, ಜನಪದ ಶೈಲಿಯ ತಾಕತ್ತು. ಈ ಜನಪದ ಶೈಲಿಯು ಕನ್ನಡ ನೆಲ-ಜಲದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿದೆ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಕೋಶ ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ರವಾನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆಡು ಮಾತಿನಿಂದ, ಜನ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ನೆಲದ ಜನಪದ ಶೈಲಿಯ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಕಾವೇರಿ ವೇದಿಕೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಮಹದಾಸೆಯಿಂದ 'ಜನಪದ ಸಂಗಮ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ 6 ವಿವಿಧ ನೃತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜಕರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆವು. ಈ ಧೀಮನಿಂದ ಪುಳಕ ಗೊಂಡ ವಿವಿಧ ತಂಡಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಶ್ರಮವಹಿಸಿ, ಒಂದು ಅಮೋಘ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವೇದಿಕೆಗೆ ತಂದರು. ಕೊಡವರ ಹುತ್ತರಿಕುಣಿತ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕರಗ, ಕರಾವಳಿಯ ಹುಲಿವೇಷ, ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕದ ಜಾನಪದ ನೃತ್ಯ, ಕಂಸಾಳೆ ಮತ್ತು ವೀರಗಾಸೆ- ಇವು ಜನಪದ ಸಂಗಮದ ರಸದೌತಣ. ಎಂಬತ್ತು ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದೇ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜನಪದಸಂಗಮದ ಜೊತೆಗೆ, ಜನಸಂಗಮದ ವೈಖರಿ!

ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಯಶಸ್ಸಿನ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯುಗಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕರೆಸಲು ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲದ ಮಹಾಮಾರಿ ಕೋವಿಡ್-19 ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಪ್ಪಳಿಸಿತು. ಕೋವಿಡ್‌ನಿಂದ ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಮನ ಕದಡಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಕಾವೇರಿಗರನ್ನು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸಲು ಆನ್‌ಲೈನ್ ಮೂಲಕವೇ ಯುಗಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಸಂಗೀತಗಾರ್ತಿ ಡಾ|| ಶಮಿತಾ ಮಲ್ಲಾಡ್ ಹಾಗೂ ಕುಂಚಿ ಚಿತ್ರಕಾರ ಬಾಗೂರ್ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಅವರ ಜತೆಗೂಡಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದಲೇ ಲೈವ್ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆವು. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಮೇರಿಕದ ಇತರೆ ಹತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳು ನಮ್ಮ ಜತೆಗೂಡಿದ್ದವು.

ಪ್ರಪಥಮವಾಗಿ ಆನ್‌ಲೈನ್‌ನಲ್ಲೇ ಕಾವೇರಿ ಪುರುಷರ ದಿನವನ್ನೂ ಆಚರಿಸಿದೆವು. ಮಕ್ಕಳ ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೂಡ ನಡೆಯಿತು, 24 ಮಕ್ಕಳು ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ನುಡಿಸಿ ಕಾವೇರಿಗರ ಮನತಣಿಸಿದರು. ನಂತರ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಮ್ಯಾನ್ಯನ್ ಕನ್ಸರ್ಟ್ ಸರಣಿ ಪ್ರತಿ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ 2 ತಿಂಗಳ ತನಕ ಆನ್‌ಲೈನ್ ವಿಶೇಷ ಲೈವ್ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಹಾಗೂ ಸರಣಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ 'ಡಾ|| ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ಶೋ'ನ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ್ದು. ಈ ಸರಣಿ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ಮರಳುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಓಯಿಸಿಸ್ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟೇ ಆನಂದವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೇನಲ್ಲ. ಮನೋರಂಜನೆ ಜೊತೆಗೇ, ಕೋವಿಡ್‌ ನಿಂದ ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಈ ಸರಣಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬಹು ಜನಪ್ರಿಯವಾಯಿತು.

ಕಾವೇರಿ ಗಣೇಶ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಂಗವಾಗಿ ಆನ್‌ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕದ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಯೋಜಿಸಿದೆವು. ಕೋವಿಡ್ ಕಾಟದಿಂದಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಲ್ಲದೇ ಬಸವಳಿದಿದ್ದ ಕೆಲವು ಕಲಾವಿದರು ಕಾವೇರಿಯ ಯಕ್ಷಗಾನದಿಂದ ಬಂದ ಕೊಡುಗೆಯಿಂದ ಆನಂದತುಂದಿಲರಾದರು. ಕಾವೇರಿ ಯುವಸಮಿತಿಯ ಮುಂದಾಳತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಫುಡ್‌ಡ್ರೈವ್, ಫೇಸ್-ಮಾಸ್ಕ್ ತಯಾರಿಸುವಿಕೆ ಕಾರ್ಯಗಳು ಶ್ಲಾಘನೀಯವೆನಿಸಿದವು. 100ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಫುಡ್ ಟ್ರೇಗಳನ್ನು, ಫೇಸ್-ಮಾಸ್ಕ್‌ಗಳನ್ನು, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಕೊಡುಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು KYC ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. \$24,325- ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ವತಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಕೊಡುಗೆ. DMV ಏರಿಯಾದ ಕೆಲವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ, komfort ಫೌಂಡೇಶನ್ ಜತೆಗೂಡಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ 3 ನಿರ್ಗತಿಕ ಪ್ರದೇಶಗಳ ನೂರಾರು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ, ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ JSS ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಹಲವಾರು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ದವಸಧಾನ್ಯ ವಿತರಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲದರ ಬೆನ್ನೆಲುಬು ಕಾವೇರಿಯ ಸಹೃದಯ ಬಂಧುಗಳ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸು!

ದಾರಿ ಕಾಣದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಆನೆ ನಡೆದದ್ದೇ ದಾರಿಯೆಂಬಂತೆ, ಕೋವಿಡ್‌ನಿಂದಾಗಿ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬಹುತೇಕ 2020ರ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಹೊಸತೇ, ಯಾರಿಗೂ ಅದರ ಅನುಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮನೋರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು online ವೇದಿಕೆಗೆ ತಂದು, ಎಲ್ಲರ ಮನರಂಜಿಸಿ, ಕೋವಿಡ್ ದುಃಖಿತರನ್ನು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಚಾರಿಟಿ, ಫಂಡ್‌ರೈಸಿಂಗ್ ಧರದ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ, ನವೀನ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮವಹಿಸಿದ 2020ರ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಗಿದ್ದದ್ದು ನನ್ನ ಹೆಮ್ಮೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅನಂತ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಯಾವ ಜನುಮದ ಮೈತ್ರಿ... ಮೈತ್ರಿ ಜಯದೇವ್ (2021ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ)

ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತು, ಬೆಳೆದು ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಬಂದಾಗ... ಎಲ್ಲರಂತೆ... ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದರೂ... ನಮ್ಮ ಮನಸು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ... ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಜನ ಜಂಗುಳಿ... ಗಿಜಿಗಿಜಿ ಗದ್ದಲ... ಬಂಧು-ಬಾಂಧವ್ಯ... ನೆರೆಹೊರೆಯವರೊಂದಿಗಿನ ಹಬ್ಬ-ಸಂಭ್ರಮದಾಚರಣೆ, ಗೆಳತಿಯರೊಡನೆ ಹರಟೆ... ಏನೋ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಹಾಗೆ ಇರೋ ಮನಸ್ಸಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ... ಕನ್ನಡಿಗರೊಡನೆ ಸೇರುವ, ಮಾತಿನ ಮನೆಯಲಿ ಜೀವಿಸುವ ದಣಿವಿನಲಿ ಇದ್ದಾಗ... ಮೀಯಲು ಸಿಕ್ಕವಳೇ ಈ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಾವೇರಿ!

2004ರಿಂದಲೇ ಸಾಧಾರಣ ಸದಸ್ಯರಂತೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಬಂದು ಹೋಗಿ, ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೋಗುವ, ಬಂದು ಸೇರುವ ನಂಟು 2008ರಿಂದ ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. 2010ರಿಂದ KEC ಸಮಿತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆದು KECನಲ್ಲಿರುವ ಸರಿಸುಮಾರು ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಣಿ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಒಳಗಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನರಿತು, ಕಾವೇರಿಯ ಭಾಗವಾಗೇ ಬೆಳೆದು 2021 ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತದ್ದು... ದಶಕ ಕಾಲ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ದೊರಕಿದ ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನದ ಸೇವಾ ಅವಕಾಶ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ.

ಕಾವೇರಿಯ ಹಿರಿಯರು ನಡೆದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಹರಿಸಲು 2021ರ ಸಾಲು... ಬದುಕು-ಬವಣೆ, ಉಸಿರು-ಕೊರತೆ, ಜೀವ-ಜೀವನದ ಉಳಿವು-ಅಳಿವಿನ ತೊಳಲಾಟದ ಆಂತರಿಕ ದ್ವಂದ್ವಗಳ ಸವಾಲಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಆಗಲಾರದು. 'ವಸುದೈವ ಕುಟುಂಬಕಮ್' ಎಂಬಂತೆ 'ವಸುದೈವ ಅಂಧಕಾರಮ್... ವಿನಾಶಕ ಮಾರಕಕಾರಣಂ' ಆಗಿ ಕರೋನ ಸಮಸ್ಯೆ ಜಾಗತಿಕ ನುಡಿ-ಉಸಿರಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನೆಲ್ಲ ಜನರ, ಜನಜನಿತ ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದಂತಹ ಕಾಲ. ವಿಶ್ವಾಸದ ಲಸಿಕೆ ಚಿಗುರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ. ನಾವು ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಮನೆಯೇ, ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿನ ಕಾಯಕದ ನೆಲೆಯಾಗಿ, ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಯುವ ಶಾಲೆಯಾಗಿ, ಆಧುನಿಕ ದೂರ ಸಂಪರ್ಕದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದಿಂದ ಗಣಕ ಯಂತ್ರಗಳ ಪರದೆಯ ಸುಪರ್ದಿಯಲೇ ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತ, ಬದುಕು-ಭವಿಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯ ಆಸರೆಯಲಿ ಸಮಯ ಸವೆಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ. ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಗಳಿರಲಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ಮೂಲಭೂತ ತೊಂದರೆಗಳ ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಲೆಯಲಿ ತೆವಳಬೇಕಾದುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು.

No group gathering, No school/party halls available for programs. No available competitive food caterings as many restaurants were affected by covid19. Adults and young kids were getting vaccinated gradually. Kids were not vaccinated, families were not ready to come

out and meet in groups, on top of that, back in India devastating delta wave affected many of our friends and families. It truly drained us emotionally and showed us the cruel face of Life.

Thank god, today we are out of that trauma and it's a glance on the rear view mirror... ಆ ಕರೋನ ದಿನಗಳು... ಕರಾಳ ದಿನಗಳು... ಎಂದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಮಿತಿಗಳಲ್ಲೂ 2021ರ ಸಮಿತಿ ಎಲ್ಲರ ಸಮ್ಮತಿಯೊಂದಿಗೆ, ಆ ಕರೋನ ದಿನಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಧಾರೆಯೇನು? ಧಾಟಿಯೇನು? ಎಂದು ಪ್ರತಿವಾರ ಗುಂಪು ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ, ಚರ್ಚಿಸಿ, ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಅತಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅಡಚಣೆಗಳ ಕಾರಣ ನೂರಿದ್ದರೂ ಜನಮಾನಸಕ್ಕೆ ತಲುಪುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸುಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಯೋಜನೆಗೊಂಡವು.

ಕರೋನ ಅಂಧಕಾರದಲಿ ಲಸಿಕೆಯ ಬೆಳಕಿನ ಮಾಹಿತಿ ಕಾವೇರಿ ವೈದ್ಯರ ವತಿಯಿಂದ, ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೇಕರಿಯನು ಕರೆಸಿದಂತೆ- ಖಾರ ಬನ್ ತಯಾರಿಸುವ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಆನ್ ಪ್ರಯೋಗ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಭಾತ ಕಲಾವಿದರ 'ಶ್ರೀ ರಾಮ ಪ್ರತೀಕ್ಷಾ' ನಾಟಕಧಾರಾ, 70 ಪ್ರತಿಭೆಗಳಿಂದ, 30+ ಕಾವೇರಿ ಮರಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಗಾಯನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಗಾಯನ ಪ್ರತಿಭೆ- ಶ್ರೀ ಹರ್ಷರ ಗಾರುಡಿಯಲಿ, ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮ ಯೋಜನ-ಪರಿಯೋಜನ, 25+ ಮಣ್ಣಿನ ಗಣೇಶ ಮೂರ್ತಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಮ್ಮಟ, ಪಿಕ್ನಿಕ್, ಕರೋನ ಕಾಲದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿನ ಇನ್-ಪರ್ಸನ್ ಉಚಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, 30+ ಕಾವೇರಿ ಪ್ರತಿಭೆಗಳ ಮುಕ್ತ ಪ್ರದರ್ಶನ, 2021ರ ತೆರೆ ಸರಿಯುವ ಮುನ್ನ, ಕರ್ನಾಟಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಕಲೆ- ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರದರ್ಶನ- ಕೀಚಕ ವಧೆ ಪ್ರಸಂಗ ದರ್ಶನ, ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ಸವಾರಿ ಸಂಭ್ರಮ ಲಾಂಛನ, GBM ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ CDC, State and county health guidelines ಪರಿಮಿತಿಗಳಲ್ಲೇ ನಡೆಸಿದರೂ ಸಹ್ಯದಯ ಕಾವೇರಿಗರ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸಹಾಯದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯ ಕುರುಹು ಎಂಬಂತೆ 35,000\$ನ ದಾನ-ದೇಣಿಗೆಯ ಚಂದಾ ಕಾರ್ಯವೂ ಚಂದವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು, 'ಕೆರೆಯ ನೀರನು ಕೆರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ' ಎಂಬಂತೆ ಈ ಕಾವೇರಿ ನೀರನು ಕರೋನ ಬವಣೆಯಲಿ ಬಳಲಿದವರಿಗೆ ನೀಡುವಂತಾದುದು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಪುಣ್ಯವೇನೋ!

ಕಾವೇರಿಯು ತನಗಾದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಲಿದೆ ತವರಿನ ನೋವಿನ ಕರೆಗಳಿಗೆ, ಓಗೊಟ್ಟಿದೆ, ಸ್ಪಂದಿಸಿದೆ. ಕಾವೇರಿಯು 50ರ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಮಾಗಿ ಮಿರುಗುತ್ತಿದೆ. ಸೇವೆಯ ಕಾರ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು, ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯು (ಅಮೆರಿಕೆ) ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ- ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ - ಜನ್ಮಭೂಮಿಯಾದ್ದರಿಂದ, ಕಾವೇರಿ ಇಲ್ಲಿನ ಹಲವು ಕೂಗುಗಳಿಗೂ ಕಿವಿಯಾಗಲಿ. ಇಲ್ಲಿನ ಶೋಷಿತರಿಗೂ ಆಶಾಕಿರಣದ

ಆಶಯವಾಗಲಿ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಣ ಪೀಳಿಗೆಯ ಸಮಿತಿಯು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗುವೆಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದರೆ, ಕಾವೇರಿ ಸಾಗರ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾಗಬಹುದು...! ಸುಮಾರು 15 ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಕಾವೇರಿಯೊಡನೆಯ ಒಡನಾಟ, ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟೇ ಪರಿಚಿತರಿಂದ ಉಗಮವಾದ ಬಂಧ, ಸಾಲುಗಳ ಸಾಲ ಕಳೆದು, ಕರುನಾಡಿನ ವಿವಿಧ

ಸೀಮೆಯ ಜನರ ಸ್ನೇಹ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು, ಬಂಧು-ಬಾಂಧವರೇ ಆಗಿ, ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನ ಪೂಜೆಗಳ ಸಂಬಂಧಿಕರಾಗಿ, ನೋವು ನಲಿವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ, ನೂರಾರು ಕನ್ನಡ ಮನಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಿತಳಾಗಿ ಕಾವೇರಿಯ ಸೇವೆಯ ಭಾಗ್ಯ ದೊರೆತದ್ದನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಿದರೆ, 'ಇದು, ಯಾವ ಜನುಮದ ಮೈತ್ರಿ'!! ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ!!

ಕಂಠೋಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾವೇರಿಯ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು

ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತಿ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

ಕನ್ನಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಉಳಿಸುವಿಕೆ, ಬೆಳೆಸುವಿಕೆ, ಮತ್ತು ತಿಳಿಸುವಿಕೆ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಪ್ರಮುಖ ಧೇಯಗಳಾಗಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಳ್ಳಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ನಾವು ಯಾರು, ನಮ್ಮ ಬೇರುಗಳು ಯಾವುವು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜೀವನಪಯಣದ ವಿಧಿ ಏನು ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ಅಭಿನಯ ಈ ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಾಧನೆ, ವೀಕ್ಷಣೆ, ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸಾಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲವೆ? ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಡಿವಿಜಿ ಅವರ ಒಂದು ಕಗ್ಗ ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತದೆ.

ಸಂಗೀತಕಲೆಯೊಂದು, ಸಾಹಿತ್ಯಕಲೆಯೊಂದು |

ಅಂಗಾಂಗ ಭಾವ ರೂಪಣದ ಕಲೆಯೊಂದು |

ಸಂಗಳಿಸಲೇ ಕಲೆಗಳನುನಯವು ಚರ್ಯೆಯಲಿ |

ಮಂಗಳೋನ್ನತ ಕಲೆಯ -- ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ||

ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಸಂಘದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿರಿಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಕನ್ನಡ ಕಲಾವಿದರು ಅನೇಕ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಪಡಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸಂಘವು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅನೇಕರು ಭಾರತದಿಂದ ವಲಸೆ ಬಂದಾಗ ತಂದ ತಮ್ಮ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕಾವೇರಿ ಸೇರಿದ ನಂತರ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ನಿಪುಣರಾಗಿ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿತು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತ ಅನೇಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತ ಮುನ್ನಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ಕಲಾವಿದರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಲೇಖನಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹಲವು ಮಕ್ಕಳು ವಿವಿಧ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯತೆ ಪಡೆದು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ಶಿವವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯದ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ, ಚಿನ್ನಯ ಮಿಶನ್‌ನಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜಯಶ್ರೀ ಶಂಕರ್, ನಿಮಿಷಾ ರಂಗಾಚಾರ್, ಸಿಂಧೂರ ಮೂರ್ತಿ, ವೈಷ್ಣವಿ ಮೂರ್ತಿ, ವಿನಯ್ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್

ಮತ್ತು ನಹಾರ್ ನಾಗರಾಜ - ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ, ರಂಜನಿ ಆತೂರ್, ರಾಧಿಕಾ ಚಾರ್, ಮತ್ತು ತೇಜಸ್ ಅರಳೆರೆ - ಪಿಟೀಲು ವಾದನ, ಗೌತಮ್ ಸುಧಾಕರ್, ಮತ್ತು ವಿನಯ್ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ್ - ಮೃದಂಗ/ ತಾಳವಾದ್ಯ, ಸಂದೇಶ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ಸಂಭ್ರಮ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಮತ್ತು ರೋಹಿತ್ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ - ತಬಲಾ, ವೇದ ಮೂರ್ತಿ- ವೀಣಾ ವಾದನ, ಪಲ್ಲವಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಮತ್ತು ಸಾನಿಕಾ ಮಹಾಶೆಟ್ಟಿ - ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ/ಸಿನೆಮಾ ಸಂಗೀತ, ಅಖಿಲ್ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಅರ್ಪಿತ್ ರಾವ್ - ಸಿನೆಮಾ/ಬಾಲಿವುಡ್ ಸಂಗೀತ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸುಪ್ರಿಯಾ ಜಗನ್ನಾಥ್, ಶ್ರುತಿರಂಜನಿ ನಟರಾಜ್, ಮಧೂಲಿಕಾ ನಟರಾಜ್, ಮತ್ತು ಮರಿಸ್ಸಾ ರಾಜಶೇಖರ್ -- ಭರತನಾಟ್ಯ, ಭಾವನಾ ದಬೀರ್ - ಕುಚಿಪುಡಿ, ಮೇಘನಾ ಪ್ರದೀಪ್ - ಕಥಕ್ ನೃತ್ಯ, ಇಶಿಕಾ ಗಿರೀಶ್ ಮತ್ತು ಅನಘಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ - ವಿವಿಧ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಬಾಲಿವುಡ್ ನೃತ್ಯಗಳು, ಶಿಲ್ಪಾ ಜಗದೀಶ್ - ಸಿನೆಮಾ ನಿರ್ದೇಶನ /ನಿರ್ಮಾಣ, ವಿಕಾಸ್ ಗೌಡ - ತಾಲೀಮು/ಡಿಸ್ಕಸ್ ಒಗತ. ಈ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರೆಲ್ಲ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದವರು.

ಕಾವೇರಿಯ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಹ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಕಾವೇರಿಗಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತ ಅವನ್ನು ಮನರಂಜಿಸುತ್ತ ಮುನ್ನಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ನಾದತರಂಗಿಣಿ ತಂಡ, ರಾಘವೇಂದ್ರ ಬಾಟ್ಟಿ, ಸುಗಮ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ರಾವ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಕವಿತಾ ಕುಕ್ಕಿಲಯಾ, ಗಾನಸುಧಾ ತಂಡ ಇವರ ಕೊಡುಗೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನೃತ್ಯ ರೂಪಕಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಾಣಿ ರಮೇಶ್, ದೀಪ್ತಿ ಮುಕುಂದ್, ಭಾರತಿ ತ್ಯಾಗರಾಜ್, ಸ್ಥಿತಾ ಗಿರೀಶ್, ಮಣಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ಮತ್ತು ಶೀಲಾ ಕುಮಾರ್ ಇವರುಗಳು ಸತತವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಮನರಂಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರಂಗಭೂಮಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ (ದಿವಂಗತ) ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ, (ದಿವಂಗತ) ಟಿ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ್, (ದಿವಂಗತ) ಕೆ ಎಲ್ ವಸಂತ್, (ದಿವಂಗತ) ಮನೋಹರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಭಾರತಿ ತ್ಯಾಗರಾಜ್, ಸುಮಾ ಮುರಳೀಧರ್, ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ, ಸಂಜಯ್ ರಾವ್, ಮೀನಾ ರಾವ್, ಜೈಶ್ರೀ ಜಗದೀಶ್, ಬಿಬಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ, ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಹಾಶೆಟ್ಟಿ, ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಮತ್ತು ನಿತೀಶ್ ಶ್ರೀಧರ್ ಇವರ ಕೊಡುಗೆ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇವರೆಲ್ಲ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಪ್ರಶಂಸೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ, ಶ್ರೀಮತಿ ಶಶಿಕಲಾ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿ, ಶ್ರೀನಾಥ್ ಭಲ್ಲೆ, ಸತೀಶ್ ಹೊಸನಗರ, (ದಿವಂಗತ) ಮಾಯಾ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ, ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಾ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರ ಭೂಮಿಕಾ ತಂಡದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕಾವೇರಿಯ

ಬಾಲಪ್ರತಿಭೆ ನಿಧಿ ನಾಗಶಂಕರ್ ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಮುಂದಿನದರ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಇವರೆಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು, ಅಂಕಣಗಳನ್ನು, ಮತ್ತು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಕುಶಲ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸವಿತಾ ರಾವ್ - ಕಸೂತಿ/ಕುಂಬಾರಿಕೆ, ನೂತನ್ ದೊಡ್ಡಲೆ - ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರ, ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿ - ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಈ ರೀತಿ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾವೇರಿಯ ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲು ಹೊರಟರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕವೇ ಆದೀತು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನಾದರೂ ಈ ಲೇಖನಮಾಲೆಯಡಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ಇ-ಅಂಚೆಯ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದೆವು. ಆಗ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರಹಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಯಾವ ತರಹದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಲಾ ಸಾಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲು ಹುರಿದುಂಬಿಸಲಾಯಿತು. ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಾವೇರಿಯ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದವರು

ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟೇ. ಆದರೂ, ಕೆಲವು ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾವು ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕಾಯಿತು - (1) ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯತ್ವ, (2) ಗಮನಾರ್ಹ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನ, (3) ಕಾವೇರಿಯ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು, ಮತ್ತು (4) ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸಲು ಅವರು ತೋರಿದ ಉತ್ಸಾಹ, ಹೀಗೆ ಹಲವು ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಉಮೇದುವಾರರನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಪಟ್ಟಿ ಅಪೂರ್ಣವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವೂ ಬಲ್ಲೆವು. ನಮ್ಮ ಮಿತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹಲವು ಹಿರಿಯ ಮತ್ತು ಕಿರಿಯ ಕಲಾವಿದರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕ್ಷಮಾಪ್ರಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಐದು ಪ್ರಕಾರದ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ- ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ರಂಗಭೂಮಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಮತ್ತು ಕುಶಲ ಕಲೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸಲಿರುವ ಕಾವೇರಿಯ ಹಲವಾರು ಅರಳಿರುವ ಮತ್ತು ಅರಳುತ್ತಿರುವ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ನೋಡಲು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

* * *

ಡಿಸ್ಕಸ್ ಒಗೆತದಿಂದ ಪದ್ಮಶ್ರೀವರೆಗೆ (ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ವಿಕಾಸ ಗೌಡ)

ವಿಕಾಸ ಶಿವೇ ಗೌಡ (ಜನನ 5 ಜುಲೈ 1983) ಒಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ ಡಿಸ್ಕಸ್ ಮತ್ತು ಶಾಟ್ ಪುಟ್ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆದವರು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅವರು ಅಮೆರಿಕದ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಫ್ರೆಡೆರಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರು. ಅವರ ತಂದೆ ಶಿವೇಗೌಡ ಅವರು 1988 ರ ಭಾರತೀಯ ಒಲಿಂಪಿಕ್ ಟ್ರಾಕ್ ತಂಡಕ್ಕೆ ತರಬೇತುದಾರರಾಗಿದ್ದರು. ವಿಕಾಸ ಗೌಡ ಅವರು 2017ರಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿಕಾಸ ಅವರು ಚಾಪೆಲ್ ಹಿಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತರ ಕೆರೊಲಿನಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಕಸ್‌ನಲ್ಲಿ 2006 US NCAA ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಾಂಪಿಯನ್.

ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಎಸೆತವು 66.28 ಮೀಟರ್‌ಗಳು, ಇದು 2012 ರಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಡಿಸ್ಕಸ್ ಥ್ರೋನಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರು 2008 ರ ಬೀಜಿಂಗ್ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅರ್ಹತಾ ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 60.69 ಮೀ ಎಸೆಯುವ ಮೂಲಕ 22 ನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು ಆದರೆ ಫೈನಲ್‌ಗೆ ತಲುಪುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾದರು. 2012ರ ಲಂಡನ್ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ, ವಿಕಾಸ 65.20 ಮೀ ಎಸೆತದೊಂದಿಗೆ ಐದನೇ ಸ್ಥಾನದೊಂದಿಗೆ ಫೈನಲ್‌ಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದರು ಮತ್ತು ಫೈನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂಟನೇ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದರು.

2013ರಲ್ಲಿ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಏಷ್ಯನ್ ಚಾಂಪಿಯನ್‌ಶಿಪ್‌ನಲ್ಲಿ 64.90 ಮೀಟರ್ ದೂರ ಎಸೆಯುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಚಿನ್ನದ ಪದಕವನ್ನು ಗೆದ್ದರು. ವಿಕಾಸ ಅವರು 2014 ರ ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟದಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕಸ್ ಥ್ರೋ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದರು, ಇದು ಮಿಲ್ಕಾ ಸಿಂಗ್ ವಿಜಯದ 56 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್ ಚಿನ್ನದ ಪದಕವನ್ನು ಗೆದ್ದ ಎರಡನೇ ಭಾರತೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅರ್ಹತಾ ಮಾನದಂಡದಲ್ಲಿ ಸಡಿಲತೆಯಾದ ನಂತರ, ಅವರು ಡಿಸ್ಕಸ್‌ನಲ್ಲಿ 2016ರ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದರು. ಇದು ಅವರ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್ ಆಗಿದೆ.

ಕ್ರೀಡಾ - ಅಥ್ಲೆಟಿಕ್ಸ್:
ಈವೆಂಟ್(ಗಳು)- ಡಿಸ್ಕಸ್
ಎಸೆತ, ಕ್ಲಬ್ - ನಾರ್ತ್
ಕೆರೊಲಿನಾ ಟಾರ್ ಹೀಲ್ಸ್,
ಟೀಮ್ - ಇಂಡಿಯಾ
ಸಾಧನೆಗಳು ಮತ್ತು
ಪಾರಿತೋಷಕಗಳು:
ವೈಯಕ್ತಿಕ ಉತ್ತಮ(ಗಳು)
66.28 ಮೀ NR (ಏಪ್ರಿಲ್
2012) ಪದಕ ದಾಖಲೆ
(ಭಾರತವನ್ನು
ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದು)
ಏಷ್ಯನ್ ಗೇಮ್ಸ್: ಬೆಳ್ಳಿ
ಪದಕ - ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನ

2014 ಇಂಚೆನ್ ಡಿಸ್ಕಸ್, ಕಂಚಿನ ಪದಕ - ಮೂರನೇ ಸ್ಥಾನ 2010
ಗುವಾಂಗ್ವಾಂ ಡಿಸ್ಕಸ್

ಕಾಮನ್ವೆಲ್ತ್ ಗೇಮ್ಸ್: ಚಿನ್ನದ ಪದಕ - ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ 2014
ಗ್ಲಾಸ್ಕೋ ಡಿಸ್ಕಸ್, ಬೆಳ್ಳಿ ಪದಕ - ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನ 2010 ನವದೆಹಲಿ
ಡಿಸ್ಕಸ್

ಏಷ್ಯನ್ ಚಾಂಪಿಯನ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳು: ಚಿನ್ನದ ಪದಕ - ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ
2013 ಪುಣೆ ಡಿಸ್ಕಸ್, ಚಿನ್ನದ ಪದಕ - ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ 2015

ವುಹಾನ್ ಡಿಸ್ಕಸ್, ಬೆಳ್ಳಿ ಪದಕ - ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನ 2011 ಕೋಬೆ
ಡಿಸ್ಕಸ್, ಕಂಚಿನ ಪದಕ - ಮೂರನೇ ಸ್ಥಾನ 2005 ಇಂಚೆನ್
ಡಿಸ್ಕಸ್, ಕಂಚಿನ ಪದಕ - ಮೂರನೇ ಸ್ಥಾನ 2017 ಭುವನೇಶ್ವರ
ಡಿಸ್ಕಸ್

[ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ಅವರು ವಿಕಿಪೀಡಿಯ ಸಂಗ್ರಹದಿಂದ ಆಯ್ದು
ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.]

* * *

ತಾಯಿ ಮಗಳ ಸಂಗೀತ ಜೋಡಿ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಜೈಶ್ರೀ ಶಂಕರ್ ಮತ್ತು ನಳಿನಿ ಶಂಕರ್)

ಜೈಶ್ರೀ ಶಂಕರ್ ಸಂಗೀತಗಾರರ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದವರು. ಅವರ ಅಜ್ಜಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಧುರ ಸತ್ಯರಾಜ್ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಗಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು, ಹಲವಾರು ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು, ಮತ್ತು ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ ಸೇರಿದಂತೆ ಭಾರತದ ಅನೇಕ ನೃತ್ಯ ತಂಡಗಳಿಗೆ ಹಾಡಿರುವರು. ಜೈಶ್ರೀ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೂರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯಿಂದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಐದು ವರ್ಷದವಳಿದ್ದಾಗ ಗುರು ಉಷಾ ಚಾರ್ ಅವರ ಸಂಗೀತ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಕಠಿಣ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದರು. ಆಕೆಯ ಸೋದರ ಮಾವ (ದಿ) ಮೈಸೂರು ರಾಮರಾವ್ ಡಿಎಂವಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಾಡುಗಾರರಾಗಿದ್ದರು.

ಗುರುಗಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಜೈಶ್ರೀ ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಕೆ ಹರಿದಾಸ ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜಕರ ಸಿಡಿಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ, ತಾಯಿ ನಳಿನಿ ಶಂಕರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರಂಗಪ್ರವೇಶಗಳಿಗೆ ಹಾಡಿಲ್ಲ. ಆಕೆ 'ಸ್ವಾನ್' (ಸೌಥ್ ಏಶಿಯನ್ ಪರ್ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಆರ್ಟ್ಸ್ ನೆಟ್ವರ್ಕ್) ಎಂಬ ಸಂಗೀತ ಗುಂಪಿನ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿರುವ 'ನಾದಮಾಧುರಿ' ಎಂಬ ಸಂಗೀತ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜೈಶ್ರೀ ಅವರು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಭರತನಾಟ್ಯವನ್ನು ಕಲಿತರು. ಈಗ, ಇವರು ಕೆಐಪಿಪಿ ಡಿಸಿ ಅಕಾಡೆಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು.

ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪದವೀಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ, ಜೈಶ್ರೀ ಅವರು ಜಾನ್ಸ್ ಹಾಪ್ಕಿನ್ಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಅವರು ದಕ್ಷಿಣ ಕೆರೊಲಿನಾದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಾಲ 'ಟೀಚ್ ಫಾರ್ ಅಮೇರಿಕಾ'ದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು.

KIPP DC ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುವ ಮೊದಲು ಅವರು DC ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಚಾರ್ಟರ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜೈಶ್ರೀ ಶಂಕರ್ ಅವರ ತಾಯಿ ನಳಿನಿ ಶಂಕರ್ ಅವರು ವೀಣಾವಾದಕರು ಮತ್ತು ಗಾಯಕಿ. ಗುರು ಉಷಾ ಚಾರ್ ಅವರ ಸಮರ್ಥ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದೊಂದಿಗೆ,

ನಳಿನಿ ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ CD ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಡಿವಿಎಂ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಂಗಪ್ರವೇಶ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಾದಮಾಧುರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಯನ ಮತ್ತು ವೀಣಾವಾದನವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಳಿನಿ ಶಂಕರ್ ಅವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 'ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆರ್ಥಿಕ ನಿಧಿ' (ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಮಾನಿಟರಿ ಫಂಡ್) ನಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ನಳಿನಿ ಅವರು ಭಾರತೀಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸೇವೆ, ಭಾರತೀಯ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ಪ್ರತಿಮಾ ಮೂರ್ತಿ]

* * *

ಕಾವೇರಿ ನೆನಪಿನಂಗಳದಿಂದ...: ಖ್ಯಾತ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಗಾಯಕಿ ಗಂಗೂಬಾಯಿ ಹಾನಗಲ್ ಅವರನ್ನು 'ಕಾವೇರಿ'ಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಿದ ಕ್ಷಣ

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ಅರಳುವ ಪ್ರತಿಭೆ ನಹಾರ್ ಗುರುದತ್ತ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಗುರು ನಾಗರಾಜ)

ನಹಾರ್ ಅಮೇರಿಕಾದ ವರ್ಜೀನಿಯಾದ ಲ್ಯಾಂಗ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ 9ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು 8ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಈಗ ಅವನು ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣನ್ ಮೂರ್ತಿಯವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗಾಯನ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸುಭಾಷ್ ವಿಂಜಮುರಿ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ವಯಲಿನ್ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿ ಮೆಟ್ರೋ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್, ಕೆನಡಾ, ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಗಾಯನ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇವನು AIM for SEVA (All India Movement), Washington DC; Shankara Netralaya, Maryland, (USA Chapter); Sri Sachidananda Ashram, Mysore, India; Sringeri Shankara Mutt, Sringeri; Public Relations Council of India (PRCI), Bengaluru; University of Mysore Fine Arts College, India; 40th Interfaith Concert at Georgetown University Washington DC.; ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ನಹಾರ್ ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಹಿಂದಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಬಂಗಾಳಿ, ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಪಂಜಾಬಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಕಾವೇರಿಯ 50ನೇ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ಯುವ ಸಂಗೀತ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವ ಮತ್ತು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ಅಭ್ಯಾಸದ ಜೊತೆಗೆ, ಅವನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಲ್ಯಾಂಗ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಕೋರಸ್ ತಂಡದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ 'Renaissance Feaste' ಮತ್ತು 'Broadway Show' ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಶಾಲಾ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ಚೈನೀಸ್ ಮತ್ತು ರಷ್ಯನ್ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ

ಹೆಚ್ಚಿನ ದರ್ಜೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಮೇರಿಕನ್ ಹಾರ್ಟ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ (AHA), US ಆರ್ಮಿ ನೇವಿ ಕಂಟ್ರಿ ಕ್ಲಬ್, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದ ಜೊತೆಗೆ, ಅವನು ಕಾಮಿಕ್ಸ್ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ, ಧ್ವನಿ ನಟನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲು ಮಕ್ಕಳು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಅವನದು.

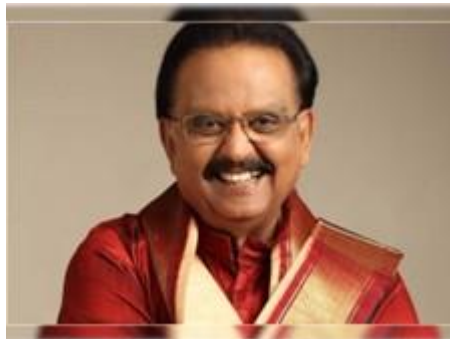
ನಹಾರ್ ಇವನ ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಮನ್ನಣೆಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

- U.S Presidential Award for outstanding Academic Excellence.
- Patriotic song competition award from Indian Ambassador to USA.
- First Prize in Carnatic Music vocal performances in Washington DC area.

Honored by Vice Chancellor of University of Mysore in appreciation of Music performance at Mysore.
First Prize in Vocal from Sivan Fine Arts Academy.
First prize in Carnatic Music Competition Kerala Association of Greater Washington DC (KAGW).

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

* * *

ತಾಯಿಯಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗೊಂಡ ಸಂಗೀತಧಾರೆ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಪಲ್ಲವಿಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ)

ಶ್ರೀಮತಿ. ಪಲ್ಲವಿಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ ಅವರು ಅಕ್ಟೋಬರ್ 20, 1976 ರಂದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು. "ಮನೆಯ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ, ಜನನಿ ತಾನೇ ಮೊದಲ ಗುರುವು" ಅನ್ನುವಂತೆ, ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಸುಮಧುರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳು, ಕನ್ನಡ ದೇವರನಾಮಗಳು, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ, ಕನ್ನಡ ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಾಯಿ ಶ್ರೀಮತಿ. ಉಷಾ ವಸಂತ್ ಅವರಿಂದ ಕಲಿತರು. ಪಲ್ಲವಿಶ್ರೀ ಅವರು 4ನೇ ವರ್ಷದಿಂದಲೇ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ದೇವರನಾಮ ಮತ್ತು ಲಘು ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಇತರ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳಾದ ಪೆನ್ನಿಲ್ವೇನಿಯ, ಡೆಲವೇರ್ ಮತ್ತು ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ ಮೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ ವಾದ ತ್ರಿವೇಣಿ, ಮತ್ತು ಪಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. 8 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಪಲ್ಲವಿಶ್ರೀ ಅವರು ಡಾ. ಹೇಮಾ ಮುರಳಿ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಅನೇಕ ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಯನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ಪಲ್ಲವಿಶ್ರೀ ಅವರು ಸತತ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಾಂಟ್ರೋಮೆರಿ ಕೌಂಟಿ ಜೂನಿಯರ್ ಮತ್ತು ಸೀನಿಯರ್ ಮಟ್ಟದ ಗೌರವ ಕೋರಸ್‌ಗಳ, ಮಾಸ್ಟರ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಕೋರಸ್‌ಗಳ, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿ ವೃತ್ತಿಪರ ಕೋರಸ್‌ಗಳ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು.

ಪಲ್ಲವಿಶ್ರೀ ಅವರು ತಮ್ಮ 13 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ನಂತರ

ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ಚಾರ್ ಬಳಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮತಿ ವಾಸಂತಿ ಆಠವಲೆ ಬಳಿ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸಂಗೀತದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಪಲ್ಲವಿಯವರದ್ದು. ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಂಗೀತ ದಿಗ್ಗಜರಾದ, (ಡಿ.) ವಿದ್ವಾನ್ ಆರ್.ಕೆ. ಶ್ರೀಕಂಠ್ ನಡೆಸಿದ Workshop ಮತ್ತು ಚೆನ್ನೈನ (ಡಿ.) ರಾಜಂ ಅಯ್ಯರ್ ನಡೆಸಿದ Workshop ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರಿನ ಎಚ್.ಆರ್. ಲೀಲಾವತಿ ಯವರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಸಹ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪಲ್ಲವಿಶ್ರೀ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಗೀತ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಅಮೆರಿಕಾದ ಹಲವಾರು ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹಲವಾರು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಭಜನಾ ಕಚೇರಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಲ್ಲವಿಶ್ರೀ ಅವರು ಶ್ರೀಮತಿ ಗೋಪಿ ಕೊತ್ತಾಲಾ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗಾಯನದಲ್ಲಿಯೂ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು, 2015 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಗಾಯನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ. ಪಲ್ಲವಿಶ್ರೀ 5 ರೆಕಾರ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. 2 ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು 3 ಕನ್ನಡ ಭಾವಗೀತೆ. ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ pallavimusic.info website ಅನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ಸೋಮಶೇಖರ್ ನಂಜುಂಡ]

ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬಾಲ್ಯ ಸಂಗೀತ ಪ್ರತಿಭೆ (ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಸಾನಿಕಾ ಮಹಾಶೆಟ್ಟಿ)

ಸಾನಿಕಾ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿಭೆ ತೋರುತ್ತಾ ಬೆಳೆದ ತರುಣಿ. ಅವಳು ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕಬಾರಿ ಹಾಡಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಕಳೆದ 12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಖಿಲ ಭಾರತೀಯ ಗಂಧರ್ವ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಡಿಪ್ಲೋಮಾ ಪಡೆದಿದ್ದಾಳೆ.

ಸಾನಿಕಾ ತನ್ನ ಮೂರನೇ ವರ್ಷದಿಂದ ಸುಗಮ ಸಂಗೀತದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಕನ್ನಡ ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳು, ಭಾವಗೀತೆಗಳು, ವಚನಗಳು, ಬಾಲಿವುಡ್ ಹಾಡುಗಳು, ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಪಾಪ್ ಗಳನ್ನೂ ಹಾಡುವವರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಕಾವೇರಿ ಐಡಲ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಮತ್ತು ಸೀನಿಯರ್ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷ 2008, 2009 ಮತ್ತು 2010 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ತನ್ನ ಎಂಟನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿ ಸಹ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಎರಡು ಬಾರಿ ಅಕ್ಕ ಐಡಲ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ (2010 ಮತ್ತು 2012) ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದಾಳೆ. ಇದೆ 2022ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಮೆರಿಕೆಯ ಅಂತರ್ಮಿಶ್ರವಿದ್ಯಾಲಯ A Capella ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಕ್ಷಿಣ ಏಶಿಯಾ ಹಾಡುಗಾರತಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾಳೆ. South Asian Karaoke singing competition - 2016, Tri-state (MD, VA & DC) Bollywood singing competition - 2014, ಮತ್ತು People's Choice Award in Desi Idol singing competition (Rockville) - 2011 ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದಾಳೆ.

ಸಾನಿಕಾಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ NJPAC New Jersey ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ್ ಮಹಾದೇವನ್ ಅವರ Shankar-Ehsaan-Loy ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಿಷನ್ ಮಾಡಿ ಹಾಡಿದ್ದಾಳೆ.

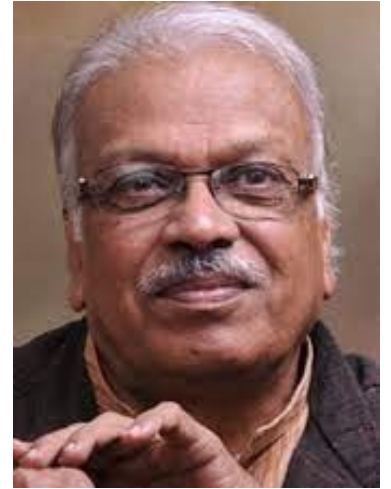
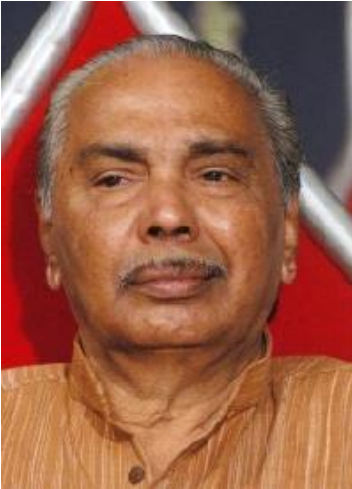
ಅವಳು 2018-2019 ರಲ್ಲಿ Strathmore Concert Chorus ನ ಮತ್ತು 2017 - 2020 ರಲ್ಲಿ ರಿಚರ್ಡ್ ಮೊಂಟ್ಯೂಮರಿ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯ ಕೋರಲ್ ಗ್ರೂಪ್‌ನ ಸದಸ್ಯೆ ಆಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಕಾವೇರಿಯ ಯುವ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಸದಸ್ಯೆ

ಳಾಗಿ ಧನ ಸಂಗ್ರಹದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ.

ಅವಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಯೂಟ್ಯೂಬ್ ಚಾನಲ್ <http://youtube.com/namrit> ಮತ್ತು ಅವಳ ಫೇಸ್ ಬುಕ್ <https://www.facebook.com/Saanika.Mahashetty>.

ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಈ ತರುಣಿಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಇನ್ನೂ ಉನ್ನತ ಶಿಖರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಅವಳು ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ವರ್ಧಿಸಲಿ ಎಂದು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹರಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿಲಾಷೆ.

[ಕನ್ನಡೀಕರಿಸಿದವರು ಸುಚೇತಾ ಮನಗೋಳಿ ಮತ್ತು ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ಸಂಗೀತವೇ ನನ್ನ ಜೀವನಾಡಿ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಕವಿತ ಕುಕ್ಕಿಲ್ಲಾಯ)

ನಾನು ಸಂಗೀತವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದು ನನ್ನ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಮೂಲ. ನಾನು ಕಳೆದ 23 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು 2005 ರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. 2010 ರಿಂದ ಮೇಲಿ೦ದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೆ. 2011ರಲ್ಲಿ 'Kaveri Idol' ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಗೆದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ನಾನು ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಯಾವುದೇ ಗಾಯನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಹಾಡಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ 2011 ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. 2012ರಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಂದು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಯಿತು. ನಾನು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ನಂತರ, ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯಲು ಬಯಸಿದೆ. ಸುಮಾರು 5 ವರ್ಷ ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸಂಗೀತ ಗುರುಗಳು ಶ್ರೀಮತಿ ಅಶ್ವಿನಿ ಕುಂಬೈ ಮತ್ತು (ದಿವಂಗತ) ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾರ್ಗವಿ ಸುಧಾಸಿಂಧು. ನಾನು ನನ್ನ ಸಂಗೀತ ಸಹಚರರೊಂದಿಗೆ ಟ್ರಿನಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಗಾಯನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿತ್ತು. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಭಜನಾ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಶ್ರೀಮತಿ ಅನು ಪಜ್ಜೂರ್ ಅವರಿಂದ ಭಜನೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೇನೆ. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾವು ಹಾಡುವ karaoke ಗುಂಪನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅದು ಇನ್ನೂ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಗುಂಪನ್ನು 'ಗಾನಸುಧಾ' ಎಂದು

ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿಯವರು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

2014ರಲ್ಲಿ ರಿಚ್ಚಡ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಯುಗಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೀಡಿದ್ದೆವು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಪಿ.ಬಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರಿಗೆ ಗಾಯನದ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದೂ ಪ್ರಮುಖ ಗಾಯನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ನಾನು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಗಾಯನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಲವೆಡೆ ಹಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ನನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಅವರು ನೀಡಿದ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ನಿರಂಜನಾ ಪುಟ್ಟರಾಜು]

* * *

ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದರೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದ ನಾದಸುಧಾ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ರಾಘವೇಂದ್ರ ಬಾಟ್ಟಿ)

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಬಾಟ್ಟಿ ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಗಾಯಕರು ಮತ್ತು ವೀಣಾ-ವಾದಕರು. ಅವರು 7 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಗುರು ಉಷಾ ಚಾರ್ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಗೀತ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ 30 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಅವರು ಸಂಗೀತ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅನೇಕ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೀಣಾ ಗುರುಗಳ ಬಳಿ ಕಲಿಯುವ ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸಹ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಭಾರತ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕಾಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಗೀತ ಶಾಲೆ 'ನಾದಸುಧಾ' ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ (ಗಾಯನ ಮತ್ತು ವೀಣಾ) ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಘವೇಂದ್ರ ಅವರು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಭರಹಿತ ಖಾತೆ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸುಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಘವೇಂದ್ರ ಅವರ

ಮಕ್ಕಳಾದ ಅನಂತ ವೆಂಕಟೇಶ್ ಬಾಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಶೇಷ ನರಸಿಂಹ ಬಾಟ್ಟಿ ಕೂಡ ಗುರು ಉಷಾ ಚಾರ್ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪೂರ್ಣ ಸಮಯದ ವೃತ್ತಿಜೀವನದ ಹೊರಗೆ, ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕ

ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಗೀತ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಆಡಿಯೋ-ವಿಡಿಯೋ ರೆಕಾರ್ಡಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಲೈವ್-ಸ್ಟ್ರೀಮಿಂಗ್ ನೀಡುವ ಸ್ಪಡಿಯೊವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ನಾದತರಂಗಿಣಿ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಎ.ಆರ್. ಚಾರ್)

'ನಾದತರಂಗಿಣಿ' ಇದು ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಕಳೆದ 35 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಗೀತ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ರಂಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸ್ಥಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು ಕಾವೇರಿಯ ಜೊತೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಉಷಾ ಮತ್ತು ಚಾರ್ ಅವರು ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಬಂದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, 1984 ರಲ್ಲಿ ಕೊಲಂಬಸ್, ಓಹಾಯೋದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾದತರಂಗಿಣಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇವರು ಆಗಲೇ ಕೊಲಂಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪುರಂದರ ದಾಸ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗರಾಜರ ಎರಡು ಆರಾಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರು. ನಂತರವೂ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಲು ಮತ್ತು ಪೋಷಿಸಲು ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮುನ್ನಡೆವುವು.

ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್, ಡಿ.ಸಿ. ಮೆಟ್ರೋ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ, ಅವರು 1988 ರಲ್ಲಿ ನಾದತರಂಗಿಣಿಯನ್ನು ಲಾಭರಹಿತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ ರಾಕ್‌ವಿಲ್ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಬಾವರ್ ಡ್ರೈವ್ ರಿಕ್ರಿಯೇಷನ್ ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಪುರಂದರ ದಾಸ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗರಾಜ ಸಂಗೀತೋತ್ಸವವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಉಷಾ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಚಾರ್ ಅವರು ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೊದಲ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ, ಅವರು MD/DC/VA ಪ್ರದೇಶದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಮುದಾಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಂದರ ದಾಸ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗರಾಜ ವಾರ್ಷಿಕ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ತದನಂತರ ಶ್ರೀ ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ದೇವಸ್ಥಾನವು ಜಂಟಿ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಅನೇಕ ಸಮರ್ಪಿತ ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯರ ಬೆಂಬಲವೂ ಅವರಿಗೆ ದೊರಕಿತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈಗ ಕಳೆದ 30+ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನಗಳ ಪುರಂದರ ದಾಸ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗರಾಜ ವಾರ್ಷಿಕ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉತ್ಸವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೂರಾರು ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಭಾರತದಿಂದ ಬಂದು ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ನೂರಾರು ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಗಳನ್ನು ಸಹ ನಿಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಾರ್ಷಿಕ ಸಂಗೀತೋತ್ಸವದ ಜೊತೆಗೆ ನಾದಸ್ವರಂ, ವೇಣು-ವೀಣೆ-ವಯಲಿನ್ ಕಚೇರಿಗಳು, ತಾಳವಾದ್ಯ ಮೇಳಗಳು, ಲಯ ಲಹರಿ, ತ್ರಿವಳಿ ವೀಣಾ ಕಚೇರಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಇವರು ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಗೀತ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಿದ ಮತ್ತು ಆಯೋಜಿಸಿದ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪ್ರಮುಖ ವಿದ್ವಾಂಸರು- ಆರ್.ಕೆ.

ಶ್ರೀಕಂಠನ್, ಆರ್.ಎಸ್. ರಮಾಕಾಂತ್, ಎಂ.ಎಸ್. ಶೀಲಾ, ಆರ್.ಎ. ರಮಾಮಣಿ, ಟಿ.ಎ.ಎಸ್. ಮಣಿ, ಶ್ಯಾಮಲಾ ಭಾವೆ, ಟಿ.ಎಸ್. ಸತ್ಯವತಿ, ನಾಗಮಣಿ ಶ್ರೀನಾಥ್, ಕಲಾವತಿ ಅವಧೂತ್, ಪುಷ್ಪಾ ಕಾಶಿನಾಥ್, ಡಿ.ಬಾಲಕೃಷ್ಣ, ಪ್ರವೀಣ್ ಗೋಡ್ಡಿಂಡಿ, ಪ್ರಾಣೇಶ್, ನಾಗವಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜ್, ರಂಜನಿ ವಾಸುಕಿ, ನಾದಸ್ವರ ಕೋದಂಡರಾಮ್, ಸರಳಾಯ ಸಿಪ್ಪರ್ಸ್, ಆನೂರ್ ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ, ಆನೂರ್ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಶರ್ಮಾ, ತಿರುಮಲೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ಎ.ವಿ. ಕಾಶಿನಾಥ್, ರುದ್ರಪಟ್ಟಣಂ ಸತ್ಯಕುಮಾರ್, ಡ್ರಮ್ಸ್ ಅರುಣ್ ಕುಮಾರ್, ಗಂಗಾ-ಕಾವೇರಿ ಗ್ರೂಪ್, ಮೈಸೂರು ನಾಗರಾಜ್ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಮಂಜುನಾಥ್, ಎ.ವಿ. ಆನಂದ್, ರೇವತಿ ಮೂರ್ತಿ, ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಸಾದ್, ಆರ್.ಕೆ. ಪದ್ಮನಾಭ, ಸುಮಾ ಸುಧೀಂದ್ರ, ಚಾರುಲತಾ ರಾಮಾನುಜಂ, ನಳಿನಾ ಮೋಹನ್, ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಕಾಂತ್, ಟಿ.ಎಸ್. ವಸಂತ ಮಾಧವಿ, ಟಿ.ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿ, ಕೊಳಲು ರಾಜಕಮಲ್, ಗಿರಿಧರ್ ಉಡುಪ ಮತ್ತು ಇತರರು.

ನಾದತರಂಗಿಣಿಯು 'ಕಲ್ಯಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಜೆ,' 'ಭೈರವಿ,' 'ಅಂತಃಪುರ ಗೀತೆಗಳು,' 'ಗೀತ ಗೋವಿಂದ,' 'ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನಾ ಮಾದರಿಗಳು,' 'ಲಯ ಲಹರಿ-ತಾಳವಾದ್ಯ ಮೇಳ' ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಹ ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ನಾದತರಂಗಿಣಿಯ ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣಗಳಲ್ಲಿ 'ನವರತ್ನಮಾಲಿಕಾ' ಮತ್ತು 'ನವಮಣಿಮಾಲಿಕಾ' (ಸಾಹಿತ್ಯ ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್. ನಟರಾಜ ಮತ್ತು ಉಷಾ ಚಾರ್ ಅವರ ಸಂಗೀತ), 'ವಿನಾಯಕ ವಂದನ ಮತ್ತು ದೇವಿ ಕೃತಿಗಳು,' 'ಸುಂದರ ಕಾಂಡ,' (ಸಾಹಿತ್ಯ ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್. ನಟರಾಜ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಆನೂರು ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ), ಹಾಗೂ 'ವಚನಾಮೃತ ಧಾರ' ಮತ್ತು ಇತರ ಯೋಜನೆಗಳು ಸೇರಿವೆ.

ನಾದತರಂಗಿಣಿ ಬ್ಯಾನರ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಯೋಜಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಾರ್ ದಂಪತಿಗಳು ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ

ಸಂಗೀತದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯು ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಸುಕಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನಾದತರಂಗಿಣಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ತಯಾರಾಗಿ ಹೋದ ಹಲವಾರು ಯುವ ಸಂಗೀತಗಾರರು ಈಗ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಬಲ್ಲ ಕಲಾವಿದರಾಗಿದ್ದಾರೆ. 35 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾದತರಂಗಿಣಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿ ಮೆಟ್ರೋ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯುವ ಯುವಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಈಗ, ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನೂರಾರು ಮೀರಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ಹಿಂದಿನ

ಯುವಕರು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲು ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಗೀತದ ಜೊತೆಗೆ, ಈ ಯುವ ಸಂಗೀತಗಾರರು ವಿವಿಧ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಯಶಸ್ವಿ ವೃತ್ತಿಪರರಾಗುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಂಗೀತ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ನಾದತರಂಗಿಣಿಯು ಉತ್ಸುಕವಾಗಿದೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

* * *

ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನೆಮಾತಾಗಿರುವ 'ಗಾನಸುಧಾ ಕ್ಯಾರಿಯೋಕೆ ತಂಡ'

ಜಯ ಸಾವಂದ್

'ಗಾನಸುಧಾ' - ಈ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಾಧುರ್ಯ ತುಂಬಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಹೆಸರು, ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳ ಮಧುರ ಗೀತೆಗಳು, ಭಾವಗೀತೆಗಳು, ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮಧುರವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ತಣಿಸುವ ಗಾನಸುಧಾ ತಂಡದ ಹಾಡುಗಾರರು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

2011 ಜೂನ್ 11ರಂದು ಕಾವೇರಿ ಐಡಲ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಹಾಡುಗಾರರು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಜನ್ಮತಾಳಿದ ಗಾನಸುಧಾ ಕಳೆದ 11 ವರ್ಷದಿಂದ ಡಿ ಎಂ ವಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಂಪನ್ನು ಪಸರಿಸುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದೆ.

ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಾರರಿಗೆ ಹಾಡಲು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ವೇದಿಕೆ ಆಗಿರುವ ಗಾನಸುಧಾ ತಂಡ, ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಕನ್ನಡನಾಡು, ನುಡಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಮೇರಿಕದ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹರಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಹತ್ತು ಜನ ಗಾಯಕರು ಇರುವ ಗಾನಸುಧಾ ಕನ್ನಡ ಕ್ಯಾರಿಯೋಕೆ ತಂಡದ ಹಾಡುಗಾರರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರೇ. ಇವರು ಹಾಡುವ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸದಸ್ಯರು ಹವ್ಯಾಸಿ ಹಾಡುಗಾರರಾದರೆ, ತಂಡದ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡವಲ್ಲದೆ, ಭಾರತದ ಇತರ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಚಿತ್ರಗೀತೆ ಹಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಹ ಇವರು ನಿರೀಮರು.

ಕೊರೊನ ಪಿಡುಗಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿದ ಖ್ಯಾತ ಗಾಯಕ SP ಬಾಲಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ ಅವರಿಗೆ ಗಾನಸುಧಾ

ಸದಸ್ಯರು 'YouTube/Facebook LiveStream' ಮೂಲಕ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿ ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಅಪಾರ ಕನ್ನಡಿಗರ ಪ್ರೀತಿ ಗಳಿಸಿದರು.

ಕಳೆದ 8 ವರ್ಷದಿಂದ, 'ಕಾವೇರಿ ಐಡಲ್' ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಸುವಲ್ಲಿ ಗಾನಸುಧಾ ತಂಡದ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಗಾನಸುಧಾ ತಂಡದ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಐಡಲ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಹ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವೇರಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಹ ಐಡಲ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಗಾನಸುಧಾ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ತಂಡದ ಸದಸ್ಯರು ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವದಲ್ಲದೆ, ಡಿ.ಎಂ.ವಿ ಪ್ರದೇಶದ ಗಣೇಶೋತ್ಸವ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಕನ್ನಡೇತರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಸಂಗೀತದ ಕಂಪನ್ನು ಪಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗಾನಸುಧಾ ತಂಡವು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಸದಸ್ಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಮನ ರಂಜನೆ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಕಾವೇರಿ

ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಯೋಜಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ತಂಡದ ಸದಸ್ಯರು ಗಾನಸುಧಾ ತಂಡದ ಬೆಳ್ಳಿ ಮಹೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸಲು ಕಾತುರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಬಂದ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ತಾನು ಸಾಧಿಸಿದ ನೃತ್ಯಕಲೆ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ವಾಣಿ ರಮೇಶ್)

ಮುತ್ತಾತ ವೈಣಿಕ ಪ್ರವೀಣ ವೀಣೆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ, ಮೈಸೂರಿನ ನಾಲ್ವಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾನ್ ಆಗಿದ್ದವರು. ಹೀಗೆ ಸಂಗೀತ ಕಲೆಯಿಂದಲೇ ತುಂಬಿದ್ದ ಮನೆತನದಿಂದ ಬಂದವರು ವಾಣಿ ರಮೇಶ್.

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತರಬೇತಿ ಮೈಸೂರು ಶೈಲಿಯ ಟಿ ನ್ ಸೋಮಶೇಖರ್ ರವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ನಂತರ ನಾಟ್ಯಾಚಾರ್ಯ ಕೆ ಮುರಳೀಧರ್ ರಾವ್ ರವರ ಬಳಿ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ನಾಟ್ಯ ಕಲಿತರು. ನಂತರ ಶ್ರೀ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಮ್ ಪಿಳ್ಳೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಾಜರತ್ನಮ್ ರಿಂದ ಪಂದನಲ್ಲೂ ಶೈಲಿಯ ನಾಟ್ಯ ಕಲಿತರು. ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಿರಂತರ ಅಭ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಕಠಿಣ ಶ್ರಮದಿಂದ ವಿದ್ವತ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದರು. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಕಲಾವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ಪಡೆದರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ವಾಣಿ ರಮೇಶ್ ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ಗಾಯನ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಹಲವು ಗುರುಗಳಿಂದ ಪಡೆದು ಕಡೆಗೆ

ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ಚಾರ್ ಅವರಿಂದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು.

ವಾಣಿ ರಮೇಶರವರು ತಮ್ಮ ನಾಟ್ಯವನ್ನು ಭಾರತ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾದ ಹಲವು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1989ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾದ ತಮ್ಮ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ನಡೆಯಿತು. ಅದಲ್ಲದೆ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. 2006ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾವೇರಿಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜಕಿಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದರು.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ಸುಜೀತಾ ಮನಗೋಳ]

ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೂ ನೃತ್ಯ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಶೀಲಾ ರಾಣಿ ರಾಜಶೇಖರ)

ಶೀಲಾ ರಾಣಿ ರಾಜಶೇಖರ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವರು. ಅವರು 5ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನೃತ್ಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಾಟ್ಯಾಚಾರ್ಯ ವಿಷ್ಣುಧಾಸ್ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಭರತನಾಟ್ಯವನ್ನು ಕಲಿತು, ವಿದ್ವತ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು 'Honors' ನೊಂದಿಗೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಸ್. ಪದವಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ ಟೌಸನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಸ್. ಪದವಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಶೀಲಾ ಅವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಮೆಟ್ರೋ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, JSS ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಿಷನ್, ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶೀಲಾ ಅವರು ಅಮೇರಿಕಾ, ಕೆನಡಾ ಮತ್ತು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೃತ್ಯದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕಾವೇರಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವು ಶೀಲಾ ಅವರ ಭರತ ನಾಟ್ಯ ಪ್ರಚಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಇವರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ

ಸೇವೆಗಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶೀಲಾ ಅವರು ಡಾ. ವಸುಂಧರಾ ದೊರಸ್ವಾಮಿ ಅವರಿಂದ Advanced Dance Choreography ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಶೀಲಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪತಿ ಕುಮಾರ್ ರಾಜಶೇಖರ್ ಮತ್ತು ಮಗಳು ಮೋಹಕಾ ಮರಿಸ್ಸಾ ರೊಂದಿಗೆ Clarksville, MD ನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶೀಲಾ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಲು, ನೃತ್ಯ

ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೇನಲ್ಲ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ನಿರಂಜನಾ ಪುಟ್ಟರಾಜು]

* * *

ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ನಾಟ್ಯವೈಖರಿ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಇಶಿಕಾ ಗಿರೀಶ್)

ಇಶಿಕಾ ಗಿರೀಶ್ ಅವರು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೂ 2018ರ KYC ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿಯೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ನೃತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು DC ಪ್ರದೇಶದ ಅರ್ಹ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ನರ್ತಕಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಇಶಿಕಾ DMV ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾದ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ನೃತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಬ್ಯಾಲೆ, ಜ್ಯಾಸ್, ಟ್ಯಾಪ್, ಹಿಪ್ ಹಾಪ್ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ನೃತ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಭರತನಾಟ್ಯ ಮತ್ತು ಕಥಕ್‌ನಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬೋಧಕಿ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜಕಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇಶಿಕಾ ಪಡೆದ ಕೆಲವು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ -

- 2021: ಮಿಸ್ ಇಂಡಿಯಾ DMV ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ 'MISS INDIA DMV!' ಕಿರೀಟವನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ.
- 2019: ಭರತನಾಟ್ಯ 'ರಂಗಪ್ರವೇಶ'ವನ್ನು ಕಲಾ ವಾರಿಧಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಪರ್ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಆರ್ಟ್‌ನಿಂದ ಗುರುಗಳಾದ ಶೀಲಾ ರಾಮನಾಥ್ ಅವರ ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.
- 2017: ಅವರು ಬಾಲಿವುಡ್ ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜಕಿ ಸರೋಜ್ ಖಾನ್ ಅವರಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ USA ಡ್ಯಾನ್ಸ್‌ನ ವಿಜೇತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.
- 2016: ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಿಟಿ, NJ ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ AKKA ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಪವರ್ ಸ್ಟಾರ್ ಪುನೀತ್ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಯಶ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇಶಿಕಾ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ
- 2015: ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಡ್ಯಾನ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ಇಶಿಕಾ 10 ಫೈನಲಿಸ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅದೇ ವರ್ಷ ಇವರು ಮುಂಬೈನ ಅತ್ಯಂತ

ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ವೇದಿಕೆಯಾದ 'ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಡ್ಯಾನ್ಸ್' ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

- 2014: ಖ್ಯಾತ ಬಾಲಿವುಡ್ ನಟ ಓಮಿ ವೈದಿ ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿದ್ದ 'ನಾಚ್ ಮೇರಿ ಜಾನ್' ನೃತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಾಗಿ ಅವರು 'ಶಾಂಡವ್' ನೃತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅರೆ-ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತದ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ 2 ನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ.

- 2014: ಅವರು ಜ್ಯುವೆಲ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪೇಜೆಂಟ್ ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ 'ಮಿಸ್ ಟೀನ್ ವರ್ಜೀನಿಯಾ' ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ.
 - 2013: ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿಯಲ್ಲಿನ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಡ್ಯಾನ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ DC ಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿ ಅಮೆರಿಕದ ಟಾಪ್ 10 ಫೈನಲಿಸ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇಶಿಕಾ ಒಬ್ಬರು.
 - 2013: ಅವರು 'ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ವಿತ್ ಮಾಧುರಿ' ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ಬಾಲಿವುಡ್‌ನ ನೃತ್ಯ ರಾಣಿ ಮಾಧುರಿ ದೀಕ್ಷಿತ್ ಸಹಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದು iPad ಅನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ
 - 'ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಶನಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಐಕಾನ್' ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ 2ನೇ ಸುತ್ತಿಗೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಟಾಪ್ 7 ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
- [ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ಸೋಮಶೇಖರ್ ನಂಜುಂಡ]

ಸಮೂಹ ನೃತ್ಯಗಳ ವೈಖರಿ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಸ್ಥಿತಾ ಗಿರೀಶ್)

ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಸಮನ್ವಯ ಕಾರ್ಯಗಳೆಂದರೆ ಸ್ಥಿತಾ ಗಿರೀಶ್ ರವರಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಕಾವೇರಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದ ಅನುಭವ. ಈ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಹೊರತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾವೇರಿ, ಅಕ್ಕ ಹಾಗೂ ನಾವಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ತಳಹದಿ ಸಿಕ್ಕಿತಾಯಿತು. ಈ ಸಂಘಟನಾ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಆಯೋಜಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿರಿಳಿತಗಳನ್ನೂ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಈ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯೋಚಿತ ಹಾಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವಂತಾಯಿತು.

ಈ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡದ ಸ್ವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅವರ ಸೇವೆ ಸದಾ ಮುಡಿಪಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸ್ಥಿತಾ ಗಿರೀಶ್ ಅವರು ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುವುಗಳೆಂದರೆ:

- 1) 2021-ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ - ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯೆ.
- 2) 2019-ವಿ ಪಿ ಎ (ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ) - ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಂಯೋಜಕಿ.
- 3) 2018-ನಾವಿಕ (ಮೈಸೂರು) - ಸಂಯೋಜಕಿ - ಮನರಂಜನಾ ಸಮಿತಿ.
- 4) 2016-ಅಕ್ಕ (ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಿಟಿ) - ಮನರಂಜನಾ ಸಮಿತಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥೆ.

- 5) 2017 & 2018 - ಡ್ಯಾನ್ಸ್ USA ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಸೀಸನ್ 1 & 2 (ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ) - ಅಂತರ ರಾಜ್ಯ ನೃತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸಂಯೋಜಕಿ.
- 6) 2015, 2016, 2017, 2018 - ಕೆಜಿಡಬ್ಲ್ಯೂಟಿಸಿ ಎಸ್ - ನೃತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ತೀರ್ಪುಗಾರರು (ಸತತವಾಗಿ 4 ಬಾರಿ).
- 7) 2015 - ನಾಚ್ ಮೇರಿ ಜಾನ್ ನೃತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ (ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ) - ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜಕಿ.
- 8) 2014 - ಜ್ಯುವೆಲ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪೆಜೆಂಟ್ (ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ) - ಟ್ಯಾಲೆಂಟ್ ರೌಂಡ್ ಸಂಯೋಜಕಿ.
- 9) ಸ್ಥಿತಾ ಫ್ಯೂಷನ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಕಾಡೆಮಿ - ಕಲಾತ್ಮಕ ನಿರ್ದೇಶಕಿ.

ನೃತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಗಳು:
 ಕಾವೇರಿ - ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಫ್ಯೂಷನ್ ಶೋ ನಿರ್ಮಾಣ - ಫ್ಯೂಷನ್ ಫ್ಯೂಷನ್- 80 ಜನ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರು.
 ಕಾವೇರಿ - ನೃತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ - ನಾರಿ - 60 ಜನ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರು.
 ಕಾವೇರಿ - ನೃತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ -

ನಾಟ್ಯಾಕ್ಷರಿ - 70 ಜನ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರು.
 ಕಾವೇರಿ - ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೃತ್ಯ - ಭಾರತದ ನೃತ್ಯಗಳ ವಿಭಾಗ.
 ಕಾವೇರಿ - ಗಾಯನ ಸ್ಪರ್ಧೆ - ಕಾವೇರಿ ಐಡಲ್.
 ಅಕ್ಕ - ಆರಂಭಿಕ ಕಾಯಿದೆ - 40 ಜನ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರು.
 [ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ನಿರಂಜನಾ ಪುಟ್ಟರಾಜು]

ನರ್ತಕಿ, ಶಿಕ್ಷಕಿ, ಸಂಘಟಕಿ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಮಣಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್)

ಮಣಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರು 2007 ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕಾವೇರಿ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ಅನೇಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವತಃ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೃತ್ಯಗಾರ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಅವರು ಕಾವೇರಿಗಾಗಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ:

ಅಷ್ಟಲಕ್ಷಿ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು 8 ಲಕ್ಷಿಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ, ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಯೋಜಿಸಿದ ಈ ಸುಂದರ ನೃತ್ಯ ರಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ರಂಗಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ರೀತಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಂದ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆಯಿತು.

ತಂದೆ ಮಗಳ ನೃತ್ಯ: ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗಳ ಸುಂದರ ಬಾಂಧವ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವಿತಾವಧಿಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಅವರು ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತಂದರು.

ಭಾರತೀಯ ಸೇನೆಗೆ ಗೌರವ: ಯೂರಿ ದಾಳಿಯ ನಂತರ 2016 ರ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಸೇನೆಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಇಡೀ ಸಭಾಂಗಣವು ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಈ ನೃತ್ಯವು ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು.

ಕಾವೇರಿ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 75-80 ಕಲಾವಿದರು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ವಿನ್ಯಾಸದ ವೇಷಭೂಷಣಗಳೊಂದಿಗೆ ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಮನ ಗೆದ್ದರು.

ನೂರೊಂದು ನೆನಪು: 1960 ರ ಕಪ್ಪು ಬಿಳುಪು ಯುಗದಿಂದ ಇಂದಿನ 2000 ವರೆಗಿನ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಪಯಣವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ 80 ಕಲಾವಿದರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ನೃತ್ಯನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯ ಸಹ ಸೇರಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ಯುಗಕ್ಕೂ ತಕ್ಕಂತೆ ಸೂಕ್ತ ಹಾಡುಗಳು, ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ವೇಷಭೂಷಣಗಳೊಂದಿಗೆ ದೋಣಿ ಸಾಗಲಿ ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ದೋಣಿಯನ್ನು ಸಹ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು.

ನದಿ: ಸೊರಗುತ್ತಿರುವ ಭಾರತೀಯ ನದಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಮತ್ತೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನಾ ನೃತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ. ಎಲ್‌ಇಡಿ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ದೃಶ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ, ಸುಂದರವಾದ ವೇಷಭೂಷಣಗಳು, ರಂಗಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಈ ನೃತ್ಯ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿಸಿತು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ನೇಯ್ಗೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಳಸುವ ಮಹಿಳಾ ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋ: 45 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹಿಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋ, ಇಳಕಲ್, ಮೈಸೂರು ರೇಷ್ಮೆ, ಕಸೂತಿ, ರಬ್ಬವಿ ಸೀರೆಗಳಂತಹ ನಮ್ಮ

ಶ್ರೀಮಂತ ಕರ್ನಾಟಕದ ನೇಯ್ಗೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಆಕರ್ಷಕ ಹಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್‌ಇಡಿ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಂದರವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ದೃಶ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ.

AKKA ಸಂಭ್ರಮ: AKKA WKC 2016 ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವರು ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ 70 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ನೃತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾವೇರಿ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರು, ಪುರುಷರು, ಹುಡುಗಿಯರು, ಹುಡುಗರು, ತಂದೆ ಮಗಳು, ತಾಯಿ ಮಗನ ನೃತ್ಯಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ಗುಂಪುಗಳಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು.

AKKA WKC 2018 ರಲ್ಲಿ ಬ್ಯೂಟಿ ಅಂಡ್ ದಿ ಬೀಸ್ಟ್: AKKA 2018 ಗಾಗಿ ನೃತ್ಯ ನಿರ್ದೇಶಕಿಯಾಗಿರುವ ಅವರು, ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಲಾವಿದ ಡಾ. ಸಂಜಯ್ ಶಾಂತಾರಾಮ್ ಅವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಈ ಭಾರತೀಯ ಬ್ರಾಡ್‌ವೇ ಶೈಲಿಯ ಮೆಗಾ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ರೂಪ-ವಿರೂಪ (Beauty and the Beast) ಯೋಜನೆಗೆ ಸಹಕರಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಅಮೆರಿಕದಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಿನ್ನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳ 50 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ನೃತ್ಯಗಾರರನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಯಾರನ್ನೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡದೆ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರವಾಗಿ ಕೇವಲ 2 ಗುಂಪು- ತಾಲೀಮುಗಳೊಂದಿಗೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನೇರ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುವುದು ಇಡೀ ತಂಡಕ್ಕೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸ್ಮರಣೀಯ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು.

ಕಾರುಣ್ಯ: ಕಾರುಣ್ಯ ಚಾರಿಟಿ ನಿಧಿಸಂಗ್ರಹಣೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿದ್ದು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವ ಅವರು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಾರಿಟಿಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಮತ್ತು

ಯಾವುದೇ ಲಾಭರಹಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಲು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರುಣ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರು, ಅಂದರೆ ಕರುಣೆ. ಅವರು ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು (ನೃತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಗಳು ಮತ್ತು ನಾಟಕ ನಿರ್ಮಾಣಗಳು) ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ನಮ್ಮ DMV ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೆಲವು ಮೆಗಾ ನಿರ್ಮಾಣಗಳನ್ನು ತರಲು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಲಾವಿದರೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಶಿವತಾಂಡವ ಮತ್ತು ಮತ್ಸ್ಯಕನ್ಯಾ, 2 ಅದ್ಭುತ ನೃತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಶಿವತಾಂಡವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ, ಪೌರಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಮತ್ಸ್ಯಕನ್ಯಾ ಬ್ರಾಡ್‌ವೇ ಸಂಗೀತವಾಗಿತ್ತು.

ರಂಗಭೂಮಿ: ನೃತ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ, ಅವರು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ನಾಟಕೋತ್ಸವ 2017 ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಟನೆ/ರಂಗಭೂಮಿ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು, ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ, ನಿತೀಶ್ ಶ್ರೀಧರ್ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೇವಂತಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಮುಂದೆ 2 ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ನಾಟಕಗಳಾದ ಗಂಗಾವತರಣ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕು ಎರಡರಲ್ಲಿ ನಿತೀಶ್ ಶ್ರೀಧರ್ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಎರಡೂ

ಪಾತ್ರಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಆಚರಣೆಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಆರಂಭನೃತ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ಕಾವೇರಿ ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿ' ಕಾವೇರಿಯ 50 ಸುಂದರ ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ಪ್ರತಿಮಾ ಮೂರ್ತಿ]

* * *

ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ನೃತ್ಯಚೇತನ (ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಅನಘಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್)

ಕುಮಾರಿ ಅನಘಾ ಅವರು 2015ರಿಂದ KYC ಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಚಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ನಿಧಿಸಂಗ್ರಹದ ಮುಂದಾಳತ್ವ ಮತ್ತು 2018ರಲ್ಲಿ KYC (ಕಾವೇರಿ ಯುವ ಸಮಿತಿ) ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಾನ ಸೇರಿದಂತೆ ಬಹು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅನೇಕ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಪರಿಕಲ್ಪನಾ ನೃತ್ಯಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇತರ ನೃತ್ಯಗಾರರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ನೃತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ಉತ್ತಮ, ಸಂಭ್ರಮ, ನೂರೊಂದು ನೆನಪು, ನದಿ, ಲೇಡಿಸ್ ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋ, ಭಾರತೀಯ ಸೇನೆಗೆ ಗೌರವ, ತಂದೆ ಮಗಳ ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪುರುಷರ ಮತ್ತು ಹುಡುಗರ ವೃಂದ ನೃತ್ಯಗಳು ಕಾವೇರಿ, ಅಕ್ಕ, ವಿಪಿಎ, ಕಾರುಣ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಾ ಉತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರತಿಭಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ಸರಣಿಗಳಾದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೃತ್ಯ, ಸಿನಿಮಾ ನೃತ್ಯ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಮಾತನಾಡುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ, ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮನ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಉಡುಗೆ, ಪ್ರಬಂಧ ಬರಹ, ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ 2012 ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಕಲಾ ಪ್ರತಿಭಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೃತ್ಯಗಾರ್ತಿ (ಭರತನಾಟ್ಯ), ತನ್ನ ರಂಗಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ, ಎಲ್ಲಾ 5 ವರ್ಷಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಥಕ್ ಅನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ನೃತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದಾಳೆ. ಅವರು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ನಾರ್ತ್ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಫೈನಲಿಸ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದರು, ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ವಿತ್ ಮಾಧುರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜೇತರಾಗಿದ್ದರು, ಬೂಗೀ ವೂಗಿ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿಯಲ್ಲಿ ರನ್ನರ್ ಅಪ್ ಆಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನೃತ್ಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶಿಯಾಮಕ್ ದಾವರ್, ಸರೋಜ್ ಖಾನ್, ಗೀತಾ ಕಪೂರ್ ಮುಂತಾದವರಿಂದ

ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಿಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಡಿಸಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. 2018, ಮಿಸ್ ಇಂಡಿಯಾ USA ಟಾಪ್ 5, 2018 ರ ವರ್ಷದ IFAB ಶೋಸ್ವಾಪರ್, ಚಾರಿಟಿಗಾಗಿ WOW ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ವಿಜೇತಳು, ಅಪರೂಪದ ಕಾಯಿಲೆಗಳ ಸಂಘಟನೆಯ ಯುವ ರಾಯಭಾರಿ 2018. ಅವರು ರೋಹಿತ್ ವರ್ಮಾ ಸೇರಿದಂತೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಾಲಿವುಡ್ ವಿನ್ಯಾಸಕರಿಗೆ ಮಾಡೆಲಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೇವಂತಿ, ನಿಮಿತ್ತ, ಎಕೆಕೆಯು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ರಂಗಭೂಮಿ ನಿರ್ಮಾಣಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ಬ್ರಾಡ್‌ವೇ ಮ್ಯೂಸಿಕಲ್ಸ್, ರೂಪ ವಿರೂಪ, ಶಿವತಾಂಡವ, ಮತ್ಸ್ಯಕನ್ಯಾ, ಕೆಂಪೇಗೌಡ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆಕೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಟಿವಿ ವಿಭಾಗದ ಸರಣಿ 'ಪ್ಯಾಷನ್ ಫಾರ್ ಎ ಕಾಜ್' ಅನ್ನು ಫಾಕ್ಸ್ 5 ಪ್ಲಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ, ನೃತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ವೃತ್ತಿಪರ ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಪ್ರದರ್ಶನ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಅವರು ವರ್ಜೀನಿಯಾ ಟೆಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾವೇರಿ 50 ನೇ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಆಚರಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾವೇರಿ ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿ ನೃತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ಸುಚೇತಾ ಮನಗೋಳಿ]

ನಾಟ್ಯಭೂಮಿ ನೃತ್ಯ ಶಾಲೆಯ ಕೊಡುಗೆ

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ದೀಪ್ತಿ ಮುಕುಂದ್ ನವಿಲೆ)

ದೀಪ್ತಿ ಮುಕುಂದ್ ನವಿಲೆ ಅವರು 1994 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾದ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ ನಾಟ್ಯಭೂಮಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್‌ನ ಸಂಸ್ಥಾಪಕಿ ಮತ್ತು ಕಲಾ ನಿರ್ದೇಶಕಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. 'ನಾಟ್ಯಭೂಮಿ' ಅವರ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಫಲವಾಗಿದ್ದು ಮೈಸೂರು ಶೈಲಿಯ ಭರತನಾಟ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟದ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

ಈ ನೃತ್ಯ ಶಾಲೆಯು ಸ್ಟ್ರಾಥ್ಮೋರ್ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಸೆಂಟರ್ (Strathmore Music Center), ಬಾರ್ನ್ಸ್ ಅಟ್ ವುಲ್ಫ್ ಟ್ರಾಪ್ (Barns at Wolf Trap), ವುಲ್ಫ್ ಟ್ರಾಪ್‌ಕೆನೆಡಿ ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಚಿಲ್ಡ್ರನ್ ಥಿಯೇಟರ್, ಲಿಸ್ಸರ್ ಆಡಿಟೋರಿಯಂ, ಕಾರ್ತಿಕ್ ಫೈನ್ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ ಗಾನ ಸಭಾ, ಚೆನ್ನೈ ಸೇರಿದಂತೆ ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಿದೆ.

ನಾಟ್ಯಭೂಮಿಯು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ನಿರ್ಮಾಣಗಳು ಮತ್ತು ನೃತ್ಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು- ಸೂರ್ಯ, ಮೇಘಧೂತ್, ಆಂಡಾಲ್, ಕುಮಾರ ಸಂಭವಂ, ಗೀತ ಗೋವಿಂದಂ, ಋತುಮಾಲಾ, ಇಶಾನಿ, AUM, ಇತ್ಯಾದಿ. ನಾಟ್ಯಭೂಮಿಯು ಲೈಟ್ ಸ್ಟಿಜ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಥಿಯೇಟರ್‌ನ ಸಾಂಡ್ರಾ ಅಟ್ಕಿನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಫ್ಲಾಟಿಸ್ಟ್ ದೀಪಕ್ ರಾಮ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ 'ದಿ ಗರ್ಲ್ ಚೈಲ್ಡ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್' ಅನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸಹಕರಿಸಿದೆ, ಇದು ಕಲೆಯ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ 2017 ರಲ್ಲಿ, ಸೇಂಟ್ ಲೂಯಿಸ್, ಮಿಸೌರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ 9 ನೇ ಅಮೇರಿಕನ್ ನಾಟ್ಯ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯಭೂಮಿ ನೃತ್ಯಗಾರರು 'ಗೀತ ಗೋವಿಂದಂ' ಅನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದರು. ಡಿಸೆಂಬರ್ 2018 - ಜನವರಿ 2019, ನಾಟ್ಯಭೂಮಿ ಕಂಪನಿಯ ನೃತ್ಯ ಕಲಾವಿದರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು.

ನಾಟ್ಯಭೂಮಿ 2019 ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಜತ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವವನ್ನು ವರ್ಷಪೂರ್ತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಚರಿಸಿತು. ನಾಟ್ಯಭೂಮಿ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಕಂಪನಿಯು ಆಚರಣೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಸಹ ನೀಡಿತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ಮಧ್ಯೆ, ದೀಪ್ತಿ ಅವರು ಭಾರತ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ದಣಿವರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಸಯತಿ, ಸಪೋರ್ಟ್ ಎ ಚೈಲ್ಡ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ನಿಧಿಸಂಗ್ರಹವಕ್ಕಾಗಿ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಹ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಯಿತು.

ದೀಪ್ತಿ ಅವರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ನಿರ್ಮಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇವುಗಳ ಆದಾಯವನ್ನು

ಅನೇಕ ದತ್ತಿಗಳಿಗೆ ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ದೀಪ್ತಿ ಭಾರತೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೀಪ್ತಿ ಅವರು 2006 ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನೃತ್ಯ ಸಮಿತಿಯ

ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದರು, 2012-2014 ರವರೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ (2019-2021) ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ದೀಪ್ತಿ ಈ ಹಿಂದೆ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ DCಯ ಭಾರತೀಯ ರಾಯಭಾರ ಕಚೇರಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ದೀಪ್ತಿ ಅವರು ಮಾಂಟ್ರೊಮೆರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ನೃತ್ಯದ ಕುರಿತು ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ತರಗತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೃತ್ಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮತ್ತು ಚಲನೆಯ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹಿರಿಯರು ವಾಸಿಸುವ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಗಳು, ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ದೀಪ್ತಿ ಅವರ ಸಂಸ್ಥೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ದೀಪ್ತಿ ನವಿಲೆ ಅವರು ಒದಗಿಸಿದ ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜರ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಸುಜೇತಾ ಮನಗೊಳಿ ಅವರು ಮೇಲಿನ ಕನ್ನಡ ಲೇಖನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ.]

ಸುಮಾ ಅವರ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಸಾಧನೆಗಳು

(ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಸುಮ ಮುರಳೀಧರ್)

ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಡಾ. ಸುಮಾ ಮುರಳೀಧರ್ ಅವರು ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ 40ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಬಂದ ನಂತರ, ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್.ನಟರಾಜ ಬರೆದ 'ದುಡಿದು ಮಡಿದವರು' ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕದ ಮೂಲಕ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರವೇಶವಾಯಿತು. ಅವರು ನಿರ್ದೇಶಕಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಪಕಿಯಾಗಿಯೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು, ಪೋಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಸಲು ಈ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾ ಅವರು ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡ್, ಲಂಕೇಶ್ ಮತ್ತು ಕುವೆಂಪು ಸೇರಿದಂತೆ ಭಾರತದ ಹೆಸರಾಂತ ನಾಟಕಕಾರರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಟಕಕಾರರು ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಡಿ.ಸಿ. ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅಮೆರಿಕದ ಹಲವಾರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಬ್ಯಾನರ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 11 ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ನಟಿ: 'ದುಡಿದು ಮಡಿದವರು'- ಎಂ.ಎಸ್.ನಟರಾಜ ಬರೆದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. DC, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಮತ್ತು ಬೋಸ್ಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಿತು. 'ಸಮಯಕ್ಕೊಂದು ಸುಳ್ಳು'- ನಿರ್ದೇಶಕ: ಮನೋಹರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ. 'ಕ್ರಾಂತಿ ಬಂತು ಕ್ರಾಂತಿ'- ನಿರ್ದೇಶಕ: ಮನೋಹರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ. 'ಪದ್ಮಾವತಿ ಪರಿಣಯ'- ನಿರ್ದೇಶಕ: ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿ. 'ಮದುವೆ ದಳ್ಳಾಳಿ'- ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಬರೆದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಹಯವದನ'- ಟಿ.ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ- ನಟ/ನಿರ್ಮಾಪಕ (NY, ಹೂಸ್ಟನ್, NJ, LA, Toronto). 'ಯಯಾತಿ'- ಮನೋಹರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ನಿರ್ದೇಶನ (NJ, ಬೋಸ್ಟನ್, ಚಿಕಾಗೋ, LA, ಸ್ಯಾನ್‌ಹೋಸೆ).

'ಮಾಯಾವಿ ಸರೋವರ'- ಎಂ.ಎಸ್.ನಟರಾಜ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದು, ಟಿ.ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಕಾವೇರಿ, ತ್ರಿವೇಣಿ, ಅಕ್ಕ-ಶಿಕಾಗೋ). 'ಬೆರಳ್ ಗೆ ಕೊರಳ್'- ಟಿ.ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ (AKKA 2006), ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗ NJ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಏಷ್ಯಾದ ಥಿಯೇಟರ್ ಫೆಸ್ಟಿವಲ್.

'ರಾಧೇಯ'- ಟಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ - ಡಿ.ಸಿ. (ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗ, ನಾಟ್ಯ ಭಾರತಿ ಬಹುಭಾಷಾ ರಂಗೋತ್ಸವ).

'Some ದರ್ಶನ ' - ಯಮುನಾ ಮೂರ್ತಿ- ಡಿ.ಸಿ ಮತ್ತು ಹೂಸ್ಟನ್ (ಅಕ್ಕ 2000).

ಸುಮಾ ನಿರ್ದೇಶಕಿಯಾಗಿ (Some ದರ್ಶನ) ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಪಕಿಯಾಗಿಯೂ (ಹಯವದನ, ಬೆರಳ್ ಕೊರಳ್) ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಳಗಿನ ಇತರ ಸ್ಥಳೀಯ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ:

'ಅಕ್ಕು'- ಕಾರುಣ್ಯ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕಾಗಿ ನಿತೀಶ್ ಶ್ರೀಧರ್ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

'ಶ್ರೀದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ' - ನಿತೀಶ್ ಶ್ರೀಧರ್ ಮತ್ತು ಸುಮಿತ್ರಾ ಮುರಳೀಧರ್ ನಿರ್ದೇಶನದ ರಂಗವರ್ತುಲ ನಿರ್ಮಾಣ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ಸುಚೇತಾ ಮನಗೋಳಿ]

* * *

ಯಯಾತಿ ನಾಟಕದ ಚಿತ್ರಗಳು

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯ ಒಲವು ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ನಾಟಕ, ಸಂಗೀತ, ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾದ ರವಿ ಅವರು ಸತತವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ತೋರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 20 ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲದೆ 3 ಹಿಂದಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ 2 ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಲವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. 2006ರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಅವರು ಬರೆದ ಆಮಂತ್ರಣ ಗೀತೆ 'ಅಕ್ಕ ಕಾವೇರಿಯ ಕರೆ' ಇದನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಸಂಗೀತಾ ಕಟ್ಟಿಯವರಿಂದ ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪ್ರಸಾರಿಸಿ ಆಮಂತ್ರಣ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳು "ಕಾದಿಹಳು ಕಾತುರದಿ ಕಾವೇರಿ ಭಾವನದಿ, ಬರಮಾಡೆ ಕರುನಾಡ ಬಾಂಧವರ ವೈಭವದಿ, ಬರೆದಿಹಳು ಓಲೆಯ, ಅದರವ ಹೊನ್ನಿ, ಕರೆದಿಹಳು ಸಮ್ಮೇಳನಕೆ ವಿಶ್ವವೇ ಬನ್ನಿ" ಇನ್ನೂ ಜನರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಚಿಸುತ್ತಿವೆ. ತಮ್ಮ ಕವನಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

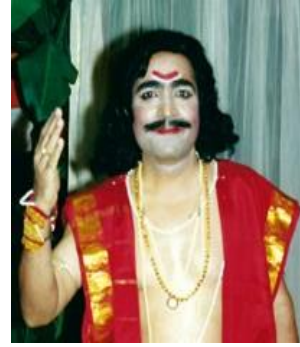
ಅವರು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಸಮೂಹ ಗಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವೇರಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಕಾ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸಹ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ NCAIA ಎಂಬ ಭಾರತೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು 7 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಅವರು ವಾರ್ಷಿಕ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ Editor ಆಗಿದ್ದರು. ಆ ವಾರ್ಷಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಜ್ಞಾನಿ. ಅಮೆರಿಕೆಯ Food & Drug Administration ನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ 11 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಈಗ 14 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಔಷಧ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಸೀನಿಯರ್ ವೈಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿಯ ರಟ್ಲರ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಹಾರ್ವರ್ಡ್ ನಲ್ಲಿ Instructor ಆಗಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು 30 ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರು ಕಾವೇರಿಯ ಅಜೀವ ಸದಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಸ್ವಿ 2000ರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಯ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ AKKA 2006 ಇದರ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಮತ್ತು ನೋಂದಣಿ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಾವೇರಿಯ Board of Trustees ನಲ್ಲಿ 5 ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾವೇರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಕಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳು
ಗೌಡರ ಅಳಿಯ (ಬೋಸ್ಟನ್ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, 1995)
ಮೂರನೇ ಹೆಂಡತಿ (ಬೋಸ್ಟನ್ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, 1996, North America Kannada Conference 2000)
ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಗ್ರಾಮದ ನೆನಪುಗಳು (ಬೋಸ್ಟನ್ 1997ಸ್ವತಂತ್ರ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭ)
ಮಂಗಮ್ಮನ ಪ್ರೇಮಪತ್ರ (ಕಾವೇರಿ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವ, 1997)
ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ (K ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯ ಅವರ ಜೊತೆ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ), 1999
Some ದರ್ಶನ (ಕಾವೇರಿ, ಹೂಸ್ಟನ್ ಅಕ್ಕ 2000).
ಯಯಾತಿ- ಮನೋಹರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ (ಕಾವೇರಿ, NJ, ಬೋಸ್ಟನ್, ಚಿಕಾಗೋ, LA, ಸ್ಯಾನ್ ಹೋಸೆ 2000-2002)
ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ (ಬಸವ ಜಯಂತಿ, 2001)
ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿ ಪ್ರಭುದೇವ (ಬಸವ ಜಯಂತಿ, 2002)
ಮಹಿಸಾಸುರ ಮರ್ದಿನಿ (Dance Drama AKKA ಡೆಟ್ರಾಯಟ್ 2002)

ಶುದ್ಧ ಶುಂಠಿ (ಕಾವೇರಿ, ವೆಸ್ಟ್ ವರ್ಜಿನಿಯಾ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, 2003)
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು (ಕಾವೇರಿ, ವೆಸ್ಟ್ ವರ್ಜಿನಿಯಾ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, 2004)
ಜಾತಿ ಹೀನನ ಮನೆಯ ಜ್ಯೋತಿ ತಾ (ಬಸವ ಜಯಂತಿ, 2005)

ಬೋಸ್ಟನ್ ಬವಣೆ (ಕಾವೇರಿ 2004)
ಏಕೀಕರಣ (ಕಾವೇರಿ. NY, NJ, NC, PA. LA 2005-2008, 2022)
ಕೆರೆಗೆ ಹಾರ (ಕಾವೇರಿ, 2007)
ಅಮೇರಿಕರಣ (ಕಾವೇರಿ, PA 2008 ಮತ್ತು ನಾವಿಕೋತ್ಸವ ಬೆಂಗಳೂರು 2011)
ಬೆರೆಳ್ಳೆ ಕೊರಳ್ (ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ AKKA 2006, ದಕ್ಷಿಣ ಏಷ್ಯಾದ ಥಿಯೇಟರ್ ಫೆಸ್ಟಿವಲ್. NJ 2007)
ರಾಧೇಯ (ಕಾವೇರಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗ, ನಾಟ್ಯ ಭಾರತಿ ಬಹುಭಾಷಾ ರಂಗೋತ್ಸವ (2008-2009).
ಮಾಯಾವಿ ಸರೋವರ (ಕಾವೇರಿ 2008)
ಇಷ್ಟಾರ್ಥ (ಕಾವೇರಿ 2010)
ಬೇವಾಸಿಯ ಬರಾವು (ಜಿ ಪಿ ರಾಜರತ್ನಂ ವಿರಚಿತ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 3, 2011, ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, NJ)
ಕೊರಿಯಪ್ಪನ ಕೊರಿಯೋಗ್ರಫಿ (2017)

ನೃತ್ಯರೂಪಕಗಳು:
ಕಾವೇರಿ ಸಂಗಮ
ಗಲ್ಲಾಟಿ ಸಂಸಾರ
ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ
ಸುಗ್ಗಿ ಕುಣಿತ
ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಸಂಭ್ರಮ
ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು (ಭೂಮಿಕಾ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ):

ಸರ್ವಜ್ಞನ ವಚನಗಳ ವೈಖರಿ
ಪುತಿನರ ಅಹಲೈ ಕಾವ್ಯರೂಪಕದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ
ಬೇಂದ್ರೆ ಕಾವ್ಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ
ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ಮತ್ತು ಪಂಪ ಜೈನ ಭಾರತಗಳ ತುಲನೆ
ಶಿಶುನಾಳ ಶರೀಫರ ತತ್ವ ಪದಗಳು
Introduction of Indian Culture to American High Schoolers
* * *

ಅಂಕ ಪರದೆ

ನಿರೀಶ್ ಶ್ರೀಧರ್

ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯ, ವಾರಕ್ಕೆರಡಾದರೂ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ವೀಕ್ಷಣೆ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ನಾಟಕದ ತಾಲೀಮು, ಇಲ್ಲವೇ ನಾಟಕ ಕಟ್ಟುವ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ನಿರತ...!!!! ಸರಿಸುಮಾರು ಒಂದು ದಶಕದಿಂದ ಹೀಗಿದ್ದ ದಿನಚರಿ ಒಂದೇ ಸರಿ ಬದಲಾದರೆ ಏನಾದೀತೆಂಬ ಊಹೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಗರಗಳ ದಾಟಿ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಬಂದಿಳಿದೆ.

2016ರ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನ ಒಂದು ಸುಂದರ ಸಂಜೆಗೆ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ರಾಜ್ಯದ ಗೇಥರ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್ ನಗರ ನನ್ನನ್ನು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತವಾಗಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಾದರೂ..., ಅಷ್ಟೇ ಬೇಗ ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ದಿನಚರಿಯನ್ನೂ ನೆನಪು ಮಾಡಿತು. ಹೊಸ ನಗರ..., ಹೊಸ ದೇಶ..., ಯಾರೂ ಕನ್ನಡಿಗರು ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಊರು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಆಫೀಸ್ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗು - ಇದೇ ವಾರದ ದಿನಚರಿ. ಇನ್ನು ವಾರಾಂತ್ಯ- ಕನ್ನಡಿಗರ ಹುಡುಕಾಟ. ಆ ಹಾದಿಯಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಫ್ಲೇಸ್ ಬುಕ್ ನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದವರೇ ಆ ವರ್ಷದ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಕಿರಣ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅವರ ಖಾತೆಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ವಿವರಗಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೊಂದು ಅಹವಾಲು ಕಳಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆ. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಒಳಗೇ ಅವರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಬಂದಿತಲ್ಲದೇ, ಅಂದು ಸಂಜೆಯೇ ಭೇಟಿಯೂ ನಿಗದಿಯಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಸಂಜೆ ಬಂದವರೇ ಅಂದು ಅವರು ಹೋಗಬೇಕಿದ್ದ ಒಂದು ಕನ್ನಡದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನನ್ನನೂ ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಹತ್ತಾರು ಇತರ ಕನ್ನಡಿಗರ ಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ನನ್ನ ರಂಗಭೂಮಿಯ ನಂಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದ ಕಿರಣ್, ಡಿಸಿ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದರಲ್ಲದೇ, ಸಮಾನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನೂ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿತವಾಗಿದ್ದ ಅಕ್ಕ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ನಾಟಕವೊಂದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ನೀಡಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕದಾದ್ಯಂತ 100ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ, ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ನಮ್ಮ ತಂಡದ 'ರಬ್ಬಿ' ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತದಿಂದ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕರೆಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಅಂದುಕೊಂಡಂತಾಗಿ ಅಕ್ಕ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ 'ರಬ್ಬಿ' ನಾಟಕದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತಲ್ಲದೆ, ಅಮೇರಿಕಾದ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 12 ರಬ್ಬಿ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳೂ ಫಿಕ್ಸ್ ಆದವು. ಮೊದಲ ಪ್ರದರ್ಶನ ವಾದದ್ದು ಕಾವೇರಿಯ ಗಣೇಶೋತ್ಸವದಲ್ಲೇ. ತುಂಬಿದ ಗೃಹದ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಒವೇಷನ್ ಇಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿಯೊಟ್ಟಿಗಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಹೀಗೆ.

ಅದಾದ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 2017ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಮಣಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ

ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರಿಗೂ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಬಗೆಗೆ ಇದ್ದ ಒಲವು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದ, ಆ ವರ್ಷ ನಾಟಕಗಳಿಗೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿ 'ಕಾವೇರಿ ನಾಟಕೋತ್ಸವ'ವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನನಗೆ ನೀಡಿದರು. ಅಂತೆಯೇ 4 ಕನ್ನಡದ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ನಾಟಕೋತ್ಸವದ ಸಿದ್ಧತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ 3 ನಾಟಕಗಳ ನಿರ್ದೇಶನದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಾನೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಸಂದೀಪ್ ಶಿಖಾರ್ ಅವರ 'ಟ್ರೆಡ್ ಮಿಲ್,' ಜಯಂತ ಕಾಯಿಣಿಯವರ 'ಮಿಸ್ ಸೇವಂತಿ' ಹಾಗೂ ಎಸ್ ಎನ್ ಸೇತುರಾಂ ಅವರ 'ನಿಮಿತ್ತ' ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಂಗದ ಮೇಲೆ ತರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಾನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಡಿಸಿ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ದಶಕಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿರತ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಠಿಯವರು 'ಕೊರಿಯಪ್ಪನ ಕೊರಿಯಾಗ್ನಿ' ನಾಟಕವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹಿರಿಯರಾದ ಕಂಠಿಯವರ ಪರಿಚಯಕ್ಕೂ ನಾಟಕೋತ್ಸವ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯ. 50ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಥಳೀಯ ಕಲಾವಿದರನ್ನೊಳಗೊಂಡು 2 ತಿಂಗಳ ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮದೊಟ್ಟಿಗೆ ನಾಟಕೋತ್ಸವ ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿತು. ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಾಟಕಗಳ ಹೊಸ ಚೈತ್ರ ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂಬ ಅದೇಷ್ಟೋ ಹಿರಿಯ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರ ಅನಿಸಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳು ಸಾರ್ಥಕ ಭಾವ ಮೂಡಿಸಿತು. ನಾಟಕೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಭಾರತದಿಂದ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ರಂಗಕರ್ಮಿ ಹಾಗೂ ನಟ ಮಂಡ್ಯ ರಮೇಶ್ ಹಾಗೂ ನಾಯಕ ನಟ ಡಾಲಿ ಧನಂಜಯ ಇಲ್ಲಿಯ ನಟರ ಅಭಿನಯ ಹಾಗೂ ಪರಿಶ್ರಮ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದರಲ್ಲದೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮನತುಂಬಿ ಹರಸಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುವ ಯಾವ

ನಾಟಕಗಳಿಗೂ ಈ ನಾಟಕೋತ್ಸವದ ನಾಟಕಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಪುಷ್ಟಿ ನೀಡಿತು. 29 ಏಪ್ರಿಲ್ 2017, ವರ್ಜೀನಿಯಾದ ಆರ್ಲಿಂಗ್ಟನ್ ನ 'ರೋಸ್ಲಿನ್ ಸ್ಟೇಜ್ ಥಿಯೇಟರ್'ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಇಡೀ ದಿನದ ನಾಟಕಗಳ ರಸದೌತಣವನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ

ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸವಿದರು.

ಅದೇ ವರ್ಷ ಕಾವೇರಿಯ ಗಣೇಶೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ 'ವೇಷ' ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು. 850ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಂದ

ಕೂಡಿದ ತುಂಬಿದ ಸಭಾಂಗಣ..., ಇಡೀ ಒಂದು ಘಂಟೆ 'ಪಿನ್ ಡ್ರಾಪ್ ಸೈಲೆನ್ಸ್' ಜೊತೆ ನಾಟಕ ನೋಡಿದ ಅಷ್ಟೂ ಜನ..., ನಾಟಕ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಇಡೀ ಸಭಾಂಗಣ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದ ಆ ಘಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸಾರ್ಥಕ ಕ್ಷಣ ಮತ್ತೊಂದಿರಲಾರದು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಅಮೇರಿಕಾದಾದ್ಯಂತ ವೇಷ ನಾಟಕ 14 ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಕನ್ನಡ ನಾಟಕವೊಂದು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು ಅದೇ ಮೊದಲು. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಬದುಕು-ಬರಹ ಆಧರಿಸಿದ 50ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಾವಿದರನ್ನೊಳಗೊಂಡ 'ಗಂಗಾವತರಣ' ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ವೈದೇಹಿಯವರ 'ಅಕ್ಕ' ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡಿಗರೊಟ್ಟಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡುವ

ಹೆಮ್ಮೆಯ ಅವಕಾಶಗಳು ನನ್ನದಾದವು. ಎರಡೂ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲೇ ನಾನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ, ಚಿತ್ರಿಸಿ, ಅಭಿನಯಿಸಿದ ಎರಡು ಕಿರುಚಿತ್ರಗಳಾದ 'ನಿರ್ವಾಣ' ಹಾಗೂ 'ಅನಾವರಣ' ಪ್ರಪಂಚದ ವಿವಿಧ ಚಿತ್ರೋತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡು ಹಲವಾರು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದವು. ರಂಗಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಸಿನಿಮಾದ ಆ ನಂಟನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಊರಿನಷ್ಟೇ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ- ಅಷ್ಟೇ ಆಪ್ತವಾಗಿ ನಾಟಕ ಕಟ್ಟುವಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವೇದಿಕೆಯಾದ ಕಾವೇರಿಗೆ ಹಾಗೂ ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಂಗ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ನಾ ಸದಾ ಋಣಿ.

* * *

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಧನೆಯ ಒಂದು ನೋಟ

ಡಾ. ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ

ಹುಟ್ಟೂರು ಹಾಸನ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿವಿಯಿಂದ ಬಿಇ ಪದವಿ, ಮುಂಬೈ ಐಐಟಿಯಿಂದ ಎಮ್‌ಟೆಕ್ ಪದವಿ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಪಿಟ್ಸ್ ಬರ್ಗ್, ಪೆನ್ಸಿಲ್ವೇನಿಯಾ, ದಿಂದ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ ಪದವಿ. ಖ್ಯಾತ ಕನ್ನಡಿಗ್ ಕಂಪನಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ದುಡಿದು, ಜಾರ್ಜ್ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ವಿವಿಯಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ಅಮೆರಿಕದ ಅಣುಶಕ್ತಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಆಯೋಗದಲ್ಲಿ ರಾಕ್‌ಮೆಕ್ಯಾನಿಕ್ಸ್ ವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿ ಮತ್ತಿತರ ವಿವಿಧ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ 33 ವರುಷಗಳ ನಿರಂತರ ಸೇವೆ. ಅಣುಶಕ್ತಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಆಯೋಗವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಭೂತಳ ವಿಸರ್ಜನಾ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ನಿಪುಣನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶ. ವಿಕಿರಣಾವಶೇಷಗಳ ವಿಸರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮನ್ನಣೆ. ಮೂರು ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ, ನಾಲ್ಕು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಅಜ್ಜ, ಈಗ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ಮೇರೀಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಪೂಟೋಮೆಕ್ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿ ಗೀತಾಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸ. ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ವೇದಾಂತ ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಿಷಯಗಳು. ರಾಜಧಾನಿ ಪ್ರದೇಶದ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ದುಡಿದ ಹೆಮ್ಮೆ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಬೆಳೆಸುವ ಏಕೈಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ 'ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗ'ದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಹಾಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ. ಅಮೆರಿಕದ ಕನ್ನಡ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುವ ನಟರಾಜರು ಹಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವರಲ್ಲದೇ ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿಯೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಟರಾಜ್ ಅವರು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೂಡುಬಿದ್ರೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದಡಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿಸಿರಿ-2018ರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಇವರಿಗೆ ಸಂದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಗೌರವವಾಗಿದೆ. ನುಡಿಸಿರಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಏಕೈಕ ಅಮೆರಿಕನ್ನಡಿಗರಾಗಿ ಕಾವೇರಿಯ ಹೆಮ್ಮೆಗೆ ನಟರಾಜರು ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ!

ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು: (1) 'ನಾನೂ ಅಮೆರಿಕನ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟೆ'- ಕವನ ಸಂಕಲನ, 1984, ಅಮೆರಿಕನ್ನಡ ಪ್ರಕಾಶನ (2) 'ಮೀನಿನ ಹೆಜ್ಜೆ' ಮತ್ತು 'ನೇಣು'- ನಾಟಕಗಳು, 1996, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, (3) 'ಪರದೇಶಿಗಳ ಪಾರ್ಟಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಮೂರು ನಾಟಕಗಳು'- 2000, ಗೀತಾ ಬುಕ್ ಹೌಸ್ (4) 'ಮಧುಚಂದ್ರ - ಸಿರಿಕೇಂದ್ರ' ಕವನ ಸಂಕಲನ, 2002, ಗೀತಾ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, (5) 'ಜಾಲತರಂಗ'- ಅಂಕಣ ಬರಹ ಸಂಗ್ರಹ, 2006, ಗೀತಾ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, (6) 'ಮಾಯಾವಿ ಸರೋವರ'- ನಾಟಕ, ಹಿಂದಿಯಿಂದ ರೂಪಾಂತರ, 2008, ಗೀತಾ ಬುಕ್ ಹೌಸ್, (7) 'ಜಾಲತರಂಗಿಣಿ'- ಅಂಕಣ ಬರಹ ಸಂಗ್ರಹ, 2009, ಅಭಿನವ ಪ್ರಕಾಶನ (8) 'The

Void and The Womb'- ಕುಸುಮಾಕರ ದೇವರಗೇಣ್ಣೂರು (ವಸಂತ ಅನಂತ ದಿವಾನಜಿ) ಅವರ 'ಬಯಲು-ಬಸಿರು' ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿಯ ರೂಪಾಂತರ, 2011, iUniverse ಪ್ರಕಾಶನ, (9) 'ಭಾಷೆಯಿಂದ ಭಾಷೆಗೆ'- ಕವನ ಸಂಕಲನ, ಆಂಗ್ಲ ಮತ್ತಿತರ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ರೂಪಾಂತರ, 2013, ಅಭಿನವ (10) 'Beyond Words'- ಕವನ ಸಂಕಲನ, ಡಿ.ವಿ.ಜಿ ಅವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಂದಿನ ವರೆಗಿನ ಹಲವು ಶೈಲಿಗಳ, ಹಲವು ಭಾವಗಳ, ಹಲವು ನಂಬಿಕೆಗಳ, ಹಿರಿಯರ, ಕಿರಿಯರ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಕನ್ನಡದಿಂದ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಗೆ ರೂಪಾಂತರಿಸಿದ ಅಪರೂಪದ ಒಂದು ಯತ್ನ, 2013, ಅಭಿನವ (11) 'ಸಿರಿಗನ್ನಡ ಗೀತರಾಮಾಯಣ'- ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಸುಲಭ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 600ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಚೌಪದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾದರಪಡಿಸುವ ನೀಳ್ಗಾವ್ಯ, 2014, ಅಭಿನವ (12) 'I am Brahman' ಅಮೆರಿಕದ ಭಾರತೀಯ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಗಾಗಿ ಬರೆದ ಆಂಗ್ಲ ನಾಟಕ, ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಅದ್ವೈತ ವೇದಾಂತದ ಬಗ್ಗೆ ಅತಿ ಗಂಭೀರವಲ್ಲದ ತಿಳಿ/ಲಘು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಯುವಕರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಕೆರಳಿಸುವ ಒಂದು ಯತ್ನ, 2015, ಅಮೆರಿಕದ ಹವ್ಯಕ ಸಂಘದ ಪ್ರಕಟಣೆ, (13) 'ಕಥೆಯಂ ಕೇಳೆಲೊ ಕಂದ' - ಕಥಾಸಂಕಲನ 2015, ಅಭಿನವ (14) 'ಕರಗಿಸುವ ಕಡಾಯಿ- ಕೋಸುಂಬರಿ ಕುಕ್ಕೆ'- ಆಯ್ದು ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂಕಲನ 2019, ಅಭಿನವ. (15) 'The Unforgiving City and other Stories,' Twelve short stories of Vasudhendra translated into English, Penguin India, September 2021.

(16) 'ಶೈಶವ,' ಅಮೆರಿಕದ ಕವಯಿತ್ರಿ ಎಮಿಲಿ ರಾಲ್ಫ್ ಗ್ರೋಶೋಲ್ಸ್ ಅವರ 'ಚೈಲ್ಡ್ ಹುಡ್' ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಕಲನದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರ, ಅಭಿನವ ಪ್ರಕಾಶನ, 2022. ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಗ್ರಂಥಗಳು:

(1) 'ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ...ಹೀಗೆ ಹಲವು'- 2009, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗ ಮತ್ತು ಅಭಿನವ (2) 'ತಂತ್ರ ವಿಜ್ಞಾನವಾಹಿನಿ'- 2006, ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನ (3) 'ದೀಪ ತೋರಿದೆಡೆಗೆ'- ಕಥಾ ಸಂಕಲನ, 2010, ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಕಥಾಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಆಯ್ದು ಕಥೆಗಳು (4) 'ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ, ಹರಿ'- 2011, 'ಅಮೆರಿಕನ್ನಡ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದ ಹರಿಹರೇಶ್ವರ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಲೇಖನಗಳ

ಸಂಕಲನ (5) 'ನಾರೀಗೀತ'- ಹಾಸನದ ರಾಜಾರಾಯರ ಕಾದಂಬರಿ, 2013, ಹ್ಯೂಸ್ಪನ್ ಕನ್ನಡ ವೃಂದ (6) 'ರಂಗ ತರಂಗ- ಕನ್ನಡದ ಮುನ್ನಡೆಯ ಮಿಂಚು ನೋಟ' (ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗದ ಆಹ್ವಾನಿತ ಭಾಷಣಗಳ ಸಂಗ್ರಹ), 2016 ಅಭಿನವ (7) 'ಆಪ್ತವಲಯದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕನ್ನಡಿಗ -ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್' 2019, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗ ಮತ್ತು ಅಭಿನವ 2022 (8) 'ಅಮೆರಿಕನ್ ಜಾನಪದ ಕನ್ನಡ ಕಂಗಳಿಗೆ ಕಂಡಂತೆ'- ಅಭಿನವ ಪ್ರಕಾಶನ. ಹತ್ತಾರು ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಗಳು.

ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ: ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ. ಕೈಬರಹದ ಸಂಚಿಕೆ, ಬೆರಳಚ್ಚಿನ ಪತ್ರಿಕೆ, ಭಾರತದಿಂದ ಮುದ್ರಿಸಿ ತರಿಸಿದ, ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಕನ್ನಡ ಅನಿಯತಕಾಲಿಕ ಪತ್ರಿಕೆ -'ತೌರು' ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಪತ್ರಿಕೆ 'ಕವಲು,' 'ಬೆಳ್ಳಿ ಬುಗ್ಗೆ' ಹಾಗೂ 'ಭಾವನದಿ,' ಮುಂತಾದ ಗಣಕವನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗ. ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ತಂಡವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಊರೂರಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು 'ಅಮೆರಿಕನ್ನಡಿಗ'ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗನೆಂಬ ಖ್ಯಾತಿ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ 'ನವರತ್ನಮಾಲಿಕಾ' ಎಂಬ ಒಂಬತ್ತು ಕೃತಿಗಳ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ನವಮಣಿಮಾಲಿಕಾ' ಎಂಬ ಒಂಬತ್ತು ಕೃತಿಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ (ಇವು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತದ ಧ್ವನಿಸಾಂದ್ರಿಕೆಗಳಾಗಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ). ಇವರು ರಚಿಸಿದ 'ಸುಂದರಕಾಂಡ' ಸಹ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯ ಧ್ವನಿಸಂಪುಟವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು: ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಹಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವು: ಪೆನ್ನಿಲ್ವೇನಿಯ, ಡೆಲವೇರ್ ಮತ್ತು ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ ರಾಜ್ಯಗಳ 'ತ್ರಿವೇಣಿ' ಸಂಸ್ಥೆ ಕೊಟ್ಟ 'ನೀಲಮ್ ಮೆಟ್‌ಗುಡ್'

ಪಾರಿತೋಷಕ; 'ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ,' 'ಹ್ಯೂಸ್ಪನ್ ಕನ್ನಡ ವೃಂದ' ಮತ್ತು 'ಅಕ್ಕ' ಸಂಸ್ಥೆ ಕೊಟ್ಟ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಫಲಕಗಳು; ಮಂಗಳೂರಿನ ಪತ್ರಿಕೆ 'ಹೃದಯವಾಹಿನಿ' ಕೊಟ್ಟ 'ಹೃದಯವಂತರು' ಪಾರಿತೋಷಕ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇವರ 'ಮಧುಚಂದ್ರ-ಸಿರಿಕೇಂದ್ರ' ಕವನ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂದ 'ಗೊರೂರು' ಪ್ರಶಸ್ತಿ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಇವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ತಾಂತ್ರಿಕ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅಮೆರಿಕದ ಅಣುಶಕ್ತಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಆಯೋಗ ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಿದ ಆಯೋಗದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ 'ವಿಶಿಷ್ಟ ಸೇವಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ,' ಹಾಗೂ ರಾಜಧಾನಿಯ National Council of Asian Indian Associations ಕೊಟ್ಟ ಸೇವಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಸಹ ಶ್ರೀಯುತರು ಭಾಜನರು. ನಟರಾಜ್ ಅವರು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೂಡುಬಿದ್ರೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದಡಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿಸಿರಿ-2018ರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಇವರಿಗೆ ಸಂದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಗೌರವವಾಗಿದೆ. ಯುಕೆ ಕನ್ನಡ ಬಳಗ ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ ಅವರನ್ನು ಏಪ್ರಿಲ್ 10, 2017ರಂದು ತಮ್ಮ ಯುಗಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯನ್ನಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸಹ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿರುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಿಯರ ವೇದಿಕೆಯಾದ 'ಅನಿವಾಸಿ' ವೃಂದವನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಅಮೆರಿಕನ್ನಡಿಗರಿವರು! 2017ರಲ್ಲಿ ಕೆನಡಾ ದೇಶದ ಟೊರಾಂಟೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಇವರ ಪಾಲಿಗೆ ದೊರೆತ ಮತ್ತೊಂದು ಗೌರವ.

* * *

ವಿಚಿತ್ರಾನ್ನದಿಂದ ಶುರುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಳಪಾಕ

ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿ

ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ (ಈಗಿನ ಉಡುಪಿ) ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾರ್ಕಳ ತಾಲೂಕಿನ ಮಾಳ ಎಂಬ ಊರಿನವರಾದ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿ ದಾವಣಗೆರೆಯ ಬಿಡಿಟಿ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ದಿಲ್ಲಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಉದ್ಯೋಗದ ನಂತರ ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ರಾಜಧಾನಿ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಐಬಿಎಂ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದು ವರ್ಜಿನಿಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರೆಸ್ಪನ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿ ಸಹನಾ ಮತ್ತು ಪುತ್ರ ಸೃಜನೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 2002ರಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯ. 2003ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯ. 'ಭಾವನದಿ' ಸ್ಮರಣಸಂಚಿಕೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಂಪಾದಕ. 2006ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ 4ನೆಯ ಅಕ್ಕ ವಿಶ್ವಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯ.

2002ರಿಂದ 2007ರವರೆಗೆ ದಟ್‌ಕನ್ನಡ ಡಾಟ್ ಕಾಮ್ ಅಂತರ್ಜಾಲ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಮಂಗಳವಾರ 'ವಿಚಿತ್ರಾನ್ನ' ಅಂಕಣ. ಈ ಲೇಖನಗಳ ಮೂರು ಸಂಕಲನಗಳು 'ವಿಚಿತ್ರಾನ್ನ,' 'ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರಾನ್ನ,' ಮತ್ತು 'ಮತ್ತೊಂದಿಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರಾನ್ನ' ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದಿವೆ.

2007ರಿಂದ 2012ರವರೆಗೆ ವಿಜಯ ಕರ್ನಾಟಕ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ 'ಪರಾಗಸ್ಪರ್ಶ' ಎಂಬ ಅಂಕಣ. ಈ ಅಂಕಣದ ಲೇಖನಗಳು 'ಒಲವಿನ ಟಚ್,' 'ನಲಿವಿನ ಟಚ್,' 'ಗೆಲುವಿನ ಟಚ್,' 'ಚಿಲುವಿನ ಟಚ್,' ಮತ್ತು 'ಪುಳಕದ ಟಚ್' ಪುಸ್ತಕಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.

2016ರಿಂದ ವಿಶ್ವವಾಣಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ದಂದು 'ತಿಳಿರು ತೋರಣ' ಅಂಕಣ. ಇದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿ ಫೇಸ್‌ಬುಕ್, ಟ್ವಿಟ್ಟರ್, ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲೂ

ವಿತರಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಅಂಕಣ ಬಹುರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಅಂಕಣದ ಐದು ಪುಸ್ತಕಗಳು 'ಪರ್ಣಮಾಲೆ-1' ರಿಂದ 'ಪರ್ಣಮಾಲೆ-5' ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿಯವರ ಅಂಕಣಬರಹಗಳು ಇದುವರೆಗೆ ಒಟ್ಟು 13 ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಐದು, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥಾಲಯವಾದ 'ಲೈಬ್ರರಿ ಆಫ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್' ಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರದಲ್ಲಿವೆ. 'ಕಾವೇರಿ' ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅಮೆರಿಕದ ಇತರ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಉತ್ಸಾಹಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿ, ವಾಟ್ಸಾಪ್, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್, ಟ್ವಿಟ್ಟರ್‌ನಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದು ಜಗದಗಲ ಓದುಗಮಿತ್ರರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. 2019ರಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ 'ಸ್ವಚ್ಛ ಭಾಷೆ ಅಭಿಯಾನ ಸರಣಿ ಕಲಿಕೆ' ಎಂಬ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಅಂಕಣ ತುಂಬ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಚಲನ ಮೂಡಿಸಿದೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ್ತಿ ಹುಡುಗಿ ಅಮೆರಿಕನ್ನಡದ ನಿಧಿ!

ನಿಧಿ ನಾಗಶಂಕರ್

ಅಪರೂಪದ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನಿ, ಅಥವಾ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನಿ, ಇಲ್ಲ ಅಭಿಜಾತ ಪ್ರತಿಭೆ ಎಂದು ಬೇಕಿದ್ದರೂ ಹೇಳಿ. ಬಹುಶಃ ಮೂರೂ ಸರಿಯೇ. ಈ ಹೊತ್ತು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಅಮೆರಿಕನ್ನಡಿತಿ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವಳಿಗೇ 14 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಅಂದರೆ 'ಟೀನ್' ಏಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನೇರಿದವಳು ಇನ್ನೂ ಐದು ಏರಲಿಕ್ಕಿವೆ. ಈಗಷ್ಟೇ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಗ್ರೇಡ್ ಮುಗಿದು ಈ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಿಂದ ಹತ್ತನೆಯ ಗ್ರೇಡ್ ಸೇರಲಿದ್ದಾಳೆ (ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್/ಸ್ಕಾಂಡರ್ಡ್‌ಗೆ 'ಗ್ರೇಡ್' ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ). ಆದರೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಆಗಲೇ ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ಮೂರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಅವು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿವೆ! ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆ! ಕಾದಂಬರಿ ಅಂದರೆ 'ಏನೋ ಒಂದು

ಅಜ್ಜಿಕಥೆ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಬರ್ಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು' ರೀತಿಯದಲ್ಲ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ 'ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯುವ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ'ದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಫಾರಸು ಪಡೆದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕಾದಂಬರಿಗಳು. ಸೈನ್ಸ್ ಫಿಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳು, ಪುಬ್ಲಿಕ್ ಸರಕು.

ಇವಳು ನಿಧಿ ನಾಗಶಂಕರ್. ನಮ್ಮ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿ ವಲಯದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕನ್ನಡಕುವರಿ. ಹಾಸನ ಮೂಲದ ನಾಗಶಂಕರ್ ಮತ್ತು ತುಮಕೂರು ಮೂಲದ ಸೌಮ್ಯಾ ದಂಪತಿಯ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಾಗಿ ಇದ್ದಾಗಿನಿಂದಲೂ ನಾನಿವಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. 2006ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ 'ಅಕ್ಕ' ವಿಶ್ವಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆದಿದ್ದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಮಿತಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ನಾಗಶಂಕರ್ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ

ಮೀಟಿಂಗುಗಳಿಗೆ ಬರುವಾಗ ನಿಧಿಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಿನ್ನೂ ಅದು ವರ್ಷ ತುಂಬಿರದ ಪುಟ್ಟ ಮಗು. ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರ ಗ್ರೂಪ್ ಫೋಟೋಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ನಾಗಶಂಕರ್ ನಿಧಿಯನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ 'ಭೇಷ್ ನಿಧಿ! ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಂದೆಯೇ ದೊಡ್ಡವಳಾಗುತ್ತ ಆಗಲೇ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ್ತಿಯೂ ಆದೆಯಲ್ಲ!' ಎಂದು ವಿಶೇಷ ಹೆಮ್ಮೆಯನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಧಿಯದು ಅಪರೂಪದ ಪ್ರತಿಭೆ ಎನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಅಮೆರಿಕನ್ನಡಿಗರ ಪೈಕಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆ ನಿರ್ವಾತವನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದಾಳೆ ನಿಧಿ ನಾಗಶಂಕರ್.

ಇನ್ನು, 'ಆಕಸ್ಮಿಕ ಪ್ರತಿಭೆ' ಹೇಗೆ ಅಂತಲೂ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಸನದ ಮಲ್ಲಾಡ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿಇ ಓದಿ, ಸುರತ್ಕಲ್ ನ ಕೆಆರ್‌ಇಸಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದು, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಐಟಿ ಕಂಪನಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ನಾಗಶಂಕರ್ 'ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸವಾದರೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಇದೆ, ಆದರೆ ಒಂದೇಒಂದು ಪುಟದಷ್ಟು ಬರೆಯುವುದು ಕೂಡ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸೌಮ್ಯ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಓದುತ್ತಾರಾದರೂ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉಮೇದು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಂದಹಾಗೆ ಸೌಮ್ಯ ದಂತವೈದ್ಯಕೀಯ ಓದಿದವರು, ಇಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸ್‌ಗೆ ತೊಡಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ, ಅಮೆರಿಕನ್ನರಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಡೆಂಟಿಸ್ಟ್ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ ನಿಧಿಗೆ ಫುಲ್‌ಟೈಮ್ ಅಮ್ಮ ಸಿಕ್ಕಿದಳು. ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ನಿಧಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬರವಣಿಗೆ ಒದಗಿಬಂತು ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಈಗಲೂ ಒಂದು ಒಗಟೇ. ಇಬ್ಬರು ತಾತಂದಿರಿಂದ ವಂಶವಾಹಿನಿಯಾಗಿ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಅಂದಾಜು. ಅಮ್ಮನ ಕಡೆಯಿಂದ ತಾತ ಡಾ.ಮಹದೇವಪ್ಪ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ನೇತ್ರವೈದ್ಯರು, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸರ್ಜನ್ ಆಗಿದ್ದವರು, ಈಗ ನಿವೃತ್ತ. ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಲೋಕನ ಗುಣ ಅವರದೇ ಬಂದಿರಬೇಕು ನಿಧಿಗೂ. ಅಪ್ಪನ ಕಡೆಯಿಂದ ತಾತ ಕೆ.ಸಿ.ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು

ಆಮೇಲೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶಿಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ ಆಗಿದ್ದವರು, ಈಗ ನಿವೃತ್ತ. ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಕೆಲ ಕವನ, ನಾಟಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬರೆದಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರಿಂದ ಈ ಅಕ್ಷರಪ್ರೀತಿ ಬಂದದ್ದಿರಬಹುದು. ಅಜ್ಜಿ-ತಾತ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಅಥವಾ ನಿಧಿಯೇ ಊರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜಿ-ತಾತನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುವುದು, ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಮೇಲೆ ಕಥೆಯಂತೆ ಹೇಳುವುದು- ಈ ರೀತಿ 'ಸ್ಪೋರಿ ಟೆಲ್ಲಿಂಗ್' ಗುಣ ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗಲೂ ನಿಧಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಆಟಕಗಳಿಗಿಂತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಂಡುಕೊಂಡದ್ದು ಮತ್ತು ಓದಿದ್ದು ಕೂಡ ಹೌದು. ಆದರೂ ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಮೂರು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹ ಆಸಕ್ತಿ ನಿಧಿಗೆ ಅದುಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅವಳ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ.

'ಅದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ ಅವಳಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತಿಭೆ ಸುಪ್ರವಾಗಿ ಇತ್ತು, ಈಗ ಹೊರಬಂತು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನಿಧಿಯ ಟೀಚರ್ಸ್. ಟೀಚರ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆಯಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಮಡಕೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಲ್ಲ ಮಾಯಾಶಿಲ್ಪಿಗಳು. ನಿಧಿಯಲ್ಲಡಗಿದ್ದ ಪ್ರತಿಭೆಯೆಂಬ ಮಣ್ಣಿನ ಮುದ್ದೆಯು ಕಾದಂಬರಿಕಾರ್ತಿ ಎಂಬ ಚಂದದ ಮಡಕೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾದದ್ದು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ. ನಿಧಿ ಕ್ಲಾರ್ಕ್‌ಬರ್ಗ್‌ನ ಹ್ಯಾಲಿ ವೆಲ್ಸ್ ಮಿಡ್ಲ್‌ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಆರನೆಯ ಗ್ರೇಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಲೂಥರ್ ಕಿಂಗ್ ದಿನಾಚರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಅಮೆರಿಕದ ಶಾಲಾಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಲೂಥರ್ ಕಿಂಗ್‌ನ ಜೀವನಗಾಥೆಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಿಡೀ 'ಬ್ಲಾಕ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಮಂತ್' ಎಂದು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟಾದರೂ ವರ್ಣಭೇದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬೇರುಗಳು ಸಡಿಲಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇರಲಿ ಆ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಡ. ನಿಧಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಆ ಪ್ರಬಂಧ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಮಟ್ಟದ್ದಿತ್ತು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಟೀಚರ್ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಗಳಿಸಿತು. ಇಡೀ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಓದುವ ಅವಕಾಶವೂ ಅವಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಿಧಿಯಲ್ಲೊಬ್ಬಳು ಬರಹಗಾರ್ತಿ ಇದ್ದಾಳೆಂದು ಅವಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಟೀಚರ್ ಮತ್ತು ಸ್ಕೂಲ್‌ನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಸಹ ಗುರುತಿಸಿದರು. ಕ್ಲಾರ್ಕ್‌ಬರ್ಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದ ಆ ಮಿಡ್ಲ್‌ಸ್ಕೂಲ್‌ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಅವಳಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಸಿ ಅದನ್ನು ಕೌಂಟಿ(ಜಿಲ್ಲೆ)ಯ ಶಿಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಓದಿಸಿದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ನಿಧಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಜೀವಸತ್ತ ಒದಗಿಸಿದುವು. ಮಿಡ್ಲ್‌ಸ್ಕೂಲ್‌ನ ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ NaNoWriMo (National Novel Writers Month) ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ನಿಧಿಯೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದುವು.

ಆ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಹೇಗೆಂದರೆ ಆಸಕ್ತ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅದರ ಸದಸ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು 'ನೊವೆಲ್ ರೈಟಿಂಗ್' ತಿಂಗಳು. ಆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತಲಾ 1000 ಪದಗಳಷ್ಟು ಬರೆಯಬೇಕು. ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಗೆ ಸುಮಾರು 30000 ಪದಗಳ ಕಾದಂಬರಿ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರದೂ, ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಟೀಚರ್ ಅದರ ಎಡಿಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್‌ಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಾರೆ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 'ಸುಮ್ಮೆ ಏನೋ ಬರೆದು, ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಹೊರತಂದೆ' ಎಂಬ ಕಾಟಾಚಾರ ಅಲ್ಲ. ಕ್ರಿಯೇಟಿವ್ ರೈಟಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇದು ತುಂಬ ಸಹಾಯಕಾರಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕ್ಲಾರ್ಕ್‌ಬರ್ಗ್ ಮಿಡ್ಲ್‌ಸ್ಕೂಲ್‌ನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಡಾ.ವುಡ್‌ವರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಟೀಚರ್ ಮಿಸ್ ಹ್ಯಾನಿಂಗ್ಡನ್ ಅವರಿಗಂತೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮುತುವರ್ಜಿ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆಯ ಕೌಶಲ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ನಿಧಿ ಏಳನೆಯ ಗ್ರೇಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ The Ghost Mystery ರಚನೆಯಾಯಿತು. ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಇಡೀ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಪಕ್ಕಾ ವೃತ್ತಿಪರ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಲೇಖಕಿ/ಕಿಯರ ಪುಸ್ತಕಗಳಂತೆಯೇ. 'ಬುಕ್ ಸೈನಿಂಗ್ ಇವೆಂಟ್' ಅನ್ನೂ ಶಾಲೆಯೇ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕ್ಲಬ್ ಸದಸ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹೆತ್ತವರು ಮತ್ತು ಹಿತೈಷಿ ಹಿರಿಯರು ಆ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಅರುಣಪ್ರತಿಭೆಗಳ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಸಹಿತ ಪುಸ್ತಕಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರಹಗಾರರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಬಹುದು. ಅದೊಂದು ವಿಶೇಷ ಅನುಭವ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನಾಗಶಂಕರ್.

ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು. ನಿಧಿ ಮರುವರ್ಷ ಎಂಟನೆಯ ಗ್ರೇಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಕ್ಲಬ್ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. 'ನ್ಯಾನೊವೈಮೋ' ಚ್ಯಾಲೆಂಜ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳು. ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿಡೀ ಪ್ರತಿದಿನ 1000ದಷ್ಟು ಪದಗಳನ್ನು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೀಲಿಮಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟ್ಟಿದಳು. ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಬರೆಯುವುದಲ್ಲ, ಡೈರೆಕ್ಟಾಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನಲ್ಲೇ ಅಕ್ಷರಕೆತ್ತನೆ ಮಾಡುವುದು. 'ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ!' ಎಂದು ಮೊನ್ನೆ ನಿಧಿಯೊಡನೆ ಒಂದು ಫೋನ್‌ಸಂದರ್ಶನ- ಈ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ನಿಖರ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು- ಮಾಡಿದ್ದಾಗ. ಹಾಗೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ಎರಡನೆಯ ಕಾದಂಬರಿಯೇ Generation of Spies. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ನಾನೂ ಓದಿದ್ದೇನೆ, ನಿಧಿಯ ಕ್ರಿಯೇಟಿವಿಟಿ, ಕಲ್ಪನಾವಿಸ್ತಾರ, ಭಾಷೆಯ ಹಿಡಿತ, ಶ್ರೀಮಂತ ಶಬ್ದಭಂಡಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಎರಡನೆಯ ಕಾದಂಬರಿಯ ಎಡಿಟಿಂಗ್‌ಅನ್ನು ಟೀಚರ್ ನೆರವು ಪಡೆಯದೆ ತಾನೇ ಮಾಡಿದನೆಂದು ನಿಧಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅದು ಹೌದಾದರೆ ಆ ವಿಭಾಗದಲ್ಲೂ ಅವಳು ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಫಿಕ್ಷನ್ ಓದು-ಬರಹದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಜ್ಞಾನಿ ಅನನುಭವಿ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನಂತೂ ಓದಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಈ Generation of Spies ಕಾದಂಬರಿಯು ಗೂಢಚಾರಿ/ರಹಸ್ಯ ಏಜೆಂಟ್‌ಗಳ ನಿಗೂಢ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಕಣ್ಮಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಎಂಬ ಅನುಭವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಅಂತಹ ಬಿಗು ನಿರೂಪಣೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕಿ ಹುಡುಗಿ ನಟಾಶಾ ಬೇರಾರೂ ಅಲ್ಲ ಬಹುಶಃ ನಿಧಿಯೇ ತನ್ನ ಫ್ಯಾಂಟಸಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ರೂಪುಗೊಂಡಳಿರಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅನಿಸಿಕೆ. ಸುಧಾದಲ್ಲಿ ಡಾಬೂ, ಶೂಜ, ಆಜಾದ್, ಫ್ಯಾಂಟಮ್ ಜೊತೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಹಸ್ಯ ಏಜೆಂಟ್ ವಿಕ್ರಮ್ ಎಂಬ ಕಾಮಿಕ್ಸ್‌ಅನ್ನು ನಾನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಹಿಂದೀ ಸಿನಿಮಾ 'ರಾಝಿ', ಅದರಲ್ಲಿ ಅಲಿಯಾ ಭಟ್ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಗೂಢಚಾರಿಣಿ ಪಾತ್ರವನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದುದು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಓದು.

ಎರಡು ವರ್ಷ 'ನ್ಯಾನೊವೈಮೋ' ಕ್ಲಬ್ ಸದಸ್ಯತ್ವದಿಂದ ಪಡೆದ ಅನುಭವವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ನಿಧಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಗ್ರೇಡ್‌ನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ತನ್ನ ಮೂರನೆಯ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾಳೆ, ಅದೇ Mission Control. ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಶಾಲಾಪಠ್ಯದಲ್ಲೂ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸೈನ್ಸ್ ಕಲಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಮತ್ತು ಅದು ಅವಳ ಅತಿ ಇಷ್ಟದ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಸಹ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೈ-ಫೈ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಯೆಲ್ಲ ಅಡಕವಾಗಿದೆಯಂತೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯದು, ಈಗಿನ್ನೂ ಬರವಣಿಗೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು The Murders Over the Horizon. ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ, ನಿಧಿ ಹೀಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಕಾದಂಬರಿ 'ಬರ್ದು ಬರ್ದು ಬಿಸಾಕುವ' ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇವಳೂ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಹ್ಯಾರಿ ಪಾಟರ್ ಸರಣಿಯ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತ ಬರಹಗಾರ್ತಿ ಜೆ.ಕೆ.ರೌಲಿಂಗ್‌ಳ ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತುಗಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಲಿದ್ದಾಳೆ. ಯಾಕಾಗಬಾರದು? ಅದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹರಕೆ-ಹಾರೈಕೆಯೇ ಆಗಲಿ. ಮೊನ್ನೆ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಧಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ದೊಡ್ಡವಳಾದ ಮೇಲೆ ಏನಾಗಬೇಕೆಂದು ಯೋಜನೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ. ಅವಳ ಉತ್ತರ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಟ್ಟಿತು, ಅವಳ ಬಗೆಗಿನ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು: 'ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕಿರುವವುಗಳು- ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಬಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅರ್ಹ ಶಾಲಾಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ದತ್ತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದಳು! ಇದುವರೆಗಿನ ಮೂರು ಕಾದಂಬರಿಗಳು, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಷ್ಟೇ bit.ly/nidhibooks ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗಳು ದೊರಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿದೆಯಂತೆ. ನಿಧಿ ದೊಡ್ಡ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವಳ ಸದುದ್ದೇಶದ 'ನಿಧಿ' ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಬೇಕು.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ವಿಶ್ವಪಾಣಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿ ಬರೆಯುವ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಅಂಕಣ 'ತಿಳಿರುತೋರಣೆ'ದಲ್ಲಿ 5 ಜುಲೈ 2020ರಂದು ಪ್ರಕಟವಾದ ಲೇಖನ.]

* * *

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಕಾದ ಭೂಮಿಕೆ

(ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ: ವಿಜಯಾ ಮನೋಹರ್)

ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಕನ್ನಡತಿ ವಿಜಯಾ ಮನೋಹರ್ ಅವರು ಕನ್ನಡದ ಉತ್ತಮ ಭಾಷಣಕಾರರು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಮರ್ಶಕರು, ನಾಟಕಗಳ ನಿರ್ದೇಶಕರು. ಅವರು "ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಏಕೈಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಭೂಮಿಕಾವನ್ನು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1994 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು" ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೂಲ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆವೃತ್ತಿಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲೆಗಳ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ವಿಶಾಲ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಭೂಮಿಕಾದ ಧೇಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ನಾಟಕಗಳು ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಓದುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಗಳ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಸದಸ್ಯರಿಂದ, ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಿಂದ, ಭಾರತದಿಂದ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ ವೃತ್ತಿಪರ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಮಾಸಿಕ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಚರ್ಚೆ ವಿಮರ್ಶೆಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬರಹಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು (ದಿವಂಗತ) ಮನೋಹರ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ 'ಸತ್ತವರ ನೆರಳು' ಇದರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನುವಾದ 'The Faith'. ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ನವೆಂಬರ್ 20, 1998 ರಂದು ಬೆನಕ, ತಂಡದ 200 ನೇ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಲಾಯಿತು. ರಂಗಭೂಮಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಕಾ ತಾನಾಗಿಯೇ ಅಥವಾ ಕಾವೇರಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ/ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಮುಖ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿದೆ.

1995 ರಲ್ಲಿ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಕಂಬಾರ್ ಅವರ 'ಜೋಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ' ಜಾನಪದ ನಾಟಕವನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು 26 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಾವಿದರು ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರನ್ನು ಸೇರಿ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿತ್ತು. ಈ ನಿರ್ಮಾಣದ ಹಣಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಕರ್ನಾಟಕ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು.

1997 ರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಡಂಬನೆಯ ಹಿಂದಿ ನಾಟಕ ತ್ರಿಶಂಕು ಇದನ್ನು ಅಮೆರಿಕನ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಟಕ 'ದಿ ಸ್ಟೇಜರ್ ಪೆಗ್' ಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಮನೋಹರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ 50 ನೇ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ 28 ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮತ್ತು ಕಲಾವಿದರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

1998 ರ ವಸಂತಕಾಲದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಟಕ 'ಆಷಾಡ್ ಕಾ ಏಕ್ ದಿನ್' (One Day in Monsoon) ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ನಾಟಕವು ಮಹಾನ್ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ ಕಾಳಿದಾಸನ ಪ್ರಣಯ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಮೂಲವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ನಾಟಕವು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸಲು ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು, ರಂಗ-ಸಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಹೂಡಲಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ತಯಾರಿಸಿದ್ದರು. ವೇದಾಂತ ಕೇಂದ್ರದ (ಗ್ರೇಟರ್ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್‌ನ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆ) ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು USA ಯ CRY (ಚೈಲ್ಡ್ ರಿಲೀಫ್ ಎಂಡ್ ಯು - ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದತ್ತಿ ಸಂಸ್ಥೆ) ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು.

2000ಮೇನಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಗಿರೀಶ್ ಕಾರ್ನಾಡ್ ಅವರ 'ಯಯಾತಿ' ನಾಟಕವನ್ನು ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ನಾಟಕದ ಒಂಬತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ USA ಯ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಯಿತು.

2001 ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭೂಕಂಪ ಸಂತ್ರಸ್ತರ ನೆರವಿಗಾಗಿ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಲಘು ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.. ಏಪ್ರಿಲ್ 18, 2002 ರಂದು Magical Montgomery Art festival ಉತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಗುಂಪಿನಿಂದ ದಕ್ಷಯಜ್ಞ-ಯಕ್ಷಗಾನ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು.

2003 ಮತ್ತು 2004 ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯೂಹ (ದಿವಂಗತ ಮನೋಹರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರಿಂದ ಡಯಲ್ ಎಮ್ ಫಾರ್ ಮರ್ಡರ್ ನಾಟಕದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ) ಮತ್ತು 'ಆತ್ಮ ಯಾವ ಕುಲ, ಜೀವ ಯಾವ ಕುಲ' (ನವರತ್ನ ರಾಮ್) ಈ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ದಿವಂಗತ ಮನೋಹರ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು.

ಬೇವಾರ್ಸಿಯ ಬರಾವು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು 2010 AKKA, ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 24, 2012 ರಂದು ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿಯ ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಯಿತು.

ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಭೂಮಿಕಾದ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ]

ನನ್ನ ಕನ್ನಡ ಬರಹ ಬೆಳೆದ ರೀತಿ ಶ್ರೀನಾಥ್ ಭಲ್ಲೆ, ರಿಚ್ಮಂಡ್, ವರ್ಜಿನಿಯಾ

ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶ್ರೀನಾಥ್ ಭಲ್ಲೆ. ಮೂಲತಃ ಬೆಂಗಳೂರಿನವನು. ಮೊದಲಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ Richmond ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಕೊನೇ ಬೆಂಚಿನವನಾಗಿ' ಪಾಲ್ಗೊಂಡೆ. ಲೇಖನಿ ಹಿಡಿಯುವ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಂಘದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಪ್ರತೀ ಚಿತ್ರಕ್ಕೂ ನನ್ನದೇ ಆದ 'ತಿಳಿಹಾಸ್ಯ'ದ ಕಾಮೆಂಟ್ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಶುರುವಾದ ಪಯಣ ಇಂದಿಗೂ ಸಾಗಿದೆ.

"ನಗುವು ಸಹಜದ ಧರ್ಮ, ನಗಿಸುವುದು ಪರ ಧರ್ಮ" ಎಂಬುದನ್ನು ನಂಬಿ ಹಾಸ್ಯವನ್ನೇ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಆ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಹಲವಾರು ಬರಹಗಳನ್ನು Thatskannada ವೆಬ್ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡೆ. ಬರಹದ ಪಯಣ ಮುಂದುವರೆದು 'ಸಂಪದ' ಮತ್ತು 'ಕನ್ನಡದ್ವನಿ'ಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬರೆದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸುಧಾ, ತರಂಗ ಮೊದಲಾದ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೂ ಉಂಟು. ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತ ಫೇಸ್ಬುಕ್ ಗುಂಪುಗಳಾದ 'ಕಾಜಾಣ,' 'ಕಥಾಗುಚ್ಚ,' 'ಸೃಜನಶೀಲರು' ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಬರವಣಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ thatskannada ವೆಬ್ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಅಂಕಣಕಾರನಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಸದವಕಾಶ ದೊರೆತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬರೆದೆ. ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ವಿಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಆನ್ಲೈನ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಕಣಕಾರನಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಬರಹದ ವಸ್ತು ತಿಳಿಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದರೂ, ಹಾಸ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಚಾರಗಳ ವಿಡಂಬನೆ, 'ಗಟ್ಟಿ ಡಿಕಾಕ್ಷನ್'ನಂತಹ ಲೇಖನ, ತಲೆಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡೋ ಲೇಖನಗಳು, ಕಾಡಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತ ಬರಹಗಳು, ದಾಸರಪದಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಯತ್ನದ ಬರಹಗಳು, ಜೀವನದ ಅರ್ಥ ಹೇಳೋ ಹಾಡು, ಕಥೆ ಕವನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಸಾಗಿದೆ ಪಯಣ.

'ಓಟ.. ದ ರನ್' ಎಂಬ ವರ್ಕ್-ಲೈಫ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಬಗೆಗಿನ ಕಿರುಚಿತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಕಥೆ, ಚಿತ್ರಕಥೆ, ಸಂಭಾಷಣೆ ಮತ್ತು ಹಾಡು ಬರೆವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದ ಕಿರುಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಸಂತಸವಿದೆ.

ಬರೀ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ, ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಈವರೆಗೆ ಬಹುಶಃ ಹದಿನೈದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಸ್ಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ.

ಈವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಇಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಓದುಗ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಂದ ಸಂದಿರುವ ಹಲವು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳೇ ನನ್ನ ಜೀವಾಳ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಥಾಗುಚ್ಚದ ಅಡ್ಮಿನ್ ವರ್ಗ 'ಕಥಾಗುಚ್ಚದ ಚಾಣಕ್ಯ' ಎಂದು ಗೌರವಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಹಾಸ್ಯಪಟುಗಳು ವೇದಿಕೆಯೇರಿದರೆಂದರೆ 'ಕಾವೇರಿ'ಯಲ್ಲಿ ನಗುವಿನ ಪ್ರವಾಹ!

ನನ್ನ ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನ ಕಲೆಯ ಪಯಣ (ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ಸವಿತ ರಾವ್)

ನಮ್ಮದು ಕಲಾವಿದರ ಕುಟುಂಬ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಚಲನಚಿತ್ರ/ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನಟರು, ಗಾಯಕರು ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತ ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರರಾಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಚಲನಚಿತ್ರ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಮತ್ತು ಗಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಕುಟುಂಬದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ದೃಶ್ಯಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಚಿತ್ರಕಲೆಯತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತಳಾಗಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಒಲವು ಬಹುತೇಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಕಲಾತ್ಮಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಡವಿಲ್ಲದೆ, ನಾನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದೆ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಓದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿ ಫಾರ್ಮಾಕಾಲಜಿ ಮತ್ತು ಟಾಕ್ಸಿಕಾಲಜಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದೆ. ಇದರ ನಂತರ 13 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬಯೋಟೆಕ್ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ವೃತ್ತಿಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಇಂದಿಗೂ ಪೇಟೆಂಟ್ ಎಕ್ಸಾಮಿನರ್ ಆಗಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಳೆದ 15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ US ಪೇಟೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೇಡ್‌ಮಾರ್ಕ್ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಫಾರ್ಮಾಕಾಲಜಿ ಪೇಟೆಂಟ್ ಎಕ್ಸಾಮಿನರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಚಿತ್ರಕಲೆ ಮತ್ತು ಸ್ಕೆಚಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಆಗಿಂದ್ದಾಗ್ಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನಾದರೂ, ಈ ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿನ ಪಯಣವು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಡವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಕಲೆಯ ಪರಿಚಯ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಆದದ್ದು. ಸುಮಾರು 7 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸ್ಥಳೀಯ ಕುಂಬಾರಿಕೆ ಸ್ಟುಡಿಯೋದಲ್ಲಿ 'ಮಡ್ ಮತ್ತು ಮೆರ್ಲಾಟ್' ತರಗತಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೆವು. ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ತರಗತಿಗೆ ಹೋದೆ. ಇದು ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನ ಕಲೆಗೆ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಪರಿಚಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ನಾನು ಒಂದು ಹೂದಾನಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸುಂದರವಾದ ಗುಲಾಬಿಗಳು ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಕೂಡ ಮಾಡಿದೆ! ನನ್ನ ಕೈ ಕೆಲಸದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ನೋಡಿ ನಾನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಬೆರಗಾದೆ. ಈ ಕಲೆಯ ಮೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದೆ. ಆದರೂ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇನೂ ಆಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದಾದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಮತ್ತು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯು ಕುಂಬಾರಿಕೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಫೇಸ್‌ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದಳು. ನನಗೆ ಅದು ಒಂದು ರೀತಿ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿತು. ಅವಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದು ಲಿಂಡಾ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಅವರ 'ಸಮ್ಪಿಂಗ್

ಅರ್ಟ್' ಪಾಟರಿ ಸ್ಟುಡಿಯೋಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು 2015 ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಈ ಕಲೆಯ ಪಯಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಕುಂಬಾರಿಕೆಯ ಚಕ್ರದ ಮೇಲೆ ಮಡಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆ.

ಇದಾದ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ನಂತರ ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬ ಬಂದಿತು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ನಾವು ಜೇಡಿಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ನೀರಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಗಣೇಶನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ಖರೀದಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಹಬ್ಬವು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜಿಸುತ್ತೇವೆ (ಇದು ಗಣೇಶನ ಜನ್ಮ ಚಕ್ರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಅವನು ಜೇಡಿಮಣ್ಣು/ನೀರಿನಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು, ಹಾಗೆಯೇ ಅವನು ನೀರು/ಭೂಮಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾನೆ). ಈ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಲೀಮು ಪಡೆದ ನಂತರ, ಪೂಜೆಗಾಗಿ ನನ್ನದೇ ಆದ ಗಣೇಶನನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಗಣೇಶನ ಮೂರ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿತು ಎಂದರೆ ನನಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ನನಗೆ ಕೈ ಕೆಲಸದ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚ ಒಂದು ತೆರೆದಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ವಿಧ ವಿಧ ಮಾದರಿಗಳು, ಆಕಾರಗಳು, ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಗಳ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಈ ಕಲೆಯ ಬಹುಮುಖತೆ ನನಗೆ ಮುದ ನೀಡಿತು. ನನ್ನ ದಕ್ಷಿಣ ಏಷ್ಯಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕಲಾ ತುಣುಕುಗಳಲ್ಲಿ ತರಬಹುದಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ನನಗೆ ಉತ್ಸಾಹದಾಯಕವೆನಿಸಿತು. ಪ್ರಸ್ತುತ ನನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯ ಕುಂಬಾರಿಕೆ ತುಣುಕುಗಳೆಂದರೆ ಭಾರತೀಯ ವಿನ್ಯಾಸ ಪ್ರಭಾವಿತ

ಸೆರಾಮಿಕ್ ವೀಲ್ಯದಲೆಗಳು, (ಇವುಗಳನ್ನು ನಾನು ನಿಜವಾದ ವೀಲ್ಯದಲೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸುತ್ತೇನೆ), ಧೂಪ ಧಾರಕಗಳು ಮತ್ತು ರಂಗೋಲಿ ಮಾದರಿಗಳು.

ಹಾಗೆಯೇ ಭಾರತೀಯ ವಿನ್ಯಾಸ ಪ್ರಭಾವಿತ ಪದಕಗಳು ಮತ್ತು ಕಿವಿ ಯೋಲೆಗಳಂತಹ

ಸೆರಾಮಿಕ್ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಮಾಂಟ್ರೊಮೆರಿ ಪಾಟರ್ನ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. 2016 ರಿಂದ ಕಟ್ಟಡ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮ ಸಂಯೋಜಕಳಾಗಿ ಅವರ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸುಸ್ಥಾಪಿತ ಮತ್ತು ಹೆಸರಾಂತ ಕುಂಬಾರಿಕೆ ಗುಂಪಿನ ಭಾಗವಾಗಿರುವುದು ನನ್ನ ಕಲಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ತೀರ್ಪುಗಾರರಿರುವ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲು ನನಗೆ ಹಲವಾರು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ಗಣೇಶನನ್ನು 2017 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಂಡಿ ಸ್ಟಿಂಗ್

ಮ್ಯೂಸಿಯಂ ಜ್ಯೂರೀಡ್ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸೆರಾಮಿಕ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಮುದ್ರಿತ ಮಂಡಲವನ್ನು 2016ರಲ್ಲಿ ದಿ ಕ್ಲೇ ಕೋ-ಆಪ್ ಜ್ಯೂರೀಡ್ ಶೋನಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ 2021 ರಲ್ಲಿ, ರಾಕ್‌ವಿಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೂರು ಕುಂಬಾರಿಕೆ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ 'ಥರ್ಸ್‌ವ್ ಕ್ಲೆಂಚರ್ಸ್' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ ನನ್ನ ಕಲೆಯು 'ದ್ರವ ಧಾರಕಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು' ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. 2018 ನಲ್ಲಿ ಜಿನೀವಾ ಡೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಿಟ್ಟ ಉದ್ಯಾನದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಲಾದ ಭಾರತವನ್ನು ಕುರಿತಾದ 9 ಟೈಲ್ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾನು ರಚಿಸಿದೆ. ಇದು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲಸ.

ಎಸ್.ಎಸ್.ವಿ.ಟಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಾವೇರಿಯ ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿ ಹರಿದಾಸ್ ಅವರು ಕೆತ್ತನೆ ಮಾಡಿದ 6 ಅಡಿ ಗಣೇಶನಿಗೆ ಸೆರಾಮಿಕ್ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಅದ್ಭುತ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಮತ್ತು 2019 ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಗಣೇಶ ಉತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ಮಣ್ಣಿನ 12 ಇಂಚಿನ ಗಣೇಶನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕೆತ್ತುವ ಭಾಗ್ಯವೂ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. 2019 ನಾವಿಕ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಮಹಿಳಾ ವೇದಿಕೆಯು ನನ್ನ ಕುಂಬಾರಿಕೆ ಪಯಣವನ್ನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿತು. ಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹ ಕೆತ್ತನೆಯೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಈ ಪಯಣ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ಸಮುದಾಯದ ಅವಿರತ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮುಂದುವರಿದು, ಈಗ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಣ್ಣಿನ ಗಣೇಶ ತಯಾರಿಕೆ ಕಾರ್ಯಾಗಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಂತ ತಲುಪಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಾಗಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಪೂಜೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಜೇಡಿ ಮಣ್ಣಿನ ಗಣೇಶನ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಈ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. 2021 ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 70 ಜನರು ನನ್ನಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಗಣೇಶ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾವೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಕಾರ್ಯಾಗಾರದಿಂದ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ದೇಣಿಗೆಯನ್ನು ನಾನು ದಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ

ಸಹಾಯ ಹಸ್ತ ಚಾಚಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ಸದಾ ನನ್ನ ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅರಿವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಲೆಯು ನನಗೆ ಒಂದು ಅನನ್ಯ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ರಚನೆಗಳು ಉತ್ಪನ್ನದ ಉದ್ದೇಶಿತ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸುಂದರವಾದ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ಕ್ಯಾನ್ವಾಸ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಅದ್ಭುತ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿವೆ. ಈ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಫ್ರೀ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಹಸ್ತಿ ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚಣೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಪಿಂಗಾಣಿ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಮೆರುಗು ಪೇಂಟಿಂಗ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಾನು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಜವಳಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಭಾರತೀಯ ಮೂಲದ ಬ್ಲಾಕ್ ಪ್ರಿಂಟ್‌ಗಳು, ಲೇಸ್ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು, ಟ್ರೈವೆಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳು ನನಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ನಾನು ಈ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಬಳಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಆಲಂಕಾರಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯು ರಂಗೋಲಿಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಚುಕ್ಕೆ-ಮತ್ತು-ರೇಖೆಯ ಮಾದರಿಗಳು, ದಕ್ಷಿಣ ಏಷ್ಯಾದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮೋಟಿಫ್‌ಗಳಾದ ಆನೆಗಳು, ಮಂಡಲಗಳು ಮತ್ತು ನವಿಲುಗಳು, ವಾರ್ಲಿ ಕಲೆಯಂತಹ ಭಾರತೀಯ ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಲೆಗಳು, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಸುಂದರ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಚಿತ್ರಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ನನ್ನ ವಾಡಿಕೆ. ಜೇಡಿಮಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಈ ವಿನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಜೀವಕ್ಕೆ ತರುವುದು ನನಗೆ ಸೌಂದರ್ಯದ ಅನುಭೂತಿಯನ್ನೂ, ಸ್ವಯಂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕಲೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವು ನನಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಮಾಧಾನ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ಸೋನಾ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ]

* * *

ನನ್ನ ಕುಶಲಕಲೆ ಮತ್ತು ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರ ವೈವಿಧ್ಯ (ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ: ನೂತನ್ ದೊಡ್ಡಲೆ)

ನನ್ನ ಕೆಲವು ಹವ್ಯಾಸಗಳು ಕಲೆ, ಅಡುಗೆ, ಬೇಕಿಂಗ್ ಮತ್ತು ತೋಟಗಾರಿಕೆ. ನನಗೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿ. ನನ್ನ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಶುಭಾಶಯ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ನೇತುಹಾಕುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಕಲಾ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಬಯಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಲಾಮಂದಿರ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಆರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಲಿತಕಲೆ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಮತ್ತು ಕಲಾ ಶೈಲಿಗಳಿಂದ ನಾನು ಆಕರ್ಷಿತಳಾದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋವನ್ನು ನೀರಿನ ಬಣ್ಣ, ಎಣ್ಣೆ ಬಣ್ಣ, ಬಾಟಿಕ್ ಬಣ್ಣಗಳು, ಪೆನ್ ಮತ್ತು ಇಂಕ್, ಲಿನೋಕಟ್ ಮತ್ತು ಅಕ್ರಿಲಿಕ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಆಯಿಲ್ ಪೇಂಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಬಾಟಿಕ್ ನನ್ನ ವಿಶೇಷತೆಯಾಯಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಲವಾರು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತೈಲ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಂಟಸಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತೈಲವರ್ಣಚಿತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಡೆಕ್ಕನ್ ಹೆರಾಲ್ಡ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ನಾನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ.

ಕಲೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ಹಲವಾರು ಇತರ ಹವ್ಯಾಸಗಳು ನನ್ನ ಯೌವನದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದಿವೆ. ನನ್ನ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಖಾಸಗಿ ಗಿಟಾರ್ ಪಾಠಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ JAMA (ಜಯನಗರ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಕಲೆಗಳ ಸಂಘ) ಎಂಬ ಬ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ನಾನು ಹಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿ, ಅಕೌಸ್ಟಿಕ್ ಗಿಟಾರ್ ನುಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬಳಗ ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ದೀಪಾವಳಿ ವಿಶೇಷ ಆವೃತ್ತಿಗೆ ಆಭರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡ ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗೆ ಕೆಲವು ಮಾಡೆಲಿಂಗ್ ಅಸೈನ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡರ್ನ್ ಕಾಫಿಗಾಗಿ ಸಹ ಮಾಡೆಲಿಂಗ್ ಮಾಡಿದೆ. ನನಗೆ ದ್ವಿಚಕ್ರ ವಾಹನ ರ್ಯಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ.

ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಡುಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಎರಡು ಅವಧಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಚುನಾಯಿತಳಾದೆ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಜೊತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಪಡೆದೆ.

ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಡುಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿಭೆ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತೀರ್ಪುಗಾರಳಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ವೇದಿಕೆ ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ನವರಾತ್ರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಗೊಂಬೆ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ AKKA

ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಕ್ ಅಲಂಕಾರ ಮತ್ತು ಬಾಟಿಕ್ ಡೈಯಿಂಗ್ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಹವ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಬೇಕಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದು. ನಾನು ಅಡುಗೆ ಬ್ಲಾಗ್ ಅನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಾನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಬ್ರೆಡ್‌ಗಳನ್ನು ಬೇಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಹಲವು ರೀತಿಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

2021 ರಲ್ಲಿ, ಕೋವಿಡ್-19 ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ನಡುವೆ, ಕಾವೇರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ, ಮೈತ್ರಿ ಜಯದೇವ ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಶೇಷ ಬೇಕರಿ ಐಟಿಮ್‌ಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಜೂಮ್ ಕುಕ್ ಮಾಡಲು ನನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಬೇಕರಿ ಐಟಿಂಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಖಾರಾ ಬನ್, ಆಲೂಗಡ್ಡೆ ಪಲ್ಯ ಬನ್, ಟೂಟಿ-ಫ್ರೂಟಿ ಕುಕೀಸ್, ಮಸಾಲೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ದಿಲ್

ಪಸಂದ್ ಮತ್ತು ಮಸಾಲೆ ಸೋಡಾ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಡುಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಗಾಧ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರು!

ನನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದ ಕಾವೇರಿಗೆ ನಾನು ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆಗಸ್ಟ್ 2022 ರಲ್ಲಿ ಭವ್ಯವಾದ ಕಾವೇರಿ ಗೋಲ್ಡನ್ ಜುಬಿಲಿ ಆಚರಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

[ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ: ಸೋಮಶೇಖರ್ ನಂಜುಂಡ]

* * *

ನಾನು, ನಾನಾಗಿದ್ದು ಹೇಗೆ?

ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿ

ಅವಕಾಶಗಳು ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ, ಅದು ಸಿಕ್ಕಾಗ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು? ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಬಂದ ಮೇಲಂತೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗೆ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿರುವ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ನಾನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಾಟರ್ ಕಲರ್ ಚಿತ್ರ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಡತನವಿದ್ದರೂ ತಾಯಿ ನನ್ನನ್ನು ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ತರಗತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಹೋಗಿದ್ದೂ ಬಂದದ್ದೂ ಇವೆ. ತಂದೆ ಲೋಕಶಿಲ್ಪಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸಣ್ಣವನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಆನೆ, ಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪೈಂಟಿಂಗ್, ಶಿಲ್ಪ ರಚನೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದದ್ದೂ ಉಂಟು.

ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ವಾಟರ್ ಕಲರ್ ಮತ್ತು ಅಕ್ರಿಲಿಕ್ ಪೈಂಟಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. 2006ರಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಟಿಮೋರಿನಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಾಲ್ಕನೇ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನ ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಬದಲಿಸಿತು. ಸಿಕ್ಕಿದ ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ನೂರಾರು ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಕಾವೇರಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ನುಡಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅಪೂರ್ವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. 'ಅಕ್ಕ' ದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಹಲವು ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆತವು. ಹೀಗೆ 2005ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದ ಈ ಮಧುರ ಸಂಬಂಧ ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. 2007ರಿಂದ ಕಾವೇರಿಯ ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆವೇಷಣೆಗೊಂಡ ಗಣೇಶ ವಿಗ್ರಹ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿ ಬಂತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತೀ ವರ್ಷ ಕಾವೇರಿಯ ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಣೇಶ ವಿಗ್ರಹ ರಚನೆಯ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ಒದಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ.

2013ರಲ್ಲಿ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿನ ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆವೇಷಣೆಗೊಂಡ ಗಣೇಶ ವಿಗ್ರಹ ರಚನೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂತು. ಮುಖ್ಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳೆಂದರೆ ಗಣಪತಿ ವಿಗ್ರಹ ಮೂರರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಎತ್ತರ ಇರಬೇಕು, ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ನೇಹಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿರಬೇಕು, ರಾಸಾಯನಿಕ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಬಳಿದಿರಬಾರದು, ಮತ್ತು ಭಾರ ಸುಮಾರು 100-150 ಪೌಂಡ್ ಒಳಗೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು. ಹೀಗೆ ನಾನು ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಗಣಪತಿಯ ವಿಗ್ರಹ ಮಾಡುವ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡೆ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಾವ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇದ್ದರು, ವಿಗ್ರಹ ರಚನೆಯ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ಇದ್ದರು. ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ವಿಗ್ರಹ ರಚನೆಯ ಕಾರ್ಯವು ಮನೆಯ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಮಣ್ಣಿನ ವಿಗ್ರಹ ರಚಿಸುವ ಮೊದಲು ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಗಣಪತಿಯ ಆಕಾರ ರಚನೆ ಮಾಡಿದೆವು, ನಂತರ ಅದರ ಮೇಲೆ ಆವೇಷಣೆಯನ್ನು ಮೆತ್ತಿ, ಗಣಪತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತರುವ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಆಕಾರ ರಚಿಸುವಾಗ ಮೂರು ಅಡಿ

ಇರಬೇಕಾದ ವಿಗ್ರಹ ಸುಮಾರು ಐದು ಅಡಿಗಳು ಬಂದಿತ್ತು. ನಂತರ ಮಣ್ಣನ್ನು ಮೆತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಗಣಪತಿಯ ಗಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಆದದ್ದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಸಮಯದ ಅಭಾವದಿಂದ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ತೋಚದಾಯಿತು. ಗಣೇಶ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ವಾರಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ ಇವೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದ ಮತ್ತೆ ವಿಗ್ರಹ ರಚನೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಬಂದದ್ದು ಬರಲಿ ಎಂದೆಣಿಸಿ ವಿಗ್ರಹ ರಚನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆವು.

ಹುಲ್ಲಿನ ಆಕಾರದ ಮೇಲೆ ಆವೇಷಣೆಯನ್ನು ಮೊದಮೊದಲು ಮೆತ್ತಿದಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಹಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಮಣ್ಣು ಸಂಕುಚಿಸಿ ಬಿರುಕು ಬಿಡಲು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ದಿನವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಒಡನೆಯೇ ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಗಣೇಶ ಹೇಗೆ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಗಣೇಶನ ಮುಖ ಮತ್ತು ಸೊಂಡಿಲು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಭಾರ ತಾಳಲಾರದೇ ಮುಖದ ಭಾಗ ಮುಂದೆ ವಾಲುವುದನ್ನು ಮಡದಿ ನಂದಿತ ಗಮನಿಸಿದಳು. ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡದೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸಿದೆವು. ಆದರೆ ದಿನಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಗಣೇಶನ ವಾಲುವಿಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಏನು ಎಂದು ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚದಾಗ, ಶಿವನು ಆನೆಯ ರುಂಡವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದಂತೆ, ಶಿಲ್ಪದ ರುಂಡ ಭಾಗವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ, ಅಧಾರ ಸ್ಥಂಭವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ ಮರು ಜೋಡಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು! ಆಗ, ಗಣೇಶ ಮತ್ತೆ ಅವತರಿಸಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿತ್ತು!

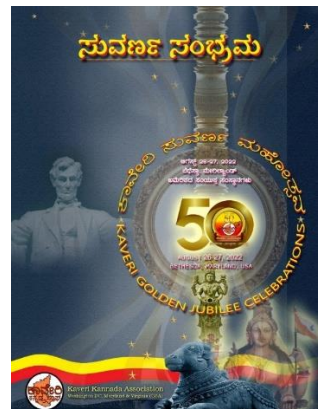
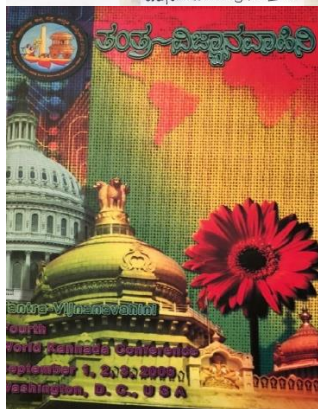
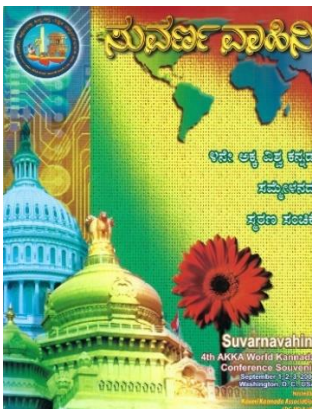
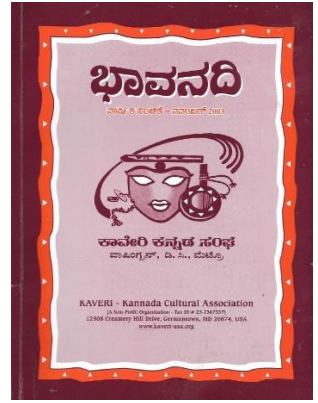
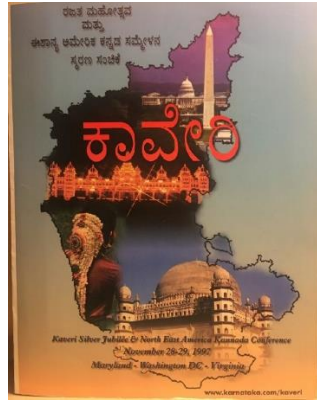
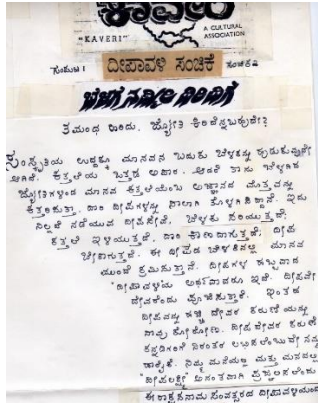
ಅಂತೂ ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿಯ ಒಂದು ವಾರದ ಮೊದಲೇ ಆರು ಅಡಿಗಳ ಗಣಪತಿಯ ವಿಗ್ರಹ ತಯಾರಾಯಿತು. ಮೂರು

ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಇರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಗಣಪತಿ ಆರು ಅಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ! ಆರು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ, 250 ಪೌಂಡ್ ಭಾರದ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ 16 ಮೈಲಿ ಬಿರುಕು ಬಿಡದಂತೆ ಸಾಗಿಸುವುದು, ಅದನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೊರಗಿನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಕಳವಳ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೇ ಟ್ರಕ್ನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಿ, ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಆವೇಮಣ್ಣಿನ ಹೊದಿಕೆ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಬಿರುಕುಗಳು ಬರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ದಿನವೂ ಸಂಜೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು, ನೀರನ್ನು ಗಣಪನ ಮೇಲೆ ಸಿಂಪಡಿಸಿ, ಬಿರುಕುಗಳು ಬರದಂತೆ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಂತರ ಹಲವು ದಿನಗಳು ಗಣಪನ ಪೂಜೆ ನಡೆದು ಕೊನೆಯ ದಿನ ಭವ್ಯ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಸುಮಾರು 300 ಜನರು ಗಣೇಶನನ್ನು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಲು ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡಿನ Lake Artemesia, College Park ತನಕ ಟ್ರಕ್ನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಿ, ನಂತರ ತೆಪ್ಪದಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿ ನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು

ಹಾಕಿದ್ದರು. ವಿಸರ್ಜನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೆಪ್ಪದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಗಣೇಶ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ನೋಡದೇ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಚಲಿಸಿದಾಗ ನೋಡುಗರ ಮನದಲ್ಲಿ ತಳಮಳ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ವಿಸರ್ಜನೆಯ ಅಂತಿಮ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲೋ ಎಂಬಂತೆ, ಗಣೇಶ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಡೆಗೆ ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನೀರೊಳಗೆ ಜಾರಿದ ಕ್ಷಣವಂತೂ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಗಣೇಶ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಶ್ರೀ ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತೂ ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಶಿಲ್ಪ ನಿರ್ಮಾಣದ ಪಯಣ ಅಮೇರಿಕಾದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡಿನ ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯದವರೆಗೂ ಬಂದು ತಲುಪಿತು!

ಕಾವೇರಿ ನನಗೆ ಚಿತ್ರ ರಚನೆ, ಡಿಜಿಟಲ್ content ತಯಾರಿಕೆ, ಹಾಗೂ ಸಭಾಂಗಣ ನಿರ್ಮಾಣದಂತಹ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳಂತೂ ವರ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಇಂದು ನಾನು, ನಾನಾಗಲು ಕಾವೇರಿಯೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಎದೆ ತಟ್ಟಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ!

* * *

ಕೈಬರಹದ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ... ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಸಂಚಿಕೆಯವರೆಗೆ ಕಾವೇರಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಬಗೆ!

ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಹುಟ್ಟಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಚರಿತ್ರೆ

ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ

ಯಾವುದೇ ನದಿಯು ಹುಟ್ಟುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೊಳವೋ, ಬೆಟ್ಟದ ಬುಡದ ಕೊರಕಲಿನಿಂದ ಜಿನುಗುವ ಹನಿಗಳೋ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಬಹುದು, ಅಥವಾ ಬೀಳದೆಯೂ ಇರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು ನದೀಮೂಲ, ಗುರುಮೂಲ, ಋಷಿಮೂಲ, ಸ್ತ್ರೀಮೂಲ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹುಡುಕದಿರುವುದೇ ಮೇಲೆಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಕಾವೇರಿ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿಯ ಛೇರ್ಮನ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಉಗಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ಮೂಲಗಳಿಂದ ಹುಡುಕಿ, ಹಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಆಧಾರ ಲೇಖನವನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ ಜಾಲತಾಣಕ್ಕಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದೆ. ಅದರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ರೂಪಾಂತರವೇ ಈ ಲೇಖನ. ಕಾವೇರಿ ಜನ್ಮತಾಳಿದಾಗ ರಾಜಧಾನಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲವು ಹಿರಿಯರು ಇಂದು ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಮಲಾ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಮಾಗಲ್ ರಾವ್, ಶ್ರೀ ರಂಗಾಚಾರ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಕಾಂತಾ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರ ಕೋರಿ, ಇವರೆಲ್ಲ ಈಗ ದಿವಂಗತರು, ಕಾವೇರಿ ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಇಲ್ಲಿದ್ದವರು. 1970ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲವು ಗಣ್ಯರು ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮೊಡನಿರುವುದು ಪರಮ ಸಂತಸದ ವಿಷಯ (ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿರುವರು). ಇವರೆಲ್ಲ ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡವರೇ ಆದರೂ ಈಗ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಹುಟ್ಟಿನ ಕೆಲವು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯ. ಕಾವೇರಿಯ ಹುಟ್ಟಿನ ಬೀಜಗಳು ಮೊದಲು ಬಿತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಮೇರೀಲ್ಯಾಂಡಿನ ಮಹಾನಗರವಾದ ಬಾಲ್ಟಿಮೋರ್ ಮತ್ತು ಅಮೆರಿಕದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿ.ಸಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ. ಅಂದರೆ ಈಗ ನಾವು ಕರೆಯುವಂತೆ, ಡಿ-ಎಂ-ವಿ ಪ್ರದೇಶ [ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಫ್ ಕೊಲಂಬಿಯ, ಮೇರೀಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು (ಉತ್ತರ) ವರ್ಜೀನಿಯ] ಕಾವೇರಿಯ ಕರ್ಮಭೂಮಿ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ದಾಖಲೆಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಾವೇರಿಯ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ದೊರಕುವ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರ ಲೇಖನಗಳೆಂದರೆ: (1) ಬೆಳವಾಡಿ ಎಸ್. ಶಂಕರ್ ಬರೆದ ಒಂದು ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖನ 'ಕಾವೇರಿ' -ಅದರ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಚರಿತ್ರೆ; ಮತ್ತು (2) 'ಅಮೆರಿಕನ್ನಡ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ, ಕಾವೇರಿಯ ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಇಂದಿನ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿಯ ಛೇರ್ಮನ್ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀ. ಡಿ. ಎನ್. ರಾಜಶೇಖರ್ ಬರೆದ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಲೇಖನ. ಇವೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಹ್ಯೂಸ್ಪನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಹಸ್ರಮಾನ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ನಾನು ಬರೆದ ಅಮೆರಿಕದ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಂದು ಪಕ್ಕಿನೋಟಕ್ಕಾಗಿ ಖುದ್ದಾಗಿ ಹಲವು ಹಿರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಗುರುತುಹಾಕಿಕೊಂಡ ತುಣುಕುಗಳು ಸಹ ಆಧಾರವಾಗಿವೆ.

ಬೆಳವಾಡಿ ಶಂಕರ್ ಅವರ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ದೊರಕುವಷ್ಟು ಖಚಿತವಾದ ಅಂಶಗಳು ಮತ್ತೆಲ್ಲೂ ದಾಖಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಲೇಖನದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಕಾವೇರಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವರ ಹೆಸರು ಬಿ.ಎಸ್. ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಎಂದಿತ್ತು (ಮುಂದೆ ಬೆಳವಾಡಿ ಎಸ್. ಶಂಕರ್ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿತು). ಜಾನ್ ಹಾಪ್ಕಿನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಪಡೆದು ಮೇರೀಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ದಿನ, ಮಿಶಿಗನ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಆನ್ ಆರ್ಬರ್ ನಗರದ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಯಾರಿಸಿದ್ದ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದು ಅವರ ಕೈಸೇರಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರೂ ಇದ್ದಿತು --ಅವರ ಮಿತ್ರ, ಪ್ರಸನ್ನ ಎಂಬುವವರು ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮಿಶಿಗನ್ ಕನ್ನಡಿಗರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. (ಪಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ವಿಳಾಸ ಮತ್ತು ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೋರುವ ಮಿಶಿಗನ್ನಿನ ಕರಪತ್ರ ನನಗೂ ಮಿತ್ರರ ಮೂಲಕ ತಲುಪಿತ್ತು). ಶಂಕರ್ ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದೇ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವೊಂದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅಂದೇ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ಶಾರದಾಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಾಪ್ಕಿನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೆಳೆಯ ವಿ. ಎ. ಶ್ರೀಧರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ಅವರ ಸಹಕಾರ ದೊರಕುವುದೆಂದು ಅರಿತ ಕೂಡಲೇ, ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೆರಿಕದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೂಟವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಶ್ರೀಧರ್ ಮತ್ತು ಶಂಕರ್ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿ ಡಾ. ಎಚ್. ಕೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಡಾ. ಶ್ರೀದೇವಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ, ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ಇರುವ ದೂರದ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಚದುರಿದ್ದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಘವೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಆ ದಂಪತಿ ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಾಯಿತು. ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಾಲ್ಟಿಮೋರ್ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಕನ್ನಡಿಗರ ವಿಳಾಸ ಮತ್ತು ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿ, ಕೊನೆಗೆ 1972ರ ಲೇಬರ್ ಡೇ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಆಸಕ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರು ಹಾಪ್ಕಿನ್ಸ್ ಹೋಂವುಡ್ ಕ್ಯಾಂಪಸಿನ ಗ್ರ್ಯಾಜುಯೇಟ್ ಕ್ಲಬ್ ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ಆನ್ ಆರ್ಬರ್ ಕೂಟದ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಪೈಕಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಶ್ರೀ ಪ್ರಸಾದ್ ಮತ್ತೊಂದಿಬ್ಬರು ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಶಂಕರ್, ಅವರ ಪತ್ನಿ ಶಾರದಾ, ಶ್ರೀಧರ್, ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಡಾ. ಭಗವಾನ್ ಮತ್ತು ಲೀಲಾ ದಂಪತಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಸಾವಿತ್ರೀದೇವಿ ನಾಯ್ಡು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಧರ್ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದ ರಾಜಧಾನಿ ಪ್ರದೇಶದ ಶ್ರೀ. ಪ್ರಫುಲ್ಲಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಡಿ.ಎನ್. ರಾಜಶೇಖರ್ ಸಹ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಸಂಘಕ್ಕೆ 'ಕಾವೇರಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟಿಸಿದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವಾಗಿ

ಕಾವೇರಿಯು ಜನ್ಮ ತಾಳಿತು. (ಆನ್ ಆರ್ಬರ್ ಕೂಟವು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕ್ಯಾಂಪಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೊದಲ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ.) ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಮೊದಲಾದವರು ಕಾವೇರಿ ತಮ್ಮ ಆನ್ ಆರ್ಬರ್ ಸಂಘದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಖೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಕಾವೇರಿ ಎತ್ತುವ ಸದಸ್ಯ-ಶುಲ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆ ಮಾತ್ರ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆಯದೇ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಿತು.

ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಬಿ.ವಿ. ರಾಮನ್ ಅವರ ಭಾಷಣವೊಂದನ್ನು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಕಾವೇರೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿ ಚರ್ಚೋದರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಭಾಂಗಣವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದರಾದರೂ, ಅವರ ಯೋಜನೆ ಕೊನೇ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ (ರಾಮನ್ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬದಲಾದ ಕಾರಣ) ಕೈತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಾವೇರಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತು. ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿದ್ದ, ಸ್ವತಃ ಬರಹಗಾರ್ತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ಕಾವೇರಿಯ ಹುಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿದಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸಾವಿತ್ರಿದೇವಿ ನಾಯ್ಡು ಅವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸುವ ಶಂಕರ್ ಅವರ ಯೋಜನೆ ಕೈಗೂಡಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮೊದಲನೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಲುಪಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕಾರ್ಯಕಾರೀ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶಂಕರ್ ಮುಂತಾದವರು ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ ನಗರವೇ ಅಲ್ಲದೇ ವಾಷಿಂಟನ್ ನಗರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನೂ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ, ರಾಜಧಾನಿ ಪ್ರದೇಶದ ಗುಂಪು ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಟಾಗಿದ್ದ ವನವಿಹಾರವೊಂದಕ್ಕೆ ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ ಮಂದಿಯನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿತು. ಶಾರದಾ ಮತ್ತು ಶಂಕರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವರ ನೆನಪಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆ ವನವಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ, ದಂಪತಿಗಳು: ಭಾಗ್ಯ ಮತ್ತು ರಂಗಾಚಾರ್, ಭಾರತಿ ಮತ್ತು ಬೋಗಿ ಸೆಟ್ಟಿ, ನಿರ್ಮಲ ಮತ್ತು ಮಾಗಲ್ ರಾವ್, ವಿಮಲಾ ಮತ್ತು ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ, ಕಾಂತಾ ಮತ್ತು ಗಂಗಾಧರ ಕೋರಿ, ಉಮಾ ಮತ್ತು ರಾಜಶೇಖರ್, ಹಾಗೂ ರಾಜು ಮತ್ತು ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ. (ಇವರೇ ಅಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಿದ್ದಿರಬಹುದು ಆದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.) ಅಂತೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ತುಂಬು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕಾವೇರಿ ಸಂಘವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಕೈಜೋಡಿಸುವುದಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಆಶ್ವಾಸನೆಯಿತ್ತರು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ಕಾವೇರಿಯ ಮೊದಲ ಸರ್ವಸದಸ್ಯ ಸಭೆ ಬಾಲ್ವಿಮೋರಿನ ಗ್ರೇಸ್-ಎಪಿಸ್ಕೋಪಲ್ ಚರ್ಚಿನ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಟಾಯಿತು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಮಲಾ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಫುಲ್ಲಚಂದ್ರ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿಯೂ ಚುನಾಯಿತರಾದರು. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಎರಡು

ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ ಬಳಿ, ಎರಡು ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಬಳಿ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು.

ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಧರ್ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತರು. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಕನ್ನಡ ತರಗತಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಶ್ರೀಮತಿ ವೈ.ಎಸ್. ಇಂದಿರಾ ಅವರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಕೋರಲಾಯಿತು. ಅವರ ಪತಿ, ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಎಂಬುವವರು ಕಾವೇರಿಯ ಮೊದಲ ಲಾಂಛನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕಳಿಸಿದರು. ಈ ದಂಪತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಹಲವು ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿತು. ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ಮತ್ತು ಡೆಕ್ಕನ್ ಹೆರಾಲ್ಡ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮುಂದಾದವು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಬೆರಳಚ್ಚಿನ ಯಂತ್ರವನ್ನೂ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. (ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ 1978ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೆರಿಕಾ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಬೆರಳಚ್ಚು ಉಪಯೋಗಿಸಿಯೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಯಿತು!) ಸಂವಿಧಾನ ಬರೆದ ನಂತರ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಧರ್, ಐ ಆರ್ ಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಕಾವೇರಿ 501(ಸಿ)3 ಲಾಭೋದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ನೋಂದಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಕಾವೇರಿಯ ಮೊದಲ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ 1972ರ ದಸರಾ ಹಬ್ಬ, ಮೊದಲ ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೆಂದರೆ ತೆಲುಗು ಸಂಘದವರ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ಚಿಟ್ಟಿಬಾಬು ಅವರ ವೀಣಾವಾದನ! ಮೊದಲ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೆಂದರೆ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರ ಕವಿತಾವಾಚನ! ಭಾರತದಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಅಡಿಗರು ತಮ್ಮ ಕವನಗಳನ್ನು ವಾಚಿಸಿ, ಫಿಲಡೆಲ್ಫಿಯಾದಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರು ಕವಿತೆಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ನವರಾತ್ರಿಯ ಸರಸ್ವತಿಯ ಆರಾಧನೆ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಕವಿತಾವಾಚನದಂಥ ಉತ್ತಮ ಅಭಿರುಚಿಯ ಮೂರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಆಗತಾನೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಭಾರತದ ಹೊರಗಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವೊಂದರಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ರೋಮಾಂಚನ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಸುಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸೌಧ ಇಂದು ಸುವರ್ಣ ಸೌಧವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ!

ಮೊದಮೊದಲು ಕಾವೇರಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ ಸುತ್ತಲಿದ್ದು ಕ್ರಮೇಣ ರಾಜಧಾನಿಯತ್ತ ಸರಿಯಿತು. ಹಲವು ವರ್ಷಗಳು, ಸಿಲ್ವರ್ ಸ್ಟ್ರಿಂಗ್, ಬೆಥೆಸ್ಡಾ, ರಾಕ್‌ವಿಲ್ ಹೀಗೆ ಮಂಟ್ಯಾಮರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆವ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆದು ಪಕ್ಕದ ವರ್ಜೀನಿಯಾದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ನಂತರ ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಎರಡು ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೆರಿಕಾ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು, ಕಾವೇರಿಯ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವ, ಒಂದು ಅದ್ಧೂರಿಯ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗದ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವೇ ಅಲ್ಲದೇ ಡಜನ್ ಗಟ್ಟಳೆ ನಾಟಕಗಳು,

ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಗಳು, ಆಹ್ವಾನಿತ ಭಾಷಣಗಳು, ಮಕ್ಕಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿಗಳು ಹಾಗೂ ನೃತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿವೆ. ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆಹ್ವಾನಿತರಾಗಿ ಬಂದ ಪ್ರಮುಖ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ದೊಡ್ಡದು. ಸಮಾಜಸೇವೆ, ದೀನದಲಿತರಿಗೆ ಸಹಾಯ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹ, ಭೂಕಂಪ ಮುಂತಾದ ಸಂಕಟಗಳು ಬಂದಾಗ ನೀಡಿದ ಧನಸಹಾಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ, ಹೀಗೆ ಹಲವು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದ ನಲವತ್ತೇಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು —ಮಹಿಳೆಯರು, ಮಹನೀಯರು ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು! ಈಗ ನಲವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ವಿಮಲಾ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ, ಲವಪ್ಪ, ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ವಸಂತ್, ವಿಶ್ವನಾಥ್, ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಈ ಆರು ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಖೇದದ ಸಂಗತಿ. ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನಡೆಯುವ ಕಾವೇರಿಯ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ಹಸ್ತಾಂತರ

ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಯ ಆದರ್ಶ ಪರಂಪರೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಘಗಳಿಗೂ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ.

ಎಂಟೊ ಹತ್ತೊ ಜನರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ಸಸಿ ಇಂದು ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ. ಒಂದು ಸಂಘದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳೆಂದರೆ ಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ! ಹಲವು ಸಂಗೀತಜ್ಞರು, ನೃತ್ಯಪಟುಗಳು, ಕವಿಗಳು, ನಾಟಕಕಾರರು, ನಟರು, ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಕಲಾವಿದರು, ಭಾರತದಲ್ಲೂ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಗೌರವ ಪಡೆದ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾವೇರಿಯೇ ಧನ್ಯಳು, ಅದರ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾವೇ ಧನ್ಯರು! ಬನ್ನಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸೋಣ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಈ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಹಸ್ತ ನೀಡಿದ ಬೆಳವಾಡಿ ಶಂಕರ್, ರಾಜಶೇಖರ್, ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಭಾರತಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಶಂಕರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸುರೇಶ್ ರಾಮಚಂದ್ರರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವಂದನೆ. ಕಾವೇರಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ದುಡಿದ ಕೆಲವರ ಹೆಸರುಗಳು ಪ್ರಮಾದವಶಾತ್ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ದಾಖಲೆಗಳ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಮಸುಕಾದ ನೆನಪುಗಳು!]

One and the Same

Every morning Sunrise is different

Each evening Sunset is so brilliant

But is not the Sun the very same?

Like Lord is one with different name

All roads once did lead to Rome

As Christ entered Vatican Dome

As I travel around globe and roam

Meet good people in every home

Warmed by the same fiery Sun

Violent man in hate fires his gun

At an innocent daughter and son

Even as we relate to a Godly One!

When Benevolence is forgotten

Maybe we all become so rotten

Let us agree to avoid and shun

All violence and make about turn!

Stop warring with the million

Do love all in peaceful garden

Make our only planet a Heaven

And worship the life-giving Sun!

-Jay K Rangappa

ಕಾವೇರಿ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ (ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಟ್ರಸ್ಟೀಸ್) ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಇತಿಹಾಸ ಸುರೇಶ್ ರಾಮಚಂದ್ರ

2006ರಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ವೈಭವದಿಂದ ಆಚರಿಸಿತು. ಕಾವೇರಿಯ ಉದಾರ ದಾನಿಗಳ ಕಾಣಿಕೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ, ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಖರ್ಚು ಕಳೆದು ಕಾವೇರಿಗೆ ಸುಮಾರು 200,000 ಡಾಲರ್ ಉಳಿತಾಯವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತದ ಹಣ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿ, ಬೆಳೆಸಿ, ಉಪಯುಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ವಿನಂತಿಸಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀಯುತರಾದ ಕೆ.ಜಿ.ವಿ. ಕೃಷ್ಣ, ವಿ.ಎಸ್. ರಾಘವನ್, ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಮತ್ತು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ 'ಕಾವೇರಿ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ'ಯನ್ನು (ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಟ್ರಸ್ಟೀಸ್) ರಚಿಸಲು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಾವೇರಿ ಸರ್ವೆ-ಸದಸ್ಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ಸರ್ವಾನುಮತದ ಅನುಮೋದನೆ ಪಡೆಯಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಕೂಡಿಟ್ಟ ನಿಧಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಬಡ್ಡಿ ಅಥವಾ ಇತರ ಆದಾಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ದತ್ತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ (ಚಾರಿಟಿ) ಹಣವನ್ನು ವಿತರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಯ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಧನಸಹಾಯ ನೀಡಬಹುದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಥಮ ಕಾವೇರಿ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಟ್ರಸ್ಟೀಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸುರೇಶ್ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಲಾಯಿತು. ಹಾಗೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮೈಸೂರ್ ನಟರಾಜ್, ಸಂಜಯ್ ರಾವ್, ಭಾರತಿ ಶೆಟ್ಟಿ, ಶಶಿಕಲಾ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ಮತ್ತು ಸೀತಾರಾಮ ಗೌಡ ಅವರನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಚುನಾಯಿತರಾಗುವ ಕಾವೇರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಸಹ ಆ ವರ್ಷದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಯಿತು. 2007ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪ್ರತಿ 2 ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಅಥವಾ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾನಗಳು ಖಾಲಿಯಾದಾಗ, ಹೊಸ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮಂಡಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಆಯಾ ವರ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಣಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ದುಡಿದವರು, ಹಾಗೂ ಹಣ ಹೂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಾದವರು ಈ ಮಂಡಳಿಗೆ ನಿಯಮಿತರಾಗಿ

ಸಂಘದ ದೂರಗಾಮೀ ಯೋಜನೆಗಳ ಮುಂದಾಳತ್ವ ವಹಿಸುತ್ತಾ, ಹಣದ ವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಾ, ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಹೊಸ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾ, ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಐಕ್ಯತೆಯ ಬೆಸುಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈವರೆಗಿನ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರುಗಳು:

- ಸುರೇಶ್ ರಾಮಚಂದ್ರ 2008-2012
- ಮೈಸೂರು ನಟರಾಜ 2008-2014
- ಸೀತಾರಾಮ ಗೌಡ 2008-2014
- ಭಾರತಿ ಶೆಟ್ಟಿ 2008-2010
- ಶಶಿಕಲಾ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ 2008-2010
- ಸಂಜಯ್ ರಾವ್ 2008-2012
- ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ 2011-2016
- ಶೈಲಜಾ ರಾವ್ 2011-2014
- ಶಿವೂ ಭಟ್ಟ 2012-2018
- ರಾಮ ರಾವ್ 2012-2014
- ಸಿಂಹ ದೊಡ್ಡಲೆ 2013-2017
- ಜಯಶ್ರೀ ಜಗದೀಶ 2013-2019
- ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿ 2014-2019
- ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿ 2016-2020
- ಶರ್ಮಿಷಾ ಮೂರ್ತಿ 2016-2020
- ಮುಟ್ಟರಾಜು 2017-2020
- ಸುಧಾಕರ ಸರಸ್ವತಿಪುರ 2018-2021
- ನಾಗಶಂಕರ್ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ 2019-2021
- ರಾಜಶೇಖರ್ ದೊಡ್ಡಣ್ಣ 2020- ವರ್ತಮಾನ
- ಶೈಲಜಾ ಅರ್ಕಾಚಾರ್ಯ 2021- ವರ್ತಮಾನ
- ಗಿರೀಶ್ ವಾಸುದೇವ 2021- ವರ್ತಮಾನ
- ಮೀನಾ ರಾವ್ 2021- ವರ್ತಮಾನ
- ಸುಮಾ ಮುರಳೀಧರ್ 2022- ವರ್ತಮಾನ
- ಮಹೇಶ ಮಹಾದೇವ 2022- ವರ್ತಮಾನ

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ಅವರ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ]

ಕಾವೇರಿ-ಅಕ್ಕ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1-3, 2006: ಸವಿನೆನಪು ಸುರೇಶ ರಾಮಚಂದ್ರ

ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡಬಹುದಾದ 3 ದಿನದ ವಿಜೃಂಭಣೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಮೇರಿಕಾದ ಬಾಲ್ಟಿಮೋರ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ವಿಶ್ವ ಮಟ್ಟದ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 5000 ಜನ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಸುರೇಶ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ರವಿ ಡಂಕಣಿಕೋಟಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಿರ್ವಾಹಕರಾಗಿ ದುಡಿದರು. ಈ ಸಮಾರಂಭದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ 50 ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಇದನ್ನು ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮಾರಂಭ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಯಿತು. ಅಮೇರಿಕಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಜಾರ್ಜ್ ಬುಷ್, ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು, ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಶುಭ ಹಾರೈಸಿ ಸಂದೇಶ ನೀಡಿದರು. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನ ಇಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಕಾವೇರಿಯು 300 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಸುಮಾರು 1 ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಇದು ಹೊರನಾಡ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಭಿಮಾನ, ಜಿದಾಯ್, ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ಬನ್ನಿ, ಇನ್ನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ವಿವರಣೆ ತಿಳಿಯೋಣ.

ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ರವಿಶಂಕರ್ ಅವರು ಚಾಲನೆ ನೀಡಿ, ಸುದರ್ಶನ ಕ್ರಿಯಾ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ-ಅಕ್ಕ-ಮತ್ತು ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ಸರ್ಕಾರದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿವೇಶನ ನಡೆಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಉದ್ಯಮಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಶುಕ್ರವಾರ ಸಂಜೆ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಚಿವರು ಸೇರಿ ದೀಪ ಬೆಳಗುವ ಮೂಲಕ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಸುಮಾರು 50 ಕಲಾವಿದರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದು ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಸುವರ್ಣ ವಾಹಿನಿ' ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಶುಕ್ರವಾರ ಸಂಜೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ 30ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಾವಿದರು ಅನೇಕ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ರಂಜಿಸಿದರು.

ಶನಿವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಭವ್ಯವಾದ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಕೂದೂರು ಮುರಳಿ, ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಸುರೇಶ, ರವಿ, ಕಾವೇರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಮಾದೇಶ್ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕ ಹಾಗೂ ಕೆನಡಾದ 50 ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ವಿವಿಧ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಶನಿವಾರ ಇಡೀ ದಿನ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಮನರಂಜನೆ; ಹಾಡು, ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ, ಸಂಗೀತ, ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆದವು.

ಭಾನುವಾರ ಇಡೀ ದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆದವು. ಕವಿ ಗೋಷ್ಠಿ, ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ವಿಚಾರ ಸಂಕೀರ್ಣಗಳು, ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ (ಫ್ಯಾಷನ್ ಶೋ), ಸ್ಪಿರಿಚುಯಲ್ ಫೋರಮ್, ಮಕ್ಕಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಡೆದವು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕರ್ನಾಟಕದ

ರುಚಿಯಾದ ತಿಂಡಿ, ಊಟ ಸಹ ಇದ್ದವು. ಇವೆಲ್ಲ ಕನ್ನೆನ್ಡನ್ ಸೆಂಟರಿಗೆ ಕಳೆ ತಂದಿತು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಸೀರೆಗಳು, ವಸ್ತ್ರ-ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಕಾವೇರಿಯ ಎಲ್ಲ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರು ನೃತ್ಯ ರೂಪಕದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಕಡೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಯಸ್.ಪಿ. ಬಾಲಸುಬ್ರಮಣ್ಯಮ್ ಮತ್ತು ತಂಡದವರಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಅದ್ಭುತವಾದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ 'ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಲ್ ಹುಟ್ಟಬೇಕು' ಹಾಡು ಮತ್ತು ಕುಣಿತದಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬಾಲ್ಟಿಮೋರ್ ನಗರದಲ್ಲಿ 2500 ಹೋಟೆಲ್ ಕೋಣೆಗಳು ಭರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಒಟ್ಟು 1.2 ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್ ಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ 200 ಸಾವಿರ ಡಾಲರ್‌ಗಳನ್ನು ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕನ್ನಡದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಮ್ಮೇಳನ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಸಮ್ಮೇಳನ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಕಾರಣಕರ್ತರಾದ ಎಲ್ಲ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಬಾಲ್ಟಿಮೋರ್ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಾಧನೆಯೆಂದರೆ, ನಾವು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಮುಖ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳು. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಲೇಖನಗಳ ಒಂದು ಕಿರುಹೊತ್ತಗೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದವು. ಒಂದು ಕಥಾ ಸಂಕಲನ, ಒಂದು ಕವನ ಸಂಕಲನದ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದವು. ಯುವ ಬರಹಗಾರರ ಚೊಚ್ಚಲು ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಬಹುಮಾನಿತ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸಿದವು. ಇವೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ವರ್ಣರಂಜಿತ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯ ಬಿಡುಗಡೆಯೂ ಆಯಿತು. ಹಲವಾರು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಸಂಕೀರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಹ್ವಾನಿತ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಪಾಲ್ಗೊಂಡರು. ಇವರಲ್ಲಿ, ಎಸ್. ಎಲ್. ಭೈರಪ್ಪ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಟೀಲ, ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ, ಜಿ ಎಸ್. ಆಮೂರ, ಮತ್ತು ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರ ಮುಖ್ಯರು. ಭಾರತದಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಸಂಪಾದಕರ ಜೊತೆ ಕೈಜೋಡಿಸಿದ್ದು ಸಹ ಒಂದು ವಿಶೇಷವೇ. ಭೈರಪ್ಪನವರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ನಡೆಸಿದ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ನಾನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದು ಸ್ಮರಣೀಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಧನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದವರು, ನಮ್ಮವರೇ ಆದ, ಮೈ.ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ, (ದಿವಂಗತ) ಸಂಜೀವ ಮನಗೋಳಿ, ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ, ಶಶಿಕಲಾ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿ ಮತ್ತು (ದಿವಂಗತ) ಕೆ.ಎಲ್. ವಸಂತ್.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಸಮಿತಿಯ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸಿದವರು ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ]

ಅನಾಥರಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿದವು

ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿ

ಟೂ ಮೆನಿ ಕುಕ್ಸ್ ಸೇರಿದರೆ ಅಡುಗೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದಂತೆ- ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗಾದೆ ಪ್ರಕಾರ. ಇರಬಹುದು, ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗಾದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕುಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂಥದು. ಆದರೆ ನಾವು ಆವತ್ತು ಸುಮಾರು ನಲ್ಲತ್ತು ಮಂದಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸೇರಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿದವು, ಅದೂ ಹೇಗೆಂದರೆ ಪಕ್ಕಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಿಚನ್‌ನಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮ ಅಡುಗೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗೋದು ಬಿಡಿ, ಯಾರಾದರೂ ರುಚಿ ನೋಡಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಮೃತಸಮಾನ ಎಂದು ಶಭಾಷ್‌ಗಿರಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಲ್ಲತ್ತು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗಂಡಸರೇ ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮದು ನಳಪಾಕ ಎಂದು ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರೂ ಇದ್ದರು. ಶಾಲೆ-ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದರು.

ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾವು ಅಡುಗೆ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು ಶ್ರೇತಭವನದಲ್ಲಿ ಒಬಾಮಾ ಮತ್ತಿತರ ಗಣ್ಯರ ಊಟೋಪಚಾರಕ್ಕೇನೂ ಅಲ್ಲ. ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ನಗರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಅನಾಥಾಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪೊತ್ತಿನ ಊಟವಾಗಿ ಬಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅದು ಆಡಂಬರದ ಅಡುಗೆ ಪ್ರದರ್ಶನವಲ್ಲ, ಆರ್ಥ ಹೃದಯಗಳ ಅನುರಾಗದ ರಂಧನ.

ನಮ್ಮ ಪಾಕಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ 'ಡಿ.ಸಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್'ನ ಕಿರುಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ನಗರದ ಹೃದಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಪಾಕಶಾಲೆ. ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್‌ನ ಪ್ರಧಾನ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಾದ ವೈಟ್‌ಹೌಸ್, ಕ್ಯಾಪಿಟೋಲ್ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಕೂಗಲೆತ್ತಿಯ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಕಟ್ಟಡ. ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ನೋಡಿ- ವೈಟ್‌ಹೌಸ್ ಕ್ಯಾಪಿಟೋಲ್‌ಗಳೆಲ್ಲ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯ, ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ಆಡುಂಬೊಲಗಳಾದರೆ ಡಿ.ಸಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್ ಅನ್ನೋದು ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ, ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಆಹಾರ ತಯಾರಾಗುವ ಅಡುಗೆಮನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವುದು ಅಧಿಕಾರದ ದರ್ಪವಲ್ಲ, ಅನುಕಂಪದ ಮಾನವೀಯತೆ.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಡಿ.ಸಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್ ಬರಿ ಒಂದು ಅಡುಗೆಮನೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಸೇವಾನಿರತ ಸಂಸ್ಥೆ. ಅದರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಹರಹು ದೊಡ್ಡದು. ವರ್ಷದ 365 ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಅನಾಥಾಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಊಟ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಹೌದಾದರೂ ಆಹಾರ ಎನ್ನುವ ಮೂಲಭೂತ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನೇ ಸಮಾಜಸೇವೆಯ ಬಹುರೂಪಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸಿರುವುದು ಡಿ.ಸಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್‌ನ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ. ಅದು ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಕೆಯ ತಾಣವೂ ಹೌದು. ರೆಸ್ಟೋರಂಟ್‌ಗಳು, ಔತಣಕೂಟಗಳು ಮುಂತಾಗಿ ವಿವಿಧೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಂದುಂಡು ಮಿಕ್ಕುಳಿದ, ವೃಥಾ ಪೋಲಾಗುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅದನ್ನು ಊಟದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನಾಗಿಸುವ ಫುಡ್-ರಿಸ್ಕಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯೂ ಹೌದು. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾದವರಿಗೆ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲ

ಸಂಬಳಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯಲು ಸೌಲಭ್ಯವೀಯುವ ಉದ್ಯಮವೂ ಹೌದು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಗಂಟೆಗಳ 'ಸಮಾಜಸೇವೆ' ದಾಖಲಿಸಲೇಬೇಕು ಎಂದು ನಿಯಮವಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥವರಿಗೆ, ಸಂಚಾರಿ ನಿಯಮ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಅಥವಾ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಅಪರಾಧಗಳ ಶಿಕ್ಷೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಂತಿಷ್ಟು ದಿನ ಸಮಾಜಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆ ಪಡೆದವರಿಗೆ, ಸಮಾಜಸೇವೆಯ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವ ತಾಣವೂ ಹೌದು.

ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ, ಪ್ರತಿ ಹೊತ್ತಿಗೂ ಸುಮಾರು ಐದು ಸಾವಿರ ಊಟಗಳು ಡಿ.ಸಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಡುಗೆಯವರು, ಸಹಾಯಕರು, ನಿರ್ವಹಣಾಕಾರರು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಿಬಂದಿಯಿದ್ದಾರೆ. ತಯಾರಾದ ಆಹಾರದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಅನಾಥಾಶ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲು ಡೆಲಿವರಿ-ಟ್ರಕ್‌ಗಳಿವೆ. ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ರೈತರ ಬೆಳೆಗಳಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತವೆ. ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರದ ಅನುದಾನ ಇದೆಯಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ, ಸೇವಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನೆರವನ್ನು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆಹಾರ ತಯಾರಿ ಮತ್ತು ಬಟವಾಡೆಯ ಒಂದು ದಿನದ ಖರ್ಚನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಜಿಸುವುದಿರಬಹುದು, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವುದಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್‌ನ ಯಾವುದೇ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತೆರನಾದ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಿರಬಹುದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ತನು-ಮನ-ಧನ ಸಹಾಯವೇ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್‌ನ ಜೀವನಾಡಿ.

ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ನಗರ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 35 ಕನ್ನಡ ಕುಟುಂಬಗಳು ನೆಲೆಸಿವೆ. ತಮ್ಮತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ-ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 35 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ 'ಕಾವೇರಿ' ಕನ್ನಡ ಸಂಘವೂ ಇದೆ. ಸದಾ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ, ಸಾಕಷ್ಟು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಕನ್ನಡಸಂಘವೆಂದು ಹೆಸರನ್ನೂ ಗಳಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿಯು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರು ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ 'ಕಾವೇರಿ'ಯಂಥ ಕನ್ನಡಕೂಟಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಾಂಶವಾದರೂ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗ ವಾಗುವಂತೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಕನ್ನಡಕೂಟಗಳ ಮುಖಾಂತರ ದಾನದತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ್ದೂ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ (ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ನೆರೆ ಸಂತ್ರಸ್ತರ ಮರುವಸತಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಡಾಲರ್ ಧನಸಂಗ್ರಹ ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದಲ್ಲಾದದ್ದು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆ ಅಷ್ಟೇ). ಇವೆರಡಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಆಯಾಮವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅನಿವಾಸಿಯೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು

ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, 'ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದಿರುವ ನಾನು ಈ ದೇಶದಿಂದ ಏನೋ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟನ್ನು ಪಡೆದೆ ನಿಜ; ಆದರೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ನಾನೇನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ?' ಎಂಬ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅಮೆರಿಕಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದಾಗ ಜಾನ್ ಎಫ್ ಕೆನಡಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಮಾತುಗಳು ಬಹುಶಃ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವೆನಿಸುತ್ತವೆ.

ಮೊನ್ನೆ ನವೆಂಬರ್ ಮೊದಲ ಶನಿವಾರದಂದು ನಾವೊಂದಿಷ್ಟು ಮಂದಿ 'ಕಾವೇರಿ' ಕನ್ನಡಿಗರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಡಿ.ಸಿ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಐದು ಸಾವಿರ ಊಟದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳಿಗಾಗುವಷ್ಟು ಅಡುಗೆ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು, ಒಂದು ದಿನದ ಅಡುಗೆ/ಬಟವಾಡೆಗೆ ತಗಲುವ ಸಾಮಗ್ರಿ-ಸಾಗಾಟಗಳ ಖರ್ಚನ್ನು ವಂತಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೆಮ್ಮೆಯೆನಿಸುವ ವಿಚಾರ.

ಕಾವೇರಿಯ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಎಸ್.ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ (ಕಾವೇರಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಎಂದೇ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ) ಇಂಥದಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮುಂದಾಳು. ನಿವೃತ್ತ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಪಾದರಸದಂತೆ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಓಡಾಡಿ, ಜನರ ಮನ ಓಲೈಸಿ ಇಂಥ ಒಳ್ಳೆಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗುವವರು. ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಂತೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ 'ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್‌ಗಿವಿಂಗ್' ಅಮೆರಿಕನ್ ಹಬ್ಬವೂ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲ ವಾರಾಂತ್ಯದ ದಿನವನ್ನೇ ಈ ಶ್ರಮದಾನ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ದಿನವೆಂದು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದವರೂ ಅವರೇ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟುವರೆಗೆಲ್ಲ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಿಚನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ನಮ್ಮ ಟೀಮ್ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹನ್ನೆರಡಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ ಡೆಲಿವರಿ ಟ್ರಕ್‌ಗಳವರು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವಂತೆ ಅದರ ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಸಹ ಮಾಡಿ ಆಗಿತ್ತು! ನಮ್ಮ

ಮನುದಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಐಟಮ್‌ಗಳು. ಒಂದು ಅನ್ನ, ಇನ್ನೊಂದು 'ಮಿಕ್ಸೆಡ್ ವೆಜಿಟೆಬಲ್ ಕರ್ರಿ' ಎನ್ನಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಅತ್ಯಮೋಘ ಪದಾರ್ಥ. ಈರುಳ್ಳಿ, ಕ್ಯಾರೆಟ್, ಕಾಲಿಫ್ಲವರ್, ಸೌತೆಕಾಯಿ, ದೊಣ್ಣೆಮೆಣಸು ಮುಂತಾದ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಸ್ಪೀಮ್ ಬಾಯ್ಲರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು. ಅಮೆರಿಕನ್ ಪದಾರ್ಥಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಕ್ಕಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಪಾಕಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೊಂದಿಷ್ಟು ಮಸಾಲೆಪುಡಿಗಳನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿದ್ದರಿಂದ ಒಂಥರ ಬಿಸಿಬೇಳೆಭಾತ್‌ನಂತೆಯೇ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೇ ಕಡಲೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್‌ಮಾ ಬೀಜಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದ್ದರಿಂದ 'ರಾಜಮ್ಮಾ ಪಲ್ಯ' ಎಂದು ಹೆಸರು ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು.

ಅಂತೂ ಜೋಕುಗಳು, ತಮಾಷೆ, ಹರಟೆ, ನಗು, ಅಟ್ಟಹಾಸಗಳ ಖುಷಿಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ರುಚಿರುಚಿಯಾದ ರಸಪಾಕ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಟೀಮ್‌ವರ್ಕ್‌ನಿಂದಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಕ್ಷಿಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಖುಷಿ ತಂದಿತ್ತು. ಅನ್ನಬ್ರಹ್ಮನ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಾರಿಕೆ ನಡೆಸಿ ಬಂದ ಧನ್ಯತಾಭಾವ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಮೂಡಿತ್ತು. ವಾರಾಂತ್ಯದ ದಿನವನ್ನು ಒಂದು ಸತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದ, ಅಮೆರಿಕನ್ ಅನಾಥಾಶ್ರಮವಾಸಿಗಳ ಅನ್ನದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ನೆರವಾದ ತೃಪ್ತಿಯಂತೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು.

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಜೋಶಿ ಅವರು ವಿಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪರಾಗಸ್ಪರ್ಶ ಅಂಕಣದಲ್ಲಿ 20 ನವೆಂಬರ್ 2011ರಂದು ಪ್ರಕಟವಾದ ಲೇಖನ. ಕಾವೇರಿ ಸ್ವರ್ಣಮಹೋತ್ಸವ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.]

Ashtaavatara

What role do you want me to play today?

- A therapist?
- A chauffeur?
- A chef?
- A friend?
- A punching bag?
- An ATM machines?
- A confidante?
- A cheerleader?

Tell me, my dear child, which one?
Or is it all the above

-Keerthi Swamy

'ಕಾವೇರಿ'ಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ!

ಬಿ.ಕೆ. ನಾಗೇಂದ್ರ

ಅಮೇರಿಕದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಸಹೃದಯಿಗಳಾದ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯರು ಇಂದಿಗೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಲೆತು, 'ಕಾವೇರಿ' ಎಂಬ ಮುದ್ದಾದ ನಾಮಧೇಯವನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಈ ಅಮೋಘವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಆರಂಭದ ಸ್ಥಾಪಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ, ಮುಂದೆ ಬಂದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ, ಇಂದಿನ ಸಮಿತಿಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೃತಜ್ಞರು ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೇಲಿನ ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮ, ಹಗಲಿರುಳೆಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಯಂ-ಸೇವೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ, ಮನರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಸಂತೋಷಪಡಲಿ ಎಂಬ ಸದುದ್ದೇಶವು ಎಂದೆಂದೂ, ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗವೂ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಒಲವಿನ ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಈ ವೈಭವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸೋಣ.

ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಬಂದ ನಂತರ, ಕ್ರಮೇಣ ಎಲ್ಲರ ಆದಾಯಗಳು ಅಧಿಕಗೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ, ದೇವರು ನಮಗಿತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಮರಳಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ವಿಧದಿಂದ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದು ಸಕಲರಿಗೂ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ, ನಂತರ ಪೂರ್ತಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಎಂದು ನಾವು ಅದೃತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಎಲ್ಲರೂ, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಈ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬಹುದು?

1. ನಾವು ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಉತ್ತಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಇಲ್ಲಿನ ಸಮಾಜದ, ಸರಕಾರಗಳ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಈಮೇಲ್ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

(ಲಿಂಕ್:

<https://www.india.gov.in/topics/information-broadcasting>). ಈ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಾದವರಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿನವರಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಲೆತು, ಬೆರೆತು, ಇಲ್ಲಿನ ರಾಜಕೀಯದ, ನ್ಯಾಯ-ನಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿರುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಯಾತ್ರಿಕರಾಗಿ ಬಂದವರು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮಷ್ಟು ಇಲ್ಲಿನ ಅನುಭವ ಇರದು! ಭಾರತದಲ್ಲಿ 'ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ' (ಮಿನಿಮಮ್ ವೇಜ್) ಮೊದಲಾದ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಬಡತನವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೋಗಿಸಲಾಗಲಿ!

ಕೆಲವು ಸ್ಥಳೀಯ ಉದ್ಯಮಿಗಳೂ ಸಹ, ತಾವೂ ಅಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕನ್ನರಂತೆ ಧನಿಕರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರುವುದು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೂ ಆಗಲೇ

ಬಂದಿರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯಾರಾದರೂ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂ ಸೇರಿದ್ದರೆ, ತಂದೆಯೋ ತಾಯಿಯೋ ಆಗಿರುವ ಆ ರೋಗಿಯು ಸತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ, ಒಂದು ದಿನ ಹೆಚ್ಚು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಬಾಡಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಬರುವ ಆಸೆಯಿಂದ, 'ಯಾರೂ ಒಳಬರುವಂತಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹತ್ತಿರದ ಕೆಲ ಕುಟುಂಬಗಳು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ದುಃಖಪಟ್ಟವೆ! ಅದೇ ರೀತಿ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಕೋವಿಡ್ ಕ್ವಾರಂಟೀನ್ ನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಗೆ, 'ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟರೆ, ನೀವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದು' ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಪೇದೆ ಹೇಳಿದನಂತೆ! ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತರು ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಕೇಳಬರುತ್ತಿವೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನು ನೋಯಿಸಿ, ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಪಡೆದ ಹಣದಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗದು! ಇದು ಅವರ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಹಣದುಬ್ಬರ, ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟಗಳು ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಕಠಿಣಗೊಳಿಸಿವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬಹುದು; ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ, ಯಾರನ್ನೂ, ಯಾರೂ ನಿಂದಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಆಳುವ ಸಂಸದರೂ ಸಹ, ಅಸತ್ಯವನ್ನೇ ಸತ್ಯವೆಂದು ಸಾರುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸದೇ, ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿರುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ, ತಾವೂ ದೇಶವನ್ನು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳು, ವೈದ್ಯರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ವಿವಿಧ ವರ್ತಕರು, ರಿಕ್ವಾ, ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ, ಮನೆಯ ಡ್ರೈವರ್ ಮೊದಲಾದವರೂ ಸಹಾ ಮಾನವೀಯತೆ ಇಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಳಂಕಪ್ರಾಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರದೇಶದಿಂದ ಹೋದ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಈ ಅನುಭವಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು!

ನಮ್ಮ ಸುಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನೇ ನಾವು ಅಮೇರಿಕಾದಂತೆ ಉತ್ತಮ ದೇಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಐಶ್ವರ್ಯ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಒದಗಿ, ಯಾರೂ ಅಮೇರಿಕಾ ಅಥವಾ ಅನ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತೀಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ!

2. ನಮ್ಮ ಕಳಕಳಿಯ ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಭಾರತದಿಂದ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರಗಳಿಂದ ಉತ್ತರ ಬರಲಿ, ಬಾರದಿರಲಿ; ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ನೀಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅಕಾಂಕ್ಷೆ ಇರುವ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಸರಕಾರಗಳು ನೀವು ತಿಳಿಸುವ ಆ ಸದ್ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ! ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿವೇಕಾನಂದರು 'ನಮ್ಮ ಯುವಕರು ಜಪಾನ್ ಮತ್ತು ಚೈನಾಗೆ ಹೋಗಬೇಕು' ಎಂದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ, ಆ ಜನರ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಠೆ, ಶಿಸ್ತು, ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಹೇಳಿದರು!

ನಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡು, ಅವರ ದೈನಂದಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದ ಹೊರತು, ಎಷ್ಟೇ ಮಿಲಿಯನ್, ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರುಗಳು ಇಲ್ಲಿಂದ, ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ಹೋದರೂ ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿಗಳ ಭಾವನೆಗಳ ಭದ್ರ ಅಡಿಪಾಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭವಾಗದು.

3. ಅಮೆರಿಕನ್ ಮಿಲಿಯನೇರ್ ಭಾರತೀಯರು, ಸಂಸದರಂತಹ ಅದೃಷ್ಟವಂತರು ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಛಾನಲ್‌ಗಳನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ, ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವ, ನ್ಯಾಯ-ನೀತಿಗಳಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ, ಶಾಂತಿ, ಆನಂದದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ಇತರ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಧಾನಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಪಿಬಿಎಸ್ ನಂತಹ, ಮತ್ತಿತರ ನೂರಾರು ದೇಶಗಳಿಂದ ಅಂತಹ ಸಮರ್ಥ ಛಾನಲ್ ಗಳಿಂದ ಪರವಾನಿಗೆ ಪಡೆದು, ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು, ಜಾಹೀರಾತುಗಳಲ್ಲದೇ ಅಥವಾ ಇದ್ದಂತೆ, ಭಾರತದ ಜನತೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ, ಪದೇ ಪದೇ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ, ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳು ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿವೆ, ಹೇಗೆ ನ್ಯಾಯಯುಕ್ತವಾಗಿ, ಮುಖಂಡರಿಂದ ಸೇವಕರವರೆಗೂ, ಲಂಚದ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲದೇ, ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ಹೇಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ

ಕೊರತೆ ಬಾರದಂತೆ ಒದಗಿಸಿ, ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿವರಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ, ಹಿಂದಿನ ದಕ್ಷರಾದ ದೇಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಎಷ್ಟು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ, ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿ, ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ, 'ನಾವೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅತಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ!' ಎಂದು ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಬಹುದು.

ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಈ ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಧದಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾರತವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತ ವಾಗಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿವೆ! ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ನೂರಾರು ಉಪಾಯಗಳನ್ನು, ಈ ದೇಶದ, ಇತರ ಉತ್ತಮ ದೇಶಗಳ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡು, ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಇಲ್ಲಿ ಬಾರದೇ ಇದ್ದರೂ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಭಾರತವನ್ನು ಬೇರೆ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತೀಕ್ಷ್ಣಮತಿಯಿಂದ ಚಿಂತಿಸಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಸಹಕಾರ ನೀಡೋಣ. 'ಯದ್ಭಾವಂ ತದ್ಭವತಿ!' 'ನಾವು ಚಿಂತಿಸಿದಂತೆ ನಾವು ಆಗುತ್ತೇವೆ!' ಆದ್ದರಿಂದ ಸಚ್ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ! ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶ ಎಂಬ ಅಪಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಭಾರತೀಯರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧರ್ಮಭೂಮಿಯ ಅಮರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗೋಣ!

ಸರ್ವೇ ಜನಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು!

ಅಸ್ತಂಗತ

ಅವನೊಬ್ಬ ಕನಸುಗಾರ,
ಭಾವನಾತೀರವಿಹಾರಿ;
ಕನಸುಗಳನ್ನೇ ಮುತ್ತುಗಳಾಗಿ ಪೋಣಿಸಿ,
ಹಾರ ಕಟ್ಟುವಾತ;
ಪದಗಳ ಪ್ರಾಣ ಪದಕವಾಗಿಸಿ,
ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಗೀಚುವಾತ;
ಕಲೆಗಾರ ಮಾತ್ರನಲ್ಲ ಕವಿ ಕೂಡ;
ಮನದ ತಂಗಾಳಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ,
ಪದಗಳ ಮೀನುಗಳ ಹಾಕಿ ಹಿಡಿದು,
ಬಿಳಿಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಾತ;
ಭಾವನೆಗಳ ಸಂಗಾತಿ,
ಕಲ್ಪನಾ-ಪ್ರಿಯ ವಿಹಾರಿ....
ಆದರೊಮ್ಮೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟ;
ಭಾವನೆ, ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ರೋಸಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ;
ಅವನೊಬ್ಬ ಕಲಾವಿದ ಆದರೂ -
ಮನುಷ್ಯ....

ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಪುಟ್ಟ ಚೂರು ರೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ,
ತನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹರಾಜಿಗಿಟ್ಟ;
ಅವನಲ್ಲಿದ್ದುದು ಕವಿತೆಗಳು ಮಾತ್ರ;
ಆ ಕನಸುಗಳು ಅವನ
ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಲಾರವಲ್ಲ?
ಅದೇ ಕಾರ್ಪಣ್ಯ, ದುಃಖ.....
ಇಂದು ಅವನ ಕವಿತಾ ಸಂಗ್ರಹಗಳು
ಮ್ಯೂಸಿಯಂಗಳಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿವೆ;
ಕಲಾಸಕ್ತರು ಉದ್ಗ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ,
ಅವನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ....
ಆದರೇನು..?
ಅವನು ಹಸಿದು, ಸತ್ತು ಶತಮಾನಗಳು ಸಂದಿವೆ....!!!

-ನಿತೀಶ್ ಶ್ರೀಧರ್

ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿ

ಮಹೇಶ್ ಮಹಾದೇವ

'ಹಲಗೆ ಬಳಪವ ಪಿಡಿಯದೆ ಅಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದವರು ಕನ್ನಡಿಗರು' ಎಂದು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸರು ಒಂದು ಕಡೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕರುನಾಡಿನ ಜನಜೀವನದಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಬಳಪವನ್ನೇ ಕಂಡರಿಯದ 'ಸ್ಟೈಪ್-ಕ್ಲಿಕ್' ಮಾಂತ್ರಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಆವಿರ್ಭಾವವಾಗಿರುವ ಅಮೇರಿಕಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

2006ಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ, ಶಾಂತಿ ತಂತ್ರಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕಾವೇರಿ ಬಂಧುಗಳು ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸೋಣ ಎಂದು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳ ಬೇಸೈಂಟ್ಗಳಲ್ಲೇ ಕನ್ನಡ ಹೇಳಿ ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ತದನಂತರ 2008ರ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಶಿವು ಭಟ್ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕಾವೇರಿ ಬಂಧುಗಳಾದ ಫಣೀಂದ್ರ ಮಂಕಾಲೆ, ಶೈಲನ್ ಮಂಡ್ಯಮ್ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿ ತಂತ್ರಿ ಇವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಜತೆಗೂಡಿ 'ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಚಾಲನೆಯಾಯ್ತು. ಅನಿತಾ ರಾವ್, ಫಣೀಂದ್ರ ಮಂಕಾಲೆ, ಶಶಿಕಲಾ ಕುಲ್ಕರ್ಣಿ ಹಾಗೂ ಸಂಜೀವ್ ಮನಗೋಳಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣದ ಗುರುಗಳು. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ 2008ರಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ತರಗತಿಗಳು ಗುರುಗಳ ಬೇಸೈಂಟ್ಗಳಲ್ಲೇ ನಡೆಯಿತೆನ್ನಿ. ಮೊದಲ ತರಗತಿಗಳು 'ಅ ಆ ಇ ಈ ಕನ್ನಡದ ಅಕ್ಷರ ಮಾಲೆ' ಎಂಬ ಹಾಡಿನಂತೆ ಸ್ವರಗಳಿಂದಲೇ ಶುರುವಾದರೂ ಕ್ರಮೇಣ ವ್ಯಂಜನಗಳು, ಗುಣಿತಾಕ್ಷರ, ಒತ್ತಕ್ಷರ, ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಐದನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೂ ಇಂಚು ಸಿಕ್ಕಿತು, ಹಾಗೂ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಸಂಘಟಿತ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಅಳವಡಿಸಲಾಯಿತು. 2010 ರಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕಾಗಿ ಪಾರ್ಥ ಕಡಾಂಬಿಯವರು <https://sites.google.com/site/kannadakaliyona/> ಎಂಬೊಂದು ಗೂಗಲ್ ಗ್ರೂಪ್ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಹಾಗೂ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಫಣೀಂದ್ರ ಮಂಕಾಲೆ 'ಕನ್ನಡದ ಕಂದ' ಎಂಬ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಆನ್ಲೈನ್ ವಾರ್ತಾಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಿದರು.

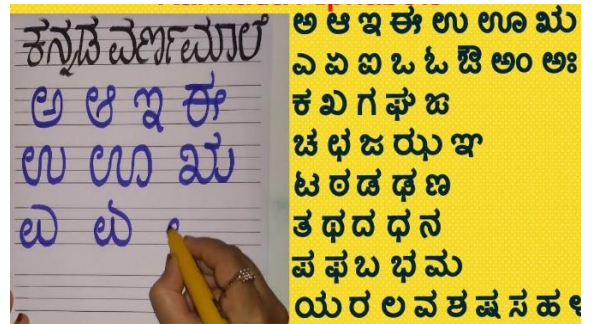
ನಾಲ್ಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನಡೆಯುವ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ಶುರುವಾಗಿ, ಓದುವುದು, ಬರೆಯುವುದು, ಸರಳ ಮಾತುಕತೆ, homework ಹಾಗೂ ಕಥೆ

ಹೇಳು/ಕೇಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿ ಚಾಲನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಬಹುಮಾನ ಕೂಡ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಮೇರಿಕಾದ ಇತರ ಎರಡು (ಕನ್ನಡ ಕಲಿ ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ, ಕನ್ನಡ ಕಲಿ ಬೇ ಏರಿಯಾ) ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಚಿಣ್ಣುರು ಬರೆಯುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು <http://aralumallige.online/release1.html> ವೆಬ್ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಾರ್ಷಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಆದ ನಂತರ ಪದವಿ ದಿನದಂದು ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಪೋಷಕರು, ಗುರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಜತೆಗೂಡಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪದವಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹಂಚುವ, potluck ರಸದಾತಣ ಸವಿಯುವ ಸುದಿನ.

ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಹೌ ಓಲ್ಡ್ ಆರ್ ಯು?' ಎಂಬುದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಗುಣಿತಾಕ್ಷರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಯಥಾ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅನುವಾದಿಸಿ - 'ನೀನು ಎಷ್ಟು ಹಳೇದು' ಎಂದಾಗ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿ ನಗು ಉಕ್ಕಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬೇಕಾದ್ದೇ. 'ಕನ್ನಡ ಮೀನಿಂಗ್ ಬೇಕಾ? ಎಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವರ್ಡ್ ಗೆ ಉ ಸೇರಿಸು... ಆಗ ಕನ್ನಡ ವರ್ಡ್ ಆಗುತ್ತೆ' ಅನ್ನೋ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮಕ್ಕಳೂ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣದಲ್ಲಿವೆ.

2018ರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣದ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿರುವ ಶೈಲಜಾ ಅರ್ಕಾಚಾರ್ಯವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಒಂದು ಸೌಧ ಬಿಸಿಲು ಮಳೆಗಳನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸ್ತಂಭಗಳಿರುತ್ತವೋ ಹಾಗೇ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣದ ಯಶಸ್ಸಿನ ಗುಟ್ಟು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಾಲ್ಕು ಸಂಕಲ್ಪಗಳು - ಕಾವೇರಿ (ನಿಶ್ಚಯ ಸಂಕಲ್ಪ), ಪೋಷಕರು (ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ), ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು (ನಿರ್ಮಲ ಸಂಕಲ್ಪ) ಹಾಗೂ ಗುರುಗಳು (ನಿಷ್ಕಾಮ ಸಂಕಲ್ಪ).

ನಾಲ್ಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಕೆ, 80 ಉತ್ಸುಕ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಕಾ ಮಕ್ಕಳು, 18 ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ಗುರುಗಳು! ಸಾಗರದಾಚೆಯ ನಾಡಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕಂಪು ಪಸರಿಸಲು ಅಗಣಿತಶಕ್ತಿಯನ್ನಾವಿರ್ಭವಿಸಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯೋಣ ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿ ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆ!

ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ಸಂಭ್ರಮ

ಸತೀಶ್ ಹೊಸನಗರ, ಬ್ಯಾಸ್ಕಿಂಗ್ ರಿಡ್, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ

ನಾವೆಲ್ಲ ದೇಶದಿಂದ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು, ವಿದೇಶವೇ ಸ್ವದೇಶವಾಗಿ, ಮುಂದೆ ಅದೇ ನಮ್ಮ ದೇಶವಾಗುವುದು ಎಷ್ಟು ಸಹಜವೋ ಅಷ್ಟೇ ಸಹಜ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳು ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಮುಂದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ವಿಚಾರ. ಇದೇನು ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳಿಗೂ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಾಗುತ್ತವೆಯೇ?! ಎಂದು ಸೋಜಿಗ ಪಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೀರ. ನಮ್ಮ ಜನ-ಜಾಗೃತಿ ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ, ಸಹೃದಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ನೂರಾರು ಮೈಲುಗಳನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಇರುವಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಂದು ಗುಡಿ ಇರುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ಹರಿವಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನುಡಿಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕದ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೈ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳು ಇಂದು ಅಮೇರಿಕದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿವೆ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂಥ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ತನ್ನ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿ, ಬೆಳೆಸಿ, ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಕನ್ನಡ ಬಂಧುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು!

ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆ, ಪುಷ್ಪಳ ಊಟದ ಜೊತೆಗೆ ನಾಟಕ-ಸಂಗೀತ ಮೊದಲಾದ ಮನರಂಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಸಿಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದ ನಂತರ ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿಯಿಂದ ಎರಡೂವರೆ-ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ದೂರವೂ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನದ್ದು ಎನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಗಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕನ್ನಡ ವಲಸಿಗರು ಬಂದಿರದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಕನ್ನಡಿಗರ ದರ್ಶನವೂ ಅಪರೂಪ, ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವವರಂತೂ ಇನ್ನೂ ವಿರಳವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲ. ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕನ್ನಡಿಗರು ತೊಗರಿಬೇಳೆ-ಕಡ್ಡೆಬೇಳೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಲ. ನಾರ್ತ್ ಕ್ಯಾರೋಲೀನಾ, ರಿಚ್‌ಮಂಡ್, ನ್ಯೂ ಯಾರ್ಕ್, ಬಾಸ್ಪನ್ ಮೊದಲಾದ ದೂರದ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಲು ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡ್ ಗೆ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲ "ನಮಸ್ಕಾರ, ಹೇಗಿದ್ದೀರ?" ಎಂದು ನಮ್ಮವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅದೆನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಹಿತಾನುಭವ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಬ್ಬದೂಟದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಪುಷ್ಪಳ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲಂತೂ ನಮ್ಮ ಸಂತಸ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿ ಋಷಿ ಪಡಬೇಕಾದ ಗಣ್ಯರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಂತೂ ಯಾವ ಬೆಲೆಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಲಾಗದು!

ಈ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಮುತ್ತದ್ವಿತನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಲೇಬೇಕು. ನಾವಿನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿ ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲೇ, ಅದಾಗಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಈ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಮ್ಮತನವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಗತ್ಯ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ, ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಸಂಘಟನೆ ಇಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಅದೆಷ್ಟೋ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರು ತಾನೇ ಕಂಡಿದ್ದರು? ಕಾವೇರಿಯಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲ ಮಂತ್ರವೇ ಅದರ ಭಾಷೆ - ಕನ್ನಡ ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜೀವಾಳ. ದೇಶ-ಜಾತಿ-ಮತವನ್ನು ತೊರೆದು ಬಂದ ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುವುದನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಹೊರಗಿದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ!

ಸಂಘಟನೆಗಳ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸತೊಡಗುತ್ತವೆ: ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಏಕೆ ಬೇಕು? ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಜಾತಿ-ಮತಗಳಾಧಾರಿತ ಸಂಘಟನೆಗಳು, ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಿಂತ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗುತ್ತವೆಯೋ ಅಥವಾ ಮಾರಕವಾಗುತ್ತವೆಯೋ? ಐವತ್ತರ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಸಂತಸಪಡುವ ಈ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬದುಕಬಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ರೂಪರೇಷೆ ಹೇಗಿರಬಹುದು? ದಿನೇದಿನೇ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಿರುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ದೂರವಿರುವ ಜನರನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರ ತರಬಲ್ಲದೇ?

* * *

ಒಂದು ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಕಾವೇರಿಯಂತಹ ಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿರದಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬರೆದು ತಯಾರುಮಾಡಿದ ನಿರ್ದೇಶಕ, ತನ್ನ ಇತಿ-ಮಿತಿಯೊಳಗೇ ಇರುವ ನಟ-ನಟಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ, ಭಾಷೆ ಬರದಿದ್ದವರಿಗೂ, ನಟನೆಯ ಗಂಧ-ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದವರಿಗೂ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟ, ಜೇಬಿನ ತುಂಬ ದುಡ್ಡಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟುವ ಅಗತ್ಯವಿದು. ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಮಣಿಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲಾಗದು. ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಗತ್ಯವೊಂದೇ ಸಾಕು ಒಂದು ಸಮೂಹವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಲು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ, ಅರವತ್ತು-ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದವರನ್ನು ಅನೇಕ ಮಹಾನ್ ಕಲಾವಿದರಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಒಂದು, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರದ್ದೇ ಆದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು

ಹವ್ಯಾಸವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ಅದೊಂದು ಗೀಳಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಅದೇ ದೊಡ್ಡ ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಹಾಡಿನ ಕ್ಯಾಪ್ಷನ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಅದನ್ನು ಕೊರಿಯರ್ ಅಥವಾ ಮೇಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಹಾಳಾದೀತೋ ಎಂದು ನೂರಾರು ಮೈಲಿ ದೂರ ಹೋಗಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದವರಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಸೇವೆಗೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೇನು, ಹೇಗಿದ್ದರೇನು ಎಂದು, ತಾವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ಊರಿದರೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡದ ಕಂಪನ್ನು ಪಸರಿಸಿದವರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲದರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡತನವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗಿಂತ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಂಭ್ರಮವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಚಿಕ್ಕ-ಪುಟ್ಟ ಸಂಭ್ರಮಗಳ ಒರತೆಯೇ ಒಂದು ನದಿಯಾಗಿ ಹರಿದು ಮುಂದೆ ಅದು ಕಾವೇರಿಯಂತಹ ಮಹಾನದಿಯಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಆಗಲಾರದು.

ಕಾವೇರಿಯಂತಹ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಬಲವಾಗುವುದೆಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನವರಿಂದ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಗತ್ಯಗಳು ಒಂದಾದರೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಮಕ್ಕಳು-ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ತಲೆಮಾರಿನವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಎನ್ನುವುದು ಬರೀ ಆಡುವ-ಬರೆಯುವ-ಓದುವ ಭಾಷೆಯಷ್ಟೇ ಆಗದೇ, ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳ ಮೂಲಕ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡತನ ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಯ ಒಂದು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ. ನಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೂ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡಿಗರೇ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೂ ಕಾವೇರಿಯಂತಹ ಹಿರಿಯ

ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಬುನಾದಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅವರು ನಡೆದು ಬಂದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಲೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊಸ-ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಂಥಿಸಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವ ಸುವರ್ಣಕಾಲ ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಪ್ರತಿವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದು ಅದೇ ತಾನೇ ಕಣ್ ಬಿಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅವಧಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಿತಗೊಳ್ಳದೇ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಧೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಇದು ಬಹಳ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ.

ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಈ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹರಾದ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿಯ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಆಹ್ವಾನಿತ ಬರಹಗಳ ಮುಖೇನ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತಿರುವ ಒಡನಾಡಿಗಳಿಗಲ್ಲ ಅನಂತ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು!

[ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಲೇಖಕರು 2003ರಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ದಿನ ಕಾವೇರಿ ಸಮಿತಿಯ ಪದಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅಮೇಲೆ ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದು 2019-2020ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ, 2020-2022ರಲ್ಲಿ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿಯೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.]

ಮಾಯಾಂಜಲಿ

ನಗೆಮೊಗದಿ ಬಗೆಮನದಿ ಸಗೆಹೃದಯದಿ ನೀ ಬಂದೆ
ಬಿಗುವಿರದೆ ನಗುನಗುತ ಭವಭಾವಮಂದಿರದಿ ನಿಂದೆ || ಪ ||
ಅನಿಸಿಕೆಯ ಅಂಗಳದಿ ಬಾಳಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿ ಜೀವಜೋಕಾಲಿ ಈಟಿ
ರಸಿಕತೆಯ ರಭಸಕೆ ಬಯಕೆ ಭೋರ್ಗರೆದು ತನುಮನ ವೀಣೆ ಮೀಟಿ || 1 ||
ತವರು ನೆನೆಪಾಗಿಯೂ ಅರಿವು ಅರಮನೆಯಾಗಿ ಬೆವರಿ ಬೆಸುಗಿತ್ತು ಜೀವ
ನೊರೆಹಾಲು ಜೇನಾಗಿ ಸಿಹಿಕಹಿಯು ತಾನಾಗಿ ಹೊಮ್ಮಿ ಬಂದಿತ್ತು ಭಾವ || 2 ||
ದಯೆಯ ಧರಿತ್ರಿ ಸರಳ ಸಾವಿತ್ರಿ ಲಯಲಾಸ್ಯ ಕವಯಿತ್ರಿ ಮಾಯೆ
ಮಡಿಲಾಳ ಮಮತೆ ಕಡಲಾಳ ಕ್ಷಮತೆ ಒಡಲಾಳ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ತಾಯೆ || 3 ||
ನಿನ್ನ ನೋವನ್ನು ಒಳಗೇ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಹಸುಮುಖದಿ ಜೋಗಿ ತೂಗಿ
ನನ್ನ ನೋವಲ್ಲಿ ನಲಿವಲ್ಲಿ ಒಲವಲ್ಲಿ ಸುಖ ದುಃಖದಲ್ಲಾದೆ ಭಾಗಿ || 4 ||
ಇಹವು ಸಾಕಾಗಿ ಪರ ತವರು ನೆನೆಪಾಗಿ ಕಾಲ ತುಂಬಿ ಬಂದಿತ್ತು
ಮನವು ಮೂಕಾಗಿ ಪರಮ ಪಾವನಕಾಗಿ ಯೋಗ ಬಂದು ಸಂದಿತ್ತು || 5 ||
ಮನಸ್ವಿನಿ ಮಧುಮತೀಮಹಿ ಮಾನವತಿ ಮಾಯಾ
ಸದೋದಿತಾ ಸದಾತುಷ್ಟಾ ವಿಲಾಸಿನಿ ವಿಷ್ಣುಮಾಯಾ || 6 ||

-ರವಿ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

ನಾನೂ ಬರೆದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಕಾವೇರಿ ಪಯಣ..!

ವಿ ಜೇಮ್ಸ್ ಡಾಂಟೆ, ಕೆಇಸಿ ಸದಸ್ಯ, ಫೇರ್ಫ್ಯಾಕ್ಸ್, ವರ್ಜೀನಿಯಾ

ನಾನೇನು ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕನಲ್ಲ. ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಬರೆದವನಲ್ಲ. ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಇದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಬರೆಯಲು ಪ್ರೇರಣೆ ಏನು?

ನಾನು ಕಲಿತದ್ದು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದೆ ಒಂದು ಶಾಲೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳು ಕೇವಲ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದವು. ಸಂಚಾರದ ಸೌಲಭ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡವೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕನ್ನಡ ಏನೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆವಾಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಬಹಳ ಆಸೆ. ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮನೆತನದ ಪರವೂರಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಆದಾಗ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲು ಬಹಳವೇ ಋಷಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಂತು ಇಂತು ಕಾಲೇಜು ಮುಗಿಸಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕ ನಂತರ ಜೀವನವು ತುಂಬಾ ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಯಿತು. ನಾನು ಬಾಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿ ಮಾತ್ರ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಜೀವನವು ವಿವಿಧ ತಿರುವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ದೇಶದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ತಂದು ತಲುಪಿಸಿತ್ತು, ವರ್ಷ 2004.

ನಾನೂ ಏನೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಅಮೇರಿಕಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮ ಕೇವಲ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆ ಎಂದೆಣಿಸಿದ್ದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳು ಮುಚ್ಚುವ ವಿಷಯ ಕೇಳಲು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಅವರು ಹೇಳುವ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ “ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಏನು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪ್ರಪಂಚ ತುಂಬಾ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಆಗಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಉಳಿವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಕಲಿತರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.” ಈ ತರ್ಕದ ಬಗ್ಗೆ ಪೋಷಕರೊಂದಿಗೆ ವಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಊರಿನ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಿಂದ ನಗರದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂತು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕೂಡ ಮುಚ್ಚಲಾಯಿತು. ನನ್ನಂಥ ಕನ್ನಡಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಅದೊಂದು ಬಹು ದುಃಖದ ವಿಷಯ.

ಆದರೆ ಹಿರಿಯರು ಹಾಗೂ ತಿಳಿದವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತೊಂದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ. ಉತ್ತಮ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲೆಗಳು ಎಂದೆಂದೂ

ಅಮರ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯು ಇಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಚಯ ಆಯಿತು. ಆವಾಗಲೇ ನನಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಡಿಸಿ ಏರಿಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಇದೆ. ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಬರುತ್ತೀರ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಹೆಂಡತಿಗೂ ಇದು ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಸುದ್ದಿ ನನ್ನಂತೆ. ಏನಪ್ಪಾ, ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡ ಬೇಡ ಬೇಡಾ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೋ? ಇದೊಂದು ನಮಗೆ ಸ್ಮರಣೀಯ ಘಟನೆ. ‘ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ’ದ ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲಿಂದ ಶುರುವಾಯಿತು. ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೇನೆ ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೋಡಿ ಮನ ಸೋತಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ನಾವು ಕಾವೇರಿ ಗೆಳೆತನ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿರತರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ನಾವು ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಕಾವೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮೂಲತಃ ನಾವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು, ಆದರೆ ಪರಿಸರದವರೆಲ್ಲ ಹಿಂದುಗಳು ಆದ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನಮ್ಮ ಪೋಷಕರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇದ್ದ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ಕನ್ನಡದ ಕಟ್ಟಾ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡದ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನ. ಅದೇ ಅಭಿಮಾನ ನನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಕಾವೇರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಹಲವಾರು ಕಾವೇರಿ ಕುಟುಂಬಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಲು ಕಾವೇರಿ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಈ ವರ್ಷ ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ ವರ್ಷಾಚರಣೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಉಪ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಚಿಕ್ಕತಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಪ್ರತಿಭೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಕಾವೇರಿ ಕೇವಲ ಸಂಘವಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಕುಟುಂಬ. ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಟುಂಬ. ಕಾವೇರಿ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ತುಂಬ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದೆ. ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಕಾವೇರಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಪರವಾಗಿ ಶುಭ ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಆ ಒಂದು ದಿನ!

ಸೋಮಶೇಖರ ನಂಜುಂಡ

ನನ್ನಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಅಗಲಿ ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದವು, ನಾನು ನಮ್ಮಪ್ಪ -
- ಏಳು ಮಲೇ ಮಾದಪ್ಪನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅವನಿರುವ ತಾಣದಲ್ಲಿ
ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹಾಯಾಗಿ ತಿಂದುಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ.
ಆಗಾಗ ನನ್ನಣ್ಣ ಹುಲಿರಾಯನ ರುಂಕಾರ ಕಾಡಲೆಲ್ಲ ಅನುರಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
ಅವನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಓಡಾಡುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆಗಿತ್ತು.
ಉಣ್ಣಲು ತಿನ್ನಲು ಕಲಿಸಿದ ನನ್ನಮ್ಮ ಆಗಾಗಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಹು
ದೂರ ಹೋಗಿದ್ದಳು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಗಳ ಹಾಗೆ ಮಲ್ಟಿಪಲ್ ಚೆನರೇಷನ್
ಗೆ ಆಗೋವಷ್ಟು ಕೂಡಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಪರಿಪಾಟು ಇಲ್ಲ ಹಾಗು
ಬರುವುದೂ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋಣ. 'ಒಮ್ಮೆ ಬೇಟೆ ಆಡಿದರೆ ಅದು ತಿಂದು
ಕೊನೆ ಮೂಳೆ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಮತ್ತೊಂದು ಬೇಟೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕ
ಬೇಡ, ಆಸೆಬುರುಕುತನ ಅಥವಾ ಅತಿಯಾಸೆ ಬೇಡ, ಭಗವಂತ
ಕೊಟ್ಟಷ್ಟು ತಿನ್ನು, ನಮ್ಮಗಳ ಹಾಗೆ ಇತರೆ ಬಂಧುಗಳೂ ಬದುಕಬೇಕು
ಮತ್ತು ಬದುಕಲು ಬಿಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೂ ಕೊಂಚ
ಉಳಿಸಬೇಕು' ಎಂಬ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು.
ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹುಲಿಯಣ್ಣ, ಆನೆಯಣ್ಣರಂತಹ
ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತಹ ಸದ್ಭದ್ರೆ,
ಹೀಗೆ ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಮ್ಮ ನನಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಒಂದಂತೂ ನಿಜ ನನ್ನಮ್ಮನ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಡಿನ
ಬಂಧುಗಳಿಗಿಂತ ನಾಡಿನ ಬಂಧುಗಳು ಬಹಳವೇ ಕ್ಷೂರಿಗಳು ಎಂದು.
ಅದನ್ನು ನಾನು ಆಗಾಗ ಸ್ವತಃ ನೋಡಿ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನಮ್ಮ ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಚ್ಚರದ ಮಾತೊಂದನ್ನು
ಹೇಳಿದ್ದಳು: "ಆ ಕರಿ ಪಟ್ಟಿಯ ಬಳಿ, ಸದ್ದು ಮಾಡುವ ಬಂಡಿಯ ಹತ್ತಿರ,
ನರ ಮಾನವರ ಬಳಿ ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಸುಳಿಯ ಬೇಡ" ಎಂದು.
ಹಾಗೊಂದು ದಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ನಾನು ಕೆಳಗೆ ರಸ್ತೆ
ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ರಾತ್ರಿ ತೂಕಡಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೆ, ಬಿದ್ದ
ರಭಸಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತಿನ ಬಳಿಕ
ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದೆ ನಾನು ಒಂದು ಲಾರಿಯ ಹಿಂಬಾಗದಲ್ಲಿ
ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಬಹುಶಃ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಯಾವುದೂ ಒಂದು ಲಾರಿ ನಾನು
ಮಲಗಿದ್ದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರಬೇಕು, ಅದರ ಚಾಲಕ
ಬಹಿರ್ದೇಶನಗೊಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅದರ ಮೇಲೆ
ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು... ಅನೇಕ ಯೋಚನೆಗಳು ಬಂದು ಹೋದವು.

ಸದ್ಯ ನನಗೆ ಮೈ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಗಾಯ ಆದಂತೆ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ,
ಆಗಷ್ಟೇ ಸೂರ್ಯೋದಯ ಆಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದಿರಬಹುದು. ಎದ್ದು
ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನೋಡಿದರೆ ಬರಿ ಮನೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡಗಳು ನನಗಾಗ
ತಿಳಿಯಿತು ನಾನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಊರಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ.
ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹೆದರಿಕೆ ಮತ್ತು ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು, ಲಾರಿಯಿಂದ
ನೆಗೆದು ಒಂದು ಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲೆ ನಿಂತೆ, ನಿಂತು ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ
ಜಂಘಾಬಲವೇ ಅಡಗಿ ಹೋಯಿತು, ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕಟ್ಟಡಗಳು
ವಾಹನಗಳು!!! ನನ್ನ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬೆವೆತ ಹಾಗಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ
ಜನ ಕೂಗಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ನನಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು,
ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಮನೆ ಮನೆ ನೆಗೆಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗೆ
ನೆಗೆಯುವಾಗ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೈ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಉಂಟು ಹಾಗೆ ನಡುವೆ
ಯಾರಾದರೂ ಅಡ್ಡ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಜಿಗಿಯುವ ರಭಸಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ
ನನ್ನ ಕೈ ತಾಕಿದ್ದುಂಟು ಅದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ

ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಉದ್ದೇಶ ನನ್ನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನನ್ನು
ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಡು ಸೇರುವುದೊಂದೇ ನನ್ನ
ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಮನೆ ಮನೆ, ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನೆಗೆಯುವಾಗ
ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇದ್ದಂತೆ
ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು ಊರೆಲ್ಲ ಅಲೆದಾಡುವಾಗ ಕೆಲ ಜನರು ನನ್ನ
ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ವೇಗ ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆ
ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ
ತಡವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನೋಡಿದೆ ಆ ಜಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ
ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆ ಮೈದಾನದ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವಿತ್ತು
ನನಗೆ ಬೇರೇನೂ ತೋಚದೆ ಆ ಕಟ್ಟಡದೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದೆ. ಒಳಗೆ
ತುಂಬಾ ಕೊಠಡಿಗಳಿದ್ದವು ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಅಲ್ಲೇ
ಕೊಂಚ ಕುಳಿತು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ ಹಾಗಾಯಿತು.
ಅದಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ನಾನು ಒಂದು
ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂದಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ
ಕಿಟಕಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಜಮಾಯಿಸಿದ ಜನಕ್ಕೆ ನನ್ನ
ದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೇಕೆ
ಹಾಕಿ ನಗುವುದು, ನನ್ನನ್ನು ಛೇಡಿಸುವುದು, ಕಲ್ಲು ಬೀರುವುದು
ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಘಾಸಿಯಾಯಿತು
ಮತ್ತು ನನ್ನಮ್ಮನನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಆ ನಾಲ್ಕು
ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ತೋಚದಾಯಿತು. ನನ್ನ ನಿಧ್ನ
ಮತ್ತು ನನ್ನ ವಿಧಿಯನ್ನು ನಾನು ಶಪಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು
ನನ್ನಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನೆಲ್ಲವು
ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಳು "ಮಗು ನಿನಗೆ ಸಂಕಟ
ಬಂದೊದಗಿದಾಗ ಆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಹೋಗು ಅವನು
ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು", ಅದರಂತೆ ನಾನು ನಮ್ಮಪ್ಪ
ಮಾದಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಹೋದೆ, ಅದಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ
ಬಂದು ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಚುಚ್ಚಿದ ಹಾಗಾಯಿತು ಅದಷ್ಟೇ ನನಗೆ ನೆನಪು.
ನಾನು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗ ನಾನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಲಾರಿಯ ಮೇಲೆ
ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಂಜರದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಪಂಜರದೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಮತ್ತು
ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಂಸ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು ನನಗೆ ತಿನ್ನುವ ಮನಸಾಗಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ
ದಣಿವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕುಡಿದು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡೆ.
ಹಾಗೆ ಕುಳಿತು ಸುತ್ತ ನೋಡಿದೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ನಾನೇ ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ
ಈ ಜಾಗ, ಈ ಕಾಡು ನನ್ನದು, ನಾ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದದ್ದು, ಅದೇ
ಮರಗಳು, ಅದೇ ಗಿಡಗಳು, ಅದೇ ಆಕಾಶ, ಅದೇ ಮೋಡಗಳು,
ಅದೇ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳು ಅವರೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ನನ್ನನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಹಾಗೆ
ಭಾಸವಾಯಿತು.

ನನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಯಾರೋ ಕೆಲ ಮನುಷ್ಯರು ನಾನಿದ್ದ ಪಂಜರದ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರು
ನಾನು ಹಾಗೆ ಅವರನೊಮ್ಮೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆ ಅವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನನ್ನ
ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಕರ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿತು ನೋಡಿ ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು
ಮಿಟುಕಿಸಿ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದ ಸೂಚಿಸಿದೆ.

—ಅಪರಿಚಿತ

ರಥಶಿಲ್ಪಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತಿನ ಲಹರಿ

(ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮೈ. ಶ್ರೀ. ನಟರಾಜ ನಡೆಸಿದ ಸಂದರ್ಶನ)

ಪೀಠಿಕೆ: ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಮಾತೆಯ ಮೆರವಣಿಗೆಗಂದೇ ಒಂದು ರಥ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಅಚ್ಚರಿಯ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ, 'ಎಂಥ ರಥ,' 'ಯಾರು ಕಟ್ಟಿದರು,' 'ಅದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೇನು,' ಮುಂತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿದ್ದವು, ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ. ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕುತೂಹಲದಿಂದ, 'ರಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಿಲ್ಪಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸಿದರೆ ಹೇಗೆ' ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ, ಕಾವೇರಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಿಲ್ಪಿ ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿ ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ, ಅವರು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ, ಆಸಕ್ತ ಓದುಗರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಯತ್ನವೇ ಈ ಸಂದರ್ಶನ-ಲೇಖನದ ಉದ್ದಿಶ್ಯ. ನಾನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಹರಿದಾಸ್ ಅವರ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ನಮೂದಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ನಟರಾಜ್: ನಮಸ್ಕಾರ ಹರಿದಾಸ್ ಲಹರಿ ಅವರೇ! ಹೇಗಿದ್ದೀರಿ?

ಹರಿದಾಸ್: ನಮಸ್ಕಾರ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತಸವಾಯಿತು.

ನ: ನೀವು ರಥವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು, ನೋಡಿಹೋಗೋಣವೆಂದು ಬಂದೆ, ನಿಮ್ಮ ಈ ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸದ ನಡುವೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಕ್ಷಮಿಸಿ.

ಹ: ರಥ ಕಟ್ಟುವ ರಂಗ ಸ್ಥಳಕ್ಕೇ ಬಂದಿದ್ದೀರಾ.. ಧನ್ಯವಾದಗಳು ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಗತ.

ನ: ಅಬ್ಬ! ಎಂಥಾ ವಿಶಾಲವಾದ ಜಾಗ! ಒಳ್ಳೆ ಜಾಗವನ್ನೇ ಹುಡುಕಿದ್ದೀರಿ, ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು?

ಹ: ನಮ್ಮ ಡೆಕೋರೇಷನ್ ತಂಡಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವರು ಕಾವೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವ, ಕಾವೇರಿಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ಬೆನ್ನಲುಬಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಬದರೀನಾಥ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶ್ ಹೊಸದುರ್ಗ ನಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕಂಡು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಾಗಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಯೋಜನೆ ಈ ರೀತಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳಲು, ರಥ ಇಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬರಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಕರ್ತರು ಇವರು.

ನ: ಓಹೋ, ಇದೇನಿದು, ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ರಥ! ನಾನು ಇದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಹಂಪಿಯ ಕಲ್ಲಿನ ರಥದ ಪ್ರತಿರೋಪವೇ?

ಹ: ಹೌದು. ವಿಜಯನಗರದ ಹಂಪಿ ರಥದ ಪ್ರತಿರೋಪವೇ ಇದು, ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಂಪಿ ರಥವನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತದೆ.

ನ: ನಿಮಗೂ ಹಂಪಿಯ ಕಲ್ಲಿನ ರಥಕ್ಕೂ ಏನೋ ಭಾವುಕ ಸಂಬಂಧ ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನ ಕಾವೇರಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗಲೂ ಇದೇ ರಥದ ವರ್ಣಮಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಯೇ ನೀವು ಒಂದು ಲಾಂಛನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನೆನಪು.

ಹ: ರಥಗಳ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ (ಉಡುಪಿ) ಬೆಳೆದ ನಾನು, ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅದರ ಭಂಗಿ, ಕೆತ್ತನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಕರ್ಷಿತನಾಗಿದ್ದೆ. ಅಂದಿನ ನನ್ನ ಹಲವಾರು ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಥವೇ ಮುಖ್ಯ

ಬಿಂದುವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ 2006ರಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ವಿಮೋರ್ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ 4ನೆಯ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕಾವೇರಿ ರಥವನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವ ಲಾಂಛನವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದೆ.

ನ: ಆಗ ನೀವು ಎರಡು ಆಯಾಮಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಈಗ ಮೂರು ಆಯಾಮಗಳ ಈ ಬೃಹತ್ ರಥವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೀರಿ! ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳ, ಬೇಕಾದ ಹತಾರಗಳು, ಜೊತೆಗೆ ಸೈನ್ಯದಂಥ ನಿಮ್ಮ ತಂಡ! ಈ ರಥದ ಕಲ್ಪನೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು, ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವಿರಾ?

ಹ: ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಹೊಸತನ್ನು ಕಾವೇರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ವರ್ಷದ ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಡೆಕೋರೇಷನ್ ತಂಡದ ಮೊದಲ ಮೀಟಿಂಗ್ ನಡೆಯಿತು. ಟೆಕ್ನಸ್ ರಾಜ್ಯದ, ಡಾಲಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ 2018ರ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದ ಹಂಪಿ ರಥವನ್ನು ನೋಡಿದ ನೆನಪು ಇನ್ನೂ ಹಸಿರಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮೊದಲ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸಿನ ಆಶಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. 'ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಂದು ಹಲವರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ಅಂದು ಆರಂಭಗೊಂಡ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಏಳು ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಅಲ್ಪ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಂಪಿ ರಥದಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದಾದ ರಥವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ತಂಡದ ರಥದ ಮುಖ್ಯ ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್ ಗಳಾದ ವೇದ ನಾಗರಾಜ್, ಶ್ರೀಪತಿ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ, ಜಯರಾಮ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಅವರು ಬಾನಾಡ್ ಜಗನ್ನಾಥ್ ಅವರ ಸಲಹೆಯೊಂದಿಗೆ ರಥದ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಪಂಜರವೊಂದನ್ನು (ಬೇಸಿಕ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್) ತಯಾರು ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಕಾವೇರಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ, ಅದು ಎಲ್ಲರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವೂ ದೊರಕಿತು.

ನ: ಭಲೆ, ಭಲೆ! ಈ ರಥಕ್ಕೆ ಹಂಪಿಯ ಕಲ್ಲಿನ ರಥವೇ ಮಾದರಿ. ನೀವು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ರಥದ ಉದ್ದಗಲ ಮತ್ತು ಎತ್ತರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೀರಿ, ತಿಳಿಸುವಿರಾ? ಮೂಲದಷ್ಟೇ ಅಳತೆಯೇ ಅಥವಾ ಭಿನ್ನವೋ? ಕಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಒಟ್ಟು ತೂಕ ಎಷ್ಟಾಗಬಹುದು? ವಿನ್ಯಾಸದ ಇತರ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಯಲು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಹ: ರಥದ ಎತ್ತರ 11 ಅಡಿ, ಉದ್ದ ಅಗಲ 10 ಅಡಿ, ಮುಂದಿನ ಭಾಗ ಆನೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ 15 ಅಡಿ ಇರಬಹುದು. ನಿಮಗೆ ಹಂಪಿ ರಥವನ್ನು ನೋಡಿದ ಅನುಭವ ಈ ನಿರ್ಮಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಅನಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲು ಮರದಿಂದ ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರ ಸ್ಥಂಭಗಳನ್ನು ನಾಜೂಕಾಗಿ ರಚಿಸಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಫೋಮ್ ನಿಂದ ಕೆತ್ತನೆಯ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ, ನಂತರ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬಳಿಯಲಾಗುವುದು.

ನ: ಈ ರಥವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಮರ-ಮಟ್ಟುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತೇನೆಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳು (ಮೆಟೀರಿಯಲ್) ಬೇಕಾದವು? ಅವೆಲ್ಲವೂ ಎಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತವೆ?

ಹ: ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಡೆಸ್ ಬಿಲ್ಡ್ ಕಂಪನಿಯವರು, ಬೇಕಾಗಿರುವ ಮರಗಳನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೇರಿಲ್ಯಾಂಡಿನ ಶ್ರೀ ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹಲವು ಅಚ್ಚುಗಳು ದೊರೆತವು. ಆ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಫೋಮ್ ದ್ರಾವಕಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಕಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ದು ರಥದ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನಿತರ ಫೋಮ್ ಶೀಟ್ ಗಳು ಹೋಮ್ ಡಿಪೋ, ಲಾಸ್ ಗಳಿಂದ ತಂದವು. ರಥದ ಭಾರವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು ಹೊರಗಿನ ಎಲ್ಲ ಪದರಗಳಿಗೂ ಅತಿ ಹಗುರವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಮೊದಲ ಅನುಭವ. ರಥ ನಿರ್ಮಾಣದ ಪ್ರತೀ ಒಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿತಂತೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ತಂಡದ ಇತರರಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ನ: ನೀವು ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ಗಣಪತಿಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನೂ ಅದನ್ನು ನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ವಿನ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಭೇಷ್ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ರಥದ ವಿನ್ಯಾಸ, ಇದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಜನ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಕರಕುಶಲದಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದವರೂ ಇರುವುದರಿಂದ ವಿನ್ಯಾಸದ ಕೆಲಸ ಸುಗಮವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆ ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಏನೇನು ಸವಾಲುಗಳು ಬಂದವು? ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸಿದಿರಿ, ನಿವಾರಿಸಿದಿರಿ? ತಿಳಿಸುವಿರಾ?

ಹ: ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ವಂಶದಿಂದ ಬಂದ ನನಗೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಬಂದ ತಂಡಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ, ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕಲಾ ಜೀವನದ ಪರಿಚಯ ಇರುವ ಹಲವರಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಈ ಟೀಮ್ ನಲ್ಲಿ ಇಂದು ನನಗೆ ಹೊಸಬರೇ ಆಗಿ ಕಾವೇರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವವರೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. 24 ಜನರ ಸುದೃಢ ತಂಡ ನಮ್ಮದು. ಅರುಣ್ ಸಿಂಹ ನಮ್ಮ ತಂಡದ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್. ಅವರು ಮತ್ತು ಮಂಜು ಹೆಗ್ಡೆ ರಥದ ಹೊರಗಿನ ಫೋಮ್ ಕೆತ್ತನೆಯ ಭಾಗಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು. ಆನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತವರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯ ವಂಶದ ವಿನಯ್ ಕಾಳಾಚಾರ್ ಅವರು. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಗೂಡಿಸುವವರು ವೇಣುಗೋಪಾಲ್ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು. ಇವರಲ್ಲಾ ಸಾಪ್ಲೇರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು.

ನ: ಕಟ್ಟಿದ ರಥವನ್ನು ಉತ್ಸವ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲು ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವಿರಿ? ಅದು ಕೂಡ ಒಂದು ಸವಾಲೇ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ.

ಹ: ನನಗೆ ಇದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಥದ ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಚರ್ಗಳು ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಸುವ ಅಂಗಣಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಗಿಸಲು ತಕ್ಕದಾದ ನೀಲ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ರಥದ ಭಾಗಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಗಾಟಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಥವನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಥದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸಾಗಿಸಲು ಕೇವಲ ಎರಡು ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಶ್ರಮ ಸಾಕು. ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ರಥದ ಆಧಾರ

ಸ್ತಂಭಗಳು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾರವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಹೊದಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಮ್ ಮತ್ತು ಹಗುರವಾದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ರಥದ ಒಟ್ಟು ಭಾರ 300 ಪೌಂಡ್ ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರಬಹುದು ಅನಿಸುತ್ತೆ. ಸುಮಾರು 17 ಅಡಿ ಉದ್ದದ ಟ್ರಕ್ ರಥದ ಸಾಗಾಣಿಕೆಗೆ ಸಾಕು ಎಂದು ನಂಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕಾವೇರಿಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಈ ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಭರವಸೆಯಿದೆ.

ನ: ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಜೋಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ?

ಹ: ನಮ್ಮ ತಂಡದ ಪ್ರಕಾರ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕರಿಂದ-ಆರು ಘಂಟೆಗಳು ಜೋಡಿಸಲು, ಮತ್ತು ಬಿಡಿಸಲು ಎರಡರಿಂದ ಮೂರು ಘಂಟೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ನ: ನಿಮ್ಮ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಯಾರುಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ತಿಳಿಸಿ. ಅವರಲ್ಲ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯಹಸ್ತ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ? ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ.

ಹ: ನಮ್ಮ ರಥ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಒಂದು ಸಸಿಯಾಗಿದ್ದುದು ಇಂದಿನ ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಡೆಪ್ಪಿಲ್ಡ್ ಅವರ ಸಹಕಾರವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಮೊದಲಿಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರಥದ ಮುಖ್ಯ ಶಿಲ್ಪಿಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇವರಲ್ಲದೇ, ಸುಜಾತಾ ಬದರೀನಾಥ್, ಕಲ್ಯಾಣಿ ಹೊಸದುರ್ಗ, ಶಶಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಬಿಂದು ಗುರುರಾಜ್, ಮಂಜುನಾಥ್ ರಾವ್, ಗೀತಾ ರಾಮನ್, ರಾಮನ್ ಕಡಬ, ನೂತನ್ ದೊಡ್ಡಲೆ, ಪದ್ಮಿನಿ ದೀಕ್ಷಿತ್, ಸಿಂಹ ದೊಡ್ಡಲೆ, ರವಿ ಪ್ರಕಾಶ್ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಾವ ಜನಾರ್ದನ್ ಕಕ್ಕರಯಯ್ಯ, ಅನಿಲ್ ಕುಮಾರ್, ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜೋಶಿಯವರಂತಹ ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹಿ, ಎದೆಗುಂದದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಈ ರಥವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು, ಕೆತ್ತಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಕರ್ತರು.

ನ: ನೀವು ಈ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ್ದೀರಿ?

ಹ: ನಮ್ಮ ತಂಡದಲ್ಲಿ 24 ಜನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹೊಂದಿದ ತಂಡ ನಮ್ಮದು ಮತ್ತು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿದ ತಂಡ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ತಂಡದ 24 ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀ ವಾರ ಸುಮಾರು 14 ರಿಂದ 18 ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, ಸುಮಾರು 20 ವಾರಗಳ ಕಾಲ ಅತ್ಯುತ್ತಮದಿಂದ ಈ ಅದ್ಭುತ ರಥ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಪ್ರಿಲ್ ಮೊದಲ ವಾರ ರಥದ ಸಣ್ಣ ನಮೂನೆಯಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಈ ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟ್, ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯತನಕ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷ ಅಂದರೆ, ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ತರುವ ತಿಂಡಿ, ಊಟಗಳು. ಪ್ರತೀ ಶನಿವಾರ ವಿವಿಧ ಬಗೆ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ರಥದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗುವುದೇ ಒಂದು ಹಬ್ಬದ ವಾತಾವರಣದಂತೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಮೊದಲ ಅನುಭವ. ರಥ ನಿರ್ಮಾಣದ ಪ್ರತೀ ಒಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಹೊಸ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿತು ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ನ: ಉತ್ಪನ್ನ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ರಥವನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಮರುಉಪಯೋಗವಿದೆಯೇ?

ಹ: ಈಗಿನ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ತಂದು ಜೋಡಿಸುವುದು, ಈ ರಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ನೀಡಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು. ರಥವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಯಾರಾದರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ನೀಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲಾಗುವುದು. ಅಥವಾ ಸ್ಟೋರೇಜ್ ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಡುವುದು. ಮುಂದೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಇಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಲು ಅಸಾಧ್ಯ.

ನ: ಅಬ್ಬಾ! ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ತಂಡಕ್ಕೂ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರ ಪರವಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ಮತ್ತು ಹಾರ್ಡಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು. ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ತೇರು ಕಟ್ಟುವ ಮತ್ತು ಎಳೆಯುವ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೇನೂ ಕಮ್ಮಿಯಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಭವ್ಯ ತೇರನ್ನು ಎಳೆಯುವ ದಿನವನ್ನು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿರುವ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂದೇಶವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ತಿಳಿಸಿ.

ಹ: ನಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ತಂಡದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ, ಇಂತಹ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶ ಸಿಗುವುದು ಒಂದು ಭಾಗ್ಯ ತಾನೇ? ಹಂಪಿ ರಥವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಈ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಗೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ನಿಂತು, ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ನ: ರಥ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಜವಾಬುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿವರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದನೆಗಳು. ಈ ನಮ್ಮ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಇಳಿಸಿ ನಾವು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಐವತ್ತನೇ ವರುಷದ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮಸ್ಕಾರಗಳು!

ಹ: ನಟರಾಜ್ ಅವರೇ, ಹಂಪಿ ರಥದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಪರವಾಗಿ ನಿಮಗೂ ನಮ್ಮ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

* * *

ಫುಟ್‌ಪಾತ್‌ನಲ್ಲೊಮ್ಮೆ...!

ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ
ಆಗ ಮುಸ್ಸಂಜೆ;
ಫುಟ್‌ಪಾತ್‌ನಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ನಡೆದಿದ್ದೆ;
ಎಂಟು ಹತ್ತು ತುಂಬಿದ ಮುದುಕಿ,
ಕೈಚಾಚಿತ್ತು ಕಾಸು ಬೇಡಿ;
ನೋಡಿದೆ! ಗಮನಿಸಿದೆ!! ದಿಟ್ಟಿಸಿದೆ!!!

ಕಿಸೆಗೆ ಕೈಹಚ್ಚಿದೆ ಚಿಲ್ಲರೆಗಾಗಿ,
ಅಜ್ಜಿ ಪುಣ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂಟಾಣೆ;
ಠಣ್ಣನೆ ಸದ್ದಿಸಿ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಹಾಕಿ,
ಎರಡೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ,
ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹೋಕನಿಗೆ ಮುದುಕಿ
ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು.....

ಮುದುಕಿ ಕೂಗಾಡಿದ ಹಾಗಿತ್ತು;
ನನಗೋ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು;
ಛೇ ! ಮುದುಕಿಯಲ್ಲೂ ಕಳ್ಳತನ.....?
ಬಂದೆ ಮುದುಕಿ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ;
ಬಂದ ನನ್ನ ಮುದುಕಿ ತಡೆದು,
- ಅವ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೇ ಈಗ.....!

ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟಿದ ಮುಖ, ಗುಳಿಬಿದ್ದ ಕಣ್ಣು;
ಕೆದರಿದ ತಲೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಂಟು;
ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬೊಕ್ಕ ಬಾಯಿ;
ಯಾರ್ಯಾರಿಗೋ- ಮಗಳು, ಹೆಂಡತಿ;
ತಾಯಿ, ಅಜ್ಜಿ- ಅಂದು;
ಇಂದು ಎಲ್ಲರಲೂ ಕೈಚಾಚಿ ಬೇಡುವ ಭಿಕ್ಷುಕಿ.....!

ಎರಡೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ,
ಬೇರೊಬ್ಬ ದಾರಿಗ ನಿಂತಿದ್ದ;
ಮುದುಕಿಗಿಂದು ಶುಕ್ರದೇವಿ- ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹೇಳಿ ನಿಂತೆ;
ಬಂದವ ಮುದುಕಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ,
ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದ, ಇದ್ದ ಚಿಲ್ಲರೆಯನ್ನು ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ,
ಬೆನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟೇ ಹೋದ.....!

ನಿತಿಶ್ ಶ್ರೀಧರ್

ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ನಡೆದ ಕಾವೇರಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಪ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್

ಟೂರ್ನಿ

ಗಿರೀಶ್ ವಾಸುದೇವ

ಮುಸ್ಸಂಜೆ 8 ಗಂಟೆ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲೋ ಬೇಡವೋ ಎಂಬಂತೆ ತೂರಾಡಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ತುಂತುರು ಹನಿಗಳ ಸರಮಾಲೆ. ಅದು ಫೈನಲ್ - 'ಟೀಮ್ ದ್ರೋಣ' ತಂಡ ಮೊದಲು ಬ್ಯಾಟ್ ಮಾಡಿ 93 ರನ್ನುಗಳ ಸವಾಲನ್ನು ಎಸೆದಿದೆ. 12 ಓವರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ 93 ರನ್ನುಗಳ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ 'ಶೆಟ್ಟಿ ಮಹಾರಾಜಾಸ್' ತಂಡ. ಸುತ್ತ ಫ್ಲಡ್ ಲೈಟ್ ಬೆಳಕು, ಹಸಿರುಹಾಸಿನ ಗ್ರೀನ್ ಟಾಪ್ ಮೈದಾನ. ಸೋಲಿಸಲು ಪಣ ತೊಟ್ಟು ಉತ್ಸುಕರಾಗಿರುವ 'ಟೀಮ್ ದ್ರೋಣ'ದ ಹನ್ನೊಂದು ಆಟಗಾರರು ಮೈದಾನದ ಒಳಗೆ. ಸವಾಲು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರುವ 'ಶೆಟ್ಟಿ ಮಹಾರಾಜಾಸ್' ತಂಡ ಮೈದಾನದ ಹೊರಗೆ. ಫೈನಲ್ ಮ್ಯಾಚ್ ನೋಡಲು ಉತ್ಸುಕರಾಗಿರುವ ಕಾವೇರಿಗರು. ಭಾರಿ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ತೇಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಾಮೆಂಟರಿ. 22 ಗಜದ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಿಚ್‌ನ ಈ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಡ್ ತಡೆದುಕೊಂಡು ಬ್ಯಾಟ್ ಬೀಸಲು ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರುವ 'ಶೆಟ್ಟಿ ಮಹಾರಾಜಾಸ್' ತಂಡದ ಬ್ಯಾಟ್‌ಮನ್. ಮೊದಲ ಎಸೆತ... ಪಿಚ್‌ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಂಥ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಚೆಂಡು, ಪಿಚ್‌ನ ಮೇಲಿರುವ ತೇವವನ್ನು ಚದುರಿಸಿ, ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನು ಮೈದುಂಬಿಕೊಂಡು ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಟ್‌ಮನ್‌ನತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ...

'ಕಾವೇರಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಪ್' - ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ DMV ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಮಾತ್ರ ಆಡಲಿರುವ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೂರ್ನಿಮೆಂಟ್. 130 ಆಟಗಾರರನ್ನ, ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕಲೆ ಹಾಕಿ ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹುನ್ನಾರವೆನ್ನಿ. ಒಂದೇ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಟೂರ್ನಿ, 8 ತಂಡಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿತ್ತು. 2 ಗ್ರೂಪ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಜಿಸಲಾದ ಈ ತಂಡಗಳು round-robin ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಿ, ಒಂದೊಂದು ಗ್ರೂಪಿನಿಂದ ಎರಡೆರಡು ತಂಡಗಳು ಸೆಮಿಫೈನಲ್‌ಗೆ ಬಂದವು.

ಗ್ರೂಪ್-ಎ ನಲ್ಲಿ: KGF Monsters, ರಾಕಿ ರನ್, ಆರ್‌ಸೀಬೀ ಹಾಗೂ ಶೆಟ್ಟಿ ಮಹಾರಾಜಾಸ್.

ಗ್ರೂಪ್-ಬಿ ನಲ್ಲಿ - ದ್ರೋಣ, ಹೊಡಿಮಗ, ರಿಚ್ಮಂಡ್ warriors ಹಾಗೂ ಅಣ್ಣಮ್ಮಾಸ್.

ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಲೀಗ್ ಆಟಗಳು ಶನಿವಾರವೇ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಸೆಮಿಫೈನಲ್‌ಗೆ ತಲುಪಿದ ತಂಡಗಳು: ಆರ್‌ಸೀಬೀ, ಶೆಟ್ಟಿ ಮಹಾರಾಜಾಸ್, ದ್ರೋಣ ಹಾಗೂ ರಿಚ್ಮಂಡ್ warriors. ಹವಾಮಾನದ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಲೀಗ್ ಆಟಗಳು ಸರಾಗವಾಗಿ ಮುಗಿದವಾದರೂ ವರುಣನ ಆರ್ಭಟ ಸೆಮಿಫೈನಲ್ ಮತ್ತು ಫೈನಲ್‌ಗೆ ವಕ್ಕರಿಸಿತು- ತುಂತುರು ಮಳೆಯ ಸಿಂಚನ. ಆದರೂ 'ಆರ್ಭಟಿಸದ' ಮಳೆಯಿಂದಾಗಿ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಸೆಮಿಫೈನಲ್ ಮ್ಯಾಚುಗಳು ನಿಗದಿತ 15 ಓವರಿನಂತೆಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಮಳೆಯಿಂದಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಸಿವಿಸಿಯಾದರೂ ನಿಗದಿಯಂತೆ ಮ್ಯಾಚ್ ಆಡಲು ಸಹಕರಿಸಿದ

ಎಲ್ಲಾ ತಂಡಗಳ ಆಟಗಾರರ, ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್‌ಗಳ ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಆದರೆ ಸಮಯದ ಅಭಾವದಿಂದ ಫೈನಲ್ ಮ್ಯಾಚನ್ನು, ಉಭಯ ತಂಡಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ, 12 ಓವರ್‌ಗಳಿಗೆ ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. Philip A Bolen ಪಾರ್ಕ್‌ನ ಎರಡು floodlight ಸಹಿತ ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾವೇರಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಕಪ್ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಾವೇರಿ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿಯೇತರರು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಶಸ್ವಿನ ರೂವಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ನಾಲ್ಕು ಸಂಘಟಕರು (FF - Fabulous Four) - ಗಿರೀಶ್ ವಾಸುದೇವ, ಹರ್ಷ ಸರ್ಜಾಪುರ್, ಮಾದೇಶ್ ಬಸವರಾಜ್ ಹಾಗೂ ಮಹೇಶ್ ಮಹಾದೇವ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಿಚ್ಮಂಡ್ ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ಶನ್ನಿ ಐಯ್ಯರ್, ರವಿ ಬೋರೇಗೌಡ ಹಾಗೂ ರಮೇಶ್ ಪಟ್ಟರ್ ಕೂಡ ಟೂರ್ನಿಮೆಂಟ್ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ಸಹಾಯಕರು. ಅಂಪೈರಿಂಗ್- ಬಹು ಮಂದಿ ಕಾವೇರಿಗರು ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅಂಪೈರಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಸಂಘಟಕರ ತಲೆ ನೋವು ನಿವಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಟೂರ್ನಿಮೆಂಟ್ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಅಂಪೈರಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಆಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಗೋಲ್ಡ್ ಕಪ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೂರ್ನಿ ಆಯೋಜಕರು

ಇನ್ನು, ಫೈನಲ್ ಮ್ಯಾಚ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ- ಉತ್ಸಾಹಿ ಯುವಕರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಶೆಟ್ಟಿ-ಮಹಾರಾಜಾಸ್ ನಿಗದಿತ 12 ಓವರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ 72 ರನ್ನುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಮಾಡಿ ರನ್ನರ್‌ಅಪ್ ಟ್ರೋಫಿಯನ್ನು ಮುಡಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಟೀಮ್ ದ್ರೋಣ ತುಂಬಾ ವರ್ಷಗಳ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನದ ನಂತರ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ವಿನ್ನರ್ ಆಗಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಿದೆ. ಟೂರ್ನಿಮೆಂಟ್ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನೆಗೈದ ಎರಡೂ ತಂಡಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು!

Beginning of The Kaveri Youth Committees

Devesh Kanjarpane
Clarksburg, MD

Not having met a Kannadiga student until 11th Grade, joining Kaveri in 2003-4 and being asked to serve as the Youth Coordinator as part of Sanjay Rao's team- was a privilege and an honor. I brought a decade plus of experience with Scouting, and 11 yrs of US Army experience to the position. Having attended the US School system since elementary school, I was more than aware of the myriad of extracurricular activities that Kannadiga youth had, starting with sports. Additionally, given the long history of Kannadiga youth excelling in studies, time was always a premium, and the importance of engaging in activities that provided a high return on investment (ROI).

When offered a chance to serve as the Youth Coordinator for the Kaveri Kannada Sangha, I communicated my goals of implementing community service as a core element, creating a structure that fostered long term leader development, maximizing return on investment (ROI) of youths' time, and thereby maximizing group engagement. My participation in Kaveri activities to date indicated that the youth participated in a number of cultural activities/programming, but there appeared to be a general lack of engagement with the larger organization and did not appear to have a ROI that fostered a high level of involvement. Furthermore, there was no leadership development structure that created year to year growth of Kaveri youth. Community service was missing entirely.

From the parents' perspective, there did not appear to be a comprehensive appreciation of ROI for youth's time, leadership development, the role of

community service, and a higher level of engagement. Understandably, they were used to a milquetoast version of the Kaveri Youth group, wherein youth participated in cultural programming, and basically waited for dinner, and left.

With the support of the Kaveri Executive Committee (KEC), and a number of Kaveri parents, the 1st youth committee meeting was convened at a member's home. Some 20+ youth attended, spanning elementary to high school. The youth and I gathered in the basement of the home, and parents were asked to remain upstairs. After several hours of phenomenal engagement on the part of all gathered youth, the parents upstairs grew restive. I took time to explain to the parents the importance of enabling the youth to dialog and grow together as a group, and establish objectives, and leadership constructs. This in turn would set the stage for youth to become more involved in youth committee activities, and this in turn would potentiate a higher ROI for invested time. This in turn would

encourage more youth to participate, and the organization would grow year to year in accomplishments. The goal was to create an extracurricular activity which could hold its own amongst a broad array of options that Kannadiga youth had, both in and out of school.

In order to positively engage both the younger and older youth, both age groups needed their own leadership presence within the organization. Additionally, an overall President would also be required to harmonize the youth committee's activities. Elections were held, and bright, energetic Kannadiga youth stepped up to the plate, seeking to make forward strides.

The parents, incidentally, were stunned that their children found a compelling reason to be involved to this degree; it was a total turnaround from prior years.

The youth committee decided to implement community service as a core element, as service learning was a requirement within all Maryland School Systems. The youth leadership decided to pursue the AT & T Community Service Award, which involved essays and a project plan that would hopefully secure the grant- which would be a first for any Indian Youth organization.

Sandesh Rao (now Sandesh Rao MD, Orthopedics) had the lead responsibility for the award application, and it was a privilege to work with him into the late hours, on his home computer, completing the paperwork. His parents were understandably surprised that someone from the Kaveri Executive Committee would take this level of personal interest in a project that involved their son. Luckily, I had their support, as did Sandesh. Tejas Suresh (now, Tejas Suresh, MD Hematology-Oncology) provided Senior Leadership, as youth committee President.

Taking off from work to ensure that the ATT Award application reached the deadline, I took the youth committee's hard work, and the rest was given to God. Sometime later, Kaveri was informed that for the 1st time in history, an Indian Cultural Organization's youth committee received the ATT Award. This \$ 500.00 was combined with fund-raised additional monies, and all the committee's members partook in the project, which included feeding the homeless.

This event had a profound impact on all the youth, their parents, the KEC and Kaveri. This Award presented Kaveri with clear evidence of what dedicated, hardworking Kannadiga youth could achieve, and that too, on the national stage.

The KEC was also made aware of the significant accomplishment, and of the processes that underlay this historic accomplishment. The Youth Coordinator position evidenced annual turnover with the elections, and this did not help growing the Youth Committee leadership, naturally. Likewise, without having a formal structure for both older and younger Kannadiga youth leadership, the potential to recruit and retain future members & leaders would be compromised. As was seen, awards such as the ATT Grant- took significant time and effort. But clearly created a significant ROI.

The youth that supported this crowning achievement are now well into their professional careers for some time now, but I am sure that the experiences they had created a lasting impact. The hope is that as these young women and men now consider getting involved in cultural activities, they too will seek opportunities to support the Kannadiga youth in dynamic activities.

Kaveri as an organization can grow both through the influx of Kannadiga adults from India and other nations, as well as through youth that have completed their education, and are now setting up

their families. If Kaveri creates a foundation for delivering high ROI for their youth, then, this will impact positively on future return to Kaveri.

To the Kannadiga youth that were part of the 2003-4 cohort, I would urge you to consider what you can do for Kaveri, if you are in the local area, and if not, to any local Kannadiga organization. To the KEC, I would encourage former and current KEC members to give serious consideration to implementing a structured approach to longitudinal growth in the

Youth Committee, to include the coordinator position.

To Kaveri, I would encourage the membership to carefully consider the great good that can come from investing in the Youth Committee and to potentiating structured growth.

On a personal note, I give sincere thanks to the KEC for enabling me to serve, and to the youth who gave selflessly, I commend your service ethic. ***

Prajwal Keranalli

**Medical Student at Saint Louis University School of Medicine
Clarksburg, MD**

I am happy to share my experience with the Kaveri Kannada Association. My parents introduced me to reading and writing Kannada through JSS Sunday school when I was in middle school. At that time, I could not appreciate the impact that would have on my future. I saw it as an opportunity to spend time with my friends while learning an assortment of skills like reading and writing Kannada, singing Carnatic music, and acting in plays. Puttaraju uncle trained us to perform many skits in Kannada, among them being part of Kittur Rani Chennamma which we performed at the Kaveri Deepavali program was the most memorable one. I did not think what I learned could be applied in my life as an Indian American. Looking back, I now realize that my time at the Kaveri programs was invaluable and has largely shaped my character and my professional ambitions.

I am currently studying to become a physician so that one day I can use my professional knowledge to help those in need. This drive to serve others largely stems from my interactions at Kaveri. I vividly remember seeing my teachers, friends, and family members spend Sunday mornings

volunteering at the JSS Mission and also through Kaveri. The youths at Kaveri were encouraged to get involved in bake sales during Kaveri programs. We also collected toys, coats, and book drives, and donated them to the children's hospital in Washington DC. We assisted with landscaping efforts at the JSS mission and also at the Library in Washington DC. We ran fundraisers to help unaffordable people back in India for life-changing eye surgeries, the members of the Kaveri youth team traveled to Gundlupet a small village in south India, and we worked with the local Lions club and

the local doctors from nearby Mysore city to set up the eye care camp at Gundlupet, under the guidance of Mrs. Savitha Rao, our KYC coordinator. It was an eye-opening and rewarding experience, I saw people who were unable to afford a simple cataract surgery or afford a pair of eyeglasses. I could see the disparity in the health services we have in our world. I was humbled to see that a dollar that we collected at our bake sale could make a difference to someone else across the globe, our small effort helped someone to see the World again. I continue to chase that feeling as a medical student now.

My language and cultural participation at Kaveri taught me to take pride in my heritage. I am proud

of my ability to read and write Kannada, a language that people outside of India may not know about. I am happy to have learned the meanings behind the holidays that we celebrate. I enjoy sharing the skills and knowledge that I learned through my interactions with Kaveri with people that I meet in my everyday life.

My best wishes to the Kaveri Kannada Association for the 50th birthday celebration. Hats off to all the leaders who established this Association for the benefit of the Kannada community. I hope the Kaveri will thrive for many more decades and I'm looking forward to the Golden Jubilee celebrations.

Rohit R. Harapanhalli

**Rising Senior at Purdue University School of Engineering
Potomac, MD 20854**

Being part of a solid, stable community is critical to one's personal development and growth. Kaveri Kannada Koota was one of many such communities that provided support in my own life through multiple avenues.

There weren't many Kannada people in my neighborhood growing up, let alone fellow Indian families. While I was able to make friends with people of different ethnicities in school and in extracurriculars, it was tough to find and make friends with people of my own race. Kaveri was probably the only organization I was a part of where I could make and play with South Indian friends.

I still remember jumping into the car every time there was a Kaveri meeting or program. I already knew what it meant: being able to see my closest friends, run around the venue playing tag, video games, basketball and other games, dancing, acting in plays, speaking on stage, and making an impact in India by raising money through bake sales. My parents told me that they had been taking me to Kaveri ever since I was born. They narrated an

incident when I was only 4 years old and was lost in downtown Rockville, during a Kaveri event. Since both parents were busy with the event, it seems I took liberty to step out of the event and walked across the street and was detained by a security person until they claimed me! I still reminisce about those days when Kaveri kids would all get together and practice and perform plays and dances on stage. I still remember that day

when I instantly signed up for a speech competition and had to speak on the significance of Deepavali celebrations. Knowing what I had learned at Chinmaya Mission, I went on to speak about the kindling of the inner light and removal of inner darkness as a way for one's growth.

I think Kaveri Youth Committee was the first organization where I took a serious leadership role and was able to make an impact in the world. The possibility of helping others far away from my immediate surroundings didn't cross my mind at all as a kid. But I'm now fully aware that it is entirely possible to make a difference in this day and age, and I'm grateful to KYC for exposing me to that reality.

Through KYC, I was able to get a first-hand experience of the principles of entrepreneurship, sales, and marketing. Looking back, I can easily see how what we did during each bake sale easily correlates with business principles I am taught in a college lecture hall: We set the prices of samosas, bakery goods, and drinks in order to turn a profit. We designed colorful and artistic poster boards to attract people to purchase our goods: basics of advertising. And let's not forget that we were using the money earned for a noble cause: funding eye camps in India so that people could experience the fundamental human experience of seeing the world.

Kaveri exposed me not only to my mother tongue Kannada and our esteemed Indian tradition and culture, but also to the humanitarian efforts people are fighting for all over the world, and how relatively easy it was to assist in those efforts. A relatively small bake sale conducted every Kaveri meeting, and run by KYC kids nonetheless, easily raised upwards of \$3000 every year to donate to the Mysore Eye Camp. If we were able to make a huge impact at such a young age, imagine how much more we can do as we grow older. Kaveri also taught me the importance of volunteering. I vividly

remember how our youth committee members would stand in a row and serve the food to the members during Kaveri events and then help elders in cleaning up the dining halls. I also learned how to plan for an event and logistics ahead of any event.

One of my core principles I live by is to explore new places, try new things, and solve problems facing the community. Learning new skills and adding them to my arsenal of knowledge is something I strive to accomplish every day. Not to mention knowing the importance of being in a strong community, an unbreakable tribe of people. I can see how my experiences at Kaveri - the joyous moments of playing hide and seek with my friends, to begging my parents to let me stay longer since I wouldn't be able to see them until the next meeting, to the bake sales I helped make successful year after year - they all shaped me into who I am right now.

This year marks the 50th anniversary of the Kaveri Kannada Koota organization, and I can only express my deepest gratitude for the leaders who kept this community alive for this long. It's through Kaveri that I met some of my best friends growing up, learned the essentials of business/marketing, and experienced how I could make a positive impact in this world. I am fortunate to be helping the KGJ Literary Committee by compiling and editing various write-ups from Kannada entrepreneurs of Kaveri, who are inspiring the next generation budding entrepreneurs by sharing their trials and tribulations and excitements of starting and running their businesses. I'm looking forward to celebrating Kaveri's Golden Jubilee Anniversary in my lifetime. I am also looking forward to talking with fellow youth members what role we as youth need to play and what are our responsibilities in taking on the helm of this great organization moving forward.

Chinthan Prasad

Rising Senior, University of Maryland
Ellicott City, Maryland

When I was asked to write about my experiences as a Kaveri youth for this year's Golden Jubilee, I was overcome with a weird feeling. It's not that I couldn't think of memorable experiences, but rather the perplexing question of which ones to choose from. Like many of the other Kaveri youth my age, Kaveri helped to shape me into the person I am now. It's hard to convey the impact Kaveri has had on me, but if I had to sum it up into one word: *selflessness*.

The selflessness imbued by the Kaveri community is one that anyone would recognize upon first glance. It doesn't matter if you were a recurring attendee of one of the many functions we hold, or even a one-time guest; you could see the selflessness everywhere. As a child, it is hard to understand the concept of volunteering and selflessness as a purely altruistic process. My parents and I used to show up early, perform, and be the last ones to leave after cleanup. But we were never alone. There would always be people there to help, and that is what has stuck with me through my entire life. Growing up, I was unable to see this level of community anywhere else. Not at school and most definitely not at work; it seemed impossible to me how a community can do so much for one another without expecting anything in return.

I still remember the countless nights where we stayed up late practicing for performances, or drove hours to meet up with other performers, or even went on volunteering expeditions with the Kaveri Youth Committee. At the time, I found it hard to appreciate the struggles we endured, but looking back, I know I would not be the person I am today

without them. By being nervous and still performing, to learning Kannada, Kaveri has prepared all of us to be productive members of society.

I don't think anyone can deny the cultural impact that Kaveri has had on us all. But perhaps an even bigger impact came on a personal level. Without Kaveri I never would have met other kids just like me. Kids whose parents came to the U.S. by themselves, kids who spoke Kannada, kids who always felt nervous to take out their sambar rice for lunch at school. Without Kaveri, I would've felt alone in the world and would not have valued the simple things in life: practicing your culture and spreading it. I believe this to be so important, because if we don't actively practice our culture, it will be lost, and at that point, who are we?

I think there is a uniqueness to Kaveri that cannot be found anywhere else. I have spoken to my other Indian friends who speak different languages, and I have yet to find someone who has had their life impacted on such a level by a cultural organization. The concept of selflessness has just been instilled in us from a very young age thanks to Kaveri. This would not have been possible without the role

models that have guided us here. From our parents, driving back and forth from practice to practice, to our aunts and uncles who stood by our side doing makeup and costume changes in the dressing room at SSVT, to the older kids who always helped to serve food come dinner time.

All of the kids' reading this, if you take anything away from this, let it be that Kaveri will give you as much as you put into it. And for that reason, put

your full effort into it, make friends, perform on stage, and most importantly volunteer your time. To the parents, thank you for your commitment all of these years; know that your sacrifices helped shape me into the man I am today. And lastly, an immense thank you to the founders of Kaveri for birthing this amazing community and I wish another 50 years of success to you all!

Amulya Puttaraju

**Rising Junior, Cornell University
Germantown, Maryland.**

Being given the opportunity to write a piece for Kaveri's Golden Jubilee this year gave me some time to look back on my childhood and reflect on all of the memories I have made over the years. Especially because of the pandemic and being away at college, I haven't been to a Kaveri function in so long, and it feels like I haven't seen many people from the community that helped raise me and shape me into the person I am today. It's nice to take a minute and remember how much Kaveri means to me and all of the valuable experiences I have gained over the years.

Some of my fondest memories are from Kaveri. It wasn't just the functions where I was able to see everyone. I remember the late-night practices at someone's house where we would all be up late trying to learn a dance or practice lines for a skit. All the parents were so supportive and helpful. The best part, moms would always make the best food and bring us snacks after these practices, and we would sit around in the basement and eat together while catching up on other things happening in our lives. I remember the long car rides to Virginia for practice that my parents took me to without

fail. They were so dedicated, and now I realize how much time out of their busy schedules they took to make sure we were connected to our community. I remember being backstage with my friends at the performances with everyone helping each other out to get ready for the big show. These performances built so much confidence in us as young kids. Even though we would be backstage with our little nerves, rehearsing everything last minute before we went on stage, we always did the best job on stage. Although I'm sure we didn't realize it then, these performances prepared us for many other endeavors we would face later in school and life. Whether those be school plays, presentations in class, speeches for clubs, and team

projects, every Kaveri kid I know had this confidence built up in them over the many performances we did.

My favorite part of the functions was after we performed, when all of the pins and costumes would come off and we got to eat. I loved getting food at the buffets and finding whatever corner or cluster of chairs to take over with my friends who I had just performed with and all of our little siblings who had watched. We would finish eating and then run around whatever venue we were at, just looking around. The high schools were the best- we would go see the empty halls and lockers at these schools. The halls looked so big and fancy to me, and I remember thinking how I would be able to navigate all of this when I went to high school. It was all so fascinating back then.

Often, there would be the obligatory dance parties with the big speakers playing music a little too loud. I felt the bass in my chest as the music blared, and whenever I stepped out, it always took a minute for my ears to adjust. For those few minutes my friends and I would be yelling at each other without even realizing how loud we were. Without fail, someone had to play “Kuladalli Keelyavudo (ಕುಲದಲ್ಲೆ ಕೀಳ್ಯಾವುದೋ)” and all of the dads would come take over the dance floor. Our small feet had to work double time to keep up with them, but it was so much fun. There were not many other places where I would hear Kannada music, so it was nice to hear it there every time.

After all of this, when we tired all of ourselves out from running around and dancing, was when the inevitable struggle of convincing our parents to let us sleep over at someone's house began. There was always the conversation of who would have to ask this time, with someone saying “You ask, my mom always listens to you,” and “No I asked last time- you ask!” Eventually, someone mustered up the courage to go up to one of the parents and ask sheepishly if we could sleep over. I know the parents knew it was coming every single time, but they still entertained it. They were always in disbelief that we still had energy to go home and do anything but sleep. Sometimes this elaborate scheme failed, but mostly we succeeded.

Through all of these events, I met so many people from all over the DMV and made some of the best and closest friends I have today. It really felt like a community in that I had so many people who I could relate to, who were in the same position as me. The areas we grew up in and the schools we went to had varying levels of representation, so we couldn't always find people who understood what it was like to be a first generation Indian American here, but I could always count on the kids at Kaveri to know. We all bonded over shared experiences and came together here, and I am so grateful for that.

I sincerely appreciate the founders of Kaveri Kannada Association and all the succeeding leaders for growing this association for the past 50 years, bringing the community together for all of us to enjoy. I wish you all the very best and I'm looking forward to being part of Kaveri Golden Jubilee celebrations.

Nanma Haridas

**Rising Freshman
James Madison High School
Vienna, Virginia**

Over the years that I participated in the Kaveri dance performances I have gained many fond memories that bring me a lot of joy. I remember one of the dance teachers had a notebook where she would draw and write all of the dance formations. And all of the other dancers would be there to help each other when we couldn't get the steps. I would always be one of the youngest in the dance groups and all the dancers always made me feel included. I made many friends during the practices. I never felt very nervous before I got on stage because of them. The teachers would always work very hard to make sure everyone was getting every step right. I was always astounded about how well made the choreography was.

Another thing I liked to do at the Kaveri functions was to watch the performances and to see my parents do their dances. The themes of the dances were always entertaining. I remember in 2019 there was a tiger dance performance. Those practices were done at my house and I gained new experiences by helping my father make the outfits for the dance. There still are outfits in my closet from the other dances I participated in. All the details and thoughts that went into the dances, performances, and outfits really pulled the shows together and made them much more impactful.

Because I didn't know Kannada very well, I did not participate in the dramas but watching them was fun. It was interesting to try to understand what the actors were saying because I couldn't understand. Because the plays were so well done, most of the time I could understand what the actors were portraying. The sets were amazing, and they

Painted the scenes very well. Whenever I was watching the plays, I couldn't take my attention off of the actors. They were so captivating, and I could watch the entire play without getting bored. The actors played their roles very well every time and seemed so professional. I cannot imagine how much time it takes to memorize so many lines and act so well at the same time.

In other words, I have made many amazing memories at the Kaveri conventions about the dances, performances, and dramas that I will never forget.

Thanks to the Kaveri Kannada Association.

The Youth of today are the leaders of tomorrow!

- Nelson Mandela

Akshay Sudhakar

Rising 8th Grader, Longfellow Middle School
McLean VA

I have been going to Kaveri before I could remember. My oldest memory from Kaveri events is Sankranti at SSVT. Before the pandemic, events were held at certain places such as SSVT or some school. These places were tightly knit, familiar and (to the chagrin of most parents) room for tomfoolery and play. This along with the fact that my fellow peers were around the same age and were kannadigas helped foster a sense of community and friendship to me.

Kaveri also gave me a small taste of what working with large groups of people feels like. KYC Junior gave me a chance to volunteer in a semi-professional setting and gave me experience working with age groups younger, older and the same as mine. The kids workshop and bake sale are one of the many volunteer's jobs I've done that give you service hours needed for school whilst giving you experience with working in the real world.

Kannada Kaliyona was also an experience I enjoyed. The Kannada school, supported by Kaveri, taught Kannada in a very relaxed and friendly setting. The teachers are usually people you know and talk with outside of Kannada Kaliyona which disregards the need to break the ice as well as creating an air of familiarity.

Earth day at JSS was another event I was happy to be a part of. The event, which happens annually,

spruces up the gardens around JSS. For example, one earth day I partook in focused on weeding and mulching the flower beds around the temple and along the main building. This is yet another volunteer opportunity and a nice experience for anyone willing to partake.

In conclusion, with the 50th anniversary coming up, these are my key takeaways from Kaveri. While this account only includes only the tip of the iceberg of my many experiences. The many picnics, functions and events hosted by Kaveri and the people I've met along the way will forever rest in my memory and heart.

Dhanyavaadagalu

Dr. Supriya Jagannath M.D.

As a first-generation Indian American growing up in the Washington, DC metropolitan area, I was blessed to connect with my family's culture and language as a "Kaveri Kid." Kaveri was an organization where I always felt like I "belonged," where I looked forward to the friends I would make at each event and where I had pure fun while learning about my heritage. My calendar was always full of practices for the upcoming function – All of us Kaveri kids were encouraged to participate in skits, sing the national anthem, walk on the runway for the fashion show, speak kannada in a play and even perform our talents from other cultural classes. Through each practice, performance or gathering, I not only gained

appreciation for my culture, but I also developed a self-confidence on stage that makes me who I am today. My story as a Kaveri Kid is not like the story of many of my current generation peers. I can't imagine how all our parents managed to plan these events without smartphones/texting/email/video conferencing and also managed to cook for Kaveri festivals. I remember my parents making phone call after phone call to plan every function; I am forever thankful to them and all the founding members of Kaveri who worked so hard to build the foundation of this great organization. Wishing all the success for the event, Happy 50th anniversary, KAVERI KANNADA SANGHA.

Some Successful Entrepreneurs of Kaveri

Rohit Harapanhalli
Potomac, MD

We're in a fascinating period where teenagers and young adults are getting excited about becoming an entrepreneur. With a vast collection of knowledge available online, as well as in print, many people are starting to dip their toes into business and in developing themselves to become successful entrepreneurs. I've recently found myself amongst this group of young adults; I've been reading multiple books on sales and leadership, all while trying to figure out what type of business I'd want to start.

It was for this reason that I was more than happy to take on the role of preparing this section of the Kaveri's Golden Jubilee Souvenir. Being able to personally speak with some of the featured businesspeople here, as well as read their write-ups detailing their inspiration, trials and tribulations, and eventual success have provided me much more to think about. While each story is very individual, containing experiences that cannot be truly replicated elsewhere, I find there are a few major takeaways that constitute the common ground between these stories:

An aspiring entrepreneur should expect to try out a few different fields of work beforehand. It is very rare for someone to instantly know what they'd want to work on for the rest of their life, and these featured people are no exception. You will find that these entrepreneurs have gone through a few years of trying a few businesses and job hopping, gaining experiences along the way.

Once the business idea is realized, the aspiring entrepreneur should expect to go through a so-called "valley of despair." This term usually refers to the process of learning a new skill (Dunning-Kruger effect),

but I've found that it works just as well in the context of building a business. You will see that in developing these businesses, the entrepreneurs had to struggle for years, not seeing visible results for the hard work being put in. When we consider that around 90% of businesses fail within the first year alone, it hopefully will become clear how amazing these stories are.

The aspiring entrepreneurs must dream big. They are seeking to create something much larger than themselves – a future business that will impact many people. As you will read, these people have dreamt big and have done consequential things. It is these huge dreams that have helped them overcome the valley of despair mentioned earlier.

It has been my pleasure to compile these stories of successful entrepreneurship for Kaveri's 50th anniversary. This collection includes the following entrepreneurs of Kaveri. Boggarm Setty of Setty & Associates, Vijay Kulkarni of GL Communications, Sharad Gumaste of Red Cedar Consulting, Ben Chikkaswamy of Multiple Industrial Groups, Harsha K. Rajasimha of Jeeva Information Solutions, Naveen Krishnamurthy of Riva Solutions, Anand Poojari of The Jewel of India/Woodlands, Dr., Pallavi Gowda of Premier Health LLC, and Suresh Ramachandra of American Investment Forum. I regret that I was not able to get hold of several other successful entrepreneurs of our community. Nevertheless, I hope of that this small compilation of success stories provides inspiration to you, as much as it has for me. I thank Kaveri for the opportunity to lead this effort and for my editorial reviews of the following articles. I also thank the entrepreneurs for the opportunity to get to know more about them.

AN ENTREPRENEUR IS AN INDIVIDUAL WHO CREATES A NEW BUSINESS, BEARING MOST OF THE RISKS AND ENJOYING MOST OF THE REWARDS. THE ENTREPRENEUR IS COMMONLY SEEN AS AN INNOVATOR, A SOURCE OF NEW IDEAS, GOODS, SERVICES, AND BUSINESS/OR PROCEDURES. -INVESTOPEDIA

Entrepreneurial Ingredients and My Experience

Boggarm Setty Setty & Associates

At its most basic level, entrepreneurship is about striking out on an original path to create a new business. Here are my key principles for successful entrepreneurs:

1. One must have a **passion** to do business. Without it, running a business is impossible.
2. An entrepreneur must have **knowledge** and **experience**. This can be obtained through previous employment. While on the job, the goal should be to understand the procedures of business, including financial, production, and management capabilities
3. Ambitious entrepreneurs must be able to **sustain financially**. They, and their families will face adverse conditions. It's crucial for families to fully understand and accept the possibility of failure. Believe that failure can be a steppingstone for success in the next venture. Never give up until the goal is reached.
4. It's important to **have both an attorney and an accountant**, so all the required documents are prepared and comply with all rules and regulations.
5. Be prepared to financially sustain with no profit for at least 5 years. **Developing relationships** with banks and establishing lines of credit are essential.

Today, there are startups and entrepreneurs. The latter is defined as people with strong wills and high ambitions. I'd like to share some of my thoughts based on my experiences as an entrepreneur.

I started SETTY from the hood of my car in 1984. Our orange Pinto was our reception desk, conference room, drawing table, and office. Initially, there were only three of us working back then. Before that, I was the head of a national engineering company, where I learned how the architecture and engineering industries operated. Over the years, I built up professional knowledge, core

experiences, fundamentals of business, and developed relationships with a core group of clients. These clients then provided me with key support when I started my company. After leaving the firm, I provided them with a few projects at first. Meanwhile, we established a real estate business, which helped us secure lines of credit and the ability to lease space (larger than the Pinto).

We started with small private and government jobs, which provided us with initial cash flow. We were then able to determine a viable marketing strategy. Therefore, I always advocate entrepreneurs to try and get work from the federal, state, and county level.

Marketing is a constant process that requires due diligence. One must be able to keep up with what the new trending topics amongst the public are. Specifically, certain "buzz words" that common people know of are invaluable in this line of work. In my case, I focused on terms like net-zero, sustainable energy, and carbon offsets early on in my entrepreneurial career. I remember using these terms when I designed the California State Office Building back in 1980, before I started SETTY. That building became the most energy efficient building in the nation at that time.

These concepts have found their way into how we do things at SETTY, and they will always be part of our legacy. I've published more than 52 papers in our field, which gives me an image as a subject matter expert. This, along with attending relevant conferences, have all contributed to our marketing efforts.

I can truly say our company has blossomed from humble beginnings. We've gone from single digit employees to 250 employees with 10 offices around the world. My family have and continue to support me in our endeavors to this day. Both of my sons, Raj and Rohit, are responsible for this growth in this digital age. But the greatest contribution to our success has always been my wife's encouragement and her persistence to stand by my side, both in failure and success. I am indebted to her.

Key to Entrepreneurship & Lessons in the Formation of GL Communications, Inc.

Vijay Kulkarni
Potomac, MD

GL Communications Inc. is a small company specializing in consulting, designing, producing, and selling telecommunications products and services. The path of entrepreneurship of the founders of GL Communications Inc. is recounted for the benefit of budding entrepreneurs.

The path of entrepreneurship can be rocky at times, but maintaining one's desire, curiosity, and willingness for hard work while calling on previous experience are all critical to success.

1. Having internal drive to do something on one's own in early childhood and continuing as he/she grows older.

A core part of embarking into entrepreneurship is having a strong internal desire to create something by yourself and to be independent of others. Seeking to learn about the inner mechanisms of various machines and systems in place can provide a strong emotional and mental drive when young.

Early on, you quickly begin to see how little we know about the real world. It can be somewhat fearful at times, having to take in how much is out there waiting to be discovered. Being able to obtain as much knowledge as possible when young becomes even more important, as we must discover the unknowns using our arsenal of knowledge. Moreover, being able to take chances while possibly experiencing temporary embarrassment during these foundational years will provide helpful life experiences.

Finally, I mentioned earlier that part of being successful is to have a drive to create something

yourself. That isn't the full story; a successful entrepreneur recognizes that a business' success depends on the work of others, those beyond yourself. While founding the business and having strong leadership principles comes from the entrepreneur, it is the combined work of future employees working under him that allow the business to sustain in the long term. Knowing this early on will help suppress selfish desires that may arise.

2. Know full well that some higher-level education is NECESSARY, but unsure how much?

It is undeniable that education in general is essential to have when aspiring to become a successful entrepreneur. As I mentioned earlier, calling on the current knowledge we have will provide strong technical know-how when building a business. It is also a matter of gaining some level of confidence to venture out on your own. Not that a successful entrepreneur shouldn't have some level of insecurity and fear of failure; education provides a safety net of sorts, as one who has education will have time-tested concepts to fall back on compared to one who didn't obtain education.

Now I'm aware of the large amount of negative sentiment towards the education system, especially from high school/college students. This isn't fully unfounded; learning stuff, especially things you have no interest in, can be boring, hard, and very stressful at times. What I would ask is to take some time to explore the vast sea of knowledge and discover which subjects intrigue you the most; those that don't feel like work to read about. This is VITAL, because figuring this out

can lead you on a path of lifelong learning while greatly reducing the stress that comes with it.

For me, the field of communications (especially digital communications) was what got me hooked. I was curious about everything: the technology, theory, equipment, hardware, software, industry, and services. These were the fields of study that interested me. It's why I got my BS in Electrical Engineering (BSEE) with a concentration in Communications. But, just like many, I got tired of studying and didn't think I had the focus necessary for masters or a Ph.D.

I was very lucky to land my first job in this field, at the time when the PC revolution and telecom industry break-up was occurring, and entrepreneurship ideas were abundant. After some time, I found myself at my second company, where I got to do some hardware development. At the time, I had zero experience, zero knowledge, and zero tools to do any of this. Nevertheless, my manager gave me the freedom to purchase my own tools and experiment on my own. It was then I realized that something I thought was very difficult turned out to be manageable. Hard work, but manageable.

3. An Idea to Pursue

Back in the early days, the PC industry was a niche field, mostly for hobbyists. Apple was one of the few companies taking the PC more seriously than most, but it was still a closed architecture. Soon, the IBM PC was introduced with a revolutionary open architecture.

By this time, my understanding of telecommunications was pretty good. I knew practical things, such as who is building what system, and where the technology and business was headed. I wanted to pursue building a T1 card

for the IBM PC, since I had constructed a rough chip design from my earlier work.

Jobs in the telecommunications sector were easy to get, relatively speaking. There was a low risk at this time, which was one of the many reasons I was able to convince myself to make the jump to entrepreneurship, knowing I could always get a telecom job in case of failure. It was then that I left my permanent job to pursue my own interests. To earn money in the meantime, I began taking consulting opportunities at a high hourly pay.

4. Sidetracked by Consulting Opportunities

Consulting helped pave the way for making more money, but it wasn't helping me pursue my own ideas. I found myself pondering over one question: How can I pursue consulting and my own product simultaneously?

To be able to do both, I needed someone to help me continue consulting, and invest some of the income into product development. I was able to meet such an individual and pursued both fields. We both founded GL Communications, Inc.

5. Success

There was an intriguing symbiotic relationship that was made present early on. The revenue from consulting helped us obtain resources for hardware and software development during GL's initial stages. At the same time, the resources for hardware and software development helped benefit consulting! We've worked to maintain such a relationship to this day: sharing resources between business groups and committing to long term relationships with companies we work with has resulted in moderate success for GL Communications, Inc.

My Entrepreneurial Success

Sharad Gumaste
Chief Executive Officer
Red Cedar Consulting
Leesburg, VA

Born and raised in the historical towns of Belagavi (Belgaum) and Dharwad, I've had a very humble, loving, typical Indian middle-class upbringing. My father worked in Bharath Sanchar Nigam Limited (BSNL) and my mother was a homemaker. My fondest childhood memories are from the road trips my family took all over southern India. My favorite pastime was playing with the mud and sand heaps on the sidewalks with my friends. I didn't even know that a place called America even existed until I entered Pre-University College (PUC).

I have always been in the middle of the pack - the so-called 'average student'. I was very proud to have secured a merit seat as a Computer Science Engineer at the prestigious Gogte Institute of Technology, Belagavi. College was a period of growth for me. It was there that I was able to obtain my bachelor's degree and meet my future wife Shaila. She was initially just a classmate, but we became best friends and married at 22.

What shocked us the most was how our lives changed at the drop of a hat. One day, we were just college students in love, then became full-fledged adults the next! We were tossed out of the period of childhood and student life and entered the world of grown-ups. We began our lives together in Bangalore, scared and clueless but determined and full of hope.

I have always had an itch to be an entrepreneur. Since my Bangalore days, I sought to "work on my own schedule" and "be my own boss." I set up a small data entry business in the very first year of my career and began teaching in a technical institute in Bangalore. I still remember how hectic my routine was: hopping from bus to bus going from Basaveshwar Nagar to M.G. Road. I would soon find out how crazy life could become.

The H1B craze was at an all-time high in 1996. My wife and I joined the waves of people immigrating to the United States. My entrepreneurial ambitions took a

backseat as I went through the trials and tribulations of assimilating the great nation's cultures and opportunities. (Keep in mind that we were only 22 at this point.)

Those early days in the US were a tumultuous time. Along with my day job, I taught online in two universities and began developing classroom management software in my basement at home. At that time, it felt draining spending my waking hours on these things. But experience always finds a way to become relevant in one's life, and mine was no different.

In 2007, I used up nearly all my personal savings to move from Texas to Washington, looking for greener pastures. I worked at a startup company that showed great potential at the time. However, as if God enjoyed playing cruel jokes, the company shut down a few weeks after I started there. Saying that life was tough back then was a vast understatement: the high cost of living in the area made it extremely stressful for us to sustain. Under pressure to make a living for my family, I joined DC's government contracting world. And THIS would turn out to be the light at the end of the tunnel.

In 2011, I started Red Cedar Consultancy, LLC. Since then, there has been no looking back. We have grown rapidly and are now 110 people strong, serving 13+ U.S. Federal agencies. We are most proud of the work that we do and the way we enrich the lives of our fellow Americans. I take particular interest in our relationship with society: we build people, and our people build our company in return. This symbiotic relationship we have established for the past 11 years has sustained Red Cedar and will continue to do so in the foreseeable future.

My journey to building a successful and fulfilling business wasn't a straight path from graduation to company. It truly was a rollercoaster of a life; I have no doubt experienced some of the lowest points life threw

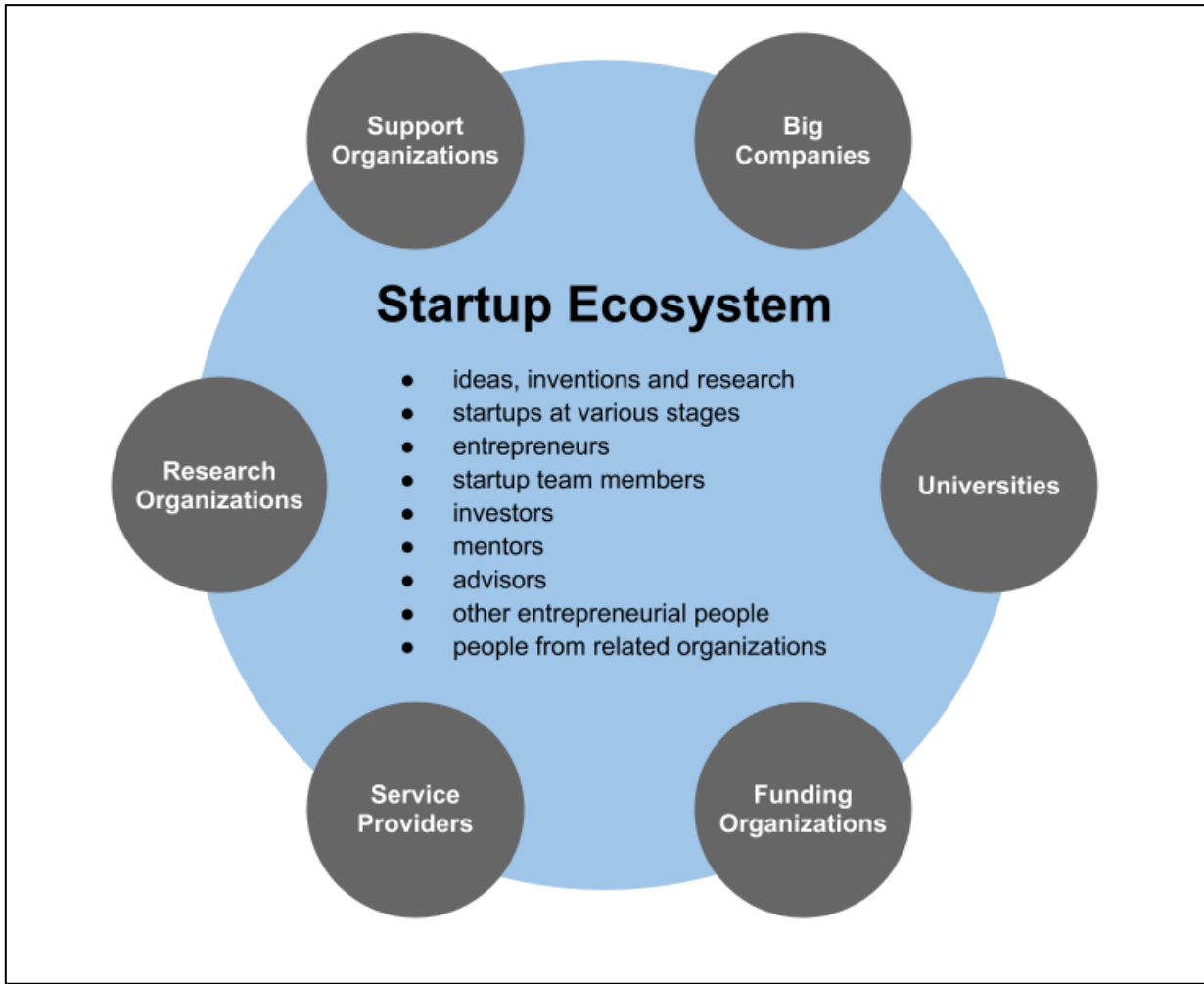
at me. But life's peaks were what kept me on this journey. Meeting my wife provided me with a strong anchor of love and emotional support from the very beginning. When I almost gave up my entrepreneurship dream upon first immigrating to the US, the birth of my twins Jiya and Diya reignited that almost burnt-out passion of mine. And having to provide for myself and my family pushed me through those trying times after the startup failure. But here we are: Myself, my wife, our twin girls, and our furry babies Justin and Domino.

We, at Red Cedar, are excited to be sponsoring the events of Kaveri Survana Mahotsava. Congratulations to the organization and all its hard-working volunteer members and leaders. At a time where upholding one's language, culture and heritage is challenging, especially

in a foreign nation, it is organizations like Kaveri Kannada Sangha that keep the Kannada community together and keeping the Kannada flag flying high.

And to the ambitious youth who have read thus far, I leave you with a final message: There is no shortcut to success and going on this path will require constant hard work and perseverance. I advise you to soak in whatever knowledge and experience you will obtain in your careers, as I have no doubt it'll come in handy.

Quoting Rashtrakavi Kuvempu, "ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇರು ಎಂತಾದರೂ ಇರು, ಎಂದೆಂದಿಗು ನೀ ಕನ್ನಡವಾಗಿರು! ಕನ್ನಡವೇ ಸತ್ಯ! ಕನ್ನಡವೇ ನಿತ್ಯ!"

Establishing Five Companies- A Success Story

Ben Chikkaswamy
Industrialist, Potomac, MD

Early on, Ben Chikkaswamy's entrepreneurial streak was undeniable. He began his journey to becoming his own boss in his mid-twenties by owning a successful liquor store and a restaurant in Malavalli taluk in Mandya district. In addition to his business goals, at a very young age, he had a strong desire to serve the public, which led Ben to enter the field of politics. In a short time, he accomplished many improvements to the infrastructure of his neighboring rural areas. While immersed in his business and doing public service, he received a call from his elder brother (a physician in New York), telling him to pack up his bags and move to the USA as Ben had got a family-sponsored green card to work in the USA. So in the late eighties, he eagerly moved abroad despite knowing little about the country.

Thanks to his background in automobile engineering, Ben found a job at a company in upstate New York that recycled car batteries. A couple of years later, after his wife, Keerthi started her career in the DC area, he realized that this was his calling to become his own boss in the USA. His fascination with recycling dates back to as far as he can recall. He was intrigued that most things in India have been recycled for ages - cow dung, newspapers, plastics, etc.

In the early 1990s, when there was a global commodities boom, Ben saw the vast potential in scrap metal trading. After moving to Maryland, he launched an import/export business. Because scrap metal trading was a very exclusive business back then, he faced resistance from the big players. Nonetheless, he opened up his own scrap yard and started exporting scrap to China. This was a unique field, and he had to rely on himself since most of his Indian immigrant friends were engineers or doctors. He quickly learned the business while on the job and grew his company tremendously. The business of scrap recycling is hard work; commodity prices fluctuate every minute, so buying and selling the material at the right time and the right price is vital to the business' success. With his wife, Keerthi as a business partner, Ben eventually expanded

the company to different locations in the US and built a thriving manufacturing plant in Atthibele, near Bengaluru.

Ben truly enjoys interacting with the customers. Even though the competition has increased substantially in recent years, the customers continue to come to his yards because of the excellent customer service he, his managers, and his employees provide. He treats everybody equally, whether it's the labor force that comes to the yard to sell their scrap or the giants in the metal industry who buy the bulk scrap from him.

Ben truly believes in diversification. Once his scrap business was stable, he moved on to his next venture. After he and his wife opened an Indian restaurant in Maryland, he quickly realized this was not a business to venture into if the owner could not stay consistently on hand. Following the sale of the restaurant, he went on to fulfill his dream of owning a liquor store in the US as he had done so in India, which he sold later when the target was met. Real estate investment is one of Ben's favorite areas of investment, especially industrial properties, which can produce residual income with little effort.

Despite not knowing much about the film industry, the couple ventured into creative investment by producing a Kannada movie in India in 2012. As you know, the movie industry is not for the weak of heart. With the help of a successful team in India, and much hard work, their movie, "Addhuri" became a blockbuster hit.

Ben never forgets his roots and always gives back in any way he can. During the COVID crisis in India, he donated a substantial amount to the citizens of his town and ensured that the funds did, in fact, reach the ordinary folks. Keerthi and Ben live in Virginia with their three children, Danielle, Shivali, and Anish. The couple is known for their hospitality; almost every few weeks, guests from Karnataka and from all over the world are

warmly welcomed at their house and made to feel at home right away.

The advice Ben has for budding entrepreneurs is as follows:

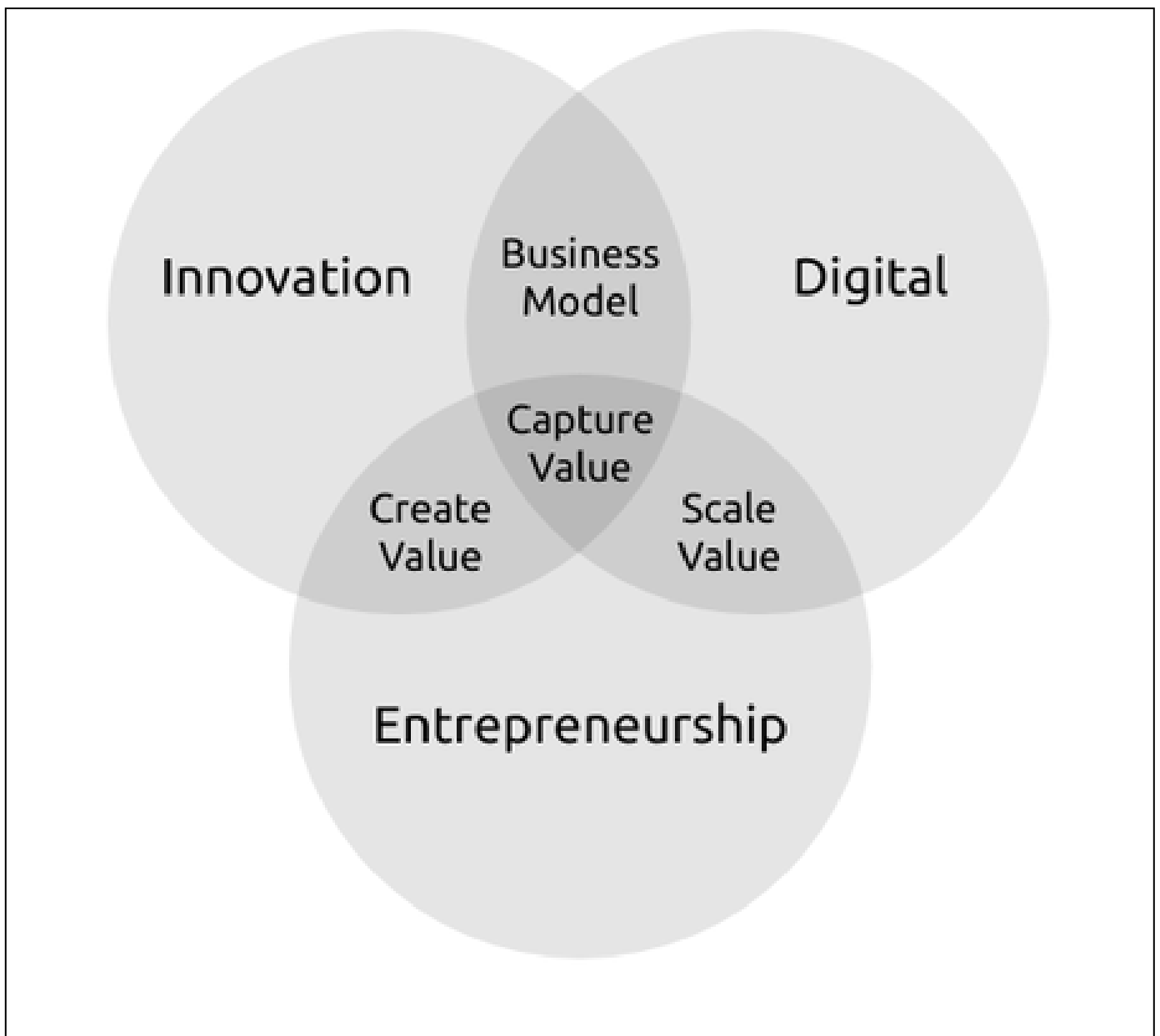
Don't be afraid. You don't have to know everything about your business before you start; you'll learn on the job. Take calculated risks. Ben truly believes that providing excellent customer service is the key to success in any business. Your customers deserve to be treated with genuine love and gratitude. Ensure that you hire people whom you can trust and reward them generously. Do not forget where you came from. Never

stop giving back to the community. And finally, the value of hard work cannot be overstated.

Ben Chikkaswamy

Founder

- Beltsville Industries Group
- East Coast Metals
- Big East Metals
- M & C Metals
- Thayekari Metals

Jeeva Information Solutions, Inc.

(Brochure provided by: Harsha K. Rajasimha, MS, Ph.D,
Article written by: Rohit R. Harapanhalli)

Dr. Harsha K. Rajasimha is a proud Kannadiga and Kaveri member, who started the Jeeva Information Solutions. Jeeva is a Virginia-based company developing innovative business-to-business (B2B) cloud-based software platforms. Jeeva aims to make clinical trials more diverse and accessible globally.

The field of medicine is a comprehensive and crucial component of our society. Through the efforts of doctors, researchers, and medical researchers, people who suffer from many diseases and disorders can find the required treatment, allowing them to live the best life possible. But as much as treatments to certain diseases have been developed, there are many that are currently untreatable, resulting in many lost lives. "I've faced the repercussions of this firsthand: I lost one of my children to a rare congenital disorder, as well as my younger brother to a chronic disease" says Dr. Harsha emotionally. Through these unbearable losses, Dr. Harsha says he found motivation and passion to accelerate clinical research and therapy development so that many more lives can be saved.

Dr. Harsha has had many years of postdoctoral training at NIH, FDA, and in the life science industry as a consultant. It's through these years of experience and driven by his own family tragedies that he mustered the inspiration to found Jeeva. My father Dr. Ravi Harapanhalli, who served as a Branch Chief at the US Food and Drug Administration used to tell me that drug discovery and approval process is quite arduous and expensive. Before medicines can be approved for public use, they must go through a clinical trial phase to monitor short-term and long-term effects of taking the medication. Participants must be recruited to conduct these trials and their "informed consent" must be obtained as a prerequisite. Dr. Harsha says that for clinical trials on rare disease treatments, the average timeline for recruiting the participants is around 18 months, which is quite a long time. They then spend 3-6 months in vendor selection, validation, and training. In addition, over 98% of trial visits are conducted in-person, which creates travel

burdens on patients and their caregivers. It's no surprise that, on average, nearly 30% of consented patients drop out during the trial, with 25% of dropouts citing travel burden as the main reason. Consequently, patients living more than 50 miles away from in-person trial sites are being denied the opportunity to access therapy. Combined with the FDA's recent guidelines on increasing diversity in participants, the industry needed a solution to maximize age, gender, race, ethnicity, and geographic diversity in clinical trials.

Jeeva focuses on providing an immersive environment through the internet. Their modular eClinical Cloud platform combines remote patient screening, recruitment via eConsent, data collection, and hyper-personalized patient engagement. Jeeva has taken great care to provide a user interface (UI) that's easy to use, adaptive, and contains functionalities such as tele/video visits, scheduling, and calendar services. Not to mention this is all available through a single login from any mobile device with internet. With the use of Jeeva's technology, it has been possible to break the location barriers for participating in clinical trials with the services Jeeva provides. No longer will patients in need be denied therapy and treatment due to where they live.

Dr. Harsha says that Jeeva is currently approved in the US, EU, and in India. Their services affect people around the world and will only grow larger in the coming years. Dr. Harsha reminisces "As I look ahead towards a brighter future for my company and for the people, I sometimes look back to when I first started Jeeva, and what led to my decision to do so". He goes on to say that from life-changing moments can arise the inspiration and drive to produce something impactful and truly wonderful. He strongly urges aspiring entrepreneurs to explore as much as possible and expand their worldview, and that experience can be invaluable when working on the technical aspects of the startups one aspires to create in the future.

RIVA's Entrepreneurial Success Story

Naveen Krishnamurthy
Potomac, MD

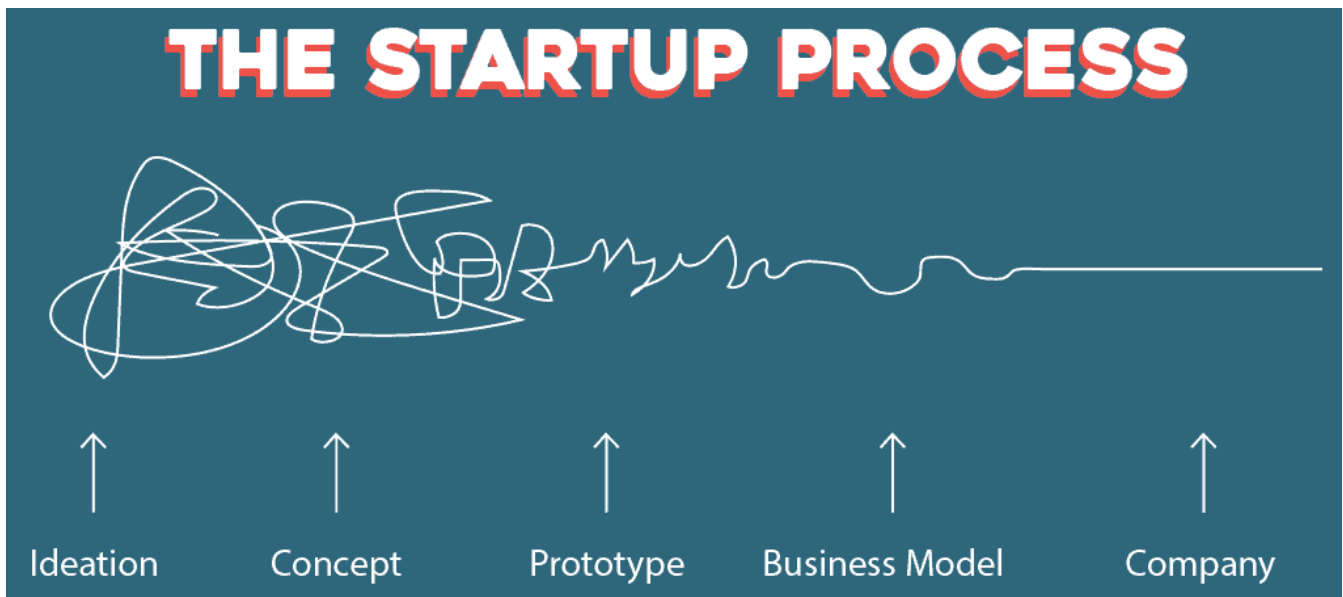
Naveen Krishnamurthy is an accomplished two-time business owner and CEO. His passionate leadership style has earned him opportunities to work on high-profile Federal programs, speak on executive leadership panels, support nonprofit boards, mentor small businesses, and earn industry accolades -- most notably, the prestigious Fed 100.

A Maryland native and a second generation American, Naveen grew up understanding the sacrifice his parents made to establish themselves in the United States in pursuit of a better life for their children. Earning a triple bachelor's and an MBA from the University of Maryland, Naveen started his career in Silicon Valley during the dot-com era. His time in Silicon Valley made a lasting impact on his career, taking with him the lessons learned from the success of private sector tech giants. Naveen returned to the east coast, spending the next twenty years navigating large business Federal contracting, working for industry giants like Booz Allen Hamilton, and CACI International, Inc.

Never losing the Silicon Valley spark, Naveen ventured out on his own to build his first business. After a

successful exit, he turned his attention to a new pursuit, founding RIVA Solutions in 2009. 12 years later, Naveen fosters an entrepreneurial culture at RIVA that inspires employees to achieve unimaginable personal and professional development. While focused on results and accountability, Naveen is known for his out-of-the-box and disruptive thinking. Through social media, he shares real-time vision with his team and the community, demanding and inspiring action that better government.

When asked about his journey, Naveen shared this advice to aspiring entrepreneurs. Don't be afraid to ask questions, network and get to know those who have successfully navigated the path before you—learn from their mistakes and implement the best of the best practices to build a strong foundation for your business. Always find ways to pay it forward, you never know who is watching and gaining inspiration from your successes—big or small. Every day as CEO at RIVA is a new day, I'm learning a new job; I've never done this before. You don't have to have all the answers to succeed but you do need a healthy dose of curiosity, a bias for collaboration, and a growth mindset.

Successful Local Kannada Restaurateur Anand Poojary

(Written by Ravi Harapanhalli)

Anand Poojary is a proud Kannadiga, a restaurateur, and a community activist. He owns two famous restaurants in Maryland - The Jewel of India, and Woodlands. He has been the preferred caterer for many embassies and has taken care of the culinary needs of India's president and two of India's Prime Ministers, Manmohan Singh (during 2013 visit) and Narendra Modi (during 2014 and 2021 visits). He has also been fulfilling the catering needs of the D.C. Metropolitan area community, including events held at the White House, Capitol Hill, the World Bank, and many other organizations.

Anand Poojary and his wife Sumita have lived in Washington DC for the past 25 years and have long been associated with Kaveri and its membership. Kaveri members have known Anand for over 25 years. He is a fine gentleman, is loved by thousands of Indians and Americans alike. He has always been a soft spoken, kindest businessman since his humble beginning over twenty-five years ago.

Poojary is a great entrepreneurial success story from humble backgrounds in India. Traveling across his hometown Aloor in the coastal belt of Karnataka itself was a challenge during the times when he was inspired to come to the US. Reaching the Capital of the most powerful nation and setting up a restaurant business enterprise and excelling in it is indeed a commendable American dream story. When Anand was 18 years old, he heard a Kannada poet sharing his US experience. This inspired Anand to travel to the US. He arrived at New York alone with a big dream. His first job was in an Indian restaurant. He also pursued modeling and TV for a brief period as he believed New York was the place to explore one's passions and talents. He then realized he had to focus on one path – the one of service industry. He started researching what it took to open his own restaurant. He traveled to different parts of the country to figure out where he could possibly open his own restaurant. This research took him to Boston, Detroit, Chicago, VA and finally to Maryland, and the rest is history.

He humbly says that the Kaveri community supported him right from the beginning. During Presidents Chandra Bappanad and Suresh Ramachandra's times in 1998-1999, he says he was given one of his first breaks- the new upcoming business owner from Kaveri. From there, his journey started as a new restaurant owner to a restaurateur.

Anand has been supporting efforts of small business organizations by providing space in his restaurants to organize events for such businesses. He takes people who are aspiring businesspersons from India to Prince George's County and Montgomery County in Maryland for assistance in small business setups. He loves doing community service. As such, county officials and the U.S.-India Small and Medium Enterprise Council have recognized his work and passion for helping to empower the community.

Anand has had many accolades. Notably, on January 21, 2022, he was awarded the US President's Volunteer Service Award for his volunteerism and service to the community. He was also awarded a special citation from the Ambassador of India at Permanent Mission to the UN, T.S. Tirumurthi.

Kaveri wishes Anand and his family continued success in their restaurant endeavors.

(Note: Information for the article gathered from Anand Poojari and internet sources)

A Successful Community Physician, Activist, and Kannadiga, Dr. Pallavi Gowda

(Written by Ravi Harapanhalli)

Dr. Pallavi Gowda is an internal medicine doctor, who has served in the US Army, a community activist, and a proud Kannadiga. She has led many health-related virtual sessions for Kaveri Kannada Sangha on important topics such as COVID and Youth Mental Health not to mention high impact Zumba sessions during past Kaveri picnics. She also mentors some of our Kaveri Youth to lead successful and happy lives. She is a fitness enthusiast with a passion for community health and wellness. She is the Founder/ CEO of a concierge medical practice (Premier Health LLC), where she provides individualized care for each patient with no wait times for appointments and timely friendly professional service regarding something near and dear to her patients, their health. She also started a nonprofit called RotaCare Maryland Inc where she helps the underserved and uninsured to address the social determinants of health. "Our immediate need is to treat the over 9000 refugees from Afghanistan who have been forced to relocate to the DMV area and told to go to the ER for medical care. Through RotaCare Maryland, I can combine passion for medicine, humanitarian aid, collaborate with local community and hospital leaders and foster my Rotary connections. We have saved local hospitals over six million dollars in healthcare costs if each of the patients we treated were to get admitted." says Dr. Gowda. For her service in the U.S. Army, she received the National Defense Service Medal, Global War on Terrorism Service Medal, and the Army Superior Unit Award. She has always expressed her pride in serving the nation through military service and valor. With RotaCare, she seeks to help Veterans on a range of issues to include mental health through a mentorship program. She also serves on the Steering Committee of the Asian American Health Initiative which is a subset of the Department of Health and Human Services- Montgomery County.

Dr. Gowda's wealth of professional experience comes from her Executive MHA degree and from working in multiple healthcare systems including the military, large healthcare system (MedStar Health), private practice, and now with a nonprofit organization.

She is also very active in Rotary and is the President of the Rotary Club of Potomac, District Chair for Rotarian Doctors, and a Mental Health Advocate. She has a long track record of volunteer service; on January 21, 2022, she received the President's Lifetime Achievement Award from AmeriCorps and President Joseph R. Biden, Jr. In a

published article, she notes "receiving an award of such high recognition signed by the President of the United States for volunteer service is beyond comparison and I send U.S. India SME Council my heart felt gratitude for the nomination. To be more precise, I can honestly say I felt 'weak in the knees' from heartfelt gratitude." Along with these accomplishments, she is the medical advisor for a startup EMR called Oxygen Healthcare which is an Electronic Healthcare Platform that combines telehealth and incorporates digital health. In her free time, she values human connections with friends and family. She enjoys dancing, long-distance running, playing tennis, and teaching Zumba.

Dr. Pallavi Gowda takes pride in saying that she didn't come this far with her efforts alone. She often credits her grandfather and parents. She is quoted as saying, "Through the hard work and dedication of my forefathers, parents, and mentors, I am privileged to have a strong education and now serve others less fortunate." She credits her maternal grandfather, ex MLA PMC Chikkabboraiiah for invoking her passion for community service as she witnessed him defend the defenseless as a compassionate lawyer and help the poor and underprivileged by providing a free hostel for those who pursued their education. Her father, Dr. Netkal Madegowda was a strong advocate for education himself and thus a role model his children but also extended family. Her mother, Dr. Bharathi Madegowda showed her that success is obtainable with hard work and persistence by studying in evening school after marriage to obtain higher degrees.

Amerikan Investment Forum (AIF)

Suresh Ramachandra
Potomac, MD

The Amerikan Investment Forum (AIF) is a forum where people can exchange information on emerging technologies and investment opportunities. We currently have more than 150 accredited investors and experts in the forum and typically meet virtually every couple of weeks to hear an investment pitch or learn more about a specific industry. A few of the domains we invest in are real estate, biotechnology, IT AI/ML, Electrical Vehicles and Energy Storage, and Analytics. Many of the AIF members have invested in a particular fund, called the Amerikan Founders Fund (AFF), which co-invests in ventures along with direct investments (typically set up through a special purpose investment entity). To date, we have invested in Jeeva, Nextquore, Neuralert and three real estate projects. AIF also works with like-minded groups such as TIE Los Angeles,

Letsventures, and International Indian American Chamber of Commerce.

In addition to providing funding, the AIF has also provided advisory and guidance services to startup companies. One of the goals of AIF is to identify and encourage entrepreneurs, as well as to use the forum for educational purposes for interested people.

Anyone who is interested in AIF can join the forum. You can contribute your technical expertise, network with professionals and learn more about investment opportunities. It is an organization comprised purely of volunteers. If you are interested in learning more or joining the forum, please register your interest here:

<https://forms.gle/66QmmQ1rWzMXLpoY7>

Hearty Congratulations and Best Wishes
to All Participants of Kaveri Golden
Jubilee Celebrations.

Boggarm and Barthy Setty and Family

Wishing You Memorable and Enjoyable
Kaveri Golden Jubilee Celebrations
Sharad, Shaila, Jiya, and Diya

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮೀನಾ, ಸಂಜಯ್, ಮಿಹಿಕಾ ಮತ್ತು ಸಂಜನಾ ರಾವ್

Congratulations to the entire Kaveri Kannada Community
for 50 years of togetherness
Narmada, Ravi Dankanikote & Family

The **Shivacharan family** wishes the organizers, and volunteers of the Kaveri Golden Jubilee Celebrations, a grand success.

Wishing Kaveri friends a happy and
memorable Golden Jubilee celebration

Bhimesh Rao & Family

Proud to celebrate 50 years of Kaveri and
namma Ameri-Kannadigaru!!!

Krishna, Rohini, Pramod & Manya Banavar

Best Wishes for Kaveri Golden Jubilee Celebrations
Haridas Lahari, Janardhanan Kakkarayil, Nanma Haridas and Nanditha Kakkarayil

Hearty congratulations to our Kaveri Association and wishing a grand success of Suvarna Mahotsava! **Gayathri, Banad Jagannath & Family**

Best Wishes to all Kaveri
friends and family!!!!

Nagashankar & family

ಕಾವೇರಿಯ ಸುವರ್ಣ
ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹಾರ್ದಿಕ
ಶುಭಾಶುಗಳು
ಶೈಲಜ ಮತ್ತು ಗುಂಡೂರಾವ್

ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇರು ಸಂತೋಷವಾಗಿರು, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೀ ಕಾವೇರಿಯ ಮರೆಯದಿರು

Kaveri Krishnamurthy & Family

ಜೈ ಕರ್ನಾಟಕ.

With best wishes from **Shivali, Danielle, Ben, Dubai, Keerthi & Anish Chikkaswamy**

**Best Wishes to Golden
Jubilee Celebrations of
Kaveri Kannada Sangha**

Doddanna Family

**With Best Compliments
Indu & Sampath Seetharam
Family**

Best wishes
Sujatha and Badrinath

With best compliments
Prakash & Kalyani Hosadurga

ಸುರೇಶ ಮತ್ತು ರೋಹಿಣಿ
ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಕಾವೇರಿ
ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ
ಶುಭಾಶಯಗಳು!!

My very best wishes to Kaveri
Kannada Sangha on its Golden
Anniversary! May she continue to
embrace and enrich the lives of
Kannadigas in the DMV area and
in the US with her warmth, love
and abundance of cultural and
literary heritage for decades to
come!

Suma Muralidhar

Dr. Siddalingaiah Family wishes Kaveri in celebrating 50th anniversary
Golden Jubilee Successfully.

**Vimala Siddalingaiah, Tharakesh Siddalingaiah
and Madhukesh Siddalingaiah**

We are so happy to be part of the Kaveri Kannada Family!

Suresh Hosamane, Nicky Hosamane, Nishu Hosamane and Veena Hosamane

Our family is proud and thankful to be part of Kaveri
Raghu, Ayush, Arushi & Rashmi
(Founder of Xcelnet systems, 8A and Stars III company)

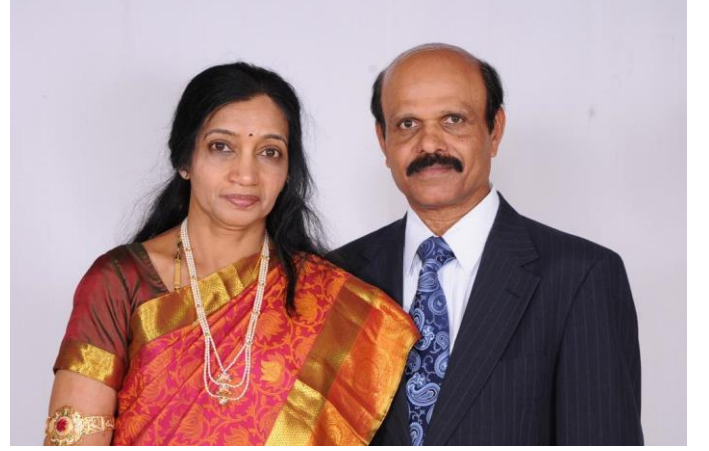
Congratulations to Kaveri on their Golden Jubilee Celebration!! This is one of the oldest
Kannada organizations abroad and has been working hard in promoting Kannada culture.
We are all proud of this organization for its community services!!

Praveen Dodda & Family

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ವೈವಿಧ್ಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಸವಿಯಲು, ಆಗಸ್ಟ್ 27ರಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಭೋಜನ
ಸಹ ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ರಾಜೇಂದ್ರ ಗಲಗಲಿ, ಜಯಶ್ರೀ ಜಗದೀಶ್, ಉಮೇಶ್ ಮೂರ್ತಿ
ಹಾಗೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಗುಡಿರವರ ಒಲವಿನ ಕರೆ

Rajendra Galagali and family

Dr. G. Jagadeesh and family

Umesh Murthy and family

Sreenivas Gudi and Family

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಅಂದ್ರ, ಇಳಕಲ್ ಸೀರಿ-ಗಾಂಧಿ ಟೊಪಿಗಿ ಔತಣದ ಉಟಕ್ಕ ಕರದ್ರ ಅಂಟಿನ ಉಂಡಿ ಹೋಳಿಗಿ...

ತಾಜಾ ಬೆಣ್ಣೆ ಕಟಕ್ ನೆಜ್ಜೆ ರೊಟ್ಟಿ, ಎಣಗಾಯಿ ಬದ್ಲಿಕಾಯಿ ಖಾರ ಕರಿದಿ;

ಅಗಸಿ ಶೇಂಗಾ ಗುರೆಳ್ಳು ಹಿಂಡಿ ಕೆಂಪು ಖಾರಕ ಜೋಡಿ ಪಲ್ಲೆ ಪುಂಡಿ ಮೊಳಕೆ ಉಸುಳಿ ಹಾಕಿತ್ತು ಮೋಡಿ...

ಮೊಸರು ತುಂಬಿದ ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದ ನಾಲಿಗಿ!

ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಐವತ್ತನೇ ವರುಷದ
ಸಮಾರಂಭವು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ
ನಡೆಯಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಬೇಲೂರು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ

(ನಿಂತಿರುವವರು: ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಸುರೇಶ್,
ಮಧುಮೂರ್ತಿ)

ಕಾವೇರಿಯ ಐವತ್ತು ವರುಷಗಳ ಸಮೃದ್ಧ
ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಎಲ್ಲ
ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ
ಅಭಿನಂದನೆಗಳು
ಹಳೇಕೊಟೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ
ಮತ್ತು
ಸರೋಜಾ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ

Best Wishes on the occasion
of 50th Anniversary of Kaveri
Kannada Association!!

Amarnath Gowda & Family

Thank you for this honor.
Aarthi Doddanna and Family

Akshay Sudhakar, Chaitra Sudhakar, Sudhakar Saraswatianna and Arjun Sudhakar

ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ
ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು!
ಅಕ್ಷಯ್, ಚೈತ್ರ,
ಸುಧಾಕರ ಹಾಗೂ ಅರ್ಜುನ್

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜೀವನದಿ ಕಾವೇರಿ!

Sharma Family

'ಏರಿಸಿ ಹಾರಿಸಿ ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ
ಹಾರಿಸಿ ತೋರಿಸಿ ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಬಾವುಟ
ಏಳ್ ಕನ್ನಡ ತಾಯ್ ಬಾಳ್ ಕನ್ನಡ ತಾಯ್
ಕನ್ನಡಿಗರೊಡತಿ ರಾಜೇಶ್ವರಿ'
ಎಂಬ ಬಿ ಎಂ ಶ್ರೀ ರವರ ನುಡಿ ಇಂದು ಕಾವೇರಿ
ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ವತಿಯಿಂದ ನೆನಸಾಗಲಿದೆ.

ಜೈ ಕಾವೇರಿ, ಜೈ ರಾಜೇಶ್ವರಿ.

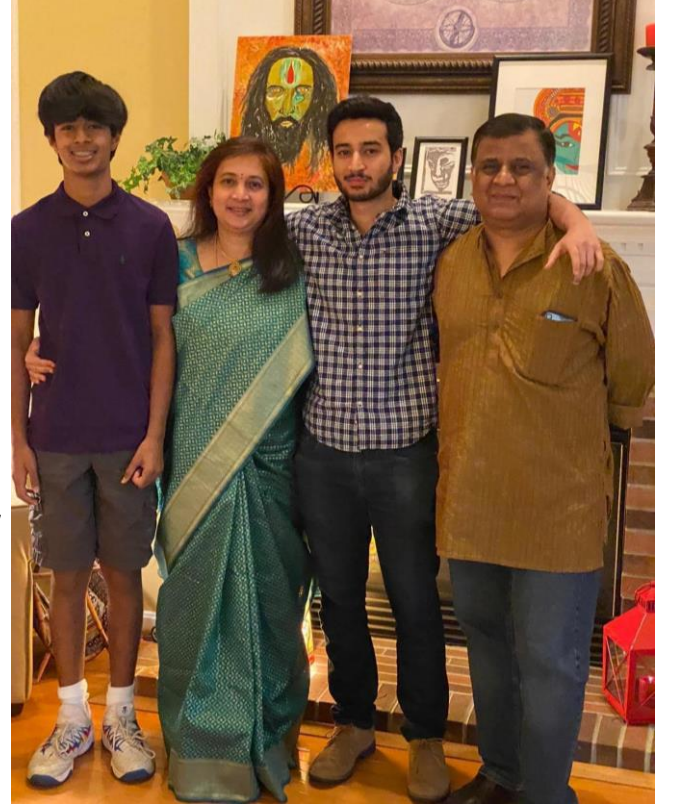
ಶುಭ ಹಾರೈಕೆಗಳು

ರವಿ ಬೋರೇಗೌಡ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬ.

ಎಲ್ಲಾದರು ಇರು ಎಂತಾದರು ಇರು
ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೀ ಕನ್ನಡವಾಗಿರು

Best Wishes from
Prem, Preetham and Madesh.

With best wishes
**Shashank Sudhish, Akila Sudhish,
Shashwath Sudhish & Sudhish Parthasarathy**

Happy 50th to Kaveri Kannada Sangha!!
**Reva Kumar, Rohini Kumar, Vansh Kumar,
Waldon Kumar and Narendra Kumar**

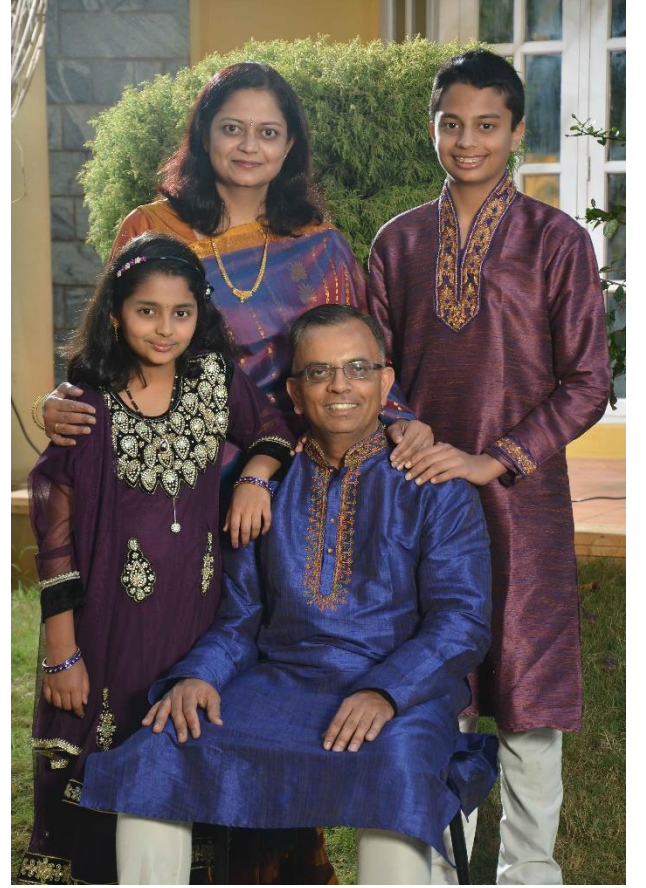

ಸಮಸ್ತ ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ಸುವರ್ಣ
ಮಹೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಶಯಗಳು!

Muktha, Megana & Satish Belagutti

Best Wishes from

**Rama Murthy, Sharmila Murthy,
Veda Murthy and Vishnu Murthy**

ಸಮಸ್ತ ಕಾವೇರಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ
ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಕಾವೇರಿಯ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಬೆಳೆದು ಬಂದ
ಬಾಂಧವ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಹೃದಯರ ಸಮ್ಮಿಲನ -
ಇವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಾಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೆಳಕಾಗಿದೆ.
ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ವಕ, ಸಂಭ್ರಮಭರಿತ ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ
ಸಂಘಕ್ಕೆ ನಾವು ಎಂದೆಂದೂ ಚಿರಋಣಿ!

ಸಿದ್ದಾಂತ, ಸೌಮ್ಯ, ಸಂಹಿತ ಮತ್ತು ವಿನಯ್

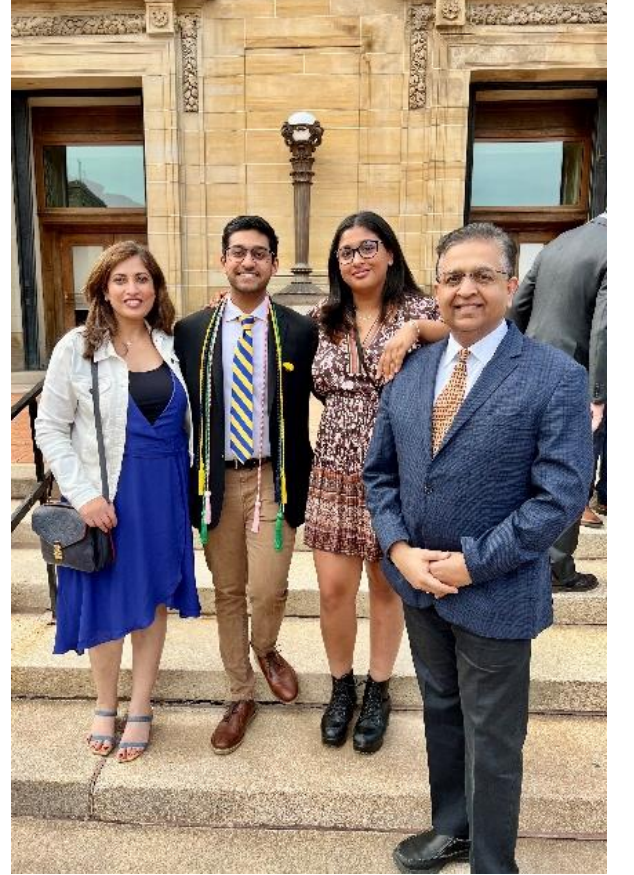
ಉದಯವಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಚೆಲುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡು.

ಚಿರಾಗ್, ಉಮೇಶ್, ಶೈಲಜ ಹಾಗೂ ಚರಿತ್

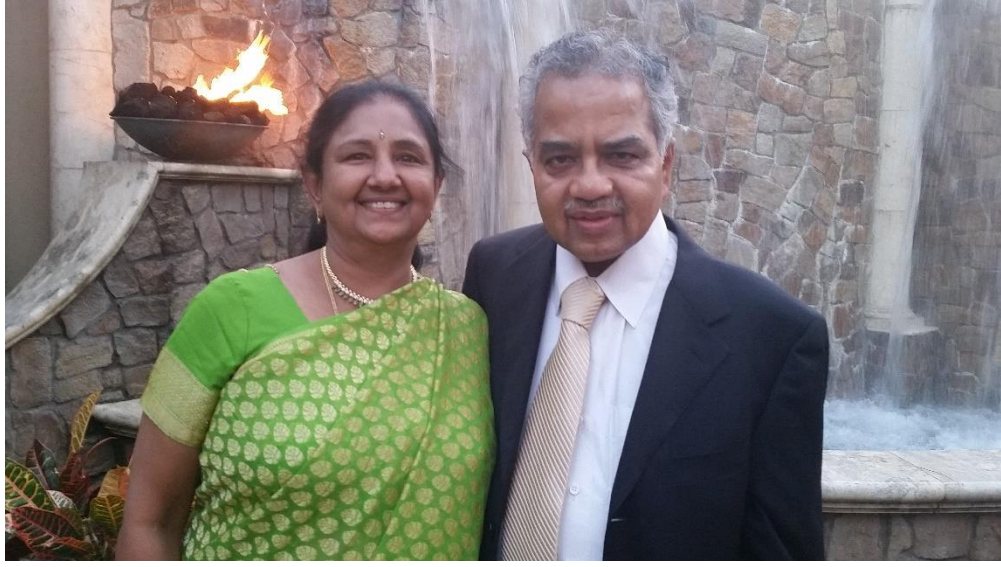
Kaveri Organizers, volunteers, current and past committee members, have done a phenomenal job of promoting Kannada Culture in the Washington DC area. Because of their work, the future generations have a Kannada identity they can be proud of.

We wish Kaveri to grow and prosper, and be the source of our culture, just like the Mother Kaveri River is the source of life

Chethana Rao & Family

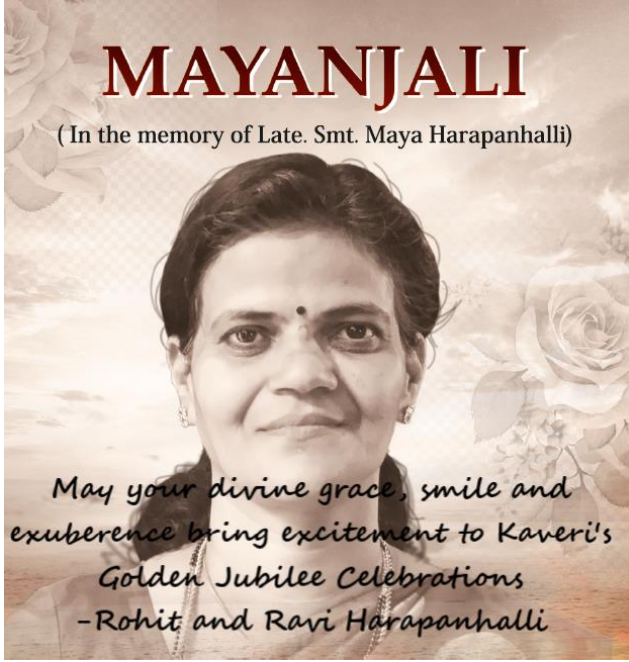
With Best Compliments to
Kaveri Golden Jubilee Celebrations
**Nikita Dodbele, Aaditya Madala,
Samantha Dodbele,
Simhaprasad Dodbele,
Nutan Dodbele & Sonam Madala**

Congratulations to Kaveri on the occasion of Golden Jubilee.

With best compliments,

Drs. Kempanna, Ganga Sudhakar and Family

ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಡಗರದಲ್ಲಿ

ಕಾವೇರಿಗರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಾರ್ದಿಕ

ಶುಭಾಶಯಗಳು

ರೋಹಿತ್, ರವಿ, ಮತ್ತು

(ದಿವಂಗತ) ಮಾಯಾ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ

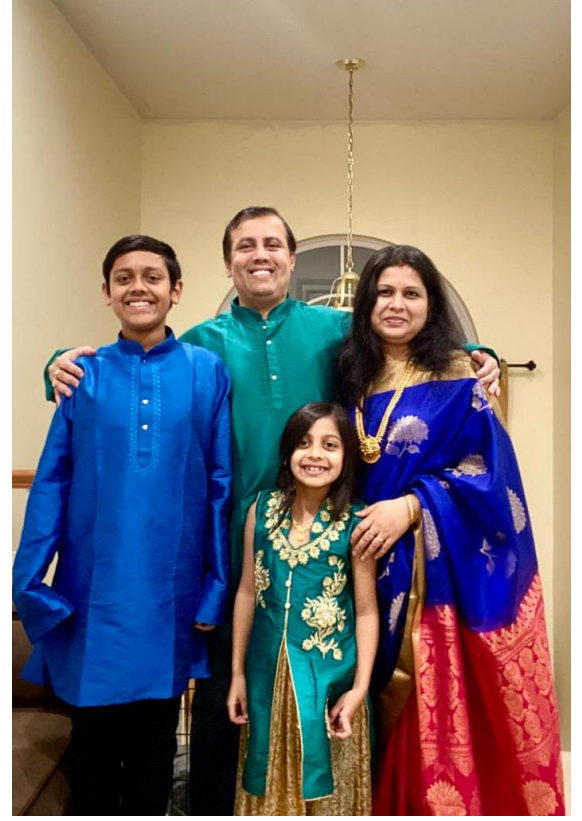
Congratulations to Kaveri on her Golden Jubilee and we are proud to be part of the celebrations!

193

Vijay Kasimsetty and Family

With Best Compliments from
Jay Savand, Akhil Savand and Veena Sajjan

ಕಾವೇರಿ ನೀ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಭಾವನದಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಾವೇರಿ
ಕುಟುಂಬದವರು ಬನ್ನಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಜಂನೇ ವರ್ಷದ ಹಬ್ಬವನ್ನು
ಆಚರಿಸೋಣ

**Samarth Sudarshana,
Sudarshana Bhaktavatsala,
Girijaa Seshachala & Aditi Sudarshana**

With Best Wishes from
**Munikumar Kotera
and
Preethi Shivalingappa**

With Best Wishes from
**Manjunath Chandrappa, Arjun Manjunath, Akshat
Manjunath and Gayathri Nagaraja**

JSS Spiritual Mission

7710 Hawkins Creamery Road, Gaithersburg, MD 20882 USA.
Tel: 301-414-0144. e-mail: jss@jssmission.org | www.jssmission.org

The JSS Spiritual Mission is a 501 (c) (3) Public Charitable Organization, established in 1999 by His Holiness Jagadguru Sri Shivarathri Deshikendra Mahaswami, the present pontiff of Sri Suttur Math (Mysuru, India). The Mission aims to carry India's rich socio-cultural and spiritual heritage to all corners of the world. To fulfill its goal, the Mission aims to actively engage in religious discourses, practice of yoga and dissemination of spiritual knowledge.

Current Offerings & Community Services

- All Hindu festivals are observed in traditional way with poojas and homas along with daily poojas at the temple
- Yoga, meditation classes, retreats and camps
- Hindi, Kannada, Bharathanatyam, Spiritual & Cultural Enrichment, Shloka, etc, classes for children
- Summer camps and retreats for children
- Spiritual discourses
- Bhajan and Veda chanting groups at the temple
- Outdoor movie nights
- Field day and youth leadership programs
- Musical concerts and cultural programs
- Function halls, guest accommodations and food services are offered to the community

Dedicated towards Integrating Human Spirituality

Hindu Temple of Maryland

An environmentally friendly green building

Key Features of Temple and Community Center

- 37,000-sq. ft Temple and Community Center
- 4 Vimanas, 1 Main Rajagopura
- 4 Presiding Deities: Ganesha, Lord Shiva, Venkateshwara, Chamundeshwari, Navagraha
- Prayer Hall for conducting yoga and meditation
- Homa / Private Ritual Room
- State of the art 6 classrooms for Yoga, Meditation, Dance, Languages, Adult Learning, Meeting Rooms
- Dining Hall, Kitchen, Library, Gift shop, Priest Room, storage, Offices, Parking, etc.
- General Purpose Hall - Weddings/Social Gatherings/Discourses,

Looking for a
REAL ESTATE AGENT?

Call
MANJU G.V.
703-980-6685

IKON
Realty

SOLD
FOR SALE

LICENCED IN
VA & MD

UP TO
2%
CASHBACK FOR
BUYING

SELL YOUR
HOME FOR 1%
OR LESS

BUYING?
SELLING?
RENTING?

Call today!
703-980-6685

ಮನದೊಳಗೆ ಕನ್ನಡ ಮನಸ್ಸೊಳಗೂ ಕನ್ನಡ

ಕನ್ನಡವೇ ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡವಿಲ್ಲದೇ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ

ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ.

ಸಮಸ್ತ ಕಾವೇರಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು

Manju, Milan, Mythri & Manya

With Best Compliments from
Anand Poojary and Family

 WOODLANDS PURE VEGETARIAN INDIAN CUISINE	<i>Jewel of India</i> Cuisine of India
555 Quince Orchard Road, Suite 140 Gaithersburg, MD 20878 T: 301-869-5353, 301-869-5554, 301-434-4202 WOODLANDSRESTAURANTS.COM	10151 New Hampshire Ave Silver Spring, MD 20903 T: 301.408.2200 JEWELOFINDIAMD.COM
WOODLANDS CATERERS 	Anand Poojary Owner anandapoojary@yahoo.com

Wishing all Kaveri members the very best on the occasion of the Golden Jubilee celebrations!

EG Management Services Inc. (Germantown, MD)

Vasist Family (Boyds, MD)

With Best Wishes!!
Naveen Krishnamurthy

RIVA

**POWERING SOLUTIONS
FOR BETTER GOVERNMENT**

**PUBLIC SECTOR DIGITAL
TRANSFORMATION SERVICES**

- Digital Platforms
- Application Services
- Data & Analytics
- Human Centered Design
- Cybersecurity
- Cloud & Infrastructure

RIVASOLUTIONSINC.COM | @RIVASOLUTIONSINC

In a rapidly changing world, maintaining a competitive edge has become increasingly difficult. Customer preferences are changing; organizations must embrace agility to meet, exceed, and predict future needs or risk becoming obsolete.

RIVA Solutions is the industry leader in digital transformation and modernization for the public sector. Whether your organization needs a plan to migrate to the cloud, adopt DevSecOps practices, or completely modernize a legacy environment—**RIVA is ready.**

THE SIGN YOU WANT.

The Agent you need.

KEN VENKATESH
(301) 252-8264
kenvenkatesh@gmail.com

RE/MAX Hall of Fame
Lifetime Achievement Award
Platinum Club 2021
Featured on TV & Recognized by
Washingtonian Magazine as one of the best
Realtor in DMV Area
Over 37 years of Award-Winning experience
& Guaranteed Customer Satisfaction Service

RE/MAX Success
11400 Rockville Pike, #107
(240) 252-5833

RIGHT AGENTS LEAD THE WAY!

*With Best Wishes to
Kaveri Kannada Sangha Washington DC
On their 50th Anniversary Celebrations
From*

DESBUILD INCORPORATED

Engineers & Contractors

4744 Baltimore Avenue ♦ Hyattsville, MD 20781-2231

Tel: 301.864.4095 ♦ Fax: 301.864.3856 ♦ www.desbuild.com

ABOUT US:

Santosh R. Somireddy ESQ., is the founding partner of Somireddy Law Group (SLG). Mr. Reddy has extensive experience in business immigration and focuses his practice on immigration, corporate, employment and litigation law. He is admitted to the bar of Commonwealth of Virginia and New Jersey. Mr. Reddy received his Juris Doctor Degree from the University of District Columbia David A. Clarke School of Law where he was the recipient of the Prestigious Earl H. Davis Award for the Top Clinic Performance. In addition, he holds a master's degree in engineering and has held professional engineering license.

PRACTICE AREAS:

IMMIGRATION

- Employment Based
- Family Based
- Naturalization
- Removal Defense

CORPORATE LAW

- Incorporating the business
- Obtaining licenses
- Employment agreements
- Mergers and acquisitions

LITIGATION

EMPLOYMENT LAW

CRIMINAL LAW

SANTOSH R. SOMI REDDY ESQ

Contact Information:

- ✉ info@somireddylaw.com
NJlegal@somireddylaw.com
- ☎ 703-544-2200
- 📞 +1 (571) 774-0059

U.S Head Quarters:

One Loudoun,
20745 Williamsport Place,
Suites 380 & 390,
Ashburn, VA 20147.

New Jersey Office:

5 Independence way,
Suite 200, Princeton,
NJ 08540

Hyderabad Office:

#301, PSR Prime Tower,
Sy No: 126(P), Next to DLF
Cyber City, Gachibowli,
Hyberbad 500032, INDIA.

www.somireddylaw.com

/somireddy.law

With Best Compliments

600 Carlisle Dr, Herndon, VA 20170
(703) 464-1100

<http://www.aditispicedepotherndon.com>

409 Maple Ave E, Vienna, VA, 22180
(703) 938-3400

INDIAN FLAVOURS

405 Maple Avenue East, Vienna, VA 22180
(703) 938-0100

Email: aditigourmetvienna@gmail.com
<http://www.aditigourmet.com>

Amma Vegetarian Kitchen – Authentic South Indian

344 Maple Avenue East Vienna, VA 22180
(703) 938-5328

<https://www.ammavegetariankitchen.com>
Email: ammavegetariankitchen@gmail.com

AYURWAY WELLNESS
KERALA AYURVEDA CENTER

To unfold holistic and authentic Ayurveda healing and wellness in a welcoming and traditional atmosphere

346 Maple Avenue East Vienna, VA 22180
Tel: 703-865-8989

Email: info@ayurwaywellness.com
<http://www.ayurwaywellness.com>

With best wishes to

Kaveri Kannada Sangha Washington D.C

On their 50th Anniversary Celebration

From

SIGNS • BANNERS • GRAPHIC DESIGN

DIRECT MAIL • BROCHURES • POSTCARDS

**1880 Howard Ave Ste. 101
Tysons, VA 22182**

print@mptysons.com

(703)-992-0420

